

عهزیز نهسین

کلکیراوه کان

کوومهله چیرۆک

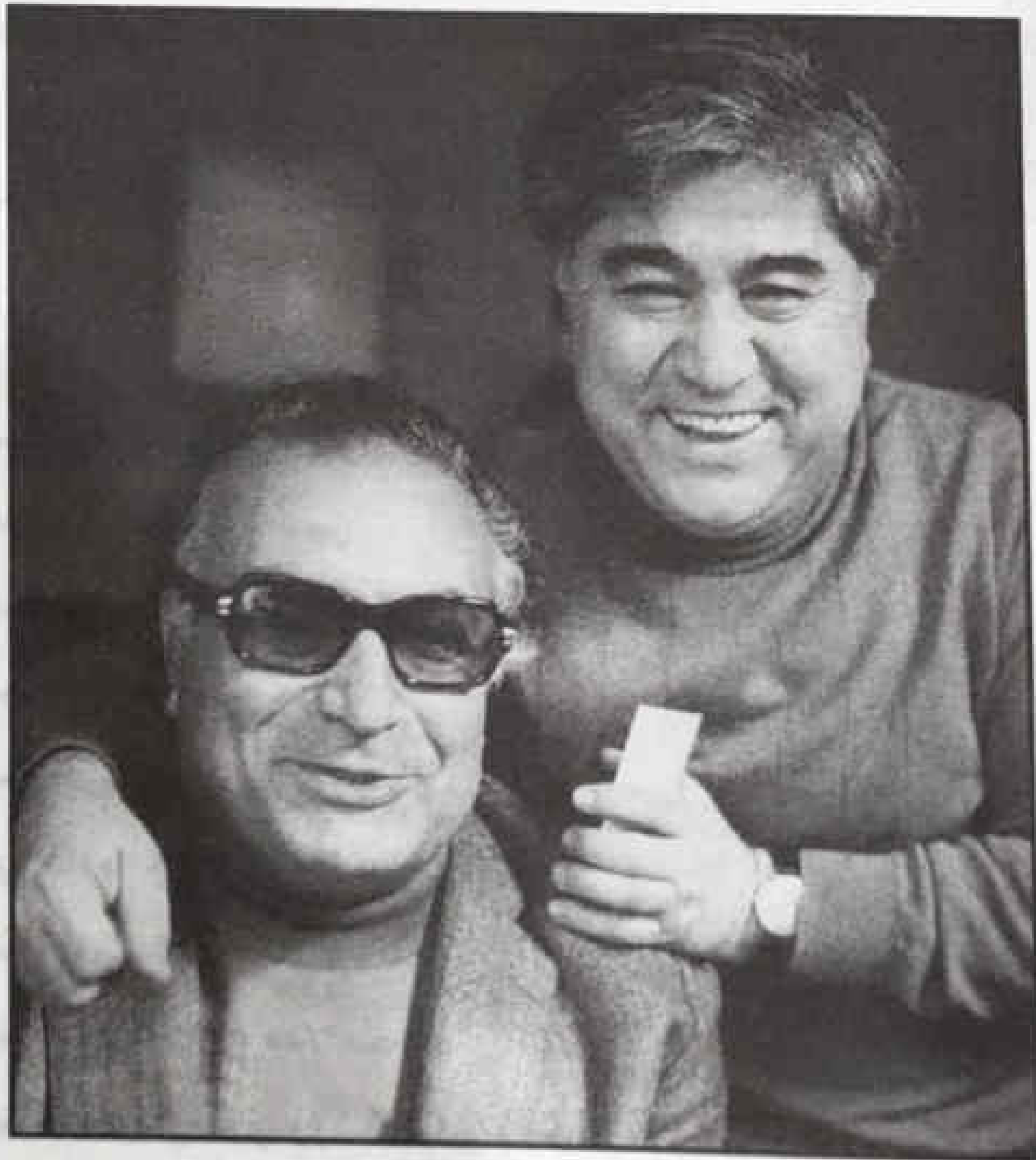
وهه رگهیرانی
هیمداد حوسین

Pdf by: Yousif Z. Abdullah

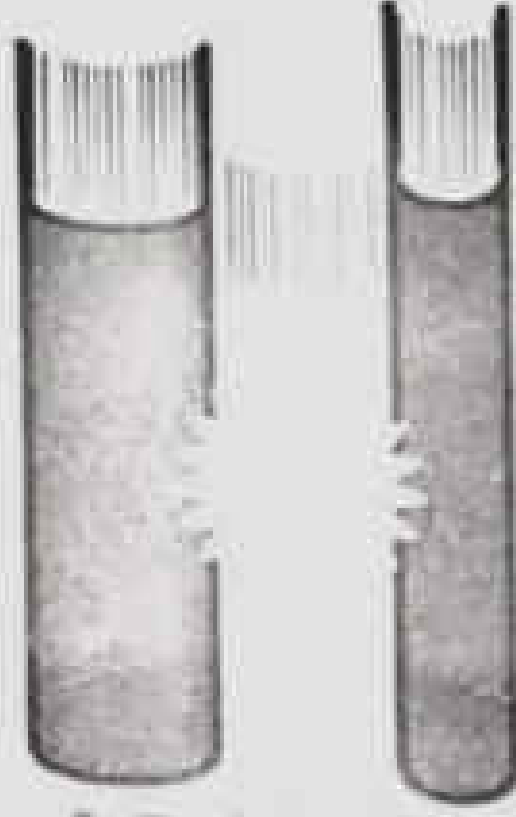
Scanned by TapScanner

کلکپر او هکان

عەزیز نەسین

وەرگیڕانی: هیمداد حوسین و مەودوود جەبار

ADIBAN

ناوهندی روشنبیری ئەدیبان

بەرئۆهەری گشتی: نارامی مەلا محەمەد

تەنھێشان: سلیمانی، شەقامی نێبراھیم پاشا، فولکەمی گۆزەکان، نزیك ناوهندی رۆژھەلاتی کورەن.

بەھێمنی: 07701974656 - 07501590032 - 07731974646 - 07501696369

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامە ی کتیب

ناوئیشان: کلکبراوہکان

نووسەر: عەزیز نەسین

بابەت: ئەدەبیاتی تورکی - سەدە ی ۲۰ ی میلادی

زانەر: کۆمەلە چیرۆک

وەرگیرانی: لێسار حوسین و مەورود جەبار

تۆرە ی چاپ: چاپی بەکەم

دیزاینی بەرگ: عیسا عوسمان

دیزاینی دەق: نارام مەلا محەمەد

پەخشانگە: ناوهندی روشنبیری ئەدیبان

لە بەرئۆهەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان، ژمارە ی سپاردنی (۲۶۰۲) سالی

(۲۰۱۹) پی دراوہ، ئەم کتیبە لە بلاوکرانوکانی ناوهندی روشنبیری ئەدیبانە،

مافی لە چاپدان و کۆپیکردنی پارێزرانوہ بو ناوهندی روشنبیری ئەدیبان.

پیشکده شکر دن

نهم و هر گزیرانه پیشکدهش به:

- باو کم

- دایکم

- تافکه

پیت...

- هیمداد -

بەرچا و پروونی:

سالی ۱۹۹۹ له سلیمانی به مه به سستی کرینی کتیبیک چووم بو به رده رکی سه را. ئەوکات به بۆنه ی خراپی باری دارایی خیزانه که مانه وه، ئەو پاره یه ی که پیم بوو هیچ کتیبیکی پی نه ده کرا. من ته نیا دوو دینارم پی بوو. له شهشی سه ره تایی بووم و بو کرینی کتیبیکی ئینگیزی چووبووم. له خویندنگه کتیبه که مان پی نه درابوو... له بیرمه که له «قوتابخانه ی بیکه سی سه ره تایی» ته نیا دوو کتیبیان دابوو خویندکاران. به هه رحال، چوومه وه بو مال و کتیبیکی ئینگیزی پینجی سه ره تاییم هینا تا ئالوگوری بکه م و بتوانم ئەو کتیبه بکرم که پیویستمه. چاوه ری مام... دایک هات و بو کتیبی ئینگیزی پینجی سه ره تایی ده گه را. من هیکه ی خۆم به ۳ دینار پی فرۆشت. جا له گه ل دوو دیناره که ی خۆمدا ئەو کتیبه م کری که پیویستم بوو: کتیبی ئینگیزی شهشی سه ره تایی (هه له و ئەلی - هه له و مسته ر). کاتیک به کتیبه که وه چوومه وه بو خویندنگه، خویندکاران پرسییان ئاخو من چون ئەو کتیبه م ده ست که وتوو؟ ئیتر منیش چیرۆکه که م بو گیرانه وه و ئەوانیش داویان کرد به هه مان شیوه ئەو کتیبه یان بو ده ست بخه م. ئیتر له و رۆژه وه منیش به باوه شیک کتیبی کۆنه ی هاوڕیکانه وه ده چووم تا بیانفرۆشم و کتیبی تازه یان بو بکرم... ده ستپیک بوون به کتیبفرۆشی من به و جۆره بوو. من هه ر به مندالی ئاشنای کتیب و خویندنه وه بووم. ئیسته ش بیرمه یه که م کتیب که خویندنه وه؛ «مردوو خۆره کان» بوو. له سالی ۲۰۰۲ خووم دابوو کرینی کتیبه کۆنه کان، ئەمه ش به و هیوا یه ی که له ناو نه چن و رۆژیک داییت بتوانم به چاپیکی باش و شایسته وه بیانخه مه وه کتیبخانه کان. به م دوا ییانه

کتیبي «فس فس پالهوان» ی «عزیز نه سین» که له و کتیبانه بوو
ماوهیه کی دوورودریژ لای خوم هر به همان ناواته وه پاراستبووم،
به چند چیرۆکیکی تازه وه چاپ کرایه وه و پیشوازییه کی شایسته ی
لی کرا. هر له بهر نه وه، به باشم زانی نه م کتیبه و درگیراوه ی
ماموستا هیما (که ده میک بوو لای خوم پاراستبووم و ناویشانه کی
کلکبراوه کان) به کومه لیک چیرۆکی نویوه تازه بکه مه وه و به
چاپیکی جوان و ناوازه وه بیخه مه وه به ردهستی خوینه رانی نازیز. زور
کتیبي کونه م کریون و لای خوم پاراستبووم... به پشتیوانی خوی
گوره هه موویان به شیوازیکی ناوازه چاپ ده که مه وه.

نارام مه لا محه مه د

به ریوه بهری ناوهندی روشنبیری نه دیبان

له جياتی پيشه کی:

بهريزان! ئەم کۆمه له چيروکەي له بهردهستتاندایه، نووسەر تيبدا
ههولێ داوه کۆمه لیک موعانات و ئازاری رۆژانهي نهتهوهکەي و به
شيويهه کی گشتی مرووف به جورینکی کۆمیدیا بخاته روو، ئەمهش
مهگەر هەر له دهستوپلی عەزیز نهسینی نووسەر و مرووف بوه شیتیهوه
که وا به شيويهه کی قهشهنگ له دهرگای باسهکان دهات...

ئهو نووسه رانهي که شیوازی نووسینیان کۆمیدیايه، له جیهاندا
ژماره یان کهمه، له گه ل ئەوه شدا نه سینی نووسه ر چه ندان جار
پادداشتی جیهانی پی به خشراره، که چی وه ک باسی کردوه، هیچ
کاتی رۆژنامه و ئیستگه یه کی ولاته که ی خوی ئاماژه ی پی نه داوه،
مهگەر خوی لای براده کانی باسی کرد پی. له م باره یه وه من ئەم په ندهم
بیر که وته وه «منالی هه تیو خوی ناوکی خوی ده بریت.»

ئیدی ئیوه و چيروکەکان و چۆنیه تی و هەرگیزان و سه هنگ و
ترازووتان، هەر شاد و سه رفراز بن...

- هیمداد حوسین -

۱۹۸۴ - هه ولیر

تەر دەبىن يان نابىن؟

لەبەر بىنكارى گيانم گەيشبوو سەر لىتوم. ھەر كارىنكيان بگوتبا،
ئامادە بووم بىكەم. قوركىشى، كرىنكارى... ھەر كارىنك كە بيانگوتبا.
رۇژىنكيان تووشى يەككى لە ھاورپىنكانم بووم و پىنى گوتم:

«كاك راغىب پىويستى بە يەككىك ھەيە، گەر دەتەوئى با پىتى
بناسىنم؟»

«مادام پىويستى بە يەككىك ھەيە، جا كى لە من باشترە؟ ئەي
كارەكەي چىيە؟»

«وھلا ئەوھيان نازانم!»

كاغەزىكى بۇ نووسىم، جا چوومە لاي كاك راغىب. كاتى گەيشتەمە
ئەوئى، بىنىم دوو كەسى دىش لەوئى بوون. كاك راغىب خەرىكى
قسەكردن بوو لەگەلياندا و دەيگوت:

«ئەرى بە بتلە ئاويك، تەواوئى رووى ئەم ژوورە تەر دەبىن؟»

من يەكسەر گوتم:

«بەلى، بىنگومان نابىن! مومكىن نىيە!»

«كەوابى ئىستا تەواوئى رووى ئەم ژوورە، بە يەك بتلە ئاوتەر

دەبىن»

كاغەزەكەم پىن نىشان دا، جا گوتى:

«فەرموو، دانىشە.»

دانیستم. جا دووباره دهستی به قسه کانی کرده وه. کاتی قسه کانی
تهواو بوون، نهو دوو کهسهی که پیشتر لهوی بوون پوشتن. من و
کاک راغیب تهنیا ماینه وه. جا کوتی:

«کاکه بهنده، نهو هتا په نجاوشهش سال له عومرم تپه ریوه، ژبانی
بهرز و نزم هه بووه، سه رما و گهرمای رۆژگارم چه شتووه، مروفنیکی
خاوهن نه زموونم. نهوهی من دهمهوی پیت بلیم نهوهیه که دواي نهو
هه موو تاقیکردنه وه دیه ی به دهستم هیناوه، بهو نه نجامه گه یشتووم که
له ماوهی په نجاوشهش سالی تاقیکردنه وه کانمدا، گویچکه و چاوه کانم
به باشی کراونه ته وه. بو نمونه تو وا دابنی یهک بتله ئاوم به
دهسته وهیه، ئایه بهنده، ده توانم بهو بتله ئاوه تهواوی رووی نهو
ژووره تهر بکه م یان نا؟ یانی دهمهوی بلیم یهک بتله ئاو، تهواوی
رووی نهو ژووره تهر دهکات یان نا؟»

پرسیاره که ی به جوړی بوو که ده بوايه هر وهلامی بدهمه وه،
بهلام نه مددزانی چی پی بلیم. نه مددزانی بلیم «تهر ده بی»
داهاتوویه کی باشی ده بی، یاخود «تهر نابی».

هاته وه یادم کاتی له گهل نهو دوو کهسهی که پیشتر قسهی له گهل
دهکردن، خوی وهلامی پرساره که ی خوی به نه فی ده دایه وه، بهلام
نه ده بوو نهو هه لهش له دهسته خوم بدهم. کاتی بینی وا خه ریکه بیر
دهکه مه وه، پرسیره که ی دووباره کرده وه و کوتی:

«دهی، بلی بزائم، تهر ده بی یان نا؟»

«نهو بتله قه باره که ی چند ده بیت؟»

پنی سهیر بوو، کوتی:

«کامه بتل؟»

«نهو بتله ی ده تهوی رووی نهو ژووره ی پی تهر بکه ییت!»

به رووخساریدا دیار بوو که چاوه‌ری نه‌بوو رووبه‌رووی ئەم
جۆره پرسیارانه بیته‌وه. گوتی:

«کاکه گیان، بتل، هەر بتلی ئاسای. هه‌موو ئەو بتله ئاساییانه‌ی که
هه‌یه.»

«به راستی زۆر ته‌واوه، ته‌ر نابێ، مومکین نییه ته‌ر بیی، سه‌یرکه
ئه‌وه‌یه حه‌قیقه‌تی موسلمانیه‌تی، به‌لی، ئاشکرایه.»

«له به‌یانیه‌وه ته‌شریفت بیته. یه‌کیکی دی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی تویه،
به‌لام ده‌بی ته‌شریفی بو جینگه‌یه‌کی دی بیا. ئیستا به یارمه‌تیت، من
ده‌روم.»

له‌و کاته‌دا گیرم خواردبوو، ویژدانم ڕیی پی نه‌ده‌دام له‌به‌ر من
یه‌کیکی دی بیئیش بیی! گوتی:

«نه کاکه، تو بییت یان نه‌ییت، من پیم گوتوو له‌گه‌ل مرو‌فی
که‌له‌ره‌ق و چه‌نه‌باز ناتوانم کار بکه‌م. ئیستا بانگی ده‌که‌م، خوشت
بیینه.»

زه‌نگی لیدا، جا خزمه‌تکاره‌که هات و گوتی:

«برو بتله ئاوێک بیته، جا به مومتازیش بلی با بیته ئیره.»

کاک مومتاز هات. که‌میک لیم روانی، به‌لام وا دیار نه‌بوو که له
مرو‌فینکی که‌له‌ره‌ق و چه‌نه‌باز بچیت. مرو‌فینکی زۆر رووخوش،
دلکراوه و ده‌م به خه‌نده بوو. هه‌رگیز بچوو‌کتین نیشانه‌ی که‌له‌ره‌قی
و چه‌نه‌بازی به روویه‌وه دیار نه‌بوو.

به راغیبی گوت:

«به‌نده ئاماده‌یه بو فرمانه‌کانت.»

هر له و کاته دا خزمه تکاره که بتله ئاوه که ی هینا. هر که مومتاز
چاوی به بتله ئاوه که کهوت، یه کسه ر رووی خوارو خینچ بوو، دلی پنی
تینکه چوو. هاو ریکانیسی که چاویان پنی کهوت، وهک نهو دهستیان به
لهرزین کرد.

نهو مرۆقه رینک و روو به خهندهیه - وهک قارهمانی سهیری
ههندی فیلم، که به رۆژ له شینوهی ئاده میزاد دان و که شهویش دادی
گیانه وه رینکی درندهن - له ماوهی یهک چرکه دا دهگورین به
گیانه وه رینکی نابهلده، شهویش وای لی هاتبوو. کاک راغیب بتله
ئاوه که ی به دهسته وه گرت و رووی له مومتاز کرد، جا گوتی:

«دهمهوی بزانه ئه م بتله ئاوه ته وای رووی ئه م ژووره ته ر دهکا
یان نا؟»

«به لی!»

«واته تو دهلی رووی ئه م ژووره به م بتله ئاوه ته ر ده بی؟»

مومتاز هاواری کرد:

«به لی، ته ر ده بی!»

دهنگی مومتاز هاواریکی ودها نه بوو، وهک شهوهی یهکی به توندی
قرتقرتوکی بگری و بیهوی بیخنکینی، خنه خن بکا، ئاوها بوو. دیسان
دهم و چاوی خوارو خینچ بوو، به ته وای وهک سهگه کانی
«بولدوگ» ی لی هاتبوو. راغیب گوتی:

«ته ر نابی، مه حاله، مه حاله ته ر بی.»

مومتاز دووباره هاواری کرده وه:

«ته ر ده بی!»

«ته ر نابی!»

«تهر دهبی!»

«تهر نابی!»

«تهر دهبی!»

راغیب رووی له من کرد و گوتی:

«دهفهرموو، دهبینی! دهبینی چون نکولی له ههقیقتهت و راستییهکی
روون دهکا. تکا دهکه م تو بفهرموو، ئهو عهرزه هه مووی به یهک بتله
ئاو تهر دهبی یان نابی؟»

«نهخیر، تهر نابی!»

کاک راغیب رووی له مومتاز کرد و گوتی:

«ئیتر ناتوانم له گهل تو کار بکه م، بویه پیویسته لیره برۆیت.»

رهنگ و رووخساری مومتاز دووباره گه رایه وه سهه هه مان
مرۆقی رووخوش و رینکوپینک. جا گوتی:

«مه رحه مه تان زیاد بی، سوپاس!»

جا کاک مومتاز رویشته. گوتم:

«بمبووره، دهتوانن پیم بلین که کاری بهنده چیه؟ له وانیه نه توانم
کاری کاک مومتاز به نهجام بکه ینم!»

گوتی:

«من پیویستم به مرۆقینکی مهنتقییه، مهنتق له پیش هه موو
شتیکه وهیه. فهرموو برۆره سهه کاره کهت. هه موو ئهو ژووره به یهک
بتله ئاو تهر دهبی یان نابی!»

گوتم:

«نهخیر، تهر نابی.»

«کاکه ئه وهی من دهمهوی هه ر ئه وهندهیه... مهنتق! من پیویستم به
مرۆفیکه که «مهنتق» له سهرووی هه موو شتیکییه وه بیت. تکایه میز
و که لوپه له کانی مومتاز وه رگره.»

«به سه ر چاو.»

چوومه لایکی ژووره که وه. مومتاز به دلخوشییه وه جانتاکه ی کو
کرده وه تا بروات. به راستی روویکی میهره بانی هه بوو، تا چه ز بکه ن
رووخوش بوو. من تینه که شتم ئه و مرۆفه رووخوشه بوچی وا له
چرکه یه کدا گورا و بوو به گورگینکی کئوی! گوتم:

«کاک مومتاز، زور به داخه وه م که تو به هوی هاتنی منه وه بو
ئیره بیئیش بوویت.»

به هه موو میهره بانی و رووخوشی خویه وه وه لامی دامه وه:

«نه کاکه، تو هه رگیز دلگران مه به، توش نه هاتبایی دوا جار هه ر
یه کینکی دی ده هات.»

«ببووره له وهی خوشم تی هه لقورتاند، باشه تو ده تو یست بلنی
ته ر نابنی، چون ده بی؟»

«ئیسنا هه رچییت پی بلیم بیسووده، وا باشتره خوت لنی تیگه ییت.
له وانیه به توانم بوت باس بکه م، من پینجه مین که سم که له ماوه ی
سالیکدا لیره گوریبمی. ته نیا دوو مانگو نیو تاقه تم هه بوو، بیگومان
من ده زانم بیکاری چ ده ردینکی گرانه، وا تینه که ی که به وه ی تو
بترسینم... هه رگیز، خواحافیز، خوا ئارامییت پی بدا.»

«به سه لامه تی.»

مومتاز شته کانی کو کرده وه و دواتر رویشتم. من نه مده زانی چی
بکه م. چوومه پشت میزه که ی دانیشتم. دوا ی سه عاتیک قره و گال
به رز بووه وه.

خزمه تکاره که هات و گوتی:

«خاوه نکار بانگت ده کا!»

کاتیک رۆشتمه ئه وئ، بینیم جگه له خۆی سنی که سنی دیش له وئ
بوون. به چاکی ده مزانی مه سه له که چیه، به لام دیار بوو له سه ر
مه عامه له یک پیک نه ده هاتن.

«کاکه به نده، وا دابنی که بتله ئاو یکم به ده سه ته وه یه، ده مه وئ
بزانم ئەم ژووره هه مووی به یه ک بتله ئاو ته ر ده بی یان نابنی؟»

گوتم:

«نه خیر، ته ر نابنی!»

«به لئ، ئاشکرایه... ئاشکرایه ته ر نابنی. ئیستا بینیتان، مه حاله ته ر
بین.»

ئهو کاته هه ر سنی که سه که به بی سه رنجدانی ئهو هه قیقه ت و
راستییه ی که...

یه کئ له و سنی که سه گوتی:

«وه لا ئهو مه وزووعه هه یچ په یوه ندیه کی به بتله ئاو و ته ر بوون
و رووی ژووره که وه نییه، له سه دا پینجمان زیاتر بو سه رف ناکهن!»

خاوه ن کاره که م گوتی:

«ده بی به ر له هه موو شتی مه نتق هه بی، کاکه بنچینه ی هه موو
شتیک مه نتقه.»

ئهو رۆژه چوار جار ئاماده بووم و هه موو جاریکیش هه مان
پرسیاری دووباره ده کرده وه و رووی له من ده کرد. منیش هه موو
جاریک هه مان وه لامم ده دایه وه:

«نه خیر، ته ر نابنی.»

رۆژی دواتریش ھەر بەو جۆرە بوو، تا ھەفتە یەک ھەموو کارە کەم
ھەر ئەوەندە بوو. ھەندێ رۆژ چوار پینچ جار و ھەندێ رۆژیش
پینچ شەش جار بانگی دەکردم. لە بەردەم ئەو کەسانە ی بۆ مەعامەل
دەھاتن، ھەمان پرسباری دووبارە دەکردەو. من ھەر وەک جارەکانی
پیشوو دەمگوت:

«نەخیر، تەر نابێ.»

رۆژی ھەینی سەد لیرەم ھەقی ھەفتە یەک وەرگرت. خاوەنکارە کەم
دوای ئەو تەمەنە پر ئەزموونە ی گەیشتبوو و ئەو ھە ی کە: «ژووریک بە
سەتلیک ئاو تەر نەبێ، بە یەک بتلە ئاویش تەر نابێ، جا بانگیشە ی
ئەو ھە ی دەکرد نابێ رووی ژوورە کە ھەمووی بە یەک بتلە ئاو تەر
ببێ!»

ئەو رستە یە وەک ئەنجامی فەلسە فە ی و پەندی پیشینانی
باو باپیران بێ، بوو بوو و وێردی سەر زمانی کاک راغیب. ئیشی منیش
تەنیا پشتگیریکردنی ئەو فەلسە فە یە بوو.

پاش مانگینک، لە بەر ئەو ھە ی زۆر لە کارە کەم رازی بوو، ھەقی
ھەفتانە کەمی زیاد کرد. بوو بە سەد و پەنجا لیرە. خاوەنکارە کەم منی
زۆر خوشدەویست. بۆ ھەر جینگایک چووبایە، منیشی لە گەل خوی
دەبرد. ھەر کە مەعامەلە یکی دەکرد لە منی دەپرسی:

«کاکە بەندە، وا دابنی بتلە ئاویکم بە دەستەو ھە ی، ئایە تەواوی
رووی ئەم ژوورە، بەم بتلە ئاوە تەر دەبێ یان نابێ؟»

منیش یە کسەر وەلام دەدایەو:

«نەخیر، تەر نابێ.»

رۆژی بیست بۆ سی جار ئەمەم دووبارە دەکردەو: «تەر نابێ!»
بەلام ھەقی ھەفتانەم گەیشتە دوو سەد لیرە. ئەوەندە پە یو ھەندیم لە گەل

راغیب به هیز بوو بوو، به زور له گهل خوی دهیبردمه وه ماله وه. تا کار
گه یشتبوو وه نه وهی که ته نیا له کاتی نووستندا لینی جیا ده بوو مه وه.
نه گهر له ماله وه ژنه که ی شتیکی بویستایه، یا خود کوره که ی پاره ی
بویستایه، یا خود کچه که ی جلی بویستایه، خاوه نکاره که م یه کسه ر
ده یگوت:

«من له و شتانه سه رم دهرناچی، په نجاوشه ش سهاله له عومرم
تیپه ریوو، سارد و گهرمیم چه شتوو، تا قیکردنه وه م وهرگرت،
نه نجامی هه موو تا قیکردنه وه ی ژیانیشم نه وه یه که نه م ژووره
هه مووی به بتله ئاوینک تهر ده بی یان نابی؟»

جا رووی له من ده کرد و ده یگوت:

«کاکه تو بلی، تهر ده بی یان نابی؟»

من ناو نیشانه که م له بهر بوو، پیش نه وه ی خاوه نکاره که م قسه کانی
ته واو بکا، ده مگوت:

«نه خیر، تهر نابی.»

ههر که من ده مگوت: «نه خیر، تهر نابی»، ههرچی خه می هه بوو
نه ده ما و جا ده که وته خه وینکی خوشه وه. نه و رسته یه کروکی
فهلسه فه، بیر و باوهر و تا قیکردنه وه کانی کاک راغیب بوو. مه نتقیکی
به رز بوو، مه نقییک که گالته نییه. واته دوو که رت دوو چوار... بو
نه وه ی خوی بو خه لکی بسه لمینی که خاوه نه هقه. ده بوایه من پشتگیری
بکه م و بلیم: «به یه ک بتله ئاو، ته واوی رووی ژووره که تهر نابی.»

پینج مانگ توانام هه بوو. هه قی هه فتانه م گه یشتبوو وه دوو سه د و
په نجا لیره. هه موو کاری من نه وه بوو، روژی چلپه نجا جار بلیم «ته ر
نابی.»

ههتا ئەمرو هیچ کەس بەقەد من توانای نەبوووە کە لەسەر ئەم
کارە بمینیتەو، بەلام دواجار گیانم گەیشتبوووە سەر لیوم. نامادە
بووم حەمالی بکەم، بەرد بکێشم، دەر بەدەر بم... هەموو ئەو ئیشانەم
لە ئیشکەیی خۆم بە خوشتر دەزانی. ئیدی توانام نەما. ئەوەندەم
گوتبوو: «تەر نابێ»، نەخۆش کەوتبووم. پوژیک دیسان لە
سەودایینکدا هینومنەین و حەفتو هەشتیان بوو. کاک راغیب منی بانگ
کرد و گوتی:

«کاکە بەندە، ئایە بە یەک بتلە ئاو، تەواوی رووی ئەم ژوورە تەر
دەبی یان نابێ؟»

هاوارم کرد:

«بەلی... تەر دەبی!»

«چی؟»

خاوەنکارەکەم وشک بوو، جا دووبارە پرسی:

«تەر دەبی یان نابێ؟»

«بەلی... تەر دەبی!»

ئەو کاتە خۆی بە خاوەننەق دەزانی، ناچار بتلە ئاوەکەیی بە
عەرزەکەدا پشت و هەتا پینج یەکی رووی ژوورەکەشی تەر نەکرد.

رووی کاک راغیب وەک مومتازی لێهات. دەلەرزیی، لە توورەبیاندا
وەک ئەو کەسانەیی بیانەویی بخنکین، دەست بە خنەخن بکەن، بە
هەمان دەنگ گوتی:

«تەر دەبی یان نابێ؟»

«تەر دەبی.»

«تەر نابێ.»

«تەر دەبىي.»

«تەر نابىي.»

«تەر دەبىي.»

«تەر نابىي.»

تا وای لىنھات زۇر توورە بووم، ھاوارم کرد:

«خەلکىنە تەر دەبىي... تەر دەبىي... زۇر چاک تەر دەبىي... تەر

دەبىي!»

ئەویش ھاواری کرد:

«يەلا گۆر بەگۆر بى. نامەوى چىدى بىتېينم، يەلا برۆ.»

رېگام گرتە بەر و ھىواش ھىواش ھاتمە دەرەوہ.

ھەتا سالىک پروخسارى خاوەنکارەكەم ھەر لە بەرچاۋ بوو. لە

جادە، لە پاس و ھەتا لە خەویشدا دەمگوت: «تەر دەبىي» شوكر دواى

ئەوھندە جارەى گوتبووم تەر نابىي، گوتم تەر دەبىي! سوپاس بۆ خوا،

حالم باش بوو...

ئەو كچەي كە رايكرد

دوچار كە چاوم پىتى كەوت، زۆر نىگەرەن ديار بوو. لە پوويەو دەيار بوو كە كارەساتىكى سەختى بەسەردا هاتوو. چەندىن جار پىتم گوت: «ئاخر تو چىتە؟»، بەلام هيچى نەدەگوت. بۆ جارى داھاتوو كە بينىم هاتە گو و گوتى:

«ھەموو نارەھەتى ئىمە بە ھۆى ئاودەستەو دەيە! گەر مەسەلەي ئاودەستخانەكان چارەسەر نەكرى، مومكىن نىيە يەك ھەنگاو بەرەو پىشەوە بچىن. تىگەشتى يان نا؟»

من تىنەگە شىبووم! لەناو پاس و ئۆتۆمبىل دەربارەي پىشكەوتنى ولات، گويم لە بىر و باوهرى زۆر كەس بووبوو. ھەندىكيان باوهرىيان وايە كە: «تا چەوسىنەرەكان نەگرن و سەرمايەكانيان وەك ھىشووهرى بە داريووە نەكەن، پىشكەوتن پوونادا...»، ھەندىكيشيان دەيانگوت: «دەبى لە ھەنگاوى يەكەمەو دەست پى بکەين، دەبى ھاوينە ھەوارەكان زياتر پەرهى پى بدرى. جا گەشتى گەريدەكاني جىهان بۆ ولات دەست پى دەكات...»، ھەرودھا ھەندىكيشيان تەواوى دواكەوتنى ئىمە، دەبەنەو سەر راوہماسى و دەلتن: «دەبى يەكەمجار ھەموو ماسىيە بچوو كە راوكر اوەكان، بخرىنە دەريا و فلان...». ئەو يەكەمجار بوو گويم لى بى كەسىك بلى:

«سەرچاوەي ھەموو بەدبەختى ئىمە بە ھۆى ئاودەستەو دەيە!»

گوتم:

«ئاخر ئاودەست چ پەيوەندىيەكى بە پىشكەوتنى ولاتەو ھەيە؟»

«بيگومان، په يوه ندى هه يه، زوريش په يوه ندييان هه يه، ده بى ولات
په كه مجار مه سه له ي ئاوده ستخانه گشتييه كان چاره سهر بكا، دوايه
بچيته سهر شته كاني دى.»

«ئاخر تو چون بهو نه نجامه گه يشتى؟»
«خو من له مه سه له كه وه نزيكم.»

سالى پيشوو، به ته واوى نهو كاتانه بوو، نيوهى زياترى لاپه ردى
هه شته مى گوڤاره كاني فهره نسا، به جار و ئاگادارينامه پر كرابوونه وه،
«بو بهرچاوى دوسته نازيزه كان.»

شه يتان چووه كه ولمه وه، ده يگوت:
«نامه يك بو يه كى له و براده رانه بنووسه.»

بيجگه له و ئاگادارى و راگه ياندنانه، كومهلن جار و ئاگادارينامه ي
دى بلاو كرابوونه وه، كه په يوه ندييان هه بوو بهو ژن و پياوانه ي كه له
دوست و هاوسهر ده گه ران. نهو كه سانه ش هيچ كامنيان ناو نيشانى
خويان نه دابوو. هر يه كى له وانه بو ده سگيربوونى نهوى ديان،
ناو نيشانى يه كى له ده زگا كاني ده سته كانيان هه لېزارد بوو. يه كى له و
ده زگايانه سهرنجى راكيشام، ئا بهم جوړه بوو:

«ده زگا كه مان شانازى به حه فتا و چوار ساليه پر شنكدارى خويه وه
ده كات؛ جگه له وهى ده زگا كه ي ئيمه په يوه ندى دوستايه تى له نيوان
كه سانىكى زور له سهرانسهرى جيهاندا پهيدا كردو وه، به خته وه رى
زوربه ي زورى بنكه و خيزانه كاني نه مړوش به هوى به شدارى نه وه وه
دروست بووه.»

ده زگا كه مان ئاماده يه بو خسته پروو و بلاو كردنه وهى وينه ي
له شولار و خوورپه وشتى خوتان و هاوړنياتان، به ئاره زوى خوتان.
به و په رى شانازى و كه ماله وه بو تان بلاو بكاته وه.»

بیجگه له ئاگادارینامه و راگه یاندنه کان، ئەو ئاگادارینامه که سیانەش
بلاو کرابوونەوه.

«من کچیکی بیستوشەش سالانم، قژم زەرده و پۆشنییرم.
ئارەزوو دەکەم لەگەڵ لاوانی ولاتانی پۆژەهلەت، نامەگۆرپینەوه و
دۆستایەتی دروست بکەم. بە ژمارە ی حەفتاوه شت دەزگای
«دۆستی ئازیز» با بفەرمووی.»

یان:

«من خاتوونیکی بیوژنم. چاوم شینە و بالام مەتریک و
حەفتاودوو سانتیمە. تەمەنم سیویەک سالە. بە زمانی ئەلمانی و بە
ناونیشانی دەفتەری «۰۰۰» نامەم بۆ بنووسی.»

لەو جۆره ئاگاداریانە زۆر بوون. هەندیکیان داوای هەوال و
بەسەرکردنەوهی پەيوەند بە ولاتانی دی دەکرد. کۆمەلنکی دیان،
ئامادەیی خویان پیشان داوو بۆ وینە و پارە گۆرپینەوه. منیش
نامەیکم بۆ یەکی لەو کەسانە نووسی و خۆم پێ ناساند. هیشتا
نامەکەم لە یاده:

«پیاوونکی پەنجاشەش سالانم، سەلتم و ئاستی خۆیندنیشم
دبلۆمە. بالام مەتریک و پەنجاپینج سانتیمە، حەفتاوشەش کیلۆتیکیش
دەبم، ئەسمەرم و پەنگی چاویشم شینە. لە پرووی خوورەوشتەوه
جینگای باوەرم. حەز دەکەم لەگەڵ ژنیک یاخود کچیکی بیست بۆ سی
سالانی قژ زەرد، پەيوەندی دروست بکەم، هەلبەتە که شارەزای
تەواوی لە ناسینی پەپووله و ماسیدا هەبیت و تیایدا پەسپۆر بیت. با
بە ئینگیزی بۆم بنووسی.»

وەلامی نامەکەم پێ گەیشت. نووسیویان:

«پتیویستە بۆ وەلامی نامەکە سەد فەرنک بنیرییت.»

له پاریس هاورتییه کم هه بوو، داوام لئی کرد تا له سهر حسابی من،
سه د فرهنگ بدا بهو دهزگایه. داوی ماوهیک سی نامه م پی که یشت.
نامه ی یه که میان نزیکه ی چوار لاپه ره ده بوو، که کچیک له فره نساوه
بوی نووسیوووم. زانیاریکی زوری دهرباره ی په پوله کانی که ناری
رؤژئاوای فره نساوه نووسیوو، به لام به جوری کوتبوی که
دهرباره ی ناسینی جوره کانی ماسی، ئاگاداری لئوه نییه.

نامه ی دووه میانم کرده وه. ئه ویشیان به قه د کتیبیکی بچکولانه،
زانیاری دهرباره ی جوره کانی ماسی «ئاکواریومی» نووسیوو. داوی
له من کردبوو تا منیش دهرباره ی ماسییه کانی ئیره شتی بۆ روون
بکه مه وه. به لام نامه ی سییه میان زور سه رنجراکیش بوو. نامه که م به
ته واوی له یاده نووسیوو:

«زور به لامه وه سهیره که ئیوه داوی زانیاری له باره ی ماسی و
په پوله، له کچان و ژنانی بیست بۆ سی سالانی قز زهر د ده که ن.»

تیناگه م! بۆچی ده تانه وی ئه و کچانه ی یاخود ئه و ژنانه ی زانیاری
ته واو له و باره یه وه ده زانن، بیست بۆ سی سالان بن و قز زهر د بن!
من قز زهر دیکه بیستودوو سالانه م، مادلین...»

پاش ئه وه ی که تا ئیره به په روشه وه گویم له قسه کانی براده ره که م
راکرتبوو، گوتم:

«تیناگه م! هه موو ئه و شتانه ی که گوتم، چ په یوه ندیبیه کی به
ئاوده ستخانه و به پیشکه وتنی ولاته وه هه یه؟» گوتم:

«ئیسنا پیت ده لیم»

ئه و کچه یان که ته نیا. شاره زایی له «په پوله ناسی» دا هه بوو، بۆم
نووسی:

«له بهر ئه وهی که شاره زاییت له ماسی ناسیندا نییه، به رای من

ناگونجین.»

دوه میشیان چونکه شاره زایی له په پووله ناسیدا نه بوو، بهر په چیم دایه وه. به لام ئه وهی سینییه میان ئه وه بوو که من به دوایدا دهگه رام.

چهند مانگیک نامه مان بو یه کدی نووسی. له نامه کاندای جگه له ماسی و په پووله، له هه موو بابه تیکه وه شتمان بو یه ک ده نووسی. دۆستایه تیمان رۆژ به رۆژ پتهوتر ده بوو. من داوای وینه م لئی کرد. ئه ویش به هه مان شیوه داوای له من کرد. ئیستا ئه لبوو میکی پر وینهی ئه وم هه یه. له وینهی تا که مهر، هه موو بالا، به مایو و به رازاوهیی، به کورتی به هه ر جوړیکی بلنی وینهی بو ناردبووم. دواجار شهیدای یه کدی بووین. جاریکیان کچه که داوای لی کردم تا بچمه لای له پاریس، به لام پیم گوت که وه زعی من باش ده زانی و لئی شاراوه نییه، ئه و پاره که مهی ده ولت دهمداتی، ده توانم هه ر خۆمی پی تیر بکه م. من له کویتو پاریس له کویتو؟ ئیدی وه زعی خۆم به بی پیچوپه نا و ئه م لاو ئه و لا بو نووسی. داوام لئی کرد که ئه گه ر ئه و بیته ئیره باشتر ده بیت. کچیکی زۆر نازه نین بوو. سواری فرۆکه بوو و هات. کاتی له فرۆکه خانه چاوم پیی که وت، وشک بووم! وای چ کچیک بوو، وه ک چه پکه گولیک وا بوو، به راستی جوان بوو. زۆر له وینه کانی که بۆی ناردبووم جوانتر بوو.

بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر بیبه مه وه مالی خۆمان، باش نابن، چون هه م ههستی ئه و بریندار ده بی و هه م هی خوشمان. پیم گوت:

«تو وه زعی ئیمه باش ده زانی، خانووه که مان ده لئی مالی «مه ولانه قاپوس» — به هه موویه وه دوو نیوه ژووورمان هه یه، ئه وانیش چ ژوووریکن!»

سواری تهكسينك بووين، جا له ريگادا وهزعي خوم له سيره وه تا
پياز بو باسكرد. نازانن چ كيژيكي دلکراوه بوو. هرگيز دهر به سستی
ئو شتانه نه بوو. به کورتی بریار بوو بيخوازم، به لام پاره يه کی
سه ربه رشم نه بوو. به لام مادلين پنی گوتم: «خه فته مه خو، من پارهم
هه يه».

نازانن چهنده ميهره بان بوو. ده يگوت:

«باوكم چيشته خانه يه کی هه يه، کاروباريشی خراب نييه. ئه گهر تو
حه ز بکه ي ده چينه ئه وي، له وي به چاکی به ريوه ده چين.»

زور نازدار بوو. دوو جار دايكم هه لسايه وه سه ر پنی و گوتی:
«ده بی بيته موسلمان»، کچه که به وهش قايل بوو، گوتی:
«موسلمانيش ده بم.»، ده مه وي بليم کچ نه بوو، به لکوو فريشته بوو.

هه فته يه ک مادونيم له کارگيريدا وهرگرت، تا بييه مه ئه م لاو ئه و لا.
ده يويسست به شاردا بگه ری، به راستی خانووه که ي ئيمهش جيگای
مانه وه نه بوو، بويه هه موو رۆژی به يانيان له مال ده هاتينه دهره وه و
به قسه ي خوش و پيکه نينه وه، تا شه و ده گه راین و نيوه شه و
ده گه راینه وه مالي.

رۆژيکی دی دیسان به يانی له مال هاتينه دهره وه. به ريگادا
دهرؤيشتن له لای ماست و شيرفرؤشه كاندا، مادلين دوو په رداخ شيری
خواردوه. دوايی که وتينه چۆلی و چاوی به قاوه خانه يه ک که وت؛
قاوه خانه که باخه چه يه کی بچووکيشی هه بوو. زوری پنی خوش بوو،
گوتی:

«با تۆزی ليره دانيشين»

هه ر يه که ي دووسنی پياله چايمان خواردوه وه. دوو باره که وتينه ری.
هه واش گهرم بوو. هه ريه که ي دوشاويکی ليموشمان خوارد. پاشان

چو وینه موزه خانه ی «زه میناسی»، کاتی گه یشتینه موزه خانه ی نیوهرؤ بوو. مادلین زور برسی بوو بوو. گوتی: «بهس دق دهخوم».

دوم بؤ کری. دوا بی بردمه «مسجد ابا صوفیا»، ماندوو بوو بوو. داوای ناوی میوه ی کرد، ناوی میوه شم بؤ هینا. ههروه ها په رداخیک شه ربه تی نالو بالووشی خوارد. گه یشتینه «سیرکجی»، مادلین داوای شتیکی بچووکی لی کردم، گوتی:

«لیزانه ته وایت هه یه؟»

نیستا من چی بکه م؟ ئاوده ست؟ بیرم که و ته وه که هه موو شوینی ئاوده ستی گشتی لینه، به لام هه رچه نده گه رام و سوورامه وه ئاوده ستیکم نه دوزیه وه، نازانم ئاوده ستخانه کانیاں چی به سه ردا هاتبوو، له وانه بوو تیکیاں دابی. باش بوو نزیک و یستگه ی هیل ی ناسن بووین، بردمه و یستگه که، به لام له لای ئاوده ستی ژنان دوو ته خته ی گوره یان راست و چه پ کوتا بوو، له سه ریشیاں نوو سیبوو: «له ژیر چاگردنه وه دایه». نه مده زانی چی بکه م، فه قیره وه ک مس سوور بوو بوو وه، ئەم پی و ئەو پی ده کرد. بردمه لای ئاوده ستی پیاوان، به لام له به دبه ختیدا له لای ئاوده ستی پیاوانیش ه وه، دوو ته خته یان له شیوه ی نیشانه ی که رت «X» کوتا بوو. ئەویش به هه مان شیوه له ژیر چاگردنه وه دا بوو.

مادلینی بینچاره، هه ناسه ی نه ده هات و تاقه تی ده دایه خوی. به خه یالمدات خو ده بی له و نزیکانه ئاوده ستی گشتی هه بی، به لام هه رچه ند ته ماشای ئەم لاو ئەو لام کرد، هیچ ئاوده ستیک دیار نه بوو.

پرسیارم له یه کیک کرد سه باره ت به ئاوده ستی گشتی، گوتی:

«ته شریفتان ببه نه «ئهمین ئونو»، له وی له سه ر پرده که یه کئ

هه یه.»

ئەو براده ره راستی ده کرد، بیرم که و ته وه، گوتم:

«مادلين گيان، برو.»

به لام مادلين نه يده تواني ههنگاو بنی. گوتی:

«ناتوانم چیدی به ریدا بروم.»

نازانن حالی چی به سهردا هاتبوو. هه ر جاری که مادلين دهینالاند، وهک نه وه وا بوو که به قایمی خه نجه ریک بدهن له دلم. نه و کچه بینچاره یه، دوو لا بوو بووه وه، وهک بلتی مار پیوه ی داوه. سواری ته کسبیه کم کرد و به شوفیره که م گوت:

«بگه دادمان، خیرا بمانگه یه نه نه مین ئونو.»

گه یشتینه نه مین ئونو، به لام نازانم ئاوده سته کانیاں چی به سهردا هاتبوو، هه رچهند سهیری نه م لاو نه و لامان کرد، هیچمان ده سگیر نه بوو. لیم روون بوو که نه وانیش خراپ کراون. سو پاس بق خوا که له ناو تاکسی بووین. مادلين پیمی گوت:

«مه گه ر تو نازانی له و به نده رانه ئاوده سته گشتی نییه؟»

گوتم:

«مومکین نییه.»

نه گه ر راستیتان دهوی، نه ووا خوشم نه مده زانی چ ده لیم. به شوفیره که م گوت که برواته «کاراکوی» مادلين گوتی:

«ناتوانم، چیدی خوم پی راناگیری.»

«نه ریزم، ئاگاداری خوت به، ئا ئیستا ده گه یه جی، توزیکی دی

تاقت به ده ره خوت، که میکی دی ئیسراحت ده که ی.»

گه یشتینه به نده ری کاراکوی. گوتم:

«مادلين گيان، برو، نه وه گه یشتین.»

به لام هرچه نده به راست و چه پماندا دهروانی، هیچ ناوده سستیک
دیار نه بوو. به یه کن له سهرپه رشتیکه رانی به نده ره که م گوت:

«بیووره، ناوده ست له کوئییه؟»

«ئیره ناودهستی لی نییه.»

«ئه ی ئیوه چی ده که ن؟»

«تو خوت هلمه قورتینه.»

«مادلین گیان، برۆ، ئیستا ناوده سستت بو پیدا ده که م.»

کچه شین هه لگه رابوو، خه ریک بوو بته قی. منیش وه ره ز بوو بووم.
له و کاته دا بیرم که وته وه، خو ئه و ناوه پریه تی له کومپانیا و خانه ی
بازرگانی. مادلینم گه یانده لای یه کن له کومپانیاکان، به لام ئه و
بیچاره یه له وه زعینکی وادا نه بوو که بتوانی به قادرمه کانداسه رکه وی.
گوتم:

«ئازیزم وه ره سواری مه سعه د بین»

به مه سعه دچییه که م گوت:

«کاکه، زووکه.»

گوتی:

«ده بی بوه ستن تا چوار که سی دیش دین، پاشان دهرۆین.»

هه رچه ندی که وه ستاین، که سی دی نه هات. کچه ره ش هه لگه رابوو،
ئاره قه تک له سهر و چاویدا ده تکا.

به خوا ئه گه ر ده تانبینی فه قیره ی به چ دهر دیکدا چوو بوو،
جه رگتان ده بووه که باب! پنیه کانی جووت کردبوو و تاقه تی ده دایه
خوی. گوتم:

«مادلين، گيانه كه م، نازيزم، نازداره كه م، توزيكي دي خوت بگره،
ئيسنا ده تگه يه نمه ئاوده ستخانه»

ئو خه لکه زوره که وهک شالاو به ره و خوار و به ره و ژوور
ده چوون، شیر پاکيک نه بوو بيت سواری مه سعه د بيت، خه ریک بوو
شیت ده بووم.

دواچار دوو کهس هاتن و دواچار سواری مه سعه بووین.
مه سعه دچييه که گوتی:

«نهومی چه ندهم؟»

بو ئه وهی قسه يه ک بکه م، گوتم:

«نهومی چواره م.»

له نهومی چواره مدا به پياده رویشتين. سهيري ئه و رتيوارانه مان
ده کرد، تا دواچار ئاوده ستخانه يه کمان دوزييه وه. گوتم:

«مادلين گيان، وه ره، ئه وه ئاوده ست.»

به لام هه رچه ندهی هه ولم ددها ده رگای ئاوده سته که نه ده کرایه وه،
قفلان دابوو. ئاخه له چ شوينيکی دنيا ده رگای ئاوده س قفل ده دری؟

چايچييه ک له وي خه ريکی چايگيران بوو، پيم گوت:

«کاکه گيان، ده رگای ئاوده سته که بوچی قفل دراوه؟»

گوتی:

«خو ئه وه ئاوده سته گشتی نيه، هه موو ئه وانهی له و ده زگايه کار
ده کن، ژووريان گرتوو، هه ر يه که ی کليليکيان لايه. هه ر کاتي
بيانه وي ده ست به ئا و بگه يه نن ده رگاکه ی ده که نه وه، کاتيکيش کاريان
ته واو ده بی ده رگاکه ی قفل ده ده نه وه.»

مادلینی بیچاره، وهک ژنیک بیهوی زگه کهی دابنی، خوی گرمول
کردبوو. دواچار توانای نه ما بوو. ته ماشام کرد به خه مگینییه وه
له پشت دهرگای ناودهسته که وه وهستا بوو.

ئیتر نه و کچه بیچاره یه چیتز نه یده توانی بروا به ریډا. دهستی به
دهرودیواره وه گرتبوو، به گیان کیشانه وه خوی گه یانده سهر جاده که.
بیرم که و ته وه که له «گالاتسلائی» ناودهسته خانه یه کی گشتی هه یه.
به دوا ی ته کسیدا رامن کرد. نه و بیچاره یه خه ریک بوو له پردا
بته قینه وه، گرتمه وه و پیم گوت:

«مادلین گیان، نازیزه که م، گیانه که م، ههر توزیکی دی خوت راکره،
ئیستا ده گه یه جی.»

ئیدی مادلین ناگای له خوی برا بوو، له نیو تاکسییه که دا نیوه روق
بوو بوو. برده لای ناودهستی گشتی، گوتم:

«نازیزم زووکه، نه وه ته، نه وه ناودهسته.»

مادلین رویشت و گوتی:

«لیره نابنی، مالی خه لکییه.»

«قهیدی ناکا نازیزم، عهیب نییه.»

«نابنی، ناتوانم.»

ناودهسته خانه یکی ترم که و ته وه بیر. چووین تا ته کسییه ک بگرین،
به لام له به دبه ختی ئیمه دا نه و جاده یه یه کساید بوو. هیچ سه یاره نیک
به ره و سه ره وه نه دهر و شت، ده بوایه به پیاده بروین. بالیم گرت و
دهستم کرد به راکردن. نه و بیچاره یه ش چیدی نه یده توانی بروات،
نه یده توانی قاچه کانی لیک بکاته وه، ههر به زوری خوی به خویدا شور
کردبوو وه، نای دلداری، گوتم:

«ئازيزم، يەك تۈزى دى خۆت رابگرە و ئاگات لە خۆت بى، ئىستا دەگەين، ئەوەتا دەگەينە جى.» من ھەر خەرىك بووم دەمكوشى، ئىتر منى بەجى ھىشت و بينايەك دەرگاگەى كرابووەوە، خۆى كوتايە ژوورەوہ و بە راكردن وەك بروسكە بەسەر قادرمەكاندا سەرکەوت.

ئاخ... فەقىرەى ھەناسەيەكى بە رەحەتى ھەلكىشا بوو. چووم بۆ لای، ئەو داماوہ لەسەر يەكئىك لە پليكانەكان دانىشبوو و دەستى بە سەرى خۆيەوہ گرتبوو و ھۆن ھۆن دەگرىا. گوتم:

«باشە، خۆشەويستەكەم ئىستا ھەسايەتەوہ؟ ئىستا ھەستە، با برۆين.»

قۆلم گرت و بلندم كرد، شلپ و شلپ كەوتىنە ناو ئەو ئاوہى ھاتبووہ دەرەوہ. مادلىن دەگرىا، ھەنسكە ھەنسكى بوو. گوتم:

«ئازيزم، چىدى خۆت مەگرە، بگرى، گريان باشە، گەر بگرى دەھەسىيەتەوہ.»

مادلىن ھىچ قسەيەكى لە زار نەدەھاتە دەرەوہ. كە ھاتىنەوہ مالەوہش ھەر قسەى نەدەكرد. پۆژى دواتر جانتاكانى كۆ كوردەوہ و پۆيشت. ھەر ئەو پۆيشتتە بوو، چىدى مادلىنم نەبينىەوہ. تەنيا نامەيەكى بۆ نووسىم. ئەو نامەيەم ھەر لە يادە، نووسىبووى:

«ولاتەكەتان زۆر جوانە. ئيوە خۆشتان مروڤى ميھرەبان و ميوانپەرورن. ئاى... خۆزگە ئاودەستى گشتىشتان دەبوو.»

بەلى كاكە گيان، دەبى يەكەمجار مەسەلەى ئاودەستخانە گشتىيەكان چارەسەر بكەن. تا ئەو كاتەى وەزعى ئاودەستە گشتىيەكان تەواو چاك نەكرى، ھەر كارى بكەين بىسوودە.

«ئىستا تىگەيشتى؟»

«تىگەيشتم!»

ٲو شیتھی که هلهات

خه ریک بووم له «ٲه مین ٲونلو» هوه به رهو «کاراگوی» برٲوم. کاتی
که یشتمه سهر پرده که، دهنگی هاواریک به رز بووه وه:

«ٲای، بیگره، هلهات...»

پاسه وانه کان دهستیانکرد به فیکه فیک لیدان و سهیرکردنی ٲه
لاو ٲه و لا. خه لکه کهش پرٲانه ٲه و ناوه و له کهل ٲه وان به رهو ژووره وه
دهچوون. هه موو له یه کدیان دهپرسی:

«چ خه به ره؟»

«چ بووه؟»

«دهلین شیتیک له دهستی پاسه وانه کان هلهاتووه.»

«کهس نازانی ٲه و پاسه وانانه چوون، هه ندی کات هه موویان
دهگرن و ٲیستاش وا راویان دهنن.»

یه کنی لیم نزیک بووه وه، جا گوتی:

«تخوا ٲو سهیری عاقله کان بکه! خوا قبول ناکا، رهحمهت له
شیته کان، سهیرکه چوون هه موویان به رهو بان سهرده که ون!»

نه مزانی چ وه لامینکی بدهمه وه، به ٲه دهب و نه زا که ته وه سهیریکم
کرد و که و تمه رٲویشتن. هه مدیس پیاوینکی دی لیم نزیک بووه وه،
که و ته قسه کردن و گوتی:

«مه سهله که وا به و ساده بیه نییه. کاکه دهلین له شیته ترسناکه کانه،
گوایه تا ٲیستا چوار که سی کوشتووه! دهلین بگاته هه ر یه کنی هیرشی
دهباته سهر!»

ئەو پياوھى لىم نىزىك بووھو، لەگەلدا كەوتىنە رىنگا. نوكتەى خوش خوشى دەربارەى ئەو شىتانه بۇ دەگىرامەو. نوكتەكانى زور خوش بوون، جا زور جوانىش باسى دەكردن. دەمى زور گەرم بوو. زور پىكەنىم. بە راستى مروقىكى پرووخوش و قسەخوش بوو.

گوتى:

«بىنگومان گویت لى بووھە كە لە «شىتخانه» دا لە شىتتىكىان پرسىوھ: «ئەوھە تۇ چەند كەسى؟» شىتەكەش پىنى گوتىوو: «بفەرموو كە تۇ لە دەرەوھە چەند كەسى؟». «دوای گوتنى ئەو نوكتەيە، يەكىكى نىشان دام گوتى:

«بۇ نمونە سەيرىكى ئەو پياوھە بگە!»

سەيرىكم كرد، جا درىژەى دا بە قسەكانى و گوتى:

«كى نالى ئەو شىتەى رايكردووھ ئەوھ نىيە!»

بەلى، راستى دەگوت، ئاخىر هېچ پرووخسارى بە مروقى عاقل نەدەچوو. بە رىنگەوھ دەروشت و لەبەر خويەوھ قسەى دەگرد. ماوھىك زور قسەى ماقولى دەگرد. دوای توزىك وەك بلىنى گوئى لە جوينىك بووبى، رووى گرژ دەبوو، جا دەستى دەگرد بە تەشەر هاويشتن و جويندان. گوتم:

«وھك ئەوھىه؟»

لە قسەكەم رايكرد. گوتى:

«وھك ئەوھ نىيە، خوى خويەتى و لە كەسىش ناكا.»

گوتم:

«با پوليس ئاگاداربكەينەوھ!»

گوتى:

«سەيرىكى ئەو بەكە. ئا ئاوايە، بەم جۆرەيە!»

ئەو پياوھى كە ھاۋرىكەم پىي نىشان دام، سەيرم كىرد خىرا خىرا
بە رىگاۋە دەروات و پىدەكەنى. كاكە لە خۇمەۋە رووم گرژ بووبو،
ئاخر ئەمە بەچى پىدەكەنى، بە پەنجەكانى دەستىكرد بە حسابكردن.
دوایی دووبارە كەوتەۋە رىگا.

«خۇيەتى، ئەو شىتەي لە دەست پۆلىسەكان ھەلھاتوۋە ئەمەيە!
دەبى ھەرچى زوۋە خەبەر بدەين.»

گوتى:

«سەيركە، سەيركە، سەيرىكى ئەو دوو كەسە بەكە، ئەۋەتا خەرىكە
بە پىشماندا رەت دەبن، باش سەيركە، جا گوئىگرە بزانه چى دەلین!»
ئەو دوو كەسەي كە خەرىك بوو بە پىشماندا رەتيان دەكرد، دوو
كەسى كەتە و قەلەو بوون. بە دەنگى بەرزەۋە دەدوان:

«ھەر ئەۋەندە بلى يەكىي بە پەنجا قرۇش، نەۋەك لە دەستمان
دەرچى. دەبى پەلى بگرين و لەو پرده فرى بدەينه خوارى. دوایی برۇ
پىش سەۋزەفرۇشەكە، جا بلى: «كاكى سەۋزەفرۇش، دەسكى كەرەۋز
بەچەندە؟»، نەۋەك لە دەستمان دەرچى، ئەۋىش ببە لە تەنىشت
ئەۋەي پىشوو ھەلىبواسە. ئەۋانى دى ماستەكانيان ھەر لە كىسە
دەكەن و ناكەن.»

بە خوا ئەو مروۋقە نەخۇشانە گەر لە كاتىكا پىۋىستت پىيان بى،
يەكىكىانت دەستناكەۋى.

ئەۋەي دىشيان بە ھەمان شىۋە قسەي بۇ برادەرەكەي دەكرد و
دەيگوت:

«جووتىارى، كاكە گيان، جووتىارى يەكەمجار جووتىارى و
كشتوكالە، جا ئازادى. نابى بستى زەۋى بمىنى و نەچىندرى. من خۇم

چوارپینچ تاکه گولدانم له و گولدانه ئاسایانه، له سهر باله خانهی
ماله که مان داناوه، توی پیاز و لوبیای سهوزم چاندووه. ئیستا وهره
سهیرکه چ پیازیکی گرتووه. ئه وهیه چاندن! ئه دی کاکه ئه گهر خه لکی
ئه و شاره، هموو له گولدانه ئاساییه کانی ماله کانیاندا پیاز بچینن،
ئیدی ئه و کاته بوچی هموو شاره که تووشی تهنگوچه له مهی پیاز یان
خه یار ده بن؟ خه لکی ههر ئه وهنده ده زانن بلین «ئازادی!»، ئاخر
ئازادی قسه یه ک نییه که...

ئه گهر کاتیک له هموو شاره که لوبیای سهوز نه بی، پیاز و خه یار
نه بی، بیگومان ئازادیش نابی؟»

ئه وه که ی دیان بی ئه وهی گوئی له قسه ی براداره که ی بی، گوئی:

«کاکه گیان قامچی... قامچی... ئه و میلله ته به بی قامچی پیاو نابن و
والسلام. باو با پیرانمان له خویانه وه نه یانگوتووه، قامچی میوه ی
به هه شته!»

له بهر ئه وهی ههر دوو کیان پیکه وه قسه یان ده کرد، قسه کانیان
تیکه ل ده بوون، بویه به م جوړه ده که یشته گویمان:

«یه که مجار یاسای بنچینه یی. لوبیای سهوز کاکه گیان، خه یار. ئه و
خه لکه که هه قیقه ته که نازانن، ئه و سه گبابانه لنگیان بگری و... ده بی
که سی له بهردهم ریگای ماله که ی خوی که رهوز بچینی... ده بی توور
بچینی...»

به براداره که مم گوت:

«شیته کان یه ک بوون یان دووان؟»

گوئی:

«نازانم.»

گوتم:

«ئەوانە ھەردووکیان شیتن، دەبی ھەر ئیستا خەبەر بدەینە

پۆلیس!»

لە پلیکانەکان دەھاتینە خوارئ، تا خۆمان بگەینینە پۆلیسخانە. لەو
لاوە ژنیکی زۆر جوان دەیویست بە پلیکانەکاندا سەرکەوئ. ھەوا
گەرم بوو. خانمەکە جلیکی جوانی لەبەر بوو. دوو پیاویش لەپشت
خانمەکەو بەرەو سەرەو دەھاتن، لەپشت خانمەکەو دەرویشتن،
ھەتا چەمابوونەو و دەیانویست لەژێر دامەنیەو سەیری بکەن و
دەیانگوت:

«سەیرکە، ئەو بیئینسافە چی کردووە.»

«خوایە، لەسەر سنگی بخەوم و لەدواوەیش یەکیکی بۆ لێدەم!»

«ئای، جەرگم»

لەسەر پلیکانەکان ھاوارێک بەرز بوووەو، خەلکی رژانە ئەو ناوہ.
ھەموو لە دەوری خانمەکە کۆبوونەو. خانمەکە بە جانتاکەئی لە سەر
و کەللەئی ئەو دوو پیاوہئ دەدا و ھاواری دەکرد.

گوتم:

«خویانن... شیتەکان ئەوانەن. دەبی ھەرچی زووہ خەبەر بدەینە

پۆلیس!»

کۆمەلە خەلکیکی دئ لەپشت ئاسنی بەندەر کۆبوو بوونەو و
چاوہرئ بوون دەرگاکی بکریتەو و سواری کەشتییەکە بین.
برادەرەکەم گوتئ:

«گوتئ لەوانە بگرە.»

گویم لیبوو ژنیکی و میردەکەئ ھەراوھوریایان بوو. میردەکەئ

دەیکوت:

«به خوا هه لديم، به خوا روو له كيو و بيا بان ده كه م.»

ژنه ده يگوت:

«مه گه ر پيشيان لئ گرتووي، نه وه جاده و ربي دريژ. وا ده زاني
توحفت بو هيناوم. چي زوره، ميرد زوره.»

كاكه پياو ده كه گوئي ژنه ي گرت، ژنه به هاوار هاوار سه ركه وت و
دهستي كرد به دادوبيداد و له خووه قسه كردن. براده ره كه م گوتي:

«زوو كه، با بروين، نه گه ر نا به ناوي شاهيدييه وه رامن ده كيشن.»

خيرا خيرا له شه ره كه دوور كه وتينه وه، هه تا له سه ر پليكانه كانيش
هاواري ده چووه ئاسمان. سه يريكي سه روترمان كرد، تاكسي له بهر
گاز ديار نه بوو، به ويستي خوشي ده رويي، قاچي ژنيكيش له
په نجه رهي تاكسييه كه هاتبوو ده ره وه و پني له ده رگا و په نجه رهي
ده كووتا و دادوبيدادي بوو:

«ئاي بردميان... ده يانه وي بمفرينن... ئاي، بگه نه دادم.»

ئاخر ئاده مي عاقل به و روژه رووناكه، به و به زموره زمه ژن
ده رفيندرئ؟ گوتم:

«حه تمه ن نه وانيش شيتن، ده بي زوو خه به ري پوليس بده ين.»

دوسته به توانا كه م دووباره ده رباره ي شيته كان دهستي به
نوكته گيرانه وه كرده وه، نوكته كان ي زور خوش ده گيرانه وه، من هه ر
قاقاي پي كه نينم بوو. له و هه رايه دا بووين، دوو پاسه وان دهستي
ره فيقه كه ميان به سته وه و گوتيان:

«چون رويشتي ها؟ يه لا به پيشمانكه وه!»

دوسته كه م گوتي:

«باشه، خوا حافيز، به نده ئيدي مه ره خه س ده بم.»

ويستم به دوايدا برؤم، برؤم بو ئه و جيگايه ي ئه ويان ده بردي

به لام نه متواني. گوتم:

«خواحافيزت بي، دوستي خوشه ويستم.»

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

هه راجی ئەمریکی

پیرئ بە یانییه که ی هاته وه سؤراغم:

«تو هینشتاکه خه والووی.»

«هه وا سارده، سؤپاکهش دانه گیر ساوه.»

«هه لسه، چایه کی گهرم بخوره وه، گهرمت ده بیته وه!»

«نهوت نییه، هه تا ئەگهر هه شمبئی، شه کر و چام نییه.»

«تو مرقوئیکی زور سهیری، دهته وی هه ر به کسه ر بتکه مه

خاوه نسامان.»

«من دل و دهماغم نه ماوه، توش هه ر خه ریکی گالته و به زمی

خوتی.»

«به جدیمه، دهته وی له ماوه ی ده رۆژان بتکه مه خاوه نی سامانیکی

زۆر؟»

ئیسقا ئەوه ی له چیرۆکه که ماوه ته وه، دهتوانم به ئاسانی بۆتان

بگیرمه وه:

پیشنیاره که ی که مالم قبول کرد و چووینه مالی باوکم.

ورده واله کانمان رینکخست و که مال لۆرییه کی هینا، هه رچی که لۆپه له

شروشه پریوه کۆنه کانی مال هه بوو، له لۆریمان بار کرد و بردمانه

ماله که ی من. باوکم فه قیره ی وهک ئەوه ی دز چوو بیته ماله که یه وه و

له دوا ی خوی دهستیکی پیداگیرابی، وه های دههاته به رچاو.

رۆژی دوا ی ئەوه ی که که مال چاره که ی ناماده کرد بوو، له رۆژنامه

بلاو کرایه وه.

«هه راجی که لوپه لی نه مریکی»

«له رینگه وتی سیویه کی مارتی هزار و نو سهد و په نجاو چوار
کاتزمیر دهی به یانی، له شه قامی فلان، له گه ره کی فلان و له خانووی
ژماره فلان. که لوپه لینی زوری گرانبه های چاودیری نه مریکی «مستر
ثارتولد پای» که پسپوره له ریکخستن و نه هیشتنی جگه ره کیشان و
له دهوره یه کی نه مریکی گه راوه ته وه، دهیه وی له رینگه ی هه راجه وه
بیانفرۆشی.»

رۆژی هه راج، نهو خه لکه ی له بهردهم ماله که وه ستابوون، له بهردهم
هیچ ناهه نگیکی موسیقا و سینه ما و تیاترو خانه یه ک نه مدی بوون.
خه لکه که توتومبیله کانیاں له پشتی کولانه که وه راگرتبوو. خانووه که پر
پر بوو بوو. له کولانه کانیش خه لکی وه ستابوون، رینگای هیچ نه بوو.
دهرزیت هه لدابایه، نه ده که وته سهر زهوی.

نهو هه موو پیاوه! نهو هه موو ژنه! خانمیک پالتویه کی له بهردا بوو.
هه ر به چه ک شتی ده کری. به راستی هه ر بیرم له وانه نه کردبووه وه.
به که مالم گوت:

«که مال، ئابروومان ده چی.»

که مال گوتی:

«نیستا نارامت هه بی، دوایی ده رده که وی ئابرووی کی ده چی!»

هه راجییه که دهستی پی کرد. که مال داری هه راجییه که ی به
دهسته وه گرت و چووه پشت چوارپای هه راجییه که وه. دهنگی که مال
به رز بووه وه:

«دوو پارچه قه نه فه و چوار موبیل، له گه ل «kroehler» کان.»

قه نه فه و موبیله کان له مالی باوکه وه هینابوومان، له که لک
که وتبوون، به که لکی دانیشتن نه ده هاتن!

که مال دريژهي دا به قسه کاني:

«خوشک و براياني بهريز، فهرمون سهيري «kroehler» کان و
رووي قهنهفه و موبيله کان بکن. قاپوقاچاغی زور چاک و بيوتنهی
چاوديري نهريکايی «مستهر ئارنولد پای»، پازده هزار ليره.»

چاوهري بووم زرياني قاقاي پيکه نين هولکه به رزيني، به لام به
پيچه وانهی چاوهروانی من، دهنگيکی ناسک و هيمن له هولکه وهلامی
دایه وه:

«۱۵۰۰۰»

«۱۶۰۰۰»

«۱۷۰۰۰»

«کريارانی بهريز! موبيله بيوتنه کانی «مستهر ئانولد» به حه قده
هزار ليره، يهک... حه قده هزار، دوو... حه قده هزار.»

«۲۰۰۰»

که مال به لاچاويکه وه سهيري کردم:

«خوشک و براياني بهريز! فهرموو سهيري «kroehler» کان
بکن، يهک... بيست هزار، پيرورت بي!»

موبيله کونه کانی باوکم، به بيست هزار ليرهی کاش فروشران. به
خوای چه رچيه کان به بيست ليره نايکرن، نهو موبيلانهی هه موو
سپرينگه کانينان مردبوو و هي زه مانی «زوورنا» بوون، به بيست
هزار ليره فروشران! باپيرهی خوالیخوشبووم له سه رده می
خوالیخوشبوو «سولتان ره شاد» دا کريبووی و له سه ري داده نيشت.

که مال به رده وام بوو:

«میزی پلاستیکی نانخواردنی ژنی «نارزند نارنولد»، کریارانی
به ریز، بفرمون سهیری بکن. میزی چاکه، نییه له و شیوه به
دروست کرابی. ده لینی به نو هزار لیره؟»

«۱۰۰۰۰»

«۱۱۰۰۰»

که مال دهستی پی کرد:

«یه ک... یازده هزار، دوو... یازده هزار، خانمان و برایانی به ریز،
فرمون میزی چاک و سه له سه پلاستیکی بنگرد و
دروستکراوی ئه مریکی. که سی دی نه بوو؟ سی... یازده هزار،
پیروزت بی، خیری لی ببینی.»

له و بازار گهرمییه میز، کورسی شکاو و سه سیره کونه، هزار
لیره هزار لیره بهرز ده بووه وه. خانمیکی به ریز که هموو گیانی
په رپه ره بوو، به خیرای و به هه ناسه برکینوه هاتبووه سورخی ئه و
موبیلانه ی که که میک له وه و پیش فروش رابوون. پیمان گوت که
فروشراون:

«ئاوا زوو، چ هه یفه، کنی کری؟»

«خیزانی ستار.»

به چاویدا دیار بوو کریار بوو، له داخا ئه و بیچاره یه...

«من ئیستا تا قمی نانخواردن ده کرم، تا چاوه کانی پی کویر بی، تا

دیق بکا!»

له بیئاگاییدا وهک یه کنی گری گرتبی و داوای یارمه تی بکا، هاواری

کرد:

«بیست هزار لیره.»

خیزانی ستاریش به بی باکییه وه، نرخه که ی زیاد کرد:

«بیست هزار و دوو سه لیره!»

پیاویک که له نزیك خیزانی ستاره وه وهستا بوو، به دهنگیکی ترسناکه وه گوتی:

«ئه زیزم، ئه وهنده ناهینی.»

«چی؟ ده لینی ئه وهنده ناهینی؟ به راستی زور بیته قلی! ئه وانه مالی «مستر ئارتولدی ئه مریکی» یه، به بیستوسی هزار لیره.»

«۲۵۰۰۰»

که مال وهک ئه وهی به زهیی پیادا هاتبیته وه، قه زیه که ی هر له وی برانده وه:

«یه ک... بیستوپینج هزار لیره، دوو... بیستوپینج هزار لیره، سی... بیستوپینج هزار لیره، پیروزه ئینشائه لا.»

ئه گه ر سه وداکه کوتایی نه هاتبایه، له وانه بوو نرخی کورسیه شکاوه کانیش بگه یشتبایه ته هزار لیره!

که مال به رده وام بوو:

«کریارانی به ریز، خانمان و برایان! چرای پایه داری ئوتوماتیکی، هزار لیره.»

ته ماشام کرد، له مالی باوکم چرای وه هام نه دیتبوو. که مال بو ماوهینی به گوچانه کونه که ی باوکم هینایی و بردی!

«چرای ئوتوماتیکی پایه دار، سی هزار و سی سه لیره!»

ئه و خانمهی که چرایه که ی کری، به دهستییه وه گرتبووی، ده یگوت:

«سەيركە، چەند جوانە! دەلینی بۇ ژوورەكەي ئیتمە دروست
كراوہ.»

خۆشى بەزمەكە لەوہدا بوو كە سەرە گەيشتە سەر دۆشەك و
نۆینەكان. دۆشەكەكان ھەموو پارچە بە مووہكانیان دەرھاتبوو.

كەمال داری ھەراچەكەي بە دەستەوہ گرت:

«كریارە بەریتزەكان! نۆینە تاییبەتەكانی «مستەر ئارنۆلدی
ئەمریکی». نۆینەكانی «كانوچوئی» ماركەي «ھالیوودە»، بە سەي
ھەزار لیرە!»

نۆینەكانیش بە پینچ ھەزار لیرە فرۆشران.

دوای كەلوپەلە كۆنەكانی مالی باوكم، نۆبەي پروبوژگورەكانی
خۆم ھات. نەك ھەر كەلوپەلەكانی مالەوہ، ھەتا دەرپي كورتەكەشم
فرۆشرا، ئەو شتانی كە ھەرگیز مرقوف خەيالی بە لايدا ناروا. لەو
وہختەدا كەمال یەخەي گرتم و لای ھەمامەكە بە گویمدا چپاندی و
گوئی:

«یەلا، خۆت پرووت بكەوہ!»

گوتم:

«بۆچی؟ بە نیازی چيیت؟»

گوئی:

«یەلا، پەكت ناكەوي، ھەرچی لەبەرتدایە بیھینە. دەرپنيەكەشت
لەبەرکەوہ، دەيفروشم، دوای یەكینگی تازەت بۇ دەكرم.»

ھەرچی لەبەرمدا بوو ھینام و كەمال دەرگای ھەمامەكەي لەسەر
قفل دام و بەندی كردم. وەك مندالی تازە لە دایك بووم لی ھاتبوو.

لە دەرەوہ دەنگی كەمال دەھاتە گویم:

«کریاره بهریزهکان، خانمهکان، برایان، پانتولی پسیپوری ئەمریکی
«ئارتۆلد پای». سەد لە سەد «راستیکیتونی» بیکەردە، سەرئەژنۆکانی
و بەردەلنگەکانی بە جۆریکی تایبەتی و بە بەنی تایبەتی چنراوە. بە
پینج سەد لیرە.»

«٦٠٠»

«٧٠٠»

دوای پانتۆلهکەم، تۆرەیی فانیله و دەرپیکەم هات.

«دەرپینی کورتی پسیپوری ئەمریکی «مستەر ئارتۆلد». لە نایلۆنی
تەواوە، تەنیا دوو جار لە بەری کردوو. پەنجا لیرە...»

دەنگی ژنی هاتە گویمەو:

«کریارانی بەریز، دەستەسری تایبەتی «مستەر ئارتۆلد»، بە سی
لیرە.»

«پینج لیرە!»

«حەوت لیرە!»

«دە لیرە!»

«بەک... دە لیرە، دوو... دە لیرە! سی... دە لیرە. پیرۆزت بێ!
خانمان و برایانی بەریز هەراچی ئەمرۆمان تەواو بوو.»

دوای ئەوەی دەرپیکورتەکەم و دەستەسەرەکەم وەک خەلکی لایان
وابی ئالتوونیان کرپینی فرۆشرا، لە دەرەوێ هەراوهوریای خەلکی و
دەنگ دەنگی ئۆتۆمبیلەکانیان بەرز بوووەو. هەر کەسەو ئەو شتانەیی
کرپبووی باری کرد و رویشت.

پاش نیوسەعات، دەنگ دەنگ نەما. لەو دیوی دەرگای حەمامەکەو
بانگی کەمالم کرد و گوتم:

«بهس درو بکه، به ستمی!»

«باشه، ۲۴۷۰۰۰ لیره م که و ته گیرفان.»

«بژی که مال! نیستا واز له درو بیته، له سه رمانا رهق بوومه وه.»

«نارامت هه بی، فانيله، ده رپیی کورت و جلو به رگت بو ده کریم و

ده گه ریمه وه.»

که مال رویشته، سه عاتیکی پیچوو نه هاته وه، دوو سه عاتی پی چوو
هه نه هاته وه. ده سته کانم خسته سهه ر پییه کانم و گیانم که و ته له رزین.
شه و داهات و که مال هه نه هاته وه.

ئهوا ئه مرؤ دوو رۆژه له همام ماومه ته وه. هیچی نه ماوه
بمبه ستنی. ئه گه ر بتوانم ده رگا که بشکینم و بیمه ده ره وه، ئهوا هه موو
به شیتیم ده زانن. ئه گه ر نهوت هه بی خوم ده سووتینم. ئه و چهند دیره
له همام، نیستاش وا وهک داربی ده له رزم و زوری نه ماوه بمبه ستنی،
ده نا ده منووسی که چی به سهه ر که مالدا هاتوو، نه وه کا ژیر ئوتومبیل
که وتینی...

نوکه و به لایه کی وای به سهه ردا هات، به خوا حه یف که مال؛ له
هاوری چاکه کان بوو.

حەلالزادە

ئەو شىتانەى لەژىرەووە وىستتان بىانخوئىننەو، ئەو شىتانەن كە يەكئى لە دۆستەكانم دەربارەى من بە دۆستىكى دىمىي رادەگەياند. بە ھەمان شىوہ دۆستانى ئىوہش، سەبارەت بە ئىوہ دەدوئىن لەلای دۆستانى دىتان. ئىوہش دەربارەى دۆستەكانى خوتان ھەموو ئەو شىتانەى بەرچاوتان دەكەوئى، بە دۆستەكانى دىتان دەلئىن.

«نايىت لە ھەقىقەت لا بدەين، بە راستى مروئىكى چاكە، بەلام نازانم بلىم چى، خۆپەرستە، وا نىيە؟ خەيال نەكەيى من شتى خراپ لەبارەى ئەوہوہ بلىم، ھەرگىز، شتى وا نىيە، بەلام چى دەكەي؟ لە قازانجى خوى بەولاوہ - ھەرچەندە زىانى ھەبى بۆ كەسى دى - ھىچى دى ناوئى. دەزانى من لە چىدا بە خراپى دەزانم؟ وەك ديارە مروئى چاك و دلپاك ئەوہيە كە دۆستايەتى بزانى، ئەو زىرەكى و ھوشمەندىيەكەي ئەوہيە كە ھەر لە فكرى خۆيدايە، ئەگەر نا بە راستى مروئىكى دلفراوانە، بەلئى راستە. بە راستى نووسەرىكى باشە، نووسىنەكانى يەك لەيەك چاكترن، بەلام سوودى چىيە؟ ئەو شتى دەينووسى چىيە؟ تۆ تا ئەمرو دىوتە لە شتى پەرت و بلاو زياتر ھىچى دى بنووسى، ئاخىر گالتەبازى نايىتە نووسىن، ھەر برۆ مەكتەبەكەي بزانه لەو ھەرايەي سەر دەردەكەي. قسەكانم بە خراپى وەرنەگرىي! بە راستى ھاوئىمە، بە راستى مروئىكى رىكە، بەلئىنەكانى بەلئىن، لەوانە نىيە بە پاشەملە قسە بكا. بەكورتى مروئىكى جىنگاى باوہرە، بەلام نازانم بلىم چى؟ حسىب و كتىبى تەواو نىيە، تەنيا دەيەوئى گوئىت لئى بگرئى و دوايى گالتەت پىن بكا و شتەكە خوش بكا. بەلام نەكەي قەرزى پىن بدەي، دوايى دەگەيەكى وات لئى دەدا، نەيىتەوہ سەرەخت. ئاخىر شەرەفى مروئى تەنيا باشىيە! قسەي بەتام و

شیرینیش له جینی خوی، ده بی مروف پیش هه موو شستیک پابه ندی
 شهرف بی. مروفینکی دهست و دلکراوهیه، تا بتهوی لوتیه، به راستی
 لهو شتانه دا عهیبی نییه، به لام یارمه تی و به خششی نهو بیحسابه.
 نهگه ر قله زهیتونیکت بداتی، نهوا دهیهوی ته نه که یه ک رونی زهیتوونیش
 بخاته کیسه که ته وه. لوتیگه ری نه وه یه که... خه یال نه که یته وه... به
 راستی من زور په یوه ندیم له گه لیدا به هیزه، ده نا نهگه ر په یوه ندیم
 له گه لیدا نه بی، چ ئیشم هه یه نهو قسانه ی له باره وه بکه م، وا نییه؟
 خنس به چه نییه، پاره خه رج دهکا، گیانی هاوریکه ی له خوی
 نارهنجینی، به لام نهگه ر سه رنجت دابی هه مووی ته نیا له پیناوی
 به رژه وه ندیی خویه تی. تو خوت باش ده زانی گچکه ترین قسه ی نییه،
 به راستی ئینسانیکي چاکه، نهگه ر به هوی نه وه وه خیریک به م و به و
 بگات، هه رگیز پنی ناخوش نییه، نهوانه راستن، به لام سه یرت کردووه
 یان نا؟ خوی باش ده زانی، هه مووی به دهردی خوی دهخوا، داستانی
 نهو گایه یی ده زانی، ده لین گایه ک هه بوو پینج سه د کیلو وینجه ی
 دهخوارد، جا به له قتانیش پینج تنوک شیري نه ده دا.

نهو پروخسار و بالایایه ی نهویشم وهک نهو گایه دیته پیش چاو.
 باوه رتان هه بی له برام زیاتر دوستایه تیم له گه لی هه یه، به لام هه یف
 که وا هه سووده! دوا یی توش سه یرکه! زور هه سووده، به نزدیکترین
 هاوریم هه سوودی ده بات، نازانم له مه به ستم دهگن یان نا؟»

«بؤچی؟ من باش له مه به ستم دهگم، منیش زور هاوریمه، یه کیکه
 لهو چه ند که سه که مانه ی که من زور په یوه ندیم له گه لیدا هه یه، ده توانم
 بلیم هه تا له برام زیاتر دوستایه تیمان هه یه.»

«ده زانی له چیشدا زور خوشمدهوی؟ هه رچی رقه به ردی هه یه له
 دلی نهو فه قیره دا نییه، به لام نازانم نهو فیلبازییه چییه هه یه تی؟ نهگه ر
 به خوی بلی، نهوا ده لی «نه زاکه ته!»، به لام نهو کلاوانه ده چنه سه ری
 کیوه؟ فیلبازییه لهو فیلبازانه نییه، نهگه ر راستیت دهوی من ته نیا لهو

شتهيان نه فرهتي لي دهكهم. به خوا باوهرکه زور برادرمه. به راستی
ئینسانی چاکه و دوستی همومانه، نهوه راسته، به لام حه تمن توش
سه یرت کردوه، ناگری ژیر کایه. کاتی له پیش تو بی باسی تو دهکا،
باسی چاکه ی تو دهکا، به لام خوا دهزانی چی له ژیر سه ره و چون
له پشته وه دهستت ده به ستیته وه، نهو خوره وشته ی به راستی زور
ناشرینه، من زور له و جوره که سانه تووره دهیم.

توش هر وه کوو من چاک دهیناسی. به راستی هاوړی وای، کهم
به دهست دهکه وی. تا ئیستا نه بینراوه هه قی کهس بخاته ژیر پنیه وه،
هی وای هه یه هر فکری خوی پی باشه و هیچ سوود له هاوړیکانی
وهر ناگری، وای نهزانی هر ته نیا له هاوړییه تیدا بهم جوره یه، هر
سوود و قازانجی تایبه تی خوی له بهر چاوه، به زه یی به باوکی
خوشیدا نایه ته وه، وای نهزانی من به خراپه باسی ده کهم، هر گیز...
وهک گوتم ده بی بلیم مروقیکی به شه ره فه، به راستی ئینسانیکی
شهریغه، به لام... سه یرکه... نهوه خوشی هات. هه ی، هه ی، هه ی،
قوربان نهوه له کوئی بوویت؟ نهوه سه عاتیک ده بی باسی چاکه ی تو
ده که ی. بیتاگایانه نه یانگوتووه: 'مروقی حه لالزاده به سه ره قسه کاندا
دی.'»

وینه و پروونکردنه وه

ئەو لە ژبانی خۆیدا سەلماندی، کە مرفۆئیکی سەدەیی بیستەمە.
ژبانی ئەو لە گەل وینە و پروونکردنه وه کاندای دەستی پێ کرد، هەر بە
وینە و پروونکردنه وهش کۆتایی پێ هات. خەلکی بە هەوی ئەو
ئاگادارینامەیییە لە رۆژنامەکان بۆ کرایه وه، لە لەدایکبوونی
«گوچرمان چین» ئاگادارکرانه وه.

«لەدایکبوونی پیرۆز»

شەوی رابردوو «کاک نوری چین و خیزانه کە» کورئیکیان بوو
و ناویان ناوه «گوچرمان».

پیرۆزبایی لەدایکبوون و داوای تەمەنئیکی درێژ بۆ ئەو ساواپە
دەکەین.

کاک «نوری چین» هەر بەو ئاگادارینامەییە نەوه سستا و بۆ چاو
پروونکردنه وه، دەیویست بە هەموو دانیشتوانی گۆی زهوی بە زیندوو
و مردوو وه، دەسته گۆلی مرفۆقیه تی بە «گوچرمان چین» پیشکەش
بکات و خەلکی بە لەدایکبوونی ئاگادار بکاته وه. هەلسا
ئاگادارینامەییەکی دی لە رۆژنامه بۆ کرده وه و پروونی کرده وه:

«سوپاس»

بە بۆنەیی ئەوهی جەنابی بەرئیزی دکتۆر فلان «پسپۆری مندالبون
و نەخۆشی ژنان»، هەنگاوئیکی نەشته رگەریی چاکی نا بۆ لەدایکبوونی
کورپه کەمان «گوچرمان» و ژنه کەمی بە شتیوهییەکی جوان و لیزانانە

له مهرگ پرزگار کرد، نهو دکتوره به توانایه، شایه نی سوپاسه و و به
هموو هاولاتییه به پریره کانی ده ناسینم.

نووری چین...

«گوچرمان» بووه پینج سال، رۆژیک که له بهردهم دهرگا یاری
ده کرد، بزر بوو. کاتی دایکی و دراوسینکانی به دوا ی نهو ساوایه دا
ده گه ران «کاک نووری» وینه یه کی چوار به شه شی «گوچرمان» ی
دابوو له پهره ی ئاگادارینامه ی رۆژنامه کان:

«بزر بوون»

«گوچرمان چین» خاوه نی نهو وینه یه یی سه ره وه بزر بووه. هر
که سیک نهوی بینیه یان شوینه که یی ده زانی، با به ناوی
مرۆژقایه تییه وه یارمه تیمان بدن و بهم ناو نیشانه ئاگادارمان بکه نه وه.

ناو نیشان...

کاتی «کاک نووری» که یشته وه مال، ده میک بوو «گوچرمان» له
رۆژنامه کان سه ییری وینه که یی خوی کرد بوو، نهو دلی به وانه زۆر
خوش بوو!

هر دوا یی نه وه ی نهو هه له یان بو ریکه وت و هاتنه وه ی
«گوچرمان» یان به هه له ده زانی و ئاگادارینامه یه کیان دا به
رۆژنامه کان:

«ناهنگی سوننه تکردن»

له رېښه وتی دوی مانگی نیسان، رږزی شه ممه، کاتر میر هه شتی
شه، سوننه تکر دنی «گوچرمان چین» ی کورمان ده ست پی ده کات.
له خزم و دوستانی به ریز داوا ده که یی، به شداری نه و جه ژنه مان بکن
و سهر فرا زمان بکن.

ناونیشان...

نووری چین و خیزانه که ی...

دوای ته و او بوونی شاهه نگی سوننه تکر دنه که، به به هانه ی سو پاس
و ناساندنی دکتور به خه لکی، ناگادارینامه یه کیان دا به رږژنامه کان و
جاریکی دیش ناوی «گوچرمان» له رږژنامه کان دهر که و ته وه.

دوایی ماوه یه ک «گوچرمان» رینگای قوتابخانه ی گرته بهر. «کاک
نووری» دهر باره ی بلا و بوونه وه ی وینه و رږوونکر دنه وه ی کور په که ی،
هیچی به ده ست نه که یشته وه و زور پیی دلگیر بوو.

دوایی نه وه ی کور په که ی گه وره بوو، گه یشته ته مه نیک که ده بوایه
خوی بریار له سهر شته کانی خوی بدات. «کاک نووری» نارامی له بهر
برابوو و تاقه تی نه و وه زعه ی نه ما بوو. به ناوی کور په که یه وه نه م
ناگادارینامه یه ی خواره وه ی بلاو کرده وه:

«له نمره کانی قوتابخانه که و تووم»

کاغه زی پروانامه ی خویندنی ون کردووه، له بهر نه وه ی هیچ
شتیکی دیشم نییه، بویه به که و تووم ده ژمیرن.

«گوچرمان»

«گوچرمان» وهك خه لالزاده كاني تری خیزانه كه بیان ریگای باوکی
گرتوه. زور به ناسانی سوودی له وینه و پروونکردنه وه كانی
وهرده گرت و له سهری بهرده وام ده بوو.

له مانگیكا دوو ناگادارینامه ی ونبوونی پیناس و کارنامه و شتی
تری دا به روژنامه کان، به لام له راستیدا نه هیچ بزر بوو بوو نه
هیچیشی لی پیدا ده بوو وه.

«مژده یه کی تاییه تی»
له روژی سیشه ممه، له نیوان مهیدانی ماکسیم و وهزاره تی جهنگدا،
جانتایه کی دهستی که چوار هزار لیره ی کاش و نزیکه ی پینج هزار
لیره ش کاغزی به هادار و شتی دی تاییه تی تیایه و بزر بووه. داوا
دهکم هر که سیك دوزیویه تییه وه، با پاره کان وهك مژده یه ک بق
خوی بن و کاغز و سهند و شته تاییه تییه کانی دیم بق بگه رینیتیه وه.

ناونیشان...
گوچرمان چین...

دووسی مانگ جاریک ناگادارینامه یه کی به ناوی «کاغزه
به هادارکان»، «سه نه ده کانی مولک»، «مه دارکی شه خسی» و

«مژده يه كي تاييه تي» له رۆژنامه كان بلاو ده كرده وه. «كاك نووري»
به كوره كه ي ده گوت:

«نابي ئاگاييت له وينه و روونكردنه وه كانت بېري، به هر
شيوه يه ك بيت ده بي فكري خه لكي بو لاي خوت رابكيشي، نابي هه لي
ئه وه يان بي بده بي فه راموشت بكه ن.»

ناوي «گوچرمان چين» له ئاگادارينا مه يه ك له دواي يه كه كان و
هه مه جو ره كانی رۆژنامه كان، له هوشي خوينه ران نه خشي به سستبوو.
خوينه رانی رۆژنامه كان، تيكر ا بي ئه وه ي بزانی «گوچرمان چين»
كينه و چ كاره يه، به ناوه كه ي ئاشنا بوو بوون.

ئه گه ر له جيگايه ك خوي به خه لكه كه بناساندايه، يا له كورنيكا ناوي
«گوچرمان چين» به اتبايه. زوربه ي ئاماده بووان به هوي ئه وه ي به
ناوه كه يه وه ئاشنا بوو بوون، دوو چاري بير كردنه وه نه ده بوون.

«كاك نووري» هه ر وره ي به رز بوو، ئه و كاره شي رايده په راند به
چاكي به ره و كوتايي ده چوو. به هه ر شيوه يه ك بوو، به قه رز
«گوچرمان» ي ره وانه ي پاري س كرد و دواي چل رۆژ «گوچرمان»
كه پاره ي لئ برا بوو، گه رابوو وه ولات. «كاك نووري» ش كاريكي
واي كرد كه ئه و ئاگادارييه له رۆژنامه كان بلاو بيته وه:

«سه ركه وتني دره وشاوه ي لاويكي تورك»

«كاك گوچرمان چين» كه يه كينه له لاواني خوشه ويست و
زاناياني ولات، دواي كومه لي ليكولينه وه و تويزينه وه ي ورد و دوور
و دريژ، به كومه لي زماني ئه وروپي كو بوته وه و ئيسقا دواي
سه ركه وتني كاره كه ي ده گه رپته وه ولات. پيروزيبايي له سه ركه وتني
ئه و لاوه خوشه ويست و زانايه ده كه ين.

خويته رانى رۇژنامەكان، رۇژىكى دى چاويان بە و كارتەى بووك
گواستتەو (كە تا خوارەوہى نەخشابوو) كەوت، نووسرا بوو:

كاك «گوچرمان چين» خاتوو «سوگى جان»ى نيشانە كردوو...

گوچرمان بۇ ئەوہى بتوانى وينە و روونكردنهوہى لە رۇژنامەكان
بلاو بكاتەوہ، چەند كچىكى گورى. ھەتا دواچار رۇژىكيان يەكيكيانى
بە ملدا ھات، ئىمە بە ھوى رۇژنامەكانەوہ زانيمان. ناونيشانى
ئاگدارينامەكە وەھا بوو:

**«كاك «گوچرمان چين» لەگەل خاتوو «زەكيە زەنگولە چيان» دا
زەماوہنديان كرد.»**

كاك «گوچرمان» وا ديار بوو كە بە شتىكى گرنكى وەرگرتبوو،
سوودىكى زورى لە وينە و روونكردنهوہكانى پيشووى خوى
وەرگرتبوو. بۇيە ئەمجارەش لە رۇژنامەكان ئەو باسەى خوارەوہى
بە سەردىرى «مال و خيزان» دەربارە بلاو بووہوہ:

خاتوو «زەكيە زەنگولە چيان» كە كچى يەكى لە خيزانە ناسراو و
بەريزەكانى شارە، لەگەل كاك «گوچرمان چين» كە يەكيكە لە لاوہ
خوشەويست و ليھاتووہكانى ولات، زەماوہند دەكەن.

ئاهەنگى بووك گواستتەوہكەش بە ئامادەبوونى كۆمەلى لە پياوہ
بەريزەكان، كەسايەتییە ناسراوہكانى سوپايى و ئەنجوومەنەكانەوہ
دەبن و ئاهەنگى شادى تا دوايى نيوہشەو بەردەوام دەبيت.

بەم بۇنەيەوہ پيروزيبايى و داوايى ژيانىكى خوش بۇ ئەو لاوہ
دەكەين.

به لى، ئىمه به ھۆى رۆژنامه كانه وه له ته واوى ژيانى ئەو ئاگادار
بووين، ههتا شته بچوو كه كانيشى. خوا سى كور و كچىكى پى
به خشى. يه كى له كور ه كانى كه وته نيو ئاوى كولا وه وه. هاوسه ره كه شى
جاريك به ھۆى مندال دانه وه، جاريكى ديش به ھۆى نه خوشى
مايه سيرييه كى تونده وه، كه وته ژير ده ستي نه شته رگه ره شاره زا و
به توانا كانه وه. جاريكى دى تووشى نه خوشى ئەوه بوو بوو شتى
له به رچاودا گه وه ده بوو، بويه چاويلكه ي له چاو ده كرد. به چه قو
ده ستي برى بوو. رۆژىكى دى ديسان نه شته رگه ريكي شاره زا،
بزماريكى له پى برىو... و...

ئىمه به ھۆى سه رديرى رۆژنامه كان: «سو پاس»، «به خشى»،
«تسليه»، «ميهره بانى»، «ونبوون»، «پيرو زبايى» و «گه شت كردن»
به ته واوى ئاشنايى ژيانى «گوچرمان چين» بوو بوو وين. به لام وا
نه زانن رۆژنامه كانى ئىمه، له سه ر داواكارى ئىمه ئەو شتانه ي ده رباره
بلاوه كردنه وه، نه خير، گوشه ي رۆژنامه كانمان به ويستى خويان
رۆژبه رۆژ فراوانتر ده كرد.

هاوسه رى يه كه ميبى به گومانه وه هه لسو كه وتى له گه لدا كرد بوو،
سامانيكى زوريشى بو مالى باوانى ره وانه كرد بوو. ژنى دووه ميانى
هه ر زوو ده ستيكى به خشل و شتومه كه گرانبه هاكانى مالدا هينابوو
و به دووى يه كىكى دى كه وتبوو. دوا جاريش ژنى سينه ميانى به ھۆى
كاره ساتى ئوتومبيله وه كوچى دوايى كرد و بو هه تا هه تايه خيزانه كه ي
داغدار كرد بوو!

له جه ژنه كانى ميللى و مه زهه بى و جه ژنه كانى هاولاتيانى به ريز،
براينى موسلمان و كريانانى به ريز و خوشه ويست به شدار بوونى «
گوچرمان» - كه ئاشكرا نه بوو كئيه - به به رده وامى پيرو زبايى لى
ده كردن.

«گوچرمان» جارنیک ناسنامه، نه وراقی به هادار، چهک و کومپيالهی بزر دهکرد و بهوانهی دوزیویانه تهوه مژدهیی پین دهدهن، جارنیک سه ره خوشی دهنووسی و پیروزیایی له فرمانبهره پایه به رزهکان دهکرد به هوی به رزی پایه که بیان و داوایی خوشی بو نه فسره کارناسهکان و سهروکی به ریزی پولیس دهکرد. ههروهها سوپاسی پزیشکان و نهشته رگه رانی شارهزا و به توانایی دهکرد و به هاولاتیانی به ریزی دهناساندن.

«گوچرمان» جارنیک دیش به تاوانی فیل و هه لئه تاندن و دهست به سهردا گرتن، سی مانگ زیندانی کرا و داوایی به ره لا کرا. نیمه نهک هه ر ته نیا شاره زایمان له بارهی «گوچرمان» خوی هه بوو، به لکوو له بارهی نه دمانی یهک به یهکی خیزانه که ی هه بوو، بی نه وهی بشیانناسین. تا روژیکیان نه م ئاگادارینامه یه له روژنامه کان بلاو کرایه وه:

انا الله وانا اليه راجعون

«هه والیکي خه مبزوین»

به و پهری داخه وه ئاگادارتان ده که ینه وه، جهنابی کاک «گوچرمان چین» شهوی رابردوو مالئاوایی لی کردین. خوالیخوش بووی خوشه ویست که باوکی کاک فلان، فلان و خاتوو فلان و فلانه (بو نه وهی سه رتان نه ئیشینم به کورتی گوتم) و زاوای جهنابی کاک فلانه و له پیاوانی چاک و خیرمهند و داوینپاکی ولات بوو. مردنی نه و له دهستچوونی شتیکی گه وره یه و جیگای په ژاره و داخه بو هه موو هاولاتیان. ریوره سمی جهنازه ی نه و به ریزه له روژی... له سهعات... له مزگه وتی... دهست پین دهکات و له گوپرستانی خیزانی «چین» که

دهکه ویتته... به خاک دهسپتردری. هیوادارین به شداری له رپورهمسی
ناشتتی گیانی خوالیخوشبوو بکهن و گیانی شاد بکهن. ناسور و
نهفسوسی زوری خومان به بونهی کوچی دواپی خوالیخوشبوو،
جهنابی کاک «گوچرمان چین» هوه دهردهبرین و سه ره خوششی له
نهوهکانی نهو خوالیخوشبووه دهکهین.»

به بلاو بوونهوهی نهو ناگادارییه، خهم و خهفتهیکی زور بهر دلی
خوینه رانی گرت.

نهو ناوه نهوهنده له بهرچاو و ئاشنایی خوینه ران بووبوو، هر
خوینه ریک وای دهزانی یهکی له خزمه نزیکهکانی خوی بو ههتا ههتایه
له دهستچوووه. کهچی هیچ کامیکیشیان به تهواوی نه یاندهزانی نهو
کهسه کتییه.

کومه لیک له خوینه ران دهربارهی کار، وینه، پیشه و پایهی نهو
مهرحوووه هفتوهه شتیان بوو، له لای کومه لیک دیشیان کار
که یشتبووه مهرجکردن و کوتهک وهشانندن.

کومه لای له بر وایه دا بوون که خوالیخوشبوو هه لبرتیردرا بوو بو
«پاداشتی نه ده بیاتی تورک»، به لام به ناههق کاریکی ناپیاوانه یان
له گهل کردوووه و تووشی سه کتهی دل بووه...

کومه لیک دی لهو باوه رده دا بوون، که خوالیخوشبوو جینشینی
نهنجوووه ن بووه و ئیستاش ناوه که یان له بیر ماوه. کومه لیک دی
نهویان به دکتوریکی شارهزا و به توانا دهزانی، هه ندیکی دیشیان
ئیدعای نهوه یان ده کرد که خوالیخوشبوو یهکی بووه له پاریزگار
داوینپاکه کان و پایه یهکی چاکی هه بووه له وهزارهتی دهولهت،
به کورتی... هه رچهنده هر هه موویان دهربارهی ناو و ناوبانگ و
خوشه ویستی نهو، یه کدل و یه کزمان بوون و له دهستچوونی نهویان

به کاریکی ناوهخت داده‌نا، که چی هیچیشیان به چاکی نه‌یاندناسی و
ئاگایان له کار و پیشه‌که‌شی نه‌بوو. به‌م شیوه‌یه به‌شدارینه‌کردن له
ریوره‌سم و ناشتنی نه‌و که‌سه به‌گونا‌هینکی گه‌وره ده‌ژمیردرا. له‌به‌ر
نه‌وه بئجگه له کومه‌له‌ی بیکاران، زور که‌می دیش کاروباری خویان
به‌چی هیشتبوو و له ریوره‌سمی ناشتنی به‌شداریان کرد. ساله‌هایه‌ک
بوو که شار ریوره‌سمی پر شکوی وای به‌خویه‌وه نه‌دی بوو.

سه‌ربازیکی پیری ده‌وره‌ی جهنگی سه‌ربه‌خویی، که له
ریوره‌سمه‌که بوو به‌خه‌فته‌تیکي زوره‌وه به‌وه‌ی ته‌نیشته‌خوی ده‌گوت:

«خوای گه‌وره لئی خو‌ش‌بئ، له ده‌وره‌یی سوپاییه‌که فرمانده‌ی
گشتی فه‌وجه‌که‌ی ئیمه بوو.»

نه‌وی دی که گویی لئ گرتبوو، عه‌قدیکی سوپایی خانه‌نشین بوو،
گریان له قورگیدا مابوو، وه‌لامی دایه‌وه:

«به‌لئ، سئ سالی ته‌واو هاوپۆل بووین. چ ئینسانیکی چاک بوو.»

پیاوینکی دی له ریوره‌سمه‌که، قژی تاشی بوو و سه‌ردارییه‌کی به
به‌های پۆشی بوو و چاویلکه‌یه‌کی زه‌ره‌بینی له چاو کردبوو و تۆپه
پیشیکی ره‌شی به‌ردابوو‌وه. نه‌ویش ئیدعای نه‌وه‌ی ده‌کرد که:

«خوالیخو‌ش‌بوو یه‌کینک بوو له شه‌خسییه‌ته‌ناسراو و بلیمه‌ته‌کانی
ئایینی، له ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تیدا له کۆبوونه‌وه‌ی زۆربه‌ی زاناکان
و خاوه‌نمه‌زه‌به‌کان به‌ش‌داری کردبوو و زانست و زانیاری لئ
وه‌رگرتبوون.»

جا پاش هه‌لکیشانی ئاهیک، گوتی:

«به‌لام کوا، ده‌وله‌ت قه‌دری بزانیایه و نووسینه‌ی زانستییه‌کانی نه‌و
خوالیخو‌ش‌بووه‌ی به‌چاپ بگه‌یاندایه؟»

یه‌کینکی دییان پرووی له ریزی خه‌لک کردبوو، جا ده‌یگوت:

«خوالینخوشبوو له په بکه رتاشه زور به ناوبانگه کانی نه لمانیا په هر
له ناره که شیوه دیاره نه لمانییه.»

سه رژی پاسه وانه کانیش که چاوی به هه راوه وریایی مالی مردوو
که ورتوو، به مه سه له که ی زانیوو، بویه ریگای به کومه لی پولیس
دابوو تا به شداری له ریور هسم و ناشتیدا بکن!

کاتی خه لکه که ش ورده ورده هاتنه ریزی کاروانی به شدار بووان
کومه لیکي زور به دوايي جه نازه که وه هیدی هیدی ریگایان گرت بهر
ناچار پولیسه کان ریگای هاتو چویان گرت. شو فیری ئوتومبیله کان و
پاسکیلسواره کانیش که چاویان به و خه لکه زوره که وت، نه وانیش
دهستیان کرد به به شداری کردن له ناشتینی گیانی شادی نه و
خوالینخوشبووه.

دهنگی فیکه و هورنی ئوتومبیله کان و زهنگی پاسکیلسواره کان
بهرز بووه وه. عه وامت و گه وره یی و زوری به شدار بووه کان گه یشته
نه و په ریه که ی. خوالینخوشبوو «گوچرمان» نه وه نده به شکوه به
خاک سپیردرا، له وانه نییه نسیمی هیچ مروقیکی دی بی.

خه تیه که له کوتایی قسه کانیدا، وازی له داهینانه عیلیه کانی نه و
هینا و نه و جارده دهر باره ی چوونه به هه شتی نه وه وه قسه ی کرد.

که نجیک له بری گه نجه کانی ولات، وهرزشکاریک به نوینه ری
وهرزشکارانی سه رانسه ری ولات و خانمیک به نوینه ری هه موو کچان
و ژنانی سه رانسه ری جیهان، قسه یان کرد و فرمیسکیان رشت. به
راستی دیمه نیکی خه مگیناوی بوو. کریکاریکیش به هاورنییه کی
ته نیشته خوی ده گوت:

«حه یف که ناوا زوو نه جلی هات، دهنه تا یه ک سالی دی، چینی
کریکاران ده یانتوانی بگه نه کورسی و هه قی خویان وهر بگرن.»

زوربهی رینکخراوهکانی گه لان، ولاتان، بهکیه تییهکان، جفاتهکانی
کریکاران، کومهله، بنکهی جیاواز جیاواز، تیپ، پارتی سیاسی و بانق
بو نهوهی لهیهکتر دوانهکهون، خیرا دهستهگولیان هه نارد بوو و
نمایندهی خویان رهوانه کردبوو و بهشرداری وتارخویندنهوهیان کرد.
دهستهگولیکی زور زور بهسه ر گوری نهو خوالیخوشبووه پهخش
بووبوووه. نه مدهتوانی هه موویان بزمیرم.

دوای مه رگی «گوچرمان»، وامان دهزانی ئیتر وینه و پروونکردنهوه
دهربارهی تهواو ده بییت، بهلام دوینی له رۆژنامهکان نه م
ئاگادارینامه یه مان بهرچاو کهوت:

هو الحي الذي لا يموت

له ریکهوتی رۆژی سیشهمههی هه شتی شهوال، بهرانبه ر به
بیستوتوی نیسان، به تپه ر بوونی چل رۆژ بهسه ر کوچی دوایی
خوالیخوشبوو جهنابی کاک «گوچرمان چین»، باوکی فلان، براژنی
فلان و زاوای جهنابی کاک ... فلان ... مه جلیسی یادکردنهوهی نهو
خوالیخوشبووه له سهعات ... تا ... و له ئارامگه که یه تی و ده که ویته ...
خزم و دۆست و ئاشنایان ئاگادار ده که یه نه وه که بهشرداری لهو
یادکردنهوه یه دا بکه ن و دلنه وایی نه وهکانی نهو خوالیخوشبووه
بده نه وه و گیانی شاد بکه ن ...»

نازانم دوا جار وینه و پروونکردنهوه درباره یان تهواو بوو، یان
هیشتا دهیانویست بهردهوام بن ...

خهونی شیرین

«نووستبووم. ئیستا نازانم، سهر و دلم پر بوو، یان زور خالی
بوو که خهونه کهم ده بیینی: مروشینکی زور گرنگ بووم و چووبووم
واشتون.»

«باشه، له خهونه کهی بینیت، چیت ده کرد؟»

«به لی، خهونم بیینی که چووبووم و واشنتون و به ریزه و
پیشوازیان لی کردم. یه کی له ئه مریکیه کان به بونه ی هاتنی منوه
هاته پیشه وه، منیش دهستم پی کرد.»

«ئیمه... ئیوه... له ئیمه وه بو ئیوه... له ئیوه وه بو ئیمه... مالی ئیم
و مالی ئیوه... له راستیدا چ مالی ئیوه... چ مالی ئیمه... خه زینه یه... به
خاتری ئیمه که موکوری بودجه... به خاتری ئیوه... مروقایه تی... ئیوه
و ئیمه... دیموکراتی... ئیمه... ئازادی... ئیوه... دۆلار. ئیمه هه رگیز...
له گه ل بوونی دۆلار... به لی... بژی...»

زور هه ست و سۆزی جوولاندن. کامیرا که وتبووه کار و له پشت
سهرمه وه وینه ی خوم بوو. یه کی له که سایه تیبه گرنکه کانی ئه مریکا،
که به وتاره کهم زور دلخوش بوو گوئی:

«بهرز بوو، له ته واوی میژووی دیبلوماسی، وتاریک به م شیوه
ریکه نه بووه. پیروزی بایت لی ده که م.»

دوای نه وه ریزه ویی سه ربازی دهستی پی کرد. ژماره ی هیزه
ناچه کداره کانی ئه مریکا، وهک نه و ئاوه ی له لچ و لیوم ده هاته خواری
وا بوو. هه مه جوهره بومبا، بومبای سه هوز و زهره تیپه ر ده بوو، هه تا
بومبای هایدرو جینی و کوبالتیش.

دوایی جۆره‌ها ماست و کەرەوز، هەر وه‌ها شای جوانی له پینکه‌نین
و شای جوانی یانه‌ی قه‌له‌وه‌کان، هه‌موویان پین نیشان دام. له‌و
هه‌رایه‌دا گوتیان:

«فهرموو، کۆشکی سپی، چاوپینکه‌وتنیکي رۆژنامه‌نووسی بکه.»

چوومه کۆشکی سپی، په‌یامنیره‌کان ده‌وره‌یان دام. له‌گه‌ل پرسیارا
پینچابوومیانه‌وه. گوتم:

«چهند که‌س به‌یه‌ک که‌س؟ ئه‌گه‌ر پیاون یه‌ک یه‌ک وه‌رنه‌ پینشه‌وه.»
سه‌رنووسه‌ریکی ئه‌مریکي که‌ له‌ سیوشه‌ش رۆژنامه‌سه‌ره
وتاری ده‌نووسی لینی پرسیم:

«له‌ ولاته‌که‌تان هه‌ر سه‌رنووسه‌ریک، بۆ چهند رۆژنامه‌شت
ده‌نووسی؟»

گوتم:

«له‌ ولاتی ئیمه‌ هه‌ر رۆژنامه‌یه‌ک سه‌رنووسه‌ری تایبه‌تی خوی
هه‌یه، به‌لام هه‌موویان هه‌ر یه‌ک شت ده‌نووسن.»

«چۆن ده‌بی چهند که‌سانیک یه‌ک شت بنووسن؟»

«چونکه‌ ئه‌و شتانه‌ی ده‌ینووسن جیاوازییه‌کی ئه‌وتویان له‌نیواندا
نییه، برایه‌تی و هاوشانییه.»

«له‌ ولاتی ئیوه‌دا دیموکرات هه‌یه؟»

«که‌مه، به‌لام قیتاعاتی تایبه‌تیش ده‌میکه‌ له‌کار که‌وتوو.»

«ئیه‌و چۆن له‌ دیموکراتیه‌ت ده‌گه‌ن؟»

«دیموکراتی واتا خه‌لک، واتا حکومه‌تی خه‌لک، حکومه‌تی خه‌لک بۆ
خه‌لک، هه‌ق حقوق، راستی و...هتد»

نووسه‌ری به‌کی له رۆژنامه دوو ملیون که‌سییه‌کان لێی پرسیم:
«له ولاته‌که‌تاندا چ باب‌ه‌تیک زۆر گرنگی هه‌یه و سه‌رنجی خه‌لکی
بو لای خۆی راده‌کیشی.»

«باب‌ه‌تی گرنگ له ولاته‌که‌ماندا زۆره. به راستی له هه‌موویان
گرنگتر مه‌وزوعی «بنکراسی جین مانسفیلد» و «مه‌مکدانی پشیله‌ی
کیوی»ه. مه‌وزوعی ئه‌و جوهره بنکراسه‌ واره‌گی داکوتاهه. به جوهریک
رایان لێ هاتوه که ماوه‌ی ئه‌وه‌یان نه‌بی بیر له ته‌ماته و دیموکراتی
بکه‌نه‌وه. به راستی ده‌مه‌وی بلیم... هه‌روه‌ها بریار وایه تیبی «فنه‌ر
باقچه»ش بچینه لای تیبی «وه‌فا»وه. ئه‌وانه‌ن ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی ئه‌مه‌وه
له ولاتی ئێمه‌دا زۆر گرنگیان هه‌یه و هه‌ر له ته‌مه‌نی هه‌فت سالییه‌وه
هه‌تا پیره‌میردی هه‌فتا سالیش خۆیان پێوه خه‌ریک کردوه.
راستییه‌که‌ی ئه‌وانه‌ن. تا له بیرم نه‌چووه با ئه‌وه‌ش بلیم که کیشی
«که‌شتی عابدین داو»یش زۆر گرنگه.

که‌شتیه‌که‌مان دروست کردوه، به‌لام ناتوانی به‌ ئاودا بره‌وا.

«بۆچی؟»

«وده‌لا هه‌موو جارێ که سوار ده‌بین تا به ئاودا بره‌وین، به‌کی له
پیاره‌کان ده‌ست به قسان ده‌کا تا له قسه‌ ده‌که‌وی، ئه‌و کاته‌ش یا
شه‌و دادی یان رۆنی ماتوره‌که ده‌یبه‌ستی. ئیتر ئاوايه که ده‌چینه
ئاره‌وه کار ناکات، بۆیه بریارمان دا نیلوفه‌ری ئاوی لێ بیه‌ستین.»

«باری ئابوری ولاته‌که‌تان چۆنه‌؟»

«بهرزه، به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و رۆژه به‌کی له وه‌زیره‌کان
چوووه به‌کی له ناوچه نزیکه‌کانی شار، ده‌می کردبووه‌وه و نازانم
چ شه‌کریکی شکاند بوو، ئیدی له‌و رۆژه‌وه له هه‌موو ولات نه‌ شه‌کر
و نه‌ چا و نه‌ ته‌ماته ده‌ستناکه‌وی. هه‌موو رۆژی له سه‌دا سی خه‌لک
ده‌نگ به‌رزده‌که‌نه‌وه بو جگه‌ره و بو خوارده‌نه‌وه. کرینی خانووه‌کانیش

ئاوا بە رووکه شانه وەر بگیری. قهلا پیویستی به تیر ههیه، پیویستی به
تهور ههیه، پیویستی به توپ ههیه... یهک توپی نمره ی پینج...»

«زۆر شتی دی هه بوون دهمویست بیلیم، به لام نه کرا، چونکه
دهبوو به یانی زوو برۆمه سهه کار. له بهر نه وه کاتژمیری سهه
میزه کهم قورمیش کردبوو، به لیدانی زهنگی کاتژمیره که به خه بهر
بوومه وه.»

سەرئەنجامی میردانی بیهوده

(فانتازییەک لە خەیرە و عەسکەرییەوه)

ماوهی دوو مانگ لەمەوپیش «پەرویز»ی برادەرم بە هوی بیهوودەیی خۆیەوه تووشی کارەساتیک بوو، هەتا ئەمرۆش وا لەنیو نویندا کەوتوو. ئەوهی من ئاگام لێی بێ، کورتەیی مەسەلەکە وا بوو کە «پەرویز» ترومپایەکی کربووه و هەموو شەوی چۆتە مالی یەکی لە هاورپیکانی کە لە شار دوور بووه، بۆ ئەوهی مەشقی لەسەر بکا و خەلکی بە دەنگی ترومپاکە بیزار نەکا. «پەروین»ی هاوسەریی ددان بە جەرگی خویا دەنی و هیچ نالی. بەلام شەویکیان «پەرویز» سەعات دوازدەیی نیوهشەو دەگەریتەوه مالهوه، «پەروین»یش توورە دەبی و ترومپاکە دەکیشی بە سەریدا و سەری میردەکەیی دەشکینی. کە هاورپیکەم سەری شکا، ناچار بەو شەوه بە نەخۆشەری خەستەخانە دەیکەیه نە خەستەخانە.

دوای روودانی ئەم کارەساتە، دوای چەند رۆژیک، جا من زانیم و چوومه دیدەنی «پەرویز»ی برادەرم.

لەم رووهوه چاوم بە یەکی لە نووسینەکانی نووسەری بەتوانجی ئەمریکی «جیمس تاریر» کەوت، کە زۆر لەم رووداوه دەچی، وا بۆتان دەنووسمەوه:

«لە رابردوویەکی دووردا شیریک هەبوو، زۆر حەسوودی بە بالەکانی هەلویەک دەبرد. رۆژیک بریاری دا خۆی لە هەلویەکە نزیک بکاتەوه. کاتیک لە هەلویەکە نزیک بووهوه پنی گوت:

«دهمهوی سهودایهک بکهین، تو بالهکانت بده من و منیش
ریشهکهی خومت ددهمی.»

ههلویهکesh پینی گوت:

«برام نهوه چ قسهیهکه؟ من نهگهر بالم نهبی، چیدی ناتوانم بفرم.»

«بومهگهر عهیهه؟ منیش ناتوانم بفرم، بهلام لهگهل نهوهشدنا
سهررداری ئازهلانی سهر زهویشم. دهزانی بوچی؟ چونکه نهوه ریشتم
ههیه!»

«باشه، کهوایه من هیچ قسهیهکم نهما، بهلام یهکهمجار تو
ریشهکهی خوتم بدهری.»

شیر وهلامی دایهوه:

«زور باشه، فهرموو برام، خوتم بخهره پینشهوه.»

کاتی ههلویهکه چووه بهردهمی شیرهکه، تاوهکوو ریشهکهی لی
وهربگری، شیر پهنجه گهورهکهی برووسکه ئاسا لی گیرکرد و
هاواری لی بهرز بووهوه:

«زووکه، بالهکانت بدهری.»

بهم شیتویه شیرهکه بالهکانی ههلویهکهی دهسگیر بوو و
ریشهکهیشی پی نهدا. ههلویهکه بهم کارهی شیرهکه زور غهمگین و
ژاکاو و پهست بوو، دواچار بیرری له فیلیک کردهوه، جا ئیشارهتی بو
بهردیکی بهرز کرد و به شیرهکهی گوت:

«من دهتوانم مهرجت لهگهلدا بکهم که تو ناتوانی لهسهر نهوه
بهردهی که وا لهوی دانراوه، خوتم ههلیدهی.»

شیر پرسی:

«کنی! من؟»

دوای نهوه شیره که چووه سهر بهرده که و خوی هه لدا، به لام نهو
زور لهوه قورستر بوو تا بتوانی به باله کانی هه لویه ک بفری و لهوی
تپه ری، چونکه تا نهو روزه بالی نه بووه، بویه نه یده زانی به چ جوریک
بفری، له نه جامدا شیر له سهر بهرده که که و ته خواره وه و مرد.
هه لویه که به په له خوی که یاندی و باله کانی لی سه نده وه، ریشه که ی
نه ویشی و هرگرت و به بهر که رده نیه وه هه لیواسی. دوای نهوه به ره و
هیلانه که ی خوی هه لفری، که که و تبووه سه ره وه ی قه لای کتوه که، له
ریگادا بریاری دا هر بو گالته توزی هاوسه ره که ی بترسینی. کاتی
که یشته سه ره وه ی قه لای کتوه که، خوی به ریشی شیره که داپوشی،
جا سه ری له هیلانه که برده ژووره وه و به دهنگیکی به رز و ترسناک
نه راندی:

«رپر...»

ژنه که ی که ههستی زور لاواز بوو. چه که جهی میزه که ی راکیشا
و ده مانچه که ی دهرهینا، وایزانی میرده که ی شیره، دوو گولله ی تی
گرت و کوشتی.»

نه جام:

«نه گه ر هاوسه ره که ی توش هه روا ده مارگیره، نهوا بزانه به چ
شیره یه ک ده که ریته وه ماله وه، چه که کانت هه میسه له جینگایه کی باشدا
بشاره وه، تا وه کوو نه که ویته دهست ژنه که ته وه!»

زەماوەندی دەره بەگی

تازە کۆلینجی پزیشکیم تەواو کردبوو، خۆم بۆ دیداری دەورەیی
پسپۆری نامادە دەکرد. لە دانیشتنی میوانداریە کە دا، ئاشنایەتیم لە گەل
«نازی» دا پەیدا کرد.

هەر لە یەکەم چاوپێکەوتنەووە وا پەشوکاندەمی و دلی بردم،
بینگومان «لە یلا و مەجنون» و «رۆمیو و جۆلیتیش» عەشقە کە یان
ئاوا کاریگەر نەبوو! نازی چ ئاگایی لە من نەبوو، بەلام هیچ کاممان
ئەو غیرەت و ئازایەتیەمان لە خۆماندا بەدی نەدەکرد، تا عەشقی
خۆمان بۆ یەک دەربیرین.

شەوینکیان کە لە کەناردەریا پیاسەمان دەکرد، دلم خستە دەریاوە
و لە نازیم پرسی:

«تا ئیستا دلداریت کردووە؟»

بە گرژییەووە گوتی:

«ماوەیەک چاوەرێی ئەو پرسیارەم.»

لە مەبەستی نەگەیشتم، گوتم:

«بۆچی؟»

«چونکە زۆر بەی کوران سەرەبەسی قسەکانیان بەو پرسیارە
دەکەنەووە.»

منیش پێکەنیم و گوتم:

«باشە، چ نەنگییەکی تێدا یە. شتیکی زۆر ئاساییە.»

نازی به خه یالدا چوو و وهلامی نه دامه وه.

دوای نه وهی چند سه عاتیکی دی پیاسه مان کرد و قسهی دیمان کرد، به بی ناگای له پرا به بی نه م لاو نه و لا کوتی:

«من تا ئیستا عاشقی کهس نه بوومه.»

نه و شه وه تا به یانی له فکری نه ودا بووم، باشه من بوچی به و پرسیاره نازیم ناره حهت کرد و نه ویش دوای ماوهیه ک جا وا به کورت و موخته سه ری وهلامی دامه وه.

که رچی زور به بوون و ناشکرا کوتی تا ئیستا عاشق نه بووم، به لام هه ستم کرد دروی ده کرد، به لایه نی که مه وه دووسی جار عاشقایه تی کردوو و سیچوار جار بردوو یانه ته گه شت و چند په یمانی داوه و هه لکه راوه ته وه. له وانیه نه ویش له وی وا تیگه شتبی، که من له رابردووی نه و ناگادار بم، بویه به پرسیاره که م ناره حهت بوو.

نه وهنده گیروده ی بوو بووم، نه گه ر سیچوار میردیشی کرد بووایه به لامه وه گرنگ نه بوو.

دیسان شه وینکی دی له مالی دۆستیک میوان بووین، زورمان خوارد بووه وه، کاتی له کهل نازی سه مام ده کرد، هه ر له خومه وه کوتم:

«نازی گیان، نامادهیت بتکه م به هاوسه ری خوم؟»

نازی به شیوهیه ک دایه قاقای پیکه نین، زوربه ی میوانه کان سه یریان ده کردین. وا گیز بوو بووم، گچکه ترین شتم نه ده بیینی، به لام زانیم قسه یه کی خراپم کردوو.

دوای توزی بیده نگی، کوتم:

«نه گه ر به قسه که م ناره حهت بووی، من په شیمانم.»

به لام همديسان وهلامی نه دایه وه.

دوای نه وهی سه مایه که ته او بوو، بهره و بانیزه که رویشستین و
پشتمان به دالده که دا، دووباره من سه ره باسم کرده وه:

«بوچی ناره حهت بووی؟»

نازی زور به تووره ییه وه سه ری هینایه پیشه وه و گوتی:

«تو خیزانی من ده ناسی؟»

«نا!»

«باو کم ده ناسی؟»

«نه خیر!»

پنی سه یر بوو، که من خاو خیزانی نه و ناسم، گوتی:

«چون ده بی؟»

«نه وه راستییه که یه، بو درو بکه م.»

له م پرسیار و وه لامانه تیگه شتم که خیزانه که ی یان زور هزار و
ده ستکورتن، یان خوره وشتیان لاوازه. گوتم:

«نازی گیان، خیزانه که تان هرچییه ک بن، هیچ په یوه ندییه کی به
منه وه نییه. خو من نامه وی له گهل خیزانه که تاندا زه ماوه ند بکه م، من
توم خوشده وی و توم ده وی. گرنک نییه بوم که باوکت گسکه وان
بیت یان ده رگاوان، یا خود نه دمانی خیزانه که ت باش بن یان به دکار
بن، بو من هر وه ک یه که.»

سه ری هینایه پیشه وه و به سه رسوورمانه وه گوتی:

«که واته تو باو کم ناسی؟»

به سه رله قاندن گوتم:

«نا! هینشتا لیم نه کولیوه ته وه.»

به و قسه یه م دلخوش بوو گوتی:

«که وابی هر بڑی عیشقی راسته قینه!»

ویستم دریزه به قسه کانمان بدهم، به لام نه و دهستی راکیشام و تا ناوهندی سهر شانوی سه ماگردنه که ی بردم. هه تا نیوه ی شهو، بی نه وه ی قسه یه کی دی له و باره یه وه بکه م، سه مامان کرد و مه یمان نوشت و گورانیمان گوت. به یانی نه و روزه که هوشم هاته وه سه ره خوم، بریارم دا، له خیزانی نازی بکولمه وه.

کاتی زانیم باوکی چ کاره یه ، ترس و سامیکی وه هام که وته دله وه، چی وای نه مابوو دلم رابوه ستی. تیگه شتم نه و کچه بیچاره یه هه قی بوو به پیش نیازه که ی من وا بداته قاقای پیکه نین و گالته م پی بکا. نه گهر له روزه یه که مه وه بمزانیایه کچی پی او یکی وا گرنگ و سه رمایه داره، چون نه و هه له یه م ده کرد! پیش نیازم کرد بیکه مه هاوسه ری خوم. هه زاران گهنجی جوان، پایه دار و خوینده وار ناره زووی هاوسه ری نه و له که لله ی داون.

به جاری ئومیدم لی برا، تیگه شتم که ده بی نه و عه شقه به سوز و کاریگه ره ش، له گهل خومدا ببه مه گوره وه. جا وا داشماننا نازی منی ویست و خیزانه که شی له و بویه کبوونه مان قایل کرد، نه ی خه لکی چی ده لین؟ هه موو وا ده زانن من له بهر خاتری پایه که ی باوکی و سه رمایه که ی نه و کاره ده که م.

بریارم دا به هه موو شیوه یه ک خوم له ده ست نه و به دبه ختییه درباز بکه م و چاودیری عیشقی دلم بکه م و به سووتانی دلخوش بم. بریارم دا له وه به دواوه گوشه گیری بو خوم هه لبریرم و نه چمه میوانداری و تیده کوشم که جیگه یه ک نازی بچیتی، پی له وی نه نیم و تا جاریکی دی رووبه رووی نه بمه وه.

نازی چهند جار دهینارده دووم که برۆمه دیدهنی، هه رچهنده زۆر به خه زهتی بینینی بووم، به لام له گهل نه وه شدا لام بو نه ده کرده وه.

هه تا له تهواوکردن و بینینی دهورهی پسه پورهیه که شدا پاشگهز بوومه وه و بریارم دا بچمه سه ربازییه که م، کاتیک خه ریک بووم جانتاکه م ده به ستایه وه تا بچمه خزمه تی سه ربازییه که م، دایکم هات زووره وه و گوتی:

«کچیک ئیشی پینه.»

هه ر دلم تهقی و زهنده قم چوو. نه مده زانی چی بکه م. به دوای چاره یه کدا ده گه رام، به لام نازی وه ژوور که وت. به هاتنی کچیکی سه رمایه دار و دهوله مهندی وا بو مالی هه ژاریکی وه ک من، شه رمه زار بووم و هه ولم دا زۆر به جدی و ره سمی رهفتار بکه م، به لام نازی له بهر سۆز و خروشی ناگای له من برا بوو. به بی ئه م لاو نه و لا گوتی:

«بوچی له دهستم هه لدینی؟»

دهم وشک بوو بوو، نه مده زانی چ وه لامیکی بده مه وه. زۆر به زهحمهت و له سه رخۆ و به شینوه یه کی پچر پچر گوتم:

«نا، بوچی! بوچی!»

له سه ر نه و تاکه کورسییه داره ی له ته نیشته قه ره ویله که مه وه بوو، دانیشته و گوتی:

«تو منت زۆر خوشده ویت، هه تا پینشنیاری هاوسه ری منت کرد، دوایی چی بوو؟»

دوو باره من بیدهنگ بووم. که فی سه ر زمانم له ده م هاتبووه ده ره و کاکیله کانم له ده م کلیل درابوون.

نازی دوو باره بیدهنگیه که ی شکاند و گوتی:

«بیستم گوايه دهتهوئ بچيته سهربازي، راسته؟»

«بهلي، دهروم.»

زور به پهله گوتی:

«من ئیستا پیشنیاری هاوسه ریه تیت دهکه م، نامادهی له گهل مندا
زه ماوه ند بکه ی؟»

وهک ئه وهی چه کوچیکم له سه رم بدهن، دلم وا گوشرا بوو که
هه ناسه م بو نه دههات. سه رم هه ر شور کرد بووه وه، وه لامم دایه وه:

«نا، نازی، نا، ناتوانم!»

که میک بیدهنگ بووین. له ژیر چاوه وه سه یریکم کرد، وهک پلنگیک
تیری پی که وتبی خوی پیچا بووه وه. بو ئه وهی رق و قینه که ی نه هیلم
بوم روونکرده وه و گوتم:

«من نه مده زانی باوکی تو چ کاره یه، به لام ئیستا که تیگه شتم،
ناتوانم، نا، ناتوانم!»

نازی که بینی ده خوارده وه و هه ولی ده دا نه گری، وه لامی دایه وه:
«راست ده که ی، من روژانی سه ره تا وامده زانی تو هه ر له بهر
خاتری پاره و سه رمایه که م منت دهوئ و ده مخوازی، بویه گالته م پی
کردیت، به لام ئیستا تیگه یشتم، که تو منت دهوئ.»

«جا وایه، به لام خه لکی تیناگه ن، هه موو وا بیر ده که نه وه من ته نیا
له بهر سامان و پایه ی باوکت تو ده خوازم. ئاخه ر من بهرگه ی نه و
قسانه ناگرم.»

نازی که نه یده توانی گریانه که ی رابگری، گوتی:

«ئەگەر بە راستى مىنت خۇششەوى وەرە بمخوازە. لە داىكم و باوكم و لە ھەموو سامانەكەم چاۋ دەپۆشم و دواى تۆ دەكەوم. ھەر كۆيىك تۆ بتەوى دەرۋىن، ھەتا بۆ سەربازىش بى لەگەلت دىم.»

دەمزانى كە ئەو قسانە لە ناخى دليەو دەكا، بەلام ئەى بەيانى لە بووكىيىيەكەى چى دەوى و تاكەى لەسەر ئەو قسە و بېرىارەى خۆى دەمىنيتەو، نازانم؟ ھەر ھىچ نەبى ئەو تەمەنىكى پېر لە ناز و نىعمەتى بەسەر بردوو و تازە ناتوانى بەرگەى ھەژارى بگرى و بەو ناكامى و سەختىيەو بڑى.

لەگەل ھەموو ئەوانەشەو، نەمتوانى لە بەرانبەر رووى پېر ناسە و مېھرەبانى و چاۋى پېر فرمىسكى ئەوئەو خۆم رابگرم. ئاخىر من لە دل و گيانەو خۇشمدەويست. بەبى گويدانە پيشكەوتنى خۆم، دەستەكانىم گرت و گوتم:

«بە گيان خۇشمدەويست، ئامادەم تا دەمرم غولامى گوارەى گويت بىم.»

بەكورتى، بەبى ئەوئەى كەس ئاگادار بكەينەو، برووسكە ئاسا زەماوئەندمان كرد و كەوتىنە نەوبووكىيەو.

خو قبول ناكە نازى چۆن بەلئىنى پېن دابووم، ھەر وا بوو. لەگەل فەقىرى و نەبوونى من دەگونجا و ژنىكى بىھاوتە و خانومان بوو. بەلام خۆ دەمى خەلكى نابەستىرى! ھەر لە بەيانى نەوبووكىيەو، زام و بىرىنى خەلكى دەستى پېن كرد، بەلام خەزوورم بە پىچەوانەى خەلكىيەو مروئىكى دنيايدە بوو، سارد و گەرمى رۆژگارى چەشتبوو. كاتى تىگەشت من بۆ دەمكوتكردنى خەلكى زۆررەو بە ھىچ جۆرى داۋاى يارمەتى لەوان ناكەم، زۆرى خۇششەويستىم. بەلام خەسووم لەم كارەم زۆر دلى رەنجا و ئەو كارەمى بە فىز و خۇپەسەندى دەزانى.

هەرچەندە رۆژی مارەییەکی خۆم لە هەمووان شاردهوه، تەنیا
دوو کەسی هاوڕیم بۆ شاھیدی دەعوەت کرد، بەلام چی! کاتی
وەژوورکەوتم و دانیشتین، سەر و کەلەهێ وینەگران و هەوالدەرەکان
پەیدا بوون. کاتیک خەریکی ئیمزاکردنی دەفتەری بڕیارەکەم بووم،
فلاشی کامیراکان کەوتبوونە کار و وینەییەکی زۆری ئیمەیان گرت. کە
لە دانیشتنەکەش تەواو بووین و هاتینە دەرەوه، کۆمەلێکی زۆریش
لەبەر دەرگای جینگای دانیشتنەکەمان بۆ سەیرکردنی ئیمە وەستا
بوون. ئیمەیان بە یەکدی نیشان دەدا و شتیان بە گویی یەکیددا
دەچرپاند.

یەکیکیان کە کلاوینکی کاسکیتی لەسەر بوو، لە ناوەراستی ئەو
کۆمەلە خەلکەوه، هاتە دەرەوه و پرسى:

«کامە میردی خاتوو نازییە؟»

چەند کەسێک بە ئیشارەتی دەست منیان نیشان دا، پیاوێ کاسکیت
بەسەرەکەش هاتە پیشەوه و کرنۆشی برد و گوتى:

«قوربان، ئۆتۆمبیل ئامادەیه!»

«ئۆتۆمبیلی چی؟»

«باوکی خاتوو نازی ناردووویەتی!»

بە نارەحەتییهوه گوتم:

«سوپاستان دەکەین، پیویستمان بە ئۆتۆمبیل نییه!»

دەستی نازیم گرت و بە تەکسییهک رۆیشتین. تەماشام کرد چەند
کەسێک لەپشت سەرەوه پەسەپسیان دەکرد و ئەو وشانەم بەر گوی
دەکەوت: «میردی خاتوو نازی».

لەنیو تەکسییهکەدا، نازی بە عیشق و نازیکی تاییبەتی بووکانەوه
گوتى:

«ئازیزم، خوت نارەحەت مەکه! لە شارە گەورەکان ئەم قسانە زۆرە. دەچینه جیگایەک ئیدی کەس نەمانناسی و دەردەسەریمان بۆ دروست نەکا.»

رۆژنامەکانی بەیانی، وینەکانی زەماوەندی ئیمەیان چاپ کردبوو. هەندیکیان داواکاری و داخوازی سەیریان لەژێر وینەکانەوە نووسیوو.

بەکێکیان لەژێر وینەکەی منەوه نووسیوووی:

«مێردی خاتوو نازی.»

بەکێکی دیان نووسیوووی:

«مێردی نازی پزیشکی لێهاتوو.»

سێیه میان نووسیوووی:

«مێردی خاتوو نازی بە پایە و پیاوەتی خۆی، هیژاییهکی چاکی دا بە خیزانی نازی!»

چوارە میان نووسیوووی:

«هیوای سەرکەوتنی مێردی خاتوو نازی، لە خودا داوا دەکەم!»

چەند رۆژیک دواي مانگی هەنگوینی، دایکم گوتی:

«کورم فکرم نەدەکردەوه ژنەکەت ئەوندە باش بێ، زۆر زوو هۆگری مالی هەژاری ئیمە بوو، بەلام شتیک هەیه.»

«چییه؟»

«لە گەرەکه که مان تا دوینیش پێیان دەگوتم «دایپیره»، بەلام ئێستا بە «خەسووی خاتوو نازی» وه بانگ دەکەن. هەتا تەرەفرۆشی

سه رکولانه که ش، لیستی حساب که می به ناوی «خه سووی خاتوو نازی» وه تومار کردوه.»

تیگه شتم که دایه م نار ه حه تی چیه. گوتم:

«دایه گیان، نار ه حه ت مه به. هه موو شتیک به تیپه ربوونی کات خوی له خویه وه نامینی.»

رؤزی دواتر یه کئی له دهرگای دا. ژنه که م چوو تا دهرگا که بکاته وه، من هه ر له ژووره وه گویم له قسه کانی ئه و که سه ی به ر دهرگا بوو. بیستم:

«میردی خاتوو نازی لیره داده نیشی؟»

دهموده س هاتمه دهره وه و به و برادهره م گوت:

«نه خیر، ئیره مالی کاک «مه تین» ه، ئه مریکت هه یه؟»

ئه و برادهره شی که پاکه ته که ی به دهسته وه بوو، دهستی دریز کرد:

«دیاری جه ژنی زه ماوه ندم هیناوه!»

به کورتی، رؤزی چوارپینج جار له دهرگای ماله وه دیان دها و هه موویان سو راخی میردی خاتوو نازیان ده کرد. نازی تیگه یشتبوو من به م وه زعه زور نار ه حه ت بوومه، جا دلی دها مه وه بو ئه وه ی بتوانم هه رچی زووتره کوتایی به م وه زعه م بینم، بریارم دا برومه سه ربازییه که م.

کاتی خه ریک بوو سواری شه مه نده فهر بم، خانمیکی به ته من هات ه پیشه وه و گوتی:

«ئه گه ر به هه له دا نه چوو بم، ئه و ا تو میردی خاتوو نازی؟»

«به لئ، وایه.»

«پیرۆزبایی زه ماوه ندکردنتان لی ده کهم!»

دواچار ددانم نا به جهرگی خۆمه وه و چوومه خزمه تی
سه ربازییه کهم، تاوه کوو ئەم قسانه کون ببن و به سه رچن. له کولنجی
ئەفسه ربییه که نه ک هر ته نیا هاوړیکانم، هه تا فه رمانده ی
کولنجه که شمان جار به جار به ناوی میردی خاتوو نازیوه بانگی
ده کردم.

خه یالتان بو ئەوه نه چی و وا نه زانن مه بهستی ئەوان سووکردنی
من بی و بیانه وی ئازام بدهن، به لکوو بو به رزکردنه وه ی که سایه تیم
ئەو قسانه یان ده کرد.

بو نموونه؛ یه کئ له هاوړیکانم کاتی بیویستایه به یه کئکی بيم
بناسیتی، ده یگوت:

«میردی خاتوو نازییه!»

هه موو ئەو براده رانه ی له که لمدا بوون، ره وانیه ی قه زا دووره کانی
شاریان کردن، به لام من له بهر خاتری ئەوه ی میردی خاتوو نازی
بووم، له نه خوشخانه ی گه وره ی شاره که ی خۆمانیان هیشتمه وه.

له بهر ئەوه ی که نه مده ویست له شاردا بمینمه وه، نامه یه کم بو
خه زوورم نووسی و تکام لینی کرد پشتگیریم لی نه کات و رینگا بدا له
کوی پیویستی هه یه بمنیرنه ئەوی.

بینگومان نووسینی نامه یه کی وا بو که سیکی وه ک ئەو راست
نه بوو، به لام خه زوورم ناره حهت نه بوو، به لکوو زووریش باسی
خوورده وشتی منی کردبوو. وه لامي دامه وه گوتی که له ناردنی من بو
نه خوشخانه ی شار بیناگاپه و به که سیخی رانه سپاردووم! له گه ل
هه موو ئەمانه شدا، منیان له نه خوشخانه ی گه وره ی شار دانا و
رینگایان نه دا برۆمه شاره کانی دی.

له نه خوښـخانهش هرهه موویان منیان به ناوی «میردی خاتوو نازی» وه دهناسی. ههروه کوو پیشتر نه و رسته یه که وتبووه ده می نه و خه لکه ی له نه خوښـخانه کادا بوون و هه موویان به ناوی «میردی خاتوو نازی» وه بانگیان ده کردم.

له هه موو نه مانهش خراپتر که بیړی لی بکه نه وه، من نه و قسه یه م پی خوش بوو، به لام هه ندیکیان هه تا دهنگیان تیدا بوو به م ناوه وه بانگیان ده کردم.

پاش ته و او بوونی خزمه ته سه ربازییه که م، نازی پیشنیازی کرد بو ته و او کردنی ده وره ی پسیپوری بچمه نه وروپا، من گوتم:

«نا، نه گهر بچمه نه وروپا، خه لکی نه و کاته ده لین باوکت یارمه تی داوین، بویه من پسیپوریم گهره ک نییه. وهره بو خومان برؤینه شاریکی دوور و له که نار نه وی بژین.»

ژنه که م قایل بوو، بروبو زگوره کانمان به سته وه و به شه مه نده فهر چووینه یه کی له شاره کانی سه ر سنوور، تا دهستی که سمان نه گاتی.

که گیشینه نه و ویستگه یه ی مه به ستمان بوو، چه ند که سیک گولی زل و گوره یان هه لگرتبوو و به پیشـوازیمانه وه هاتن. پیاویکیان که جلی ره شی پووشیبوو، به پیش هه موویان که وتبوو، له مه ثمووری شه مه نده فهره که ی پرسى:

«کامه میردی خاتوو نازییه؟»

مه ثمووری شه مه نده فهره که منی پیشان دان. ده سته گوله کانیان هینا پیشـوه و پیاوه ره شـپوشه که ش (که هه لبه ته دواپی تیگه یشتم سه روکی شاره وانی بوو) بو ریزلینانی من سه ره نه ژنوی ره ش کردبوو، گوئی:

«ياخوا به خيتر بيتي جه نابی دکتورا! شاره که مان زور پنیوستی به
پزیشکانی وهک ئیوه ههیه.»

خه ریکبوو له رقاندا شیت ده بووم. به رق و بیزارییه وه وهلام
دایه وه:

«باشه هه موو ئه و دکتورانهی دینه ئیره وا پیشوازیان لی
ده که ن؟»

سه روکی شاره وانی و هاوړینکانی به و قسه ی من زور ناره حه
بوون، دهی هه قیان بوو، چونکه ئه گهر منیش میردی خاتوو نازی
نه بوو مایه هه رگیز نه مده ویرا قسه یه کی وا له گهل سه روکی شاره وانیدا
بکه م.

سه روکی شاره وانی بی ئه وهی خوی تیک بدا، گوئی:
«به لی، تا ئه وهی بومان کرابی کاروباری هه سانه وهی ئیوه مان
جییه جی کردوو. ئه گهر پنیوستیشتان به شتی هه بوو ئه مر که ن،
بو تان ناماده ده که یین.»

چیدی وهلام نه دایه وه و که وتینه ریکا.

به رده م ویستگه که زور قه ره بالغ بوو، هه موو له سه ر سه ری یه کدی
سه ریان هه لده کیشا و هه ولیان ده دا چاکتر میردی خاتوو نازی بیین.
ناوه که م له پیش خومه وه گه یشتبووه شار و له هه موو دانیش تینیکا
داستانی منیان ده گیرایه وه. ژنه که م به هوی ئه م کاره ساته وه، له من
زیاتر ناره حه ت بوو بوو. له پیناو پاراستنی ئابرووی من هه ر کارینکی
له ده ست به اتایه ئه نجامی ده دا و له هه موو کو بوونه وه یه کدا چهند
چاران ناوه که ی منی دووباره ده کرده وه، به لام سوودی چی بوو،
که سی نه بوو به ناوی «دکتور مه تین» وه بانگم بکا. له بهر ئه وه
بریارم دا ماره یه ک برومه ئه وروپا و تا من ده وره ی پس پوریه که م
ته واو ده که م، به تیپه ربوونی کاته که ئه و کیشه یه ش نامینی. به لام چ

هه له یه کی گه وره بوو! کاتی گه یشتینه پاریس، بالویزیکي گوره،
کچه که ی ناردبوو تا پیمان راگه ینی که کاروباری حسانه وهی نیمه له
هموو پروویه که وه جیبه جی کراوه. شه ویکیش هر به زور، بو
نانخواردن بانگی کردین و کاتیکیش ویستی من به میوانه کانی دی
بناسینی، به ریز و فیزیکی زوره وه گوتی:

«میردی خاتوو نازیتان پی بناسینم؟»

بهم شیوهیه له پاریسیش، له هموو شوینی به ناوی «میردی
خاتوو نازی» وه ناسرا بووم!

هه تا له یه کی له رۆژنامه کانی پاریس، ناوه کهم بهم شیوهیه
نووسرا بوو: «مسیؤ میردی مادمو موازیل».

ژنه کهم بهو په ری ناره حه تییه وه گوتی:

«مه تین گیان، برۆینه ئەمریکا!»

سهیری وه زعه کهم کرد چاره نه بوو، قایل بووم و چووینه ئەمریکا.
به لام وا نه زانن حه سامه وه، ئەمریکا ئاسانه، به لام خو بچوومایه ته
بوشایناسمانیش، له م ناوه رزگارم نه ده بوو.

له و کاته دا ژنه کهم زا و کورپیکمان بوو. ئیدی له به خته وه ری زیاتر
هیچی دیمان نه بوو، ته نیا ئەم ناوه «میردی خاتوو نازی» نه بی
شیرینی ژیا نی لی تال کردبووین. به لام ئەوان هر سووربوون له سه ر
ئوهی من به ناوی خاتوونه که مه وه بناسینن.

به خۆم گوت:

- «ئه گه ر بتوانم کاریکي گه وره و قاره مانانه ئەنجام بدهم و ناو و
شهره تم بگاته گویی هه موویان، ئەوا له م به دبه ختییه رزگارم ده بی.
بیکومان گه یشتنه پایه یه کی ئاوها، نه وه نده ئاسان نه بوو، به لام به
هر مه ول و تیکۆشانیک بوو، به ئاره زووی خۆم گه یشتم و توانیم

کورسی ماموستایه تی له یه کی له کولینجه گوره کانی نه مریکا
به دست بینم و تیایدا کار بکه م.

رؤژیک که به بونه ی سه رکه وتنه کانی منه وه، ئاهه نگیکی گوره به
ئاماده بوونی ماموستایان و که سایه تیبه هه لکه وتوووه کانی زانست و
رؤژنامه نووسه کان ساز کرابوو، وه زیری زانیاری منی به ناوی
«پروفیسور مه تین میردی خاتوو نازی» هوه به هه مووان ناساند.

رؤژنامه کانیش «میردی میس نازی» یان نووسیوو. به کورتیبه کی
زوربه یان پنیان ده گوتم: «نازیز هابه ند» یان «پروفیسور نازی».
له و هینومنه نه دا بوو، له لایه ن ولاتی کونگووه داوا کرابوو که
چه ند دکتوریک بنیردری بۆ ئه وی.

ژنه که م گوتی:

«نازیزم چیتر هه سامه وه، وه ره با بچینه کونگو.»

هه ر بۆ ئه وه ی له ناوی «میردی خاتوو نازی» رزگارم ببی، ئاماده
بووم هه تا ته وه ره ی باکووریش بوایه بچوو بمایه، به لام کاتی له فرۆکه
دابه زین، وه زیری ته ندروس تی کونگو که بۆ پیشوازی ئیمه ئامادا
بووبوو، به خانمه که می گوتم:

«خاتوو نازی، به خیر بییت بۆ ولاته که مان!»

دوایش به ریزه وه به منی گوتم:

«پروفیسور نازی، به خیر ببی. ئومیده وارم ژیانیکی خوش له
ولاته که مان به سه ر به ریت.»

به بیستی ئه و رسته یه چی وای نه ما بوو دلم رابوه ستی. قولی
ژنه که م گرت و به زور تا پیش ئوتومبیله که چووم. به یه که مین فرۆکه
له کونگو که رانه وه.

ژنه که م گوتی:

«ساله هایه له ولاته که مان چووینه ته دهره وه، ئیستا به تینه پوونی
کات هه موو شتیک گوراوه. نه گهر چه ز ده که ی با بو هه مان جینکا
بگه رینه وه.»

گه راینه وه تورکیا. له یه کئی له کو بوونه وه نیش تیمانییه کانی، که به
بو نه ی گه رانه وه ی ئیمه به رپا بوو بوو، یه کئی له پشت سه رمه وه بوو،
منی به نه وانی دی ناساند:

«مه گهر نایناسنه وه؟ میردی خاتوو نازییه!»

ئیتیر خه ریک بوو به پروویدا بته قمه وه! به لام چاره نه بوو. ژن و
مندالم هه بوو.

له ولاتی ئیمه دا، هه موو شتیک به گویره ی سامان و دارایی
که سه کانه وه هه لده سه نگیندرا. منیش بو رزگار بوون له م ناوه
نه فره تییه، بریارم دا پاره کو بکه مه وه. هه لبه ته هه مووتان ده زانن که
له ولاتی ئیمه دا نه گهر یه کئی خاوه نی چه ند سیفاتیک بیت، نه وا زور به
ئاسانی ده وله مه ند ده بی. منیش ده وله مه ند بوونه که م زور به ئاسانتر
له بوونه پرۆفیسورییه که م به ده ست هینا.

زوربه ی ده لاله کانی شار بو من ئیشیان ده کرد، به شیوه یه ک که له
هه ر کوئییه ک نه خوشیکی ده وله مه ند هه بووایه، ده موده س بو
نه خوشخانه که ی منیان ده نارد. له ماوه ی سالیکیدا دوو ئاپارتمانی
گه وره و ئوتومبیلیکی گرانبه هام کری و بره پاره یه کی چاکیشم له
بانقه کان پاشه که وت کرد.

ده مویست نه خوشخانه یه کی حازریش دروست بکه م، به لام قسه ی
خه لکی ده هاته گویمه وه:

«باشیشه، پیاو که میردی خاتوو نازی بی، هموو نیشیکی بی
دهکری.»

ناکه سانه به چانه پر و فیسورییه که ی منیان به هوی نازیوه دهزانی،
سامانه که ی منیان به مالی ئەو داده نا. به کورتیییه که ی، هموو شتیکی
من له نیو ناو نیشانی خیزانه که ی ئەودا بزر بوو بوو.

روژنیکیان له سهر جاده پیاسه م دهکرد، دوو کهس چهند ههنگاوی
له پیش منه وه دهرویشتن، دهرباره ی من قسه یان دهکرد:

«تخواکه ی برو بو لای میردی خاتوو نازی، به یهک جار منی چاک
کرده وه.»

بیرم کرده وه ئەگەر ماوه یهک له ژنه که م جیا ببه وه، ئەو ناو و
ناودهنگییهش نامینی. له گهل هموو ئەمانه شدا ژنه که م زور
خوشده و یست، به هانه یه کم بو دروست کرد و به ته نیا چوومه وه
پاریس. به پیچه وانه وه ناره زوی جاری پیشووومه وه، له گهل چهن دین
ژن دۆستایه تیم دروست کرد، به لام هیچ کامینکیان له مانه دهردی
منیان ده رمان نه کرد و ناوی نه فره تی «میردی خاتوو نازی» یان له
کۆل نه کردمه وه.

که رامه وه ئەسته مبول و داوام له ژنه که م کرد که هر به یه کجاری
له یهک جیا بینه وه. نازی ژنیکی زور باش بوو. دهستی کرده ملمو
گریا، بی نه وه ی ناره زایه تی پیشان بدا، گوتی:

«نازیزم تو هه رچییهکت بوئی، من له بهر دهستت دام. من تا ناخیری
عومرم به چاوه پروانی گه رانه وه ی تو وه داده نیشم.»

به چاوی پر فرمیسه که وه، دهفته ری ته لاقه که ی نیمزا کرد.

وامده زانی نیتر کاره که ته واو ده بی و له و به دبه ختییه رزگارم
ده بی، به لام خراپتر بوو.

ئەمجارەيان رۆژنامەكان دەستيان بە ھەراوھوريا كرد كە مێردى
خاتوو نازى لە نازى جيا بوو ھو!

شەش سال بە تەنيا مامە ھو، لە ھو ماو ھەشدا ھەموو پينيان دەگوتم
«كۆنە مێردى خاتوو نازى!»

لەگەل ھەموو ئەمانە شە ھو شىتانه نازىم خوشدەويست، بېرم لە ھو
دەكردە ھو كە ئەگەر ژنىكى دى بېنم لەم ناو ھەفرەتییە رزگارم دەبى.
ئەمجارەيان لەگەل كچى دەرگاوانى ئاپارتمانەكەم، كە ناوى «فاتى»
بوو زەماو ھندم كرد. دەمزانى ئىتر كەس بە ناوى «مێردى فاتى» ھو
بانگم ناكە.

بەلام بۆچوونى ئەم كارەشەم تەواو دەرئەچوو. ھەموويان
دەيانگوت:

«تەماشاكە، مێردى خاتوو نازى لەگەل كى زەماو ھندى كرد ھو!»

ژيانم لى بوو بوو دۆزەخ. ھەرچىيەكم دەكرد نەمدەتوانى لە «مێردى
خاتوو نازى» ھو خۆم رزگار بكەم. چوومە لای نازى و تكام لى كرد
كە با بۆ خۆى شوو بە پياوئىكى دى بكا، بەلكوو بشى لە ناوى مێردى
نازى ھو رزگارم بى. نازى زۆر گريا و زارى كرد، ئامادە نەبوو بە ھىچ
جۆرى لە پاش من لەگەل كەسىكى دى پەيمان بپەستى، بەلام لەبەر
دلى من بەم ئەشكەنجەيەش قايل بوو.

ئەگەرچى ئەم نازناو ھەفرەتییە بە مێردە تازەكەى نازى ھو نووسا
و گورە و گچكە پينيان دەگوت «مێردى خاتوو نازى»، بەلام منى
بىچارە دووبارە نەحەسامە ھو و نازناوى «مێردى پەكەمى خاتوو
نازى» يان بەسەردا سەپاندم!

بىستنى مەرگى نازى زۆر كارى تى كردم. دەمزانى ئەو بىچارەيە
بۆ رزگار بوونى من خۆى كوشتوو. بەلام حەيف، كە مەرگى ئەويش
منى لە ھو نەگبەتییە رزگار نەكرد. ئىستا وا دواى سئى سالىش بەسەر

تیپه ربوونی مهرگی نازیوه، ههمدیسان خه لکی ده لنین: «میرده
بیچاره که ی نازی!» ئیستا هه قه که خوم بکوژم، به لنی هه قمه، که س ل
کوشتنی من تاوانبار نییه. مالئاوا ئه ی دونیای جوان! مال... ئا... وا...

له و رۆژوهی که ده مویت خوم بکوژم، ئه وا هه ژده سالی ته واره
به سه ر ده چی. دوینی له ئه مریکاوه «ئینسکلویا» یه کی پزیشکم یی
گه یشتووه. له جینگای داهینانه کانه وه، باسی منی کردبوو و منی به
ناوی «پروفیسور نازی» وه به خه لکی ناساند بوو.

به خویندنه وهی ئه م ناوه به جاری له شم داهینرا. رووداوه
ترسناکه کانی ئه و رۆژانه م ده هاته وه پیش چاو، خیرا خیرا حه بی
خه وم ده خوارد و ئه و نامه یه م ده نووسی. له کوتایی نامه که دا ورده
ورده حالیشم تیک ده چوو، چاوه کانم قورس ده بوون، ژووره که
له پیش چاوم تاریک بوو، وه ک ئه وه ی بلنی هه ورینکی رهش له
ژووره که مدایه. تارمایی ژنیک هاته پیش چاوم.

ئه و ژنه نازی بوو، هاته پیشمه وه، به گرژییه وه گوئی:

«نازیزم، خوکوشتن تو رزگار ناکات.»

«بوچی؟»

«بو ئه مه شیان به یانی دووباره رۆژنامه کان ده نووسنه وه «میردی
نازی، ئه و بیچاره یه ی نه ییتوانی به بی ئه و بژی و خوی کوشت!»

دیتم راست ده کا، به لام زور درهنگ بوو، حه به کان خه ریک بوو
کاری خویان ده کرد. گوتم:

«نازی گیان، هه قی خوته، به لام وا ده بینی زور درهنگه، ناتوانم له م
خه وه قورسه دا بیدار ببه وه.»

«هه ولده، ئه گه ر به وه ی ده توانی.»

دوایی ده سته کانی به روومدا کرده وه و گوئی:

«وهره نازیزم، وهره باوهشمهوه تا رزگارت بکه م.»

به زور له جینگاکه م قیت بوومهوه و بو لای چووم، هرچهنده من
بهرو رووی نهو دهچووم نهو زیاتر دهکشایهوه دواوه. بهم لاو بهو
لادا دههاتم، دهستم بو دولا به بچووکه که ی کتیبهکان برد و لیواره که ی
گرت. له یادمه که ته په م لیوه هات و که وتمه سه ر زهوییه که و
دزلا به که شم به سه ردا که وت، فاتی زنی شم له گهل دهنگ و هاواره که دا
خوی گه یانده ژووره وه، که چاوی به و حاله م که وت، بردمیه
نه خوشخانه. له نه خوشخانه دوا ی نه وه ی گه دهیان شوشتم، منیان له
مردنیکی چه تمی رزگار کرد. راسستییه که ی نازی بوو منی له مهرگ
رزگار کرد. ئیدی ئیستا به ناوه که ی نه وه وه نارچه ت نابم و له هر
شویینکدا ناوی «پروفیسور نازی» ده بیستم، بزدهم دیتی.

دهست به قسه كردن

ريگه م بدن با جاري «سه عيد ناغا» به خزمه تتان بناسينم. نهگر
بمانه وي كه سيكي بي بو و بي نيشانه له ژياندا نيشان بدهين، نهوا
سه عيد ناغا باشترين نمونه ي نهو كه سانه يه. سه عيد ناغا خه مي نه
له رورتي شادوماني نه له رورتي پهريشاني نه خواردووه.

هه تا نهگر رورتي لي بيپرسی: «سه عيد ناغا، له م ولاته را چند
نه پارتمان هه يه؟»، نهوا وه لامتان ناداته وه، هه ر ته نيا شاني بهرز
دهكاته وه و لچي خواروخنيچ دهكاته وه.

سه عيد ناغا پياويكي زور سهنگين و به نه ده به. هه رچه نده ده سال
له من گوره تره، به لام له رهفتار كردنيدا هه مووان وا دهزانن باوكي
منه!

سه عيد ناغا زور كه مدوه و تا له كاتيكدا زور پيوست نه بي قسه
ناكا! ده م ليك ناكاته وه.

سه عيد ناغا له و ويلايه ته ي له باوكييه وه بوي به جيماوه، كه وتوته
دوره وه ي شار. له گهل ژنه كه ي و دوو كچه كه يدا ژيان به سه ر ده با.

سه عيد ناغا نوميده واره كه زاوايه كي چاكي بو په يدا بي. هه رچه نده
لايه كي ويلايه ته كه ي چوله، به لام به كرني نادا و چاوه رنييه هه رچي
زورتره داواكاريكي كچه كه ي بيت و نهو به شه چوله ي ماوه ته وه بيداته
نهو.

هه موو رورتي من و سه عيد ناغا له شه مه نده فهر يه كديمان ده بيئي.
نهگر له شه مه نده فهر يه كديمان نه بينيايه نهوا له سه را سه ر له كه شتي
شار كه نيمه ي ده برده لاي كارگيرييه كه مان يه كديمان هه ر ده بيئي.

من به هوی نهوهی نهخوشییهکی قوورس پهخهی گرتبووم، پانزه
رؤژ لهنیو نویندا کهوتبووم، له بهر نهوه ناگام له سهعید ناغا نه ما بوو.
دوای چاکبوونهوهم له نهخوشییهکه، په کهم رؤژ که چوومهوه
کارگیریه کهمان سهعید ناغام له شهمندهفهر بینی. کاتی له
شهمندهفهر دابهزین و بهرهو نهو کهشتییهی دهیبردینهوه
دهرؤیشتین، په کیک له هاورپییانی کارگیریه کهمان رووی له سهعید
ناغا کرد و پرسی:

«سهعید ناغا چونی؟»

سهعید ناغا بهبی نهوهی وهلامی بداتهوه له رؤیشتنهکهی خوی
بهردهوام بوو.

کاتی کهیشتینه بهندهرهکه، په کی له برادهرهکانی سهعید ناغا، لیمان
نزیک بووهوه و دوای سهلامکردن، پرسی:

«سهعید ناغا ههوا چونه!»

بهبی نهوهی هیچ بلی، به پیچهوانهی نیمه دهستی کرد به راکردن.
له رووی سهعید ناغا ورد بوومهوه به تهواوی رهنگی وای لی هاتبوو:
چون کهچ له کاتیکا هندی ناوی بهسهردا دهکهیت شین هه لدهگه ری،
نهویش وای لی هاتبوو!

دوای پرسیارهکهی نهو دوستهی سهعید ناغا، دهنگیکی دی له پشت
سهرمانهوه کوتی:

«سهعید ناغا ههوا چونه؟»

«سهعید ناغا دلتهنگ مه به، بلی بزانه ههوا چونه؟»

سهعید ناغا بهو پرسیارانه نارحعت بووبوو، له گهل نهو شهوه
هیچ به رووی خویدا نهدهینا و ههلوئیستیکی وای نیشان ددها، که

گرنگی به قسه‌ی دوسته‌کانی نادا. له ژیر سالونی ئەو که شتییه‌ی
چاوه‌ریمان ده‌کرد، به‌کی له دوسته‌کانی سه‌عید ئاغا کوتی:

«سه‌عید ئاغا سلاموعلیکم.»

من ئەو پیاوهم هەر نه‌ده‌ناسی، پیریکی زور که‌لگه‌ت بوو، که تا
ئەو رۆژه‌ش من له کارگیریه‌که‌ی خۆمان چاوم پینی نه‌که‌وتبوو.

سه‌عید ئاغا رووی تی کرد و کوتی:

«سه‌لام قوربان.»

«سه‌عید ئاغا چۆنی؟»

«الحمد لله خراب نیم.»

«خوا هەر ساغ و سه‌لامه‌تت کا. راستییه‌که‌ی هەر نه‌تفه‌رموو ه‌ه‌وا

چۆنه‌؟»

سه‌عید ئاغا وه‌ک چۆن تیریک له‌ چله‌ی که‌وان بیته‌ ده‌ره‌وه، وا له
جیگا‌که‌ی خۆی قیت بووه‌وه و کلاوه‌که‌ی هه‌لگرت و چوو ده‌ره‌وه.
بیگومان منیش نه‌متوانی دوستی بیست ساله‌م به‌ ته‌نیا جی به‌یلم و
به‌دوای ئەو دا چوو مه‌ ده‌ره‌وه. سه‌عید ئاغا چوو له‌ ته‌خته‌ی
دانیشتنی که‌شتییه‌که‌ و منیش دوای که‌میک که‌ ئەو دانیشت بی ئەوه‌ی
هیچ پرسیاریکی لی بکه‌م چووم له‌ ته‌نیشیدا دانیشتم.

من تیگیشتبووم، که‌ شتیک سه‌عید ئاغای په‌ست کردوو، به‌لام
نه‌مه‌وێرا هۆی ئەو ناره‌حه‌تییه‌ی لی بپرسم و دوسته‌که‌م زیاتر
توو ره‌ بکه‌م.

هه‌تا هاتنی ئەو که‌شتییه‌ی ئیمه‌ ده‌مانویستن، من و سه‌عید ئاغا کر
و بیده‌نگ بووین و قسه‌مان نه‌کرد. کاتی له‌ که‌شتییه‌که‌ دابه‌زین،
دیسان هاورییانی کارگیریمان له‌گه‌ل سلاموعلیک له‌ سه‌عید ئاغایان
ده‌پرسی:

«سه عید ئاغا ههوا چۆنه؟»

ئه مجارهیان من تووربه بووم و ویستم لهو شته به شداری بکه م، به لام چونکه هیچ ئاگادارییه کم له سهرتای مهسه له که نه بوو، نه مویرا هیچ قسه یه ک بکه م. به لام له دله وهش رازی نه بووم، ئه م خه لکه نه و به زمه به و پیاوه سه نگین و به ئه ده به بکه ن.

کاتی سواری پاس بووین، چیتر توانام نه ما و پرسیم:

«سه عید ئاغا، کاره ساتیک هه یه له م نیوه نده دا و من نه مزانیی بی؟
بۆچی هه موویان ده رباره ی ههوا، پرسیار له تو ده که ن؟»

به سه رسوورمانه وه، سهرتاپا سه یریکی کردم و پرسی:

«به راستیه له م باره یه وه هیچ نازانی!»

«نا، هیچ ئاگام لیتی نییه.»

«زۆر باشه، کاتیک عه سر کاره که مان ته واو بوو و سواری که شتی بووین، هه موو شتیکت بۆ ده گنیمه وه.»

ئه و رۆژه تا عه سر هه موو هۆش و خه یالم له لای سه عید ئاغا بوو. به جۆریک که دیار بوو له ماوه ی ئه و پانزه رۆژه ی من نه خوش که وتبووم، کاره ساتیک به سه ر ئه و پیاوه به ئه ده به دا هاتبوو و من لیتی بیئاگا بوومه. هه مان رۆژ بۆ عه سر له به نده ری که شتییه که یه کدیمان بییه وه.

سه عید ئاغا داوای کرد که به و که شتییه نه رۆینه وه و چاوه رپی که شتییه که ی داوای ئه وه بکه ین.

تیگه یشتم که بۆچی سه عید ئاغا نایه وی له گه ل ئه و که شتییه به رواته وه، چونکه هاوړیکانی تری کارگیریه که مان، سواری ئه و که شتییه بوو بوون و نه یده ویست بیته مایه ی گالته جاری ئه وان. له سه ر قسه ی ئه و چاوه رپی که شتی داوترمان کرد.

سەئید ئاغا لای فرۆشیارە که یەک کیلوونیو ماسی ئازادی کری.
دوای ماوه یەکی دیش له بەندەر چاوه ریمان کرد و جا سواری کەشتی
ساعات هەشت و دە دەقه بووین و بەرەو مال کەوتینە پێ.

تەری لەشی ماسییەکان پووی پاکە تەکە ی تەر کردبوو، لەوانە بوو
ئەگەر چەند دەقه یەکی دی وا بمابووایەو، ئەوا پاکە تەکە دەدرا و
ماسییەکان دەکەوتنە خوارەو.

سەئید ئاغا چاوی لی بوو. توند توند دەمی ماسییەکانی بەستەو
و نە یهیشت بکەوێ خوارەو. من و سەئید ئاغا بە جووتە، لەسەر
کورسی کەشتییە که دانیشتین، سەئید ئاغا گوتی:

«جا تو ئیستا هیچ ئاگات له مەسەلە که نییە؟»

لەو کاتەدا پیاویکی دی، که ئەویش هەر له دۆستانی کارگیریمان
بوو، گوتی:

«سەئید ئاغا هەوا چۆنە؟»

سەئید ئاغا بی ئەو هیچ وەلامیکی بداتەو، لە جینگاکە ی خۆی
هەلسایەو و بەرەو سالۆنی کەشتییە که رویشت. دووبارە من بە
دوایەو چوومەو و سالۆنە که.

کاتی لەگەل سەئید ئاغا له سالۆنە که پیاسەمان دەکرد، سەئید
ئاغا گوتی:

«دۆستی ئازیزم، زۆر وریای خۆتە، ئەگەر یەکی پرسیاری هەوا
و ئەو جۆرە شتەنە ی کرد، تو بو خۆت خیرا راکە، ئەگەر ناچاریش
بووی و نەتوانی هەلبینی هیچ مەلی، چونکە ئەو جۆرە کەسانە بە
پرسیارکردنی هەوا دەست پێ دەکەن، تا کار دەگاتە ئەو هی ئاگات له
خۆت نامینی و تووشی مەترسییەکت دەکەن.»

چونکه دواى پرسىياركردنى ههوا، جا مهوزووعى ئاو دهكاتوه
ماوهيهك باسى ئاو و ههواش دهكا، نهوجا قسه دىنيته سهر خاك و
زهمين، ئيتز توش بى نهوهى ئاگات له خوت بمينى، دهبينى وا دهستت
به باس و قره وگاله كردوه.

نزىكهى ده رۆژ له مه وپيش، سوارى شه مه نده فهر بووم و
له تهنىشت پياويكه وه دانىشتم. دووسى دهقه بىدهنگ بووين، تا نه
پياوه گوتى:

«هه وايه كهى چهند ناخوشه!»

تو خوت باش دهزانى من نه و جوره كه سانه م خوشناوين، بويه
وه لاميم نه دايه وه.

پاش چهند دهقه يهك دووباره پرسىيه وه:

«قوربان، هه واكهى ناخوش نييه؟»

سه يرم كرد نه گهر وه لامى نه ده مه وه، له وانه يه وا بزاني له بهر
بيته ده بييه، بويه گوتم:

«به لى.»

باور بكه جگه له و وشه يه وشه يه كى ديم له دم ده رنه چوو.
كابرا گوتى:

«وهك نه وه وايه كه نه مسال باران نه يه وى ببارى.»

بو نه وهى له كورتيدا بيبرينه وه وه لامم نه دايه وه.

«قوربان، به راي تو نه مسال باران نابارى؟»

به كيانى منداله كانم جگه له وشه ي «به لى» زياتر، هيچ شتىكى ديم
به ران بهر نه و پرسىاره ي نه گوت.

ئاخر نه مده توانی له کاتینکا نه و ده یگوت: «وهک نه وه وایه نه مسال
باران نه یه وی بیاری.»، بمگوتایه: «نه خیر نه مسال باران ده بیاری.»

ده بوایه چند سه عاتیک مش تومری له گه لدا بکه م. منیش ناماده
نه بووم نه م جوړه گفتوگویه له گه ل نه و پیاوهدا بکه م.

به لام نه و کابرایه سه رله نوی گوتی:

«کاکه تو نازانی خه لکی به بی ئاو ده که ونه چ باریکی خراپه وه؟»

«به لی.»

«نه گه ر باران نه بیاری گرانی ده که ویته ولاته وه، هر چه نده ک
بیستبووشم کیلکه گه وره کانی گهنم له «ئانادولو» له بهر بیثاوی
له ناوچوو بوون.»

هر وه لام نه دایه وه.

«نه ی قوربان وا نییه؟»

«به لی به همان شیوه که تو ده فهرمووی.»

«نه و کاته ناچار ده بین دووباره پیویستی خومان له گهنمدا، له
ده ره وه مسوگه ر بکه ین.»

که سه یری کرد وه لامی ناده مه وه، گوتی:

«نه ی وا نییه قوربان! نه ی نه و کاته ناچار نابین گهنم له ده ره وه
بینین؟»

«به لی.»

نه م حکومتی نیمه حکومت نییه. نه گه ر ده ولت و ریکخراوه کانی
نه توانن نانمان مسوگه ر بکا، به چ ده ردی ده چین!»

دیتم کابرا هیتواش هیتواش مهوزووعی ههوا به جوری حکومت،
دهولت و میللهت ده به سستیته وه. نه شسی باوهرم پین نه که ن که نه و
کابرایه چون له ئاو و ههواوه ده سستی پین کرد و دواپی که و ته
ره خنه گرتن له ولات.

«نایا به رای توش وا ناییت، که دهولت به چاکی ناتوانی ئیداره ی
ولات به ریوه بیات؟»

که سه یرم کرد قسه کانی دواپی له باره ی دهولت و میلله ته، هه تا
له گوته ی به لی و نه خیریشی کرد بووم و هیچم نه ده گوت. نازانم چون
واله ئاو و ههواوه هاته سه ر مه سه له یه کی گشتی و هیرش بردن بو
سه ر دهولت. هه لسام چوومه قوژبنیکی فارگونه که، به لام کابرا وه ل
نه بو، له کولم نه بو وه وه. هاته وه به رده مم و سو قورمه یه کی خیانده
بجووکت و پرسى:

«نه ی مه گه ر وا نییه؟»

«به لی قوربان، وایه!»

باورکه نه گه ر نه مگوتایه وایه، ئیستا به سو قرمان لاپالینی هورد
کرد بووم.

«رؤژ به رؤژ ئازوو قه و پتویسه سستییه کانی ژیانمان گران ده بی و
وه زعی نه و میلله ته ش به ره و خراپی ده چی و له دواپییا چونیان بوی وا
ده که ن.»

بیگومان ده متوانی بلیم نه خیر وا نییه، له ولاته که مان جگه له وه ی
شتگران نه بووه، به لکوو رؤژ به رؤژ پیت و به ره که تی زیاتر له پیشوو
به رچاو ده که وت! به لام چونکه چه زم نه ده کرد قسه ی له گه ل بکه م،
هه روا به وشه ی «به لی» ده مبرانده وه.

«نه و میلله ته بیچاره یه ده بی چ بکا؟»

وهلام نه دايه وه.

«ئەي وا نيبه قوربان؟»

«بەلێ، وايه.»

بينگومان ئەو بەلتيهش دواي ئەوهي مستيكي قايمي له چاكتەيم
دهدا، ئەوجا به سه رزماندا دههات. له تهواوي ئەو ماوهيه بينارام و
چاوه ربي گه يشتني شوينه كه م بووم و به خومم دهگوت: «دواجا ر
دابه زيم له دهستي رزگارم دهبي.»

كابرا هينواش هينواش ئيشه كه ي گه وره تر دهکرد و دواي هه
گوتارنيكيشي له مني دهپرسی:

«وا نيبه؟»

منيش له ترسي ئەوهي مست و سوقورمه ي نه خوم، پشتگيريم له
قسه كاني دهكر و به راستم داده نان. به شيوه يه ك له پال په نجه ره كه ي
په ستا بووم، بيرم دهكرده وه و ده مگوت: «ئيسستا له په نجه ره ي
شه مه نده فه ره كه وه فريم ده داته خواره وه.»

ئەو كابرايه كه به هيچ جوړي نه مده ناسي، ئەمجاره به لينداني
مستي دووده ستە و سوقورمه ي دوستانه گيرکردن له رانم. پرسى:

«وا نيبه قوربان؟»

منيش دواي ئەوه دهستم به راندا دههينا، بۆ دامرکاندنه وه ي
دهرده كه ي ئەو ده مگوت:

«بەلێ قوربان، به م جوړه يه كه فه رموت.»

ئەگەر له سه ر ئەو كاره شي به رده وام بوايه هه ر قايل بووم، به لام
دواي چهند چركه يه ك وه ك لقه داريك ده يته كاندم و داواي لي ده كردم
دان به قسه كانيدا بنيم. ئەگەر له سه ر زه ويش دريژي كردبمايه و به

كوتكان لىنى دابامايە، زور پىم خوشتر بوو لەوەى كە ھەر چارەى بە
جۆرى ئازارم بەدا.

بە كورتىيە كەى، لە شەق، مست، پىلاقە، سوقورمانە و جنىودان بە
دايك و خوشكەكانم رزگارم بوو و گەيشتمە جى. كاتى لە
شەمەندەفەرە كە دابەزىم، لە ترسى ئەوەى نەوھكوو ديسان تووشى
بىمەوہ سەرم شۆر كردهوہ و بەرەو بەندەر كەوتمە رى.

لەناو قەرەبالغى خەلكىدا، كابرا لەپىش چاومەوہ بزر بوو. لە بىرمە
ھىشتا لە دووھمىن پىبلىكەكانى كەشتىيە كە سەر نەكەوتبووم كە سى
جار دەستىك بەر شانم كەوت. تەماشام كرد پۆلىس رۆوبەرووم
وہستاوہ.

«تكاىە چەند دەقەيەك بۆ پۆلىسخانە لەگەلماندا تەشرىف بىنە.»

بە بىستنى ناوى پۆلىسخانە رەنگم تىكچوو. چونكە تۆ خۆت باش
دەزانى، من لە ھەموو ژيانمدا پۆلىسخانەم نەدیتبوو، بەلام چىم پى
دەكرا، ناچار بەدواى پۆلىسەكان كەوتم بۆ پۆلىسخانە.

كاتى چووینە ژوورى داروفا، ئەو پىاوہى لەسەر پا وەستاو
ناسىمەوہ، بە تايبەتى دوو كەسىش لە گەشتكەرانى نىو فارگونەكەمان
لەوى بوون، ھەر زورم پى سەير بوو.

بە خۆم گوت:

«حەتمەن ئەو دوو گەشتكەرە دلىان بە حالى من سووتاوہ و
شكايەتبان لەو كابرايە كردهوہ.»

بۆيە بە داروفا گوت:

«قوربان، ئەگەر خەلك شكايەتبان لەم پىاوہ كردهوہ، ئەوا من ھىچ
كازەندەيەكم لىنى نىيە.»

داروفا گوتى:

«به لام هیج که سئی شکایه تی له م پیاوه نه کردووه، نه مان
شکایه تیان له تو کردوه.»

جینگای باوهر نه بوو، که مروفتیک هر به گوتنی قسه ی هیچی
یه کیکی دی بلی «به لی» و مست و پیلاقهش بخوا و جا کومه لیک بین
شکایه تیشی لی بکه ن.

ئه و کابرایه ی که شکایه تی لیم کردبوو، گوتی:

«قوربان، ئه م دوو که سه شاهیدن که شت نه ماوه ئه م کابرایه
نه یگوتیی.»

ئه و کاته ته واوی قسه کانی خسته پال من و یه ک یه ک ده یگیرانه وه.
به نارحه تیبیه وه گوتم:

«به لام قوربان، من ئه م شتانه م نه گوتووه. سویند ده خوم هه موو
ئه م قسانه ئه م پیاوه خوی کردوونی.»
هه ردوو شاهیده که گوتیان:

«راسته هه موو ئه م قسانه ئه م پیاوه گوتوونی، به لام که له
قسه کانی ده بووه وه، ئه م پیاوهش به گوتنی «به لی» قسه کانی ئه وی
په سه ند ده کرد.»

کابرای شکایه تکه ریش گوتی:

«من وام ده گوت بو ئه وه ی بزانه م پیاوه ده لی چی؟»
به م شیویه به تاوانی گوتنی «به لی»، من تاوانبار کرام.»
سه عید ناغا خه ریکی چاککردنی پاکه ته ماسییه کان بوو. به
نارحه تیبیه وه پرسیم:

«باشه دوا بی چی بوو؟»

«هیچ، دوایی پئیان درکاندنم و رهوانه‌ی دادسه‌رایان کردم و نیستا
بریار وایه، به هوی نهو تاوانه‌وه له یه‌کی له دادگاگان داوه‌ری بکریم.»
«به‌لام نه‌تگوت، نهو پیاوه بو شکایه‌تی له تو کردبوو؟»

«به ریکه‌وت کاتی له پۆلیس‌خانه هاتینه دهره‌وه، هوی نهو کاره‌یم
لی پرسسی و نه‌ویش پنی گوتم: «تو که ده‌تگوت «به‌لی»، روون بوو
که له ناخی دلته‌وه نه‌تده‌گوت، منیش ترسام نه‌وه‌گوو شکایه‌تم لی
بکه‌ی و تووشی کیشهم بکه‌ی، بویه ده‌سپیش‌خه‌ریم کرد و پیش
نه‌وه‌ی تو شکایه‌ت له من بکه‌ی، من شکایه‌تم له تو کرد!» پیم گوت:
«باشه که تاوا ترسنوکی، نهو هه‌موو هاتوهاواره‌ت له چی بوو؟»
گوتی: «چی بکه‌م قوربان. خوم پی راناگیرئ. تو خوت باش ده‌زانی
خه‌لکی نه‌م ولاته ده‌یانه‌وی نه‌وه‌ی له ده‌روونیانه هه‌لیرئژنه دهره‌وه،
به‌لام له‌به‌ر دوو هو ناتوانن نه‌م کاره بکه‌ن: یه‌کینکیان نه‌وه‌یه که
که‌سی نادۆزنه‌وه تا باسی ده‌رده‌لی خویان له‌لا بکه‌ن، نه‌وه‌ی دیشیان
نه‌وه‌یه هه‌ر که‌سی نه‌توانی له خیری ژن و منداله‌کانی خوی، شوینیکی
ده‌ستکه‌وی سه‌ری پیدا بکا و ده‌ردیدلی خوی تیادا باس بکا، نه‌وا
له‌باری خرابی ولاته‌که‌مان گازنده و گله‌یی ده‌کا. جا له‌و کاتانه‌دا
خه‌لک ناچار ده‌بن به‌ تاو و هه‌واوه ده‌ست پی بکه‌ن و دوایی بینه
سه‌ر بنچینه‌ی نهو مه‌سه‌له‌یه‌ی که خویان ده‌یانه‌وی.»»

سه‌عید ناغا ئه‌هیکه‌ی هه‌لکیشا و گوتی:

«جا با نه‌وه راسپارده‌ی من بی، هه‌ر کاتی بینیت که‌سی سه‌رتای
باسه‌که‌ی به‌ تاو و هه‌وا کرده‌وه، نه‌وا یه‌کسه‌ر راکه. چونکه نه‌که‌ر
هه‌لنه‌یی، من ئاسا تووشی به‌دبه‌ختی ده‌بیت.»

پاش توژی پیکه‌نین، گوتم:

«باشه سه‌عید ناغا، نیستا بفرموو بزانه‌هه‌وا چونه‌؟»

سه عید ناغا به توورهبیه وه پاکه ته ماسییه کانی قایم کوتایه سه رو
میشکم. له و کاته دا، دنیا م له بهر چاو لیل و تاریک بوو. کاتی هاتمه وه
هوشخوم و جله کانم پاک کرده وه، ته ماشام کرد سه عید ناغا ماوه یه ی
له پیش من رویشتووه و خوی گه یاندوته به ندهر...

[Faint, illegible handwritten text in the background]

نوڙ

سه ڀرترين ٿاههنگي ناشتني جه نازهي دنيا، له كارخانه كه ي ٿيمه دا
کرا: «کارخانه ي شاکر به گ.»

شاکر به گ پياويکي ٿيشڪه ر و به نرخه، به لام ٿه و بيچاره به چي
بکات، له کاتيکدا له ولاتيکي پيشڪه وتوودا نه هاتووه ته دنياوه. ٿه گهر له
به کي له ولاته کاني ٿه وروپا يان ٿه مريکادا له دايک ببوايه، ٿه وا له
ولاته که ي خويه وه سه رداري ته واوي ولاتاني ده کرد، يان هر هيچ
نه بي ولاته کاني دراوسنياني دههينايه ٿير خزمه تي خويه وه. ٿاوا
پياويکي به قيمه ته، به لام ٿه و بيچاره به ي چ بکا که خه لکي ولاتيکي
بچووه که و تازه له گه شه کردندايه...

له کارگه که ماندا به پاسپارده، کريکار، چاودير و نوکه ره وه له
بيست که س زياتر ده بووين، هه موومان سه رمان خستبووه سه ر
کاره که مان و خومان به کاره کاني خومانه وه خه ريك کردبوو. نازانم
له کويوه به کيکمان به ناوي «وهستا نووري» به وه لي پهيدا بوو،
هاتني ٿه و بو کارخانه که مان بووه کوسپيک له به رده م هيمني و
ٿاسايشي کارخانه که مان.

به که مين يان دووه مين هه فته ي ده ست به کارکردني بوو، له نيوان
هه مووياندا هاواري کرد:

«کري کريکاران که مه!»

دهستي کرد به هانداني کريکاران. له خوا شاراوه نيه، له ٿيوهش
شاراوه نه بي، له کارگه که دا وه ستايه کي ده ستره نگيمان هه بوو، به

ناوی «وہستا فہخری»، ماوہی بیست سال دہبوو کاری تیادا دہکرد
و ئیسکی خوی تیادا ورد کردبوو. نووری بہ گویدا داو و گوتی:

«دادی ببینہ، ئەگەر بہ یەكجاری دەموپلت ببەستی ئەوجا باشە،
خوا سەرۆك بپاریزی ئەو کارخانەییە کردەوہ و ئیمەیی گەیاندە نان
و ئاوی خۆمان، ئاوا بۆ خۆمان و کاریکی گەممان دہکرد و پینجشەش
لیرەییە گمان دەسگیر دہبوو و خەرجی مندالکانی پی دەر دەچوو. ئیستا
ئەگەر گەمکوورییەکانی چاک بکرداینایە، ہەر باشتر بوو! ئەگەر لای
خۆمانی پی چاک بکرا بووایە، ئەوا پەنجای وەستای دیش چاویان لەو
دەکرد و لە شوین خۆیانەوہ کاری چاکتریان رادەپەراند... وا نەزانن
وہستا نووری لەو پیاوہ گیل و ہەلخەلە تاوانە پی.»

لەبان سەری وەستا نوورییەوہ ہاواری دہکرد:

«برۆ بابە، مەگەر لە ولات یاسا نییە!»

بە خوا ئەگەر شاگر بەگ گویی لی دہبوو، یەخەیی دہگرت و بہ
یەك شەقازللە دەری دہکردە دەرەوہ. وەستا نووری بەرە بەرە
دەمارگیرتر دہبوو؛ ئەمجارەیان بہ گوتنی «بۆچی دەستکرتیی زیادەیی
کار نادەن»، ئاژاوہییەکی دی خستە نیو کارخانەوہ.

ہەرچەندی ئامۆژگاریان دہکرد نە دەچووہ ئەقلیہوہ و لەم گویی
دەچوو، لەوی دیان دەر دەچووہ دەرەوہ. بە کورتییەکەیی، بہ ماوہییەکی
گەم پشیمویی و ئاژاوہییەکی ئەوتوی نایەوہ کہ ئەو سەری دیار
نەبوو...

بینگومان ئەو قسانە دەگەیشتنەوہ بەر گویی شاگر بەگ، بەلام
بۆچی قسەیی نەدەکرد؛ تینە دەگەیشتین. ئەم جارەیان وەستا نووری
قسەییەکی تازەیی بۆ دروستکردین: «کارخانە دەبی شۆربا بداتە
کرێکاران!»، ئەمە چ قسەییەکە، کاکم شۆربای دەوی! ئەگەر شۆربامان
بدەنی، بہ یانیش دەلین ژنیکیشمان بدەنی. ئەگەرچی ئیمە ئەم قسانەمان

نەدەگە ياندا بەرگۆنى سەرۆك، بەلام ئەوئيش زۆر بىئاگا نەبوو؛ ھەموو
بۆزى دەدوازدا جار پشكەنرەكانى كار، سەرياندا و ئەو قسانەشيان
دەگە ياندا لاي خاوەنكار، بەلام دلوفانى خاوەنكار رىگەى نەدەدا ئەو
جۆرە پياوھ نارەحەتکەرانه دەر بکا؛ بىگومان دياريش بوو ئەرباب
زياتر لەبەر خاترى ئەو دەرى نەدەکرد کە وەستا نوورى ژن و
منداڵەكانى برسى دەبن و دوايى بە سووچى ئەوى دەزانن. وەستا
نوورى بە ھوى دلناسكى ئەرباب زياتر بىياکتر بوو، ئەمجارەيان
گوتى:

«لە کارگەکاندا، بە چاکی لەسەر رپوشوئى تەندروستى نارون!»

خودايا، ئەو کورە چاکە شىت بوو، ئاخىر کامە مروقى ئاقل بە
دەستى خوى، سەرى خوى لە قورپى راکردىيە. بلى ئاخىر ھەى بىئەقل
ئەگەر لىرانه دەرت بکەن، جىگای چاکترت دەست دەکەوى؟ دەبى ھەر
برۆيتە ئەو چايخانانە. کەسى نىيە بلى بابە ئەمە چايخانە يان
مىوانخانەى تورىستىيە...

زۆر بەمان ئاگادارمان کردەو: «مەکە، قسە مەکە.»، ئىدى ھەموومان
ماندوو بوو بووین.

لە کورەکە دەھاتە دەردەو و بەسەرماندا ھاواری دەکرد:

«مەگەر لەم ولاتە ياسا نىيە؟»

باشە کاکە، ئەوا داماننا وا ياساش ھەيە، بەلام بە ئىمە چى؟ تازە
وا گىراوین، کى ئەتوانى جىکە بکا؟ تو بۆچى خوت لەت دەکەى؟

ئىدى ئىمە بىرمان لەو نەدەکردەو کە بۆچى شاگر بەگ لە
بەرانبەر نووریدا، خوى پىشان نادا و دەرى ناگا.

راستە وەستا نوورى پياوئىكى بەدکار و نارەحەتکەر بوو، بەلام لە
سەرۆوى ئەمانەشەو پياوئىكى بە سەلىقەش بوو.

هیچ نیشیکی له دهست قوتار نه ده بوو. خاوه نکاریش هر له بهر
نه و شتانه ده ری نه ده کرد.

به راستی وهستا نووری به ته وای مانای وهستایه تییه وه، وهستا
بوو.

هر کاتی زوپا هه لمییه کان له کار بکه و تنایه، ده موده س چاکی
ده کردنه وه. ده زگای مشا بره که خراپ ده بوو، هر چند چاوت لیک
بدابوایه، ده یخسته وه کار. کاره «ئه له تریکییه کان» ی ئه انجام ده دا. له
ده زگاکانی پالاوتن سه ری ده رده چوو. نازانم ئه مه چون له زگی دایکیا
جینگای بووه ته وه! یه کئی له ده زگاکان له کار که وتبوو، هرچی
ئه ندازیار هه بوو ده هاتن و ده چوون، ته نانهت نه یانده توانی بزانت هر
عه ییه که شی چییه. ته نانهت شاره زای پسپوریشیان له ئه لمانییا وه بو
هینا، له چا کردنه وه که ییدا سه ری ده رنه ده کرد، به لام کاتی وهستا
نووری بینی، گوتی:

«یه که ده قه هینواش که ن...»

جله کانی دا که ند و چوو ه ژیر ده زگا که، پاش سه عاتیک وای چاک
کرده وه که له جاران باشتر کاری ده کرد. جا سه یر له وه دا بوو که له
چا کردنه وه ی ماتوره کاندا، دا وای شتی یه ده گیشی نه ده کرد. ده ندانه ی
چهره کان یه کیکیان که می بگردایه؛ بزما ریکی بچوو کی له بهر ئه وی
دیان ده به ست و به تاله ده زوو یه که وه ده یپیچایه وه؛ بو تاله
ده زوو ه که ش، تاله ده زوو یه کی دۆخینه که ی راده کیشا؛ له به یانییه وه تا
نیوده شه و له نیو ئه و ده زگایانه ده سوورایه وه، ئه وه نده به توانا بوو،
ئه که ر دهستی بگردایه په له داریکه وه، ئه واه به ماوه ی سه عاتیک
مه کینه یه کی فرۆکه ی بو دروست ده کردی.

بوژیکیان کومه لی کریکار، به ده ورمدا کو بوونه وه:

«به دست نه و سه گباه وه گيانمان گه يشتوته سهر ليومان، بچينه لاي کي شکايهت بکهين؟»

چووينه لاي خاوه نکاره که مان، چهند رۇژنيک خۇي لي شاردينه وه ر دوايي گازيکردينه لاي خۇي... ئيدي کاک نووري وهک ناگري لي هاتيوو، تهر و وشکي به يه که وه ده سووتاند، خاوه نکاريش به دست نووريه وه هاواي گه يشتبووه بهري ئاسمان؛ که چي قايليش نه بوو دهريکا.

له پرا نه و کاره ساته روويدا: نزيکه ي سه عات يه کي دوانيوهر فو بوو، دهنگي ته قينه وه يه ک بهرز بووه وه، هه موو له جيگاي خومان قيتبووينه وه. شووشه کاني کارگه زرنگوهؤريان بوو، جا دهشکان و دهپرژانه سهر زهوي، به هاوارکردن هاتينه ده ره وه:

«چيه... بابه چي بووه؟»

سهيرمان کرد له شويني کوورهي کارخانه که، دووکه ليکي رهش له تهنوره که وه به ره و ئاسمان ده کشي و دهنگي ته قه ته قه ته قينه وه که ش، دهگه يشته بهر گوي.

«نه ي هاوار، خاوه نکار ئاگادار بکه نه وه... خاوه نکار ئاگادار بکه نه وه.»

پاش ماوه يه ک دووکه ل، گهر د و خوله که نيشته وه. ته ماشاي کوورهمان کرد، له جي هه لمه که به هيچ شيوه يه ک پاشماوه ي هيچ شتيکي لي به جي نه ماوه، نه وه ي هه بووه، بووه ته ته پوتوز و چووه ته هه واوه وه، که خاوه نکار گه يشته نه وي، به هه ردوو دهستان قزي خۇي ده رنييه وه:

«هه ي داد... هه ي هاوار... به دبهخت بووم، بينچاره بووم.»

جا له و وهخته دا په كسره نوورې بېر كه وته وه. به هر دوو دهستان
له سهري خوي ددها و ده يگوت:

«كوا نوورې؟ وهستا نوورې له كوښيه؟ زووكه ن، نوورې بدوزنه وه
و بيهينن.»

به ناخ و نه فسووسه وه چووه وه ژووره كه ي خوي.

وهستا نوورې به دووسې رڼان، كووره و زوپا بوخاريه كاني
چا كرده وه و خستنييه وه كار، ددها ده بووايه چهنه مانگيك كارخانه
رابطه ستيت. مه گهر هر له ده ستوپلي نوورې بوه شپيته وه و بتواني
نه و دهزگا په رتوبلاوانه له كه مترين ماوه و به بي كه لوپه لي پيويست
بخاته وه كار.

برو نيره وهستا نوورې نه بوو، برو نه وي وهستا نوورې نه بوو؛
چووينه ماله كه ي؛ نه بوو، چووينه قاوه خانه، نه بوو، نه بوو و نه بوو...
وهستا فخرې گوتې:

«ناخر نه و بيشه رغه چه لي هات، بووه بالنده و فرې؟»

جوشكاره كه مان وه لامي دايه وه:

«به لي، فرې.»

«چون فرې؟»

«وه لاهي نه مېيني بفرې. به لام به و حسابه بي كه پارچه قازاني
كووره كه فرېوته ناسمان، نه وا وهستا نووريش له گه لي فرېوته
ناسمان. قازانه كه خراب بوو بوو، منيش نووريم بانگ كرد تا چاكي
بكاته وه. چله كاني داكه نندن و خوي چووه لاي كووره كه و منيشي نارد
كه بچم دريله كه ي بو بهينم و خه بهري نه ندياره كه ش بدهم. هه تا من
چووم، نه م كاره ساته رووي دا. نه گهر نيمه يش له ژووره وه بووينايه،
نه وا نېسته نيمه ش فرې بوو، به شكروم رزگاري بوو.»

بەو ئومىدەۋە تا غەسسىرىش لىتى گەراين، ھەر نەماندۇزىيەۋە.
چوۋىنەۋە لاي خاۋەنكار:

«ۋەستا نوورى بە خۇتان خوش...»

كە ئەۋەى بىست دلخۇش و ئاسوۋدە بوو و باۋىشكىكى دا:

«ئاه... سوپاس بۇ خوا، قازان تەقى نەتەقى بە جەھەنەم! لە
مەترسىيەكى گەۋرە رزگارم بوو، دەتوانم دووبارە كوورە و قازان
دروست بکەمەۋە، بەلام رزگار بوون لە دەست نوورى سەرى
ھەموۋىەتى...»

دوایی رووی کرده ئىمه:

«نەكەن بە كەسى بلین ها... نىوان خۇمان بى...»

ۋەستا فەخرى گوتى:

«ھەموو كاریك بەرژەۋەندى خوی تىايە. سوپاس بۇ خوا بە خیر
كوچی دوایی کرد.»

«كەس گومانی لە خیر و چاكەى ئەو نىيە، بەلام بە كەسانی...»

بۇ بەیانی خاۋەنكار دەمی کردهۋە كە:

«بىنن، لاشەكەى نووریم پىشان بدن، دەبى ئاهەنگى ناشتنى بۇ
بکەین.»

پولیس لە لایەكەۋە و ئىمه لە لایەكەۋە لىتى دەگەراين، بەلام
نەمانىيىيەۋە و نەمانىيىيەۋە. خاۋەنكار دەيگوت! دەستىكى... پىيەكى...
ھەرچىيكتانى بەرچاۋ كەوت بىھىنن. ھەفتەيەكى تەۋاۋ گەراين، نەك
ھەر دەست و پىنى ھاتا پاشماۋەى ئەنگوستى بچووكىشمان
نەدۇزىيەۋە. ئەرباب دەيگوت:

«بابه ناخر خو نهو سه گبابه بالنده نه بوو بفریته ناسمان، ده بی
شتیکی هر به جی مایی، هرچییه کی به جی ماوه بیهینن!»

خو به زور نییه... نه بوو و نه بوو. به وهستا فه خریم گوت:

«باشه نهرباب نه وهنده شهیدای چاو و بروی نووری نه بوو، تازه
له پاش چی داوای له ش و به دهنی نووری دهکا؟»

«نه وهش مه سه له یه کی دییه، شاکر به گ پیاویکی
«شویننه وارناس» — و دهیه وی به نه ندامه کانی له شی کریکاریکی
ناهنگیک ساز بدا، تاوه کوو له ته واوی داستانه کاندای بکیردریته وه.
دهیه وی بیسه لمینی، که چهنده له گهل کریکاره کانی په یوه ندیان هیه و
سه رنجی خه لکی پی راکیشی، تاوه کوو پیشانی خه لکی بدا،
په یوه ندیه که یان به م ساده بییه وه که نه وان بیری لی ده که نه وه، وا
نییه...»

نهرباب به هه مووانی راگه یان دبوو که:

«نه گه هر که سی بتوانی به قهد دهنکه جویه ک له له شی نووری
بدوزیته وه، هزار لیره پاداشت وهرده گری.»

به ریکه وت هه مان روژ دوزیانه وه، به لام چییان دوزیه وه،
شهرمه که له پروتانه وه بیلم، ئیتر... نووری له نیوان دوو بهردان
گیری کردبوو؛ که دوزیانه وه سه رمان سوورما بوو، له شی نه وه نهو
نییه؛ به چیرا دیاره؟ ده بی له شی یه کیکی دی نه بی؛ نه ستغفره لا نه وه...
خو له ناسمان نه که وتوته وه. له شی وهستا نوورییه، هه ونییه...
مه سه له یه ک بوو کهس له ژنه که ی چاکتر پی چاره سه ر نه ده کرا.

به لام ژنه که ی گوتی:

«دلم بهرگه ی نه وه ناگری ته ماشای بکه م.»

دوایی دکتور بریاری له سهر دا و به گویره یاسا، مردنی نووری
راگه یاندره. ته نیا نیمه و چهند که سیک ناگاداری مه سه له که بووین.
ئه رباب گوتی:

«نابی ئه و نهینییه ناشکرا بیی؛ هه مووتان له یه کیه تی کریکاران
بلین: هه موو لاشه که ی له نیو تابووته که دایه؛ هه ندی به ردیش بریژنه
ناو تابووته که وه، بو ئه وه ی سهرنجی خه لکی رابکیشی.»

یه که مجار مردووه که مان شورد و دوایی خستمانه ناو تابووته که وه!
هه رچی کریکاری کارخانه هه بوو به دوای جه نازه که یدا ده رویشتن؛
هه موو له هه وشکی مزگه وت کو بوو بوونه وه. قهره بالغیه کی سه بر
بوو.

پیاوه که له زله کان - هه والده ره کانی روژنامه کان - هه موو
پشکنه رانی کار ئاماده بوون و ئه ربابیش فرمیسک به هه ردوو چاویدا
هاتبووه خواری. پاش ئه وه ی نویژی مردوو ته واو بوو و دوعا
خویندیش ته واو بوو، پیشنویره که له ئه ربابی پرسی:

«خوالیخوشبوو چ که سیکتانه؟»

ئه رباب خوی پی رانه گیرا و رووی له تابووته که کرد و دهستی به
گریان کرده وه و دهیگوت:

«ئوه... برام نووری؛ رویشتی و منت به ته نیا به جی هیشت؛ به بی
تو قوری کوی بکه م به سه رما. ئوه — تابووته که ی بکه نه وه با بو
دوچار براکه م ماچ که م!»

زور سه بر بوو! ئه رباب دهیویست چی ماچ بکا؟

ئه رباب له خوی دها و دهیگوت:

«نا، نابی، ده بی ماچی که م... ئیستا مادام ریگام نادهن، هه ر بهیلن
ته نیا ئه و رووخساره ی که وهک مانگ وایه بیبینم.»

باشه ئەگەر ئەو وەختە بچووبایە سەیری بکردایە زیانی چى
هەبوو؟ بەلام چى! ئەمنیش لەو وەختە وەك ئەرباب بئەقل بووم و بە
هوى سۆز و خرۆشەووە لە بیرم چووبوووەو چیان لە ناو تابوونى
داناوہ...

جەنازەكەمان بردە گۆرستان و خستمانە گۆرەوہ. ديسان ئەرباب
لە خوى دەدا و دەيگوت:

«نوورى! تۆ چاكترين دۆستى من بووى، تۆ تەكیەگای من بووى،
تۆشم لە دەست چوو، تۆ چالاكترين و بەهۆشترين وەستای كارى من
بووى، تا قیامەت لە بىرت ناکەم، تۆ لەنیو دلما جینگای خوت هەب...
دلسۆزییەکانى تۆ. زۆر كارکردنى تۆ - وا خەریكە بۆ قسەيەكت شین
دەبم!»

سەیریكى وەستا فەخریم کرد، سەیر دەكەم ئەویش وا دەگریه.
گوتم:

«وەستا. ئەو ئەرباب لە بیری چووہ چى لەنیو تابووتەكە بوو؟»

«لە بیری نەچووہ.»

«ئەى ئەگەر لە بیری نەچووبى، ئەو قسانە بۆ دەكا؟ هەم خراپیشە
و هەم گوناحیشە، بەوہى كە پیاو چون لەسەر تابووت ئەو قسانە
دەكا؟»

«تۆ بۆ تیناگەيى، هەندى كات بەرژەوہندى كار وا دەخوازى.»

«ئەى تۆ بۆچى دەگری؟»

«بەم قسە بە سۆزانەى ئەرباب، خو دلم بەرد نییە خوى راگرى.»

ریورۆیشتەنەكەى تەواو بوو و لە گۆرستان گەراينەوہ. یەكى لە
كریكارەكان گوتى:

«ئەگەر بۇ منىش ھەمان رېئورۇيشتن بىكى، ئەوا ئامادەم بىرم.»

يەكىكى دىان گوتى:

«ئەرباب ئەگەر بە قوربانىشى بىن، ھىشتا كەمە!»

«گىانم بە فىدای بى...»

كە گە يىشتىنەوہ كارخانەكە، ئەرباب يەكسەر لە ژوورەكە يەوہ بە
گوئىدا چپاندىن:

«سوپاس بۇ خوا، لە بەلای نووريش بە ئاسانى رزگارمان بوو.»

ئەرباب پىاويكى ئىشكەر و بەنرخە، بەلام بىچارەيەى چ بكا، كە لە
ولاتىكى پىشكەوتوودا نەھاتۆتە دنياوہ.

نہینیہ کانی دہولہ تم قووت دا

ئو رُوژہ لہ مال سابوون و پهنیر و ہندی شتی دیان پی
راسپاردبووم تا بیکرم. لہ بازاری وردہوالہ فروشہکاندا سابوونم
کری و پهنیریشم لہ بازاری ماسی فروشہکاندا کری. لہ بازاری میوہ
فروشہکانیش، کیلویہک تریشم کری و ہینامہوہ مالہوہ. شہ و ژنہکم
لئی پرسیم:

«تازیزم، ہیچ کاغہ زینکت نیہ، وا نیہ؟»

«ٹافرت، ئوہ کھی پرسیارہ، کھی شتی وا ہہیہ؟»

«ئہی کہوایہ بوچی لہ سابوونہکانت و ہرنہ پیچا؟»

دہمودہس دوو قالبہ سابوونہکیان لہ پیش دانام. جا لہ پروویہکی
قالبہ سابوونہکانہوہ ریزی نووسین بہ چاپ نووسرا بوو: «لا الہ الا
اللہ!»

«ئوہ چیہ، بہ چاپ لہ پروویہکی سابوونہکان دہنوسن؟»

بیرم کردہوہ حتمن دہبی کارگہکانی سابوون، شتیکی تازہیان
لہ سہر سابوونہکان نووسین. ہولمدا بیخوینمہوہ، بہ لام لہ پرووی
سابوونہکان ورد بوومہوہ، راپورتی پھیوہند بہ نہینیہکانی دہولہتم
بینی.

بہم جورہ نووسرا بوو:

«بابہتہکہ لہ ئاسا بہدہر نہینیہ... ہی ئوہ نیہ مہزہندی لئی
بکہین.»

ئەو پرسىيارانە پەيوەندىيان بە سەرژمىرىيەو ھەبوو، ھەروا
راپۇرتەكانى تايبەت بە دەرھىتان بەم شىوئەيەى خوارەو تىايدا
نووسرا بوو:

«لەبەر نھىنى مەسەلەكە، ھىما بۇ پىتەكان دابنىن.»

ترس و سامىكى زۆر بالى بەسەر ھەموو مالەكەماندا كىشا. بى
ئەوئەى خۇمان داوامان كردى، كۆمەلى لە نھىنىيەكانى دەولەتمان
دەستكەوت. ھەموو لە يەكدىمان دەپرسى: «جا ئىستا چى بکەين،
قورى كوى بکەين بە سەرماندا.»

يەكىك لە مندالەكان كە قالبە پەنیرەكانى بە دايكى نىشان دەدا.

پرسى:

«سەیرە، ئەدى ئەوئەيان چىيە؟»

بە ھەمان شىوئە، لەسەر قالبە پەنیرەكەش، نووسىنى بەرەواژ
بەرچاودەكەوت. سەرەراى ئەوئەش كە لە سەرەوئە چەند رستەيەك
نووسرا بوو و وئەئەى دوو پەلە مانگى رەنگ قورمزىشى لەسەر نەخشا
بوو.

ئەو نووسىنانە لەوانەى جارى پىشوش، گرنگتر بوون! ھەموومان
سەرمان سوورما بوو، لە جىگەى خۇمان وشك بوو بووین. گوتم:

«ھەى داد... ئەى ھاوار!»

«پەلە مانگەكان» وەك ئەوئەى ژىرپىيالەيەك بکەى بە دوو پارچەوئە
وابوو. گوتم:

«لىمان بوون و ئاشكرا بى، نەخشەيەكى ترسناكيان بۇ كىشاوین،
ئەم قالبە پەنیر و سابوونانە، دەبى ھەر ئىستا ھەتا كەس پەى پى
نەبردوئە، گور بە گورى بکەين.»

ژنەكەم گوتم:

«دهبی فرییان بدهینه کولان»

«نا، نابی، نه‌گەر له و کاته بینیان؟»

«دهیده مه زبلیژه‌که.»

«مه‌گەر شیت بووی؟ دوایه یه‌خه‌ی تو ده‌گرن!»

سه‌رتان نه‌ئیشینم، دواچار بریارمان دا بیخۆین، دوو قالی
په‌نیره‌کانمان ده‌موده‌س خوارد، واتا نه‌ینی ده‌وله‌تمان قووت دا.

له و کاته‌دا مناله گچکه‌کانیش یه‌کیکیان له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه وه‌ستا
بوو و وریا بوو نه‌وه‌ک یه‌کی ناگای لی بی.

به‌داخه‌وه، چتان لی بشارمه‌وه، نه‌مانتوانی سابوونه‌کان بخۆین.

چاره‌مان بو ئه‌وه‌ش دۆزییه‌وه که ژنه‌که‌م نیوه‌شه‌وه و جله‌کانمان
بشوا، نیوه‌شه‌وه ژنه‌که‌م ده‌ستی به‌جلشوشتن کرد، ده‌موده‌س هه‌رچی
جلی پیس و خاوینمان هه‌بوو هه‌مووی شوشتن و سابوونه‌کانی ته‌واو
کرد...

ئوه ئوه ئوه تازه هه‌ناسه‌یه‌کی به‌ئیسراحه‌تمان هه‌لکیشابوو.
دیشان قره و گاله به‌رز بووه‌وه.

«ئهمانه چین؟»

شانسه‌که‌ی ئیمه دووباره به‌دبه‌ختی رووی تی کردینه‌وه، ئه‌و
کاغه‌زه‌ی میوه‌فروشه‌که له‌گه‌ل تریه‌که پیچابوویه‌وه، ئه‌ویش
نه‌ینییه‌کانی ده‌وله‌تی تیادا نووسرابوو.

ئیدی وه‌ک پوژ لیمان روون بوو که ئه‌و کاره نه‌خشه‌یه‌کیان بو
کیشاوه و هه‌مووشمان له‌مه‌ترسی داین. هه‌موومان له‌ماله‌وه وه‌ک
داری ده‌له‌رزاین. ئه‌و مناله فه‌قیرانه‌خه‌وه له‌چاویان په‌وه‌ی بووه‌وه و
ژنه‌که‌شم زه‌ق زه‌ق ته‌ماشای ده‌کرم.

ئەو كاغەزەشمان لە ئاگردانەكەدا سووتاند، بۇ ئەوێ كەس بونی
مەوزووعەكە نەكا و ئاگای لی نەبی، خۆلەمیشەكەشمان لە كولانا بە
بادا كرد.

هەموو هوشمان هاتەوێ سەرخۆ و دلخۆش بووین. تازە ئەگەر
مالەكەشمان بگەرین، بچووكتترین سەنەدی نەینییەكانی دەولەتیان
چنگ ناكەوی. هەناسەیهکی بە ئیسراحتەمان هەلكیشا. ئەمجارەیان
ژنەكەم پرسی:

«باشە ئەگەر ئیستا بمانبەنە دەزگای بروسكە و تیشکی ئیکسمان
لی بدەن، تەماشاکەن چمان لی دەكەن؟»
«بۆ؟»

«چونكە ئەو كاتە دەزانن پەنیرەكانمان خواردووە و نووسینەكانی
سەر پەنیرەكەش لە گەدەماندا دەخوینەو!»

بە بیستنی ئەو قسەیه منداڵەكان لە شوینی خۆیاندا وشك بوونەو،
ژنەكەشم لە ترسان هیزی لەبەر برابوو. بە تەواوی وەك شیتەكانمان
لی هاتبوو، حەپەسا بووین. لەم كارانە سەرمان دەر نەدەكرد. دواچار
بپریمان دا كە هەر یەكەیی دوو پەرداخ خونی میوهی ئینگیزی
بخوینەو.

داوای لیبووردن دەكەم، پیش ئەوێ خونی میوهكە كارم تی بكا،
دەزانن سەرکەوتنیکی وامان بە دەست هینا هەتا ئاخیری عومرمان لەو
مەترسییە رزگارمان بوو تكایە ببورن، چاریکی دیان تەماشای
كاغەزێكم كرد، گومان لە چی دەكەن و چیم بینیی؟

راپورتی پسرپۆرە ئەمریکاییەكان نییه دەربارەیی بیرەنەوتەكانی
توركیا؟

ئیدی دواي نهوه هيچي ديم له بيردا نه ماوه، جا که له کولان
را ده کهم، شهوانه هموو دراوسينگانمان له خه و بيدار ده بنه وه و هاوار
ده کهن: «هاي شيت» و پاشان په خه م ده گرن.

ئیدی هه قم نيه بتر سينم؟ نه مه بوو نه نيه کاني ده ولت، سه رباري
ويته ي دوو په له مانگي رهنگ قورمزيش...

ئەي ئەمەيان كۆيىندەرىيە؟

ئەگەر مەنئىش نەناسىن، دەپىي لە نووسىيىنە كانمەوہ تىگە يىشتىن كە
مىندالى كامە گەرەكم. ئىمە مىنالى «قاسم پاشا»ين.^۱

ئەو چىرۆكەي كە دەمەوئى بۆتانى بگىرمەوہ، ھى ئەو رۆژگارەيە
كە من شاگردى ئاسنگەرى بووم. بە پارەي ئەو وەختە، ھەفتەي سى
ليرە و نيوم كرى بوو. سى ليرە و نيوي ئەو وەختە پارەيەكي زور
بوو، بە يەك ليرە خومان مەست دەكرد. ئەي كوا ئەو وەختە؟

چاىخانەكەي «جمھوريت» نىو جادەكەي «بىنگ ئوغلوو». ئەو
وەختە ئىمە لە خانوويەكي كۆنى «جالىزەكان» دادەنىشتىن...

خاوەن خانووەكە دەربەستى پارەكەي ئىمە نەبوو، دوو نھۆم بوو،
پىنج ژوورى تيا بوو، پىنج خىزان تيايدا دەژيائىن. ھەر ژوورىكت
بكردايەتەوہ، پر بوو لە شت، جىنگاي ھىچ نەدەبوويەوہ.

ھەر لەو خانووەشدا بوو، بۆ يەكەم جار چاوم بە كچىك كەوت و
بلم گرتى. ئەگەر بلىم شانزە سال بوو، ھىشتا شتىكىشم زياد گوتووہ،
ھىشتا شانزە سالى تەواويش نەدەبوو. ئەو لە كارگەي «دروستكردى
قوتوى مقەوا» ئىشى دەكرد. كارى ئەو ئەوہ بوو كە مقەواكان دەق
بكات و بيانبەستىت. قوتوى مقەواي دروست دەكرد. ھەفتەي دوو ليرە
و نيوي كرى وەردەگرت؛ ناويشى «زبىدە» بوو.

ئىستاشى لەگەلدا بى، من تا ئىستى لىوي وەك لىوي زبىدەم
نەدىبوو.

قاسم پاشا: گەرەككى نەخويندەوار و نەزانى ئەستەمبولە.^۱

لیوه کانی له و لیوانه بوو، نه گهر چاویان بیه سستامایه وه ر
بیانخستمایه ته نیوان کومه لی ژن، هه زاریش بوونایه، یه که به یه
لیه و کانیانم ماچکردنایه، نه و له نیوان هه هه موویاندا زبیده م راده کیشا
ده ره وه. لیوه کانی زبیده بونی شوکولاته ی دها، نیستا «چونه؟» پیتان
ده لیم:

له و رۆژگاره ئەم سووراو و سپیاوه ی که پنی ده لین بو دره و
ماتیک، نه بوو، نه گهر هه شبوایه، نه و له گهره که که ی نیمه هه
ناویشمان نه بیستبوو.

زبیده کاغه زه رهنگاو رهنگه کانی له ده وری شوکولاته کان ده پینچا ر
کوی ده کرده وه و له لیوی خوی هه لده سوو. لیوه کانی وه ک گولی
هه ناری لی ده هات، به لام کی نیشی به رهنگه که ی هه بوو، مه سه له که
تامه که ی بوو، که شایه نی پیا هه لدان بوو...

ئەم زبیده یه، له نهومی خواره وه و له ژوو ره که ی به رانه ر
نیشته جی بوو، خوی، باوکی، نه نه ی، خوشکی و کاکی بوون. به لی،
ریک پینچ که س بوون.

رۆژگاری به سه ر چوو، کرینی خانووه که یان زور گران بوو،
ژوو رینکی هه رزانتریان له گهره کینکی دی ده سکه وت و له دراوسینه تی
نیمه باریان کرد. منیش له و کاته به دوا وه چه ند پشت گوینی خۆم
بینی بی. هه ر نه وه نده ش زبیده م بینیه وه.

رۆیشت و رۆیشت، به لام مه زه ی نه و لیوانه ی هیشتا که له ژین
دانمدا ماوه.

دوای زبیده، هیچ ژینکی دیم نه بینیه وه لیوه کانی وه ک لیوه کانی
زبیده له گهل لیوه کانمدا جووت بی، که لیوه کانی ده خسته سه ر
لیوه کانم، هه و له نیو درزه کاندا نه ده هاته ده ره وه...

تۆم بېورن، بېرم كەوتەو. تەنيا ژنيكى ديم دەسگير بوو كە
ليوھكاني بە تەواوي وەك ليوھكاني زبېدە وا بوو. ئىستا پىتان دەلیم:
لە ھەموو ژيانمدا، تەنيا يەكجار تۈانيومە لە دواكەوتنى گشت
خيزانە دەرەبەگەكان، كە بە زارەوھى ئەوان «چيني بەرز»ى پى دەلین
كەلك وەرگرم.

چ نەشميل بوون، يەك لەيەك چاكتەر بوون، ئەگەر كاری ئاسنگەریم
بەجى نەھىشتايە، لەوانە بوو منیش ئىستا لەو چينە بوومايە، خوا
دەيزانى!

زۆر لە برادەرەكان كە لەگەل من ئاسنگەر بوون، ئىستا جگە
لەوھى ئەشراف و بەگزادەن، ئۆتۈمبيل و خانووى خۇيان ھەيە و جگە
لە باخ و باخات و پارە و پاھەيىكى چاكيشيان ھەيە، ھېچ
كەموكورتىيەكيان نىيە. ئەي من چىم لەوان كەمتر بوو؟

يەكى لە دراوسىنكانمان چوۋە كەولى باوكمەوہ و لىنى ھەلساۋە
سەر پىيان و گوتى دەبى بىنيرنە قوتابخانە. دەيگوت:

«حەيفە ئەم مندالە... ئەم مندالە بە جەوھەرە، ئەگەر بخوئىنى دەبىتە
شتىك!»

حەز دەكەم ئىستا ئەو برادەرە بىينمەوہ... ئەگەر دەمبىنيەوہ
دەبوايە وای قووت بدەم، بۆ ئەوھى ھەتا دنيا دنيايە بەو قسە
بىفەرانەي كەسى دى نەگرى. ھەرچىيەكم بەسەردا ھاتوۋە، لە ساھەي
سەرى جيرانەكانمانەوہ بووہ. مەبەستم ئەوہ نىيە بلىم خوشم بىتاوانم،
تووش بوونم بەو گوناحە لە گەردەنى خۆمە، چونكە نەمگوتبوو
دەرۇم ئەم فەلسەفەيە دەخوئىنم 'ھەر خۇم بووم لەنيو سەد و
بىستۈچۈر ھەزار پىغەمبەر جەر جىسم ھەلبۇراد' فەلسەفەيەكە لە نان
و ئاۋىش چاكتەرە...

له چایخانه کان کارم ده کرد. له م بازار گانیخانه و له و بازار گانیخان
میوانداریم کرد، ماوه یه کیش له پوسسته خانه ی راخراو، کاری قهلم
جاف و پاندان فروشیم کرد. سهرتان نه یه شینم به هر شیوه یه ک
نیوه بلین کردم. هر فرتوفیلنیک هه بوو کردم و دوا یه کاش پاش
بیستوپینج سال، گوتم «زه ره هر له نیوه ی بگه ریته وه، هر باشه.»
و گه رامه وه سهر کاری به رایم. دووباره بوومه وه شاگردی
ناسنگه ری.

کاری نهوسای نیمه، چاگردنه وه ی «شوفاز سانترال» بوو، ک
یه کینک بوو له ویلایه ته گهره کانی که نارده ری. له وی یانه یه کی
شهوانه ی چینی به رزی لی بوو.

هر شه وه ی ژوانگه ی به یه ک گه یشتنی کومه لی ژن و پیاو بوو.
نیمه پینج کریکار بووین. به رۆژ له ویلایه ته که نیشمان ده کرد و
شهوانیش له باخه کان و له ژیر کابینه به رزه کانه وه لی ده خه وتین.
من له سهرده می مندالیمدا، زور ناوی نه و چینه به رزه م بیستبوو،
زور حزم ده کرد بیانینم و بزانه چ جوره پیاو یکن، به لام رینک
نه که وتبوو. هه تا زور جار له پیش خومه وه به شتی سه یروسه مه رهم
ده هاتنه به رچاو و وه ک شتیکی ناسایی بیرم لی نه ده کردنه وه. بیرم
ده کرده وه له وانیه که سانی نه و چینه. دوو جووت چاو و دوو دم و
سی گویچه یان هه بی.

نیستا وا هه لیکم بو ریکه وت تا بیاناسم.

شهوانه کاتی ده ستمان له کار ده کیشایه وه، خوم پاک و خاوین
ده کرده وه و جلی نویم ده پوشی و دوور ده رۆیشتم و ده چوومه
که نارده ری تا گیروده نه بم، جا نه م که نارهم ده پینوا.

خه لکینکی غه ریب و عه نتیکه بوون، که به یه ک ده گه یشتین هه والی
یه کدیان ده پرسسی، خویان به یه کتر ده ناساند، قسه و پیکه نین و هیچ

شستينكيان له ئادهميزاد نه ده چوو. وهك نه وهى بو كارى سخورى
چرووبمه نيوانيان ههواى خوم كرد.

لهوى زور شتم بينى، زور شتم بيست، بهلام لهو هه مووه يه كيكتان
بو دهگيرمه وه:

ئهوانه چ ژن و چ پياويان كاتى رووبه رووى يهك ده بوونه وه، زور
لهگه يهك قسهى خوش و شيرينيان ده كرد، جارى ئه م بو ئهوى
دهبرى و دهيدوورى، جارى ئه و بو ئه م... بهلام هه رچى كارى خراپ
و بينجى هه بوو، نه ده ما له ژيره وه بو يه كدى هه لئه به ستن. ئه م بو ئهوى
لى ده دا و ئه و بو ئه م... جياوازيان نه ده كرد، چ ژن و چ پياويان كه
دهگه يشتنه يهك قسه كانيان به م جوړه بوو:

«جانقاكه ت زور نازداره! كوئنده ريبه؟»

«هى پاريسه.»

«پيلاوهكانت زور به ره ونه قه! كوئنده رين؟»

«هى لهنده نه.»

من يه كه مجار تينه ده گه يشتم كه هى پاريسه و هى لهنده نه يانى
چى من چ بزانه جا، ئه و خه لكه پيلاو و جله كانيان له م لا و له و لاي
دونيادا ده كرن.

هه ر كه به يهك ده گه يشتن ده ستيان پى ده كرد:

«بوينباخه كه ت زور سپورته! كوئنده ريبه؟»

«هى كه راجيبه.»

به راستى كراسه كه ت كه شخه يه، كوئنده ريبه؟»

«هى رومه.»

ئەم پرسیار و ۋەلامانە ۋەك قسەیهکی رەمزی ئەو چینه بوون.
ۋەك ئەو ۋا بوو، كە بیانەوی ئەگەر غەریبەیهکیان بکەوئته نیوان
گرفتاری بکەن.

لەنیو هەموو ئەو ژنانەهی كە - بە زاراوەهی خۆیان - سوسیتەیان
پێ دەوتن، دەمم لە «ویدا» گیر بوو. بەلام تاوانی من نەبوو، بەختەكم
ۋا بوو، مەگەر نا من سەگی كوئندەرم تا فیکر لە ژنیکی ئەو چینه
بکەمەو.

شەویکیان كاتی دانیشتنی شەوانەهی یانەكە بوو، هەوا گەرم بوو،
هەموو لە باخەكە دانیشتبوون. منیش لەو كۆلیت و كەلاو و كەندال
هەلدیرانە دەسوورامەو و سەیری ئەو بندار و بارانەم دەکرد، تا
بتوانم شارەزایی تەواو دەربارەهی ئەم چینه پەیدا بکەم.

زۆر شتم بە چاوی خۆم بینی، لەژێر هەر درەختیک و لەنیو هەر
كایینهیهك دەنگی نالە و هینكە هینکی ژنانی ئەم چینه دەبیست.

دوای نیوئەشەو، دنیا تاریك بوو بەرەو دەریا دەرویشتم، گویم لە
قەرەوگالەهی خیزانیک بوو، ژنە و میردە حەفتوئەشتیان بوو. لە
دەنگیانرا ناسیانم. ویدا و میردەكەهی بوون. میردەكەهی دەیگوت:

«تو بەو كارەت تەواوی ریز و پایەیی بازرگانى منت خستە ژێر
پرسیارەو. من كە قسە ناکەم، هەر كارى دەیکەهی بیکە، بەلام هەر
هیچ نەبێ لەگەل كەسێ كە شتیکی لە باردا بیت، یان لەگەل كۆرە
خاسەیهكدا. تو خۆت باش دەزانی ئیستا هەر هیچ نەبێ ملیونیک لیرەم
لە گەرە، جا تۆش دەرووی لەگەل كابرایەك كە تازە دەستی داوئەتە كار
و هەرەموو سەرمایهكەشی لە سێ سەد و بیست هەزار لیرە
تیناپەری رادەبویری، بە راستی كارێکی زۆر ناشرینت كردووە.»

ویدا ناھێکی هەلكیشا و گوتی:

«باشه گوناحی من چیه؟ هه موو ئه و گوناحانه به گه ردهنی ئه و
بیشه ره فهی دیت که دهلی خاوهنی پینج ملیون لیره م.»

«ناه... ده بیینی ویدا گیان؟ ده بیینی ئه م خه لکه چ سه گبابن؟ ده بیینی
بو ئه وهی ژنی خه لکی له خشته بهرن چ درویه کی گه وردهی بو
ده کهن؟»

ویدا به پاکیه وه وه لامي دایه وه:

«ئیسنا خویشی هیچ، منی به کابرایه کی دی ناساند که نه ویش
هر برادهری بوو، ده یگوت ئه و پیاوه نزیکه ی ده ملیون لیره ی هه یه.»

دوای توزی بیدهنگی، ویدا به ردهوام بوو:

«ئیسنا باش بوو هر زووتر پیت گوتم، ئه گه ر نا خودا ده زانی
چه ند جاری دیش کلای له سه ر ده نام.»

میردی ویدا گوتی:

«من یه کجار یه کیک بیینم ده زانم چ کاره یه، هر له یه که مجاریش
که ئه و سه گبابه م بیینی، زانیم چ توخمیکی حه رامزاده یه...»

ویدا قسه ی میرده که ی بری و گوتی:

«زور بیشه ره ف بوو، به لام به گیانی تو له سینچوار جار زیاتر
کلای له سه ر نه نام.»

میرده که ی گوتی:

«ئه زیزم، ئیسنا ئه وه رابوورد، نامه وی خوت ناره حه ت بکه ی. باس
له سه ر جاریک و دوو جار و سی جاریش نییه. باس له سه ر بنچینه ی
مه سه له که یه. ئه گه ر له بازاردا بلاو بییته وه که تو له گه ل که سینکا
راتیواردووه سه رمایه که ی زور له من که متره، وا ده زانن من به ره و
شکستی ده روم، پایه ی بازرگانیم دیته خواره وه، له بانق پایه خم

نامیننی. ئیستا تینگه یشتی که گلهیی من له سهه ر چهند جارن نییه،
بنچینهی مهسه له که یه که منی نار ه حهت دهکا.»

ئه مجاره ویدا به گز میرده که یدا چوو و گوتی:

«راستییه که ی هه مووی سووچی تویه!»

«بوچی؟»

«باشه مه گهر من بهری دهستی خوم بون کردبی یان عیلمی غهیم
هه یه، تا بزانه سه رمایه ی ئه م چهنده و سه رمایه ی ئه و چهنده، خیر
ده بووایه تو پیم بلتی.»

«هه قته گیانه که م، منیش بیتاوان نیم، سه یرکه، ئیستا پیت ده لیم...»

میردی ویدا باری دارایی یه که به یه که ی ئه و پیاوانه ی که هاموشوی
ئه و یانه یه یان ده کرد و به ویدای گوت. دوا جاریش ویدای راسپارد
روو له رابواردنی کاک «فه نه رچیان زاده» بکا.

گوتی:

«سه یرکه ویدا گیان، «فه نه رچیان زاده» وه زعی له هه موویان
باشتره، ئه وهنده سامانی هه یه که ئه گهر بیهوی ده توانی ئه و یانه یه
هه ره مووی تیکرا بکری.»

«ئاخر من نایناسم.»

«هه ره هلیک ریک بکهوی من پیت نیشان ده ده م. ده بی هه وه سی
له گه ل بکه ی، تا ده توانی له گه لیدا که رم به.»

دوای توژی بیده نکی گوتی:

«ئیستا ئه و هه له یه ی کردت ده بی به لاوه ی نیت، ئیستا برو
سالونه که، له سهه ر میزی پوکه ر دانیشه. بیگومان ده بی یارییه کی
که وره ساز بده ی، ده بی به لایه نی که مه وه ده هه زار لیره بیه یته وه،

دوایی ههلسهوه دهست بکه به خهنده و قسه و سهماکردن. وا مهزان
ئهو ئاوه ههه تکاوهته سهه ئهه ئاوه، تهنیا بهه شیهویه دهتوانی
پروپاگهندهی شکستی من به درق بختهوه، تیگه یشتی یان نا؟»

ویدا گوئی:

«زور باشه گیانه کهم، دلت رهحەت بی...»

ویدا و میرده کهی لیک جودا بوونهوه. کاتی ویدا به تهنیا بوو،
دهیویست بهره و سالونه که بروات، له پشت درهخته کانهوه هاوارم کرد
و له بهردهمی قیت بوومهوه.

ویدا ترسا و گوئی:

«ئا...»

«ترسای؟»

«بهلی، زور ترسام.»

«زور به داخهوهه که بوومه هوی ترساندن، دهبی بمبوری، بهلام
هه چونیک بی لهگهله وه شهوه شانازی بهوهوه دهکهه که لهگهله
جوانترین ژنی تهسته مبولدا ئاشنایی پهیدا دهکهه، به راستی زور
دلخوشم.»

چاک شارهزای ئهه چینه بهرزه بووبووم. دهبوایه له کاتی ناسینی
ژنیک به پهخشی قزی، ریکی لووتی، ریکی بهژن و بالایدا ههلبدهم.

منیش وهسفیکی تهواوم بو ویدا کرد.

به گویرهی دابونه ریتی چینی بوژوا، باسکردن و پیاهلدانی
جوانی ژنهکانیان له رووی میردهکانیان وه شتیکی چاکه، چونکه دهبیته
هوی ئهوهی ژنهکانیان جوانییه که یان به رووی میردهکانیاندا بدهنهوه

و مېرده کانیښیان له لای خه لکی به جوانی ژنه کانیانه وه خوبان
هه لکیشن.

به لى، به ویدام گوت:

«شانازی به ووه ده کهم که له گه ل جوانترین ژنی نه سته مبولدا
ئاشنایی په یدا ده کهم. به راستی زور دلخو شم.»

ویدا گوتی:

«هه لېتېژارد...»

«خانم، نه وه هه قیقه ته، کهس ناتوانی نکوولی لى بکا، له جوانیدا
وینته کهمه، هه مووی... ببووره له بیرم چوو خو مت پى بناسینم،
به نده فه نه رچیان زاده»

ویدا گوتی:

«پى خوشحالم، زور باسی چاکه ی قوم بیستووه.»

«بایه کی قایمی دیت...»

«راستییه که ی هه وای مانگی، منیش له م هه وایه بېزارم.»

«سه لېقه مان یه که، بېگومان دلېشمان هر یه که. نومیده وارم زور
زوو ببینه هاورپى گیانی به گیانی.»

زور ده منیکه بیرم له وه کرد بووه وه که ببینه هاورپیه کی گیانی
به گیانی، دواى نه وه ی بیست ده قه له ژووری «ویدا» بووین.

بو نه وه ی وا تینه گات من غه ریبه م، به زمانى چینی بوژواکان
ده ستم به قسان کرد:

«خاتوو ویدا، جانتاکه ت زور جوانه، کوینده ریبه؟»

«هی پارېسه.»

ويدا جانتاڪهي خسته سهر ميزهڪه.

«خاتوو ويدا، شالهڪهت زور زور سپورته، ڪوئندهرييه؟»

«لهندهنييه.»

ويدا شالهڪهي فرئ دايه سوچيڪهوه.

«ويدا گيان، جلهڪانت زور ناسڪه، ڪوئندهرييه؟»

«هي بهرلينه!»

ويدا جلهڪانيشي ڊاڪهاند.

«ويدا گيان، به راستي پيلاوهڪانت شهنگه، ڪوئندهرييه؟»

«هي مهدريده!»

ويدا گيان پيلاوهڪانيشي ڊاڪهاند!

«ٽازيزم، بنڪراسهڪهت به راستي چروپره، ڪوئندهرييه؟»

«هي بهيرووته»

بنڪراسهڪهيشيم لهبهر ڪردهوه!

«گيانه، نهو ڪورهوييانه ڪوئندهرين؟»

«نهوانه بهيرووتين.»

ڪورهوييهڪانيشي ڊاڪهاند.

«ويدا گيان، مهمڪدانهڪهت ڪوئندهرييه؟»

«هي بهرلينه.»

«ويدا گيان، نهه سوخمهيهت زور قهشهنگه، ڪوئندهرييه؟»

«هي رومه.»

که لیوه کانم خسته سهر لیوه کانی دلم حه سایه وه، لهو لیوانه بوو
که ناسیبووم. گوتم:

«ههقه توش وهک من بهو ریگه یه دا نه روی که من تووم تیادا ناسی
پییم بلی بزانه نهو لیوانه هی قاسم پاشا نین؟»
به گوئیدا چپاندم:

«من تووم ناسیبه وه، مندالی یهک گه ره کین!»

«به راستی لهم ماچانه دهستناکه وی، به خوی هزار جاریش
بلی، نهو لیوانه هه ر هی قاسم پاشان.»

دوای چهنده ها سال زیبده ی قاسم پاشام به ناوی ویداوه، له
چینیکی بهرز به دهست که وته وه و پی گه یشته وه.

ئۇھا ئۇھا...

ھەندى چار مروڧ ئەۋەندە نامەى بۇ دى، تەنانەت ماۋەى
خویندەنەۋەى رۇژنامەىەكىشى نامىنى. ئەۋەندەش مىۋان و ناسىۋاۋى
بىزاركەر دىن، تا كورسىيەكانىش لەبار يەك دەبەنە دەرى.

ئەو جۇرە دلخۇشىيانە لەم رۇژانەدا كەم نىن...

بەلام ھەر كاتىك ناوم لە لاپەرەى رۇژنامەكان بزر دەبى، ئىدى
مىۋانەكانىش دەرناكەون. ۋەك بلىى ھەر ئەۋان نەبوون لە مالەكەمدا
دەچەمانەۋە سەر قومپانى قۇندەرەكەم. يەكى بۇ كارى بەرژەۋەندى
خۇى دەھات، يەكىكى دى داۋاى قەرزى دەكرد، يەكىكى دىيان
دەبىست من واستەيەكى بۇ بكام و كارىكى بۇ بدۆزىتەۋە. ئاھ—
ئەگەر ھەر ئەو رۇژانە داۋاكارىەكانىانم رەت بكردايەتەۋە، ئىستا بۇ
خۇم زۇر ھەساۋەتر بووم.

چارەنۋوسى نووسەر بە شىۋەيەكى گشتى سەيرە، تا ناۋى لە
رۇژنامە و گوڧارەكان بەدەر كەۋى، لەنىۋ خەلكىدا ناۋبانگ بۇ خۇى
پەيدا دەكا و ھەموو بە زىرەك و زانای دادەننن. جا دەبى ئەو پارەيان
بە قەرز پىن بدا و يارمەتيان بدات و كارىشيان بۇ بدۆزىتەۋە. بەلام
ھەر كاتى لە چاپ دوور كەوتەۋە، مەسەلەكە بە تەۋاۋى پىنچەۋانە
دەبىتەۋە. خەلكى ھەموۋى لىى دوور دەكەۋنەۋە، نەۋەك داۋاى
شتىكىان لى بكا! بى ئەۋەى پىنشۋويان لە بىر مابى. كاتىك لە زىندان
ئازاد بووم، جا بە تەۋاۋى شارەزاي بەختى خۇم بووم. زۇر شارەزايى
ئەو شتانەم. ئەمە جارى يەكەمم نىيە...

ئىستا گۈى بگرن، بزائن لەو چەند رۇژەى دۋاى چ بەلايەكم
بەسەردا ھات:

رؤژیکیان سهیرانکه ره کان به سهر هه و رازی «بابالی» به سهر
دهکه وتن. جاران به سهرکه وتنی ئه و هه و رازه، ئه وهنده سهخت نه بوو.
ئه م رینگایه سال به سال سهختر و ناهه موارتتر ده بی. هه ندی جار بیه
دهکه مه وه، نه که ی... به لکوو... نا، ناتوانی مه گهر نا، بابالی به گویره ی
من، دیواریکی نامومکینه. به لی، چوومه سه ره وه و له پیران له ناو ئه و
ئاپوره یه کونه دا دۆستیکی خۆم بینی. له یادمه: ئه و هه می شه خوی
ره پیش ده کرد و خوی وا نیشان ده دا که منی زور خوشده ویت. له
هه ر شوینی تووشی یه ک ببووینایه، دهستی بهرز ده کرده وه و دهستی
ده کرد به «ئوها ئوها» و منی له باوهش ده کرد و ماچی ده کردم.

گهر راستیتان بوئی، من به پیچه وانه ی ئه و که سانه م که ئه وهنده
حه ز به سۆز و خرۆشانی گیانی ده که ن. به رای من دلی ئه م جوړه
که سانه داخراوه، به لام هه رچییه ک بی، به خۆره پیشکردنی دۆسته کانی
خۆم باوهر ده که م و وهک ئه وان به خوشه ویستی و سۆزه وه وه لامیان
ده ده مه وه.

به هه رحال، له به رانبه ر چایخانه ی «مه سرهت پۆلیس» دهستی
بهرز کرده وه و له نیتوان پیاده کاندایه که دهسته یه کیان سه ره که وتبوون و
دهسته یه کیشیان له خواره وه مابوونه وه، بووه هه راوه وریا. له نیتو ئه و
ئاپوره یه ی خه لکی بزر بووم. له و کاته دا براده ره که مم بینی. ماوه یه کی
زور بوو یه کترمان نه بینی بوو. بیگومان منیش چاوه پروانی سۆز و
خرۆشان و شادی ئه و بووم. بو ئه وه ی منیش خوشه ویستی خۆمی
پن نیشان بده م، هه ر له دووره وه دهستم بهرز کرده وه و دهستم کرد
به گوته ی «ئوها ئوها...» و به ره و پرووی چووم.

ئه لبه ته ئه ویش منی بینی بوو، به لام به هیچ شتیوه یه ک به پرووی
خویدا نه هینا و پرووی خوی وه رگیرا و به شه قاوی گه وره و خیرا
خیرا، به ته نیشتمدا رهت بوو. هه ر سه ره ییشی بهرز نه کرده وه، وهک
ئه وه ی بلنی که منی هه ر نه بینیه و نامناسی.

نازانم بلیم چی به سهردا هینام... له ناوهندی کولاندا، به گالته و پینکه نینه وه مامه وه.

جا بزائن به چ دهر دینکی بردم. پویس نه و قهره بالغییه گوره ی، له چوار لوه پهرت دهکرد. خه لکیش به هلیان دهزانی و هه لده هاتن. له نیوان نه و خه لکه دا خوم سهیر دههاته بهرچاو، وا وه ستاوم و به دوو دهستی والاوه، «ئوها ئوها...» دهکه م.

له شوینیکی وادا میشکی ئاده میزاد به خیرایی کار دهکا. خه یاله کان برووسکه ئاسا له جینگا کان ددهن: ئیره بابالییه. کارگیریه که مان ههر له م ناوه دا بوو. چه ندین که س لیره ده ناسم.

وایان به خه یالدا دههات که من شیت بوومه. خوزگه تووشی یهکی له ناسیاوه کانم ده بووم و له باوه شم دهگرت، به لام که سم نه دوزییه وه.

له و کاته دا پویس دهستی ههر شه قاند و رۆیشتن دهستی پی کرده وه. من به ته واوی ئاگام له خوم برا بوو. ئاخیر ئاده می ئاسایی هیچ کاتی به «ئوها ئوها...» گوتن، به ره و پاس رۆیشتوو! ههر هیچ له جینگای خوم نه جوو لاهه وه و له ناوهندی کولاندا راوه ستام. ئاخیر که س له پیاده کان بووه براده رم، خانمیکه په نجاو پینچ بو شه ست سالانی زور قه له و بوو. ناوه کهیم له بیر نه ماوه، به لام ده مزانی له جینگایه کدا بینیومه.

منیش به خوشحالیه وه دهستم به «ئوها ئوها...» گوتن کرد و له نیوان ئوتومبیل و پاسه کاندایه که به خیرایی رهت ده بوون، به ره و برووی چووم و به توندی له باوه شم گرت. هینشتا دهنگی نه فره تی «ئوها ئوها...» له گه روومه وه دههاته دهره وه. یهکی له شوفیره کان له جامه که وه سه رینکی هینا دهره وه و لچی خوار کرده وه، به لام من ههر سه یریشم نه کرد.

پویس لیمان نزیک بووه وه:

«کاکه برؤنه سهر شوسته که!»

له و کاته دا بیرم که و ته وه که نه و خانمه چند سال له مه و پیش
کاره که ری مالی براده ریکم بوو. له کاتیکادا نه و ناگای له خوی برا
بوو، دهستم گوشی و گوتم:

«خواحافیز!»

جا به خیرایی رت بووم و شه رمه زار بووم. با نه ویش شستیک
بیرنه که وینته وه.

ژنه کت ماچ بکه

باشترین سهرگه رمییه ک که بتوانم بو ئه و پیاوانه ی ژنیان هیناوه پیشنیاز بکه م، ماچکردنی ژنه کانیانه. ئه و سهرگه رمییه ش چاکییه که ی له وه دایه: یه ک پاره تان به خوړایی ناروا، دوو پایه یی ناشتی و کامه رانی له ماله که تان پته وتر ده بی.

ئه لبه ته ماچ زوری هه یه، به لام ئه وه ی ئیمه لیره دا ده مانه وی بیخه یه روو «ماچی به یانی» یانه که ئه ویش له دوو شیوه دا خو ی دهنوینی: «ماچی سه لام» و «ماچی خواحافیزی». له کاتیکادا که ئه گه ر «ماچی خواحافیزی» تان هه لېژارد، ئه وا ده بی ئه م ماچه له کاتیکادا بکری که ژنه کانتان به خو یان و به کلاو و جانتا کانیانه وه له بهر ده رگا وه سستا بن و چاوه پروانتان بن تا هه ردووکتان بگه نه به کدی و بتانه وی بچنه ده ره وه، جا بو ماوه ی چهند چرکه یه ک لیتوتان بخه نه سه ر لیتویان و به توندی لیتویان بگوشن. به شیوه یه ک هیلیکی وا بکیشن تا گونایان دریژ ببیته وه، بو ئه وه ی هه ر که سی بینی به کسه ر بزانی چهنده به توندی گوشیوتانه. به لام ئه گه ر «ماچی سه لام» تان هه لېژارد، ئه وا ده بی له کاتیکادا بی که له خه وه لده ستنه وه و به دوی ژنه کانتاندا ده گه رین، تا بزانی له حه مامه، یان له به رده م میزته والیته، یان له ژووری دانیشتنه یان له چیشته خانه یه، جا برؤن و له پاش به یانی باشکردن، ماچیان بکه ن.

له ماله که ی ئیمه دا، هه ردوو جوړه ماچه که به رده وامه. ئیستا ئه گه ر هه ندی جار «ماچی سه لام» زیاتر دووباره ببیته وه، هی ئه وه یه که ئیمه کومه لی سه عاتمان له ماله وه هه یه و هه مووشیان یه ک نین و هه ر یه که یان به جوړی کاته که پیشان ده دا.

بۆ ئهوهی چاکتر له مه بهسته کهم بگهن، ههر بۆ نمونه مه سه لهی
ئه مرۆ به یانیتان بۆ باس ده کهم:

به هوی قسه کردنی «ماریان» ی خیزانم له خه و بیدار بوومه وه.
به لام ئه و قسانه هیچ په یوه ندییه کیان به منه وه نه بوو. هیچ قسه یه ک
نییه له دونیادا په یوه ندی به منه وه هه بی. ته نیا ئه وهی په یوه ندی به
منه وه هه یه ئه وه یه شه و و رۆژ له هه شت سه عات که متر نه نووم.
به لام به داخه وه ئه مجاره یان نه متوانی هه شت سه عات که بخه وم.
چونکه دوا ی سه عات سی و نیوی شه و خه وتبووم و ده بووایه
سه عات حه فت و نیوی به یانی له خه ودا هه لسم.

دیسان به هوی دهنگه دهنگه وه، زووتر خه بهرم بووه وه. ئه و دهنگ
دهنگه زور په یوه ندی به منه وه هه بوو:

«خیراکه، هه لسه وه، تیناگهی؟ له فه رمانگه دواکه وتووی. ئه ری به
خه بهری؟»

که می بیدهنگ بوو، جا گوئی:

«که وایی هه لسه وه.»

هه لسه سامه وه، تا «ماریان» دهستی خسته سه ر سه رم و گوئی:

«چاودکانت بکه ره وه!»

چاویکم کرده وه و به لا چاویکه وه سه یرینکم کرد، بۆ ئه وهی
دانیایی بکه مه وه که به خه بهرم:

«ده زووکه، له نیو نوینه که ت وهره دهره وه! ئه گه ر نا له کاتی خۆیدا
به فه رمانگه راناگه یت!»

«جاری دهقه یه کی دی، خو هیشتا زهنگی سه عات که لینی نه داوه.»

دووباره چاویکم کردهوه و سهیریکی سهعاتی سهه میزهکه م کرد،
تا بزانه چی دهلی. نهشی جاری دهقهیهکی تریشم مابن. نهلبهته میشتا
به بهریهوه ماوه. تازه سهعات چوار و دوازده دهقه پیشان دهوات.
دووباره سههرم کردهوه سهه بالیفهکه م و لیفهکه م بهسهه خومدا
دایهوه. چوار و دوازده دهقه! چوار و دوازده دهقه!

برووسکه ناسا له نیو نوینهکه دا راپه ریمه دههوه و به گفتوگویهکی
ژن و میزدانه له ماریانم پرسی:

«سهعاتهکه بو وهستاوه؟ بوچی دوی شهو بیرت نهخستهوه که
سهعاتهکه قورمیش بکه م.»

«من که پیم گوتی، دهبا بو خوت ههلسابایتهوه!»

دوایی به خیرایی ماچم کرد:

«به یانیت باش!»

پاشان به خیرایی بیجامهکه م له پی کردهوه و کراسهکه م له بهر
کرد:

«گورهوییهکانم له کوین؟ له فهرمانگه دوا دهکهوم! گورهوییهکانم
بو بدوزهوه. گویت لی نییه؟»

بهلام ماریان گویی پی نهدا، چونکه له ژوورهوه چووبووه دههوه
و چووبوه همام. هاوارم کرد:

«گورهوییه!»

برووبوزگورهکانی نیو چهکهجهی دولا بهکه م هه لرشست. جووتی
گورهوی نویم دوزییهوه. لنگیکیانم له پی کرد. بوم تنگ بوو. بهلام
هه رچونیک بوو له پیم کرد! هه رچهند هه لمدهکیشا هه ر دههات
خوارهوه! نهعلت له کارگهکانی دروستکردنی گورهوی، چ دهبوو
نهگه ر گورهوییهکانیان به داروه کردبایه، یان هه ر هیچ نه بی قالبی

گورهوی ژماره ههوتیان له جینگه ی ژماره یازده لی بدابوایه! غارمدا
بو حه مام:

«به یانیت باش!»

به خیرای ماچینکم له گونای ماریان دزی (بونی سابوونی لی
دههات).

«ئه م گورهویانه چۆته ئاوه وه، جووته گورهوییه کی دی له کوی
بینم؟ بو لال بوویت؟ زووکه، یارمه تیم بده! من ده بی سهعات ههشت
و نیو له فرمانگه ئاماده بم.»

گورهوییه کانی له دهست وه رگرتم و گوتی:

«با بو کوره گچکه که مان «بنی» بی.»

پاشان سه پیریکی سهعاته که ی کرد، که له ژیر ئاوینه ی حه مامه که
داینا بوو. جا گوتی:

«ئه وه چینه؟ تو هیشتا کاتت زوره! تازه سهعات ههفت و
بیستودوو دهقه یه.»

هه ناسه یه کی قوولم هه لکینشا و له ژیر لیوانه وه ده مگوته وه:

«ههفت و بیستودوو دهقه... ههفت و بیستودوو دهقه...»

ئیدی گورهوی به لامه وه گرنکییه کی نهوتوی نه بوو. هیشتا یه که
دنیا وه ختم ما بوو. دووباره ههنگر ههنگر به ره و قهره ویله که چووم.
من چیم داوه له وهی خاوه نکارخانه کانی گورهوی، گورهوی ژماره
ههوت به ژماره یازده دهفرۆشن، یان کارخانه کانیان داده خه ن.
په یوستیم به گورهوی نییه. ههتا ههشت دهقه ی دی په یوستم به ههچ
نییه.

«چییه، ئه وه دیسان چوویته وه نیو نوینه که؟»

ئەم قسانە پەيوەندىيان بە منەوہ نہ بوو، نا، ئەم قسانە ھەتا ھەشت
دەقەى دى ھىچ پەيوەندىيەکیان بە منەوہ نہ بوو. کەوابى ھىچ قسان
ناکەم.

«خىراکە، ھەلسەوہ!»

من لە بىرم چووبوو کە سەعاتەکەم پوژى لە دە ھەتا دوازدە
دەقە لە پاش دەدا. پوژى يەکشەممە ھەندى خويواوکی چووبووہ ناو.
بۆيە لەو پوژە بەدواوہ بە چاکى ئىشى نہ دەکرد.

وہک مشک لە نىو نوینەکە راپەریمەوہ دەرەوہ و ماریانم ماچ کرد:

«بەيانىت باش.»

پاشان بە پەلە کراس و بىجامەکەم لەبەر کردەوہ.

ماریان گوتى:

«پىم نالى ئەوہ چى دەکەى؟»

«چى دەکەم؟ جلەکانم لەبەر دەکەم. ھەمووى خەتای ئەم سەعاتە
نەفرەتییەى تۆيە.»

بە پەلە بىجامەکەم داکەند و کراس و پانتۆلەکەم کردە بەرم.

چەند دەقەيەکی گرانبەھای بە دەستەوہ ما بوو. قوچچەکانى سەر
دەستى! ئەى قوچچەکانى سەر دەستى کوان؟

لەسەر مىزى تەنیشت قەرەوئلەکەم نہ بوو. لە چەکەجەکەش
نەبوو. ئەم لا نەبوو، ئەو لا نەبوو. لەژىر تەختەکەش نىيە!

ھاوارم کرد:

«کوا قوچچەکانى سەر دەستم؟»

«کن تا ئیستا کراسینکی بینووه به خوی قوچچی پیوه بی، قوچچی
سه دهستیستی تی خستوووه؟»

رامکرد بو حه مام و فلچهی ریش-تاشین بینم، به لام قوتووی
مه عجوونه که به تال بووبوو. هه رچه ند ده مگوشی هیچی لی نه دههات
ده ره وه. چهند جنیویکی ته رم بو خاوه نکارخانه کانی مه عجوونی ریش
ره وانه کرد. من تیناگه م خاوه نکارخانه کانی مه عجوون، چون ده توانن
وا قوتوووه کانی مه عجوون پر بکه ن و چهند ده قه یه ک بو پیاو بگینه وه،
له وهی خوی به سابوونی دیه وه خه ریک بکات. به تال بووبوو.

«سابوون... کوا سابوون؟ له کوئییه! «ماریان»!»

«ماریان» ناگای لی نه بوو.

«ماریانن!»

ئه وه هرگیز گوینی به م قسانه نه ده دا.

به ره وه ده رگای حه مامه که رامکرد، پیم له سه ره سابوونه که هه لخری.
سابوونه که به راره وه که دا رۆیشیت و به دیواره که کهوت و به
پیبلیکه کاندای غلور بووه وه خواره وه. خوشم ته په م لیوه هات و که وتمه
سه ره عه رزه که و خوم له پشت حه مامه که بینیه وه.

له کاتیکدا سه ره م زور ژانی ده کرد، هه لسه مامه وه تا به دوای
سه سابوونه که دا رابکه م، به لام له په یژهی دووه م دیسان پیم
هه لخلیس کایه وه، وه ک ئه وهی یه کی له سه ره به فر بخزی، یه کسه ره
که یشته م خواره وهی پیبلیکه کان. ئه وه کاته زیرینهی به ده سه ته وه مابوو،
ده بوایه به خیرایی کاره کانم ئه نجام بدهم!

«ماریان» حه په سابوو، گوئی:

«ئای خودایه! وامزانی کیسه یه ک په تاته بوو له په یژه کانه وه کهوته
خواره وه!»

ئاخر كېسە پەتاتە قىت دەبىتەو! سەيرىكى چاۋە خومارەكانى
«ماريان» م كورد و لە خۇم نىزىك كوردەو و «ماچى سەلام» م لە
گونى سەند.

«ئازىزم، بەيانىت باش!»

«ئاۋا! جا ئەو جارى چوارەمە. پىاۋەكە، تۈزى ئاگات لە خوت

بى!»

لەپرا چاۋم بە سەعاتى سەر دىۋارى پارەوۋەكە كەوت، خەوت و
هەژدە دەقە. خەوت و هەژدە دەقە پىشان دەدا؟

من هېشتا يەك دونيا كاتم ماۋە. لەم رۇژانەدا پىاۋ زور ئىشى بە
كات دەبى. دوانزە دەقە هەر زور زورە، دىارىيەكى ئاسمانىيە. ئەگەر
ئەم دوانزە دەقە يە پىشكەشى ئىۋە بىرى، چى دەكەن؟ كەوتمە بىرى
ئەۋەى كە دووبارە بىرۇمەۋە سەر قەرەۋىلەكەم. تۈزى ۋەستام و
هەلمدا ۋەك كەسانىكى خەوخوش، خۇم ئەم دىو و ئەو دىو بىكەم.
چاۋەكانم نوقاند. بەلام بە هېچ جۇرى خەوم نەدەھات... رۇژنامە!

«بەلى، من هېشتا ۋەختىكى زورم ماۋە، با رۇژنامەى بەيانى

بىخوینمەۋە.»

ھاتم لەسەر قادرمەكان دانىشتم و رۇژنامەى «ماۋەى پىكەنن» م
ھەلدەدايەۋە. ھەلبەتە ۋەك خاۋەنكارىك، خوشترىن بەشەكانىم
دەخویندەۋە...

«ھا، چىيە؟ ئەۋە بۇ لىرە دانىشتوۋى؟»

«چى دەلىنى؟»

بە خىرايى لەسەر قادرمەكاندا قىت بوۋمەۋە. «ماريان» بە
تىروانىنىكى ژنانەۋە لىم ورد بوۋەۋە.

«چىيە؟ ئەۋە لە بىرم چوۋە «ماچى سەلام» لە لىۋانت بىستىنم؟»

«ماریان» زور دلگیر بوو. بو تهوهی نهوه کوو له بیرم چووبی، ب
په له ماچم کرد.

«به یانیت باش!»

«بیر له وه ناکه یته وه سه عات چه نده؟»

«سه عات حوت و هه ژده دهقه بوو. یانی ئیستا... حوت و
بیستوسی دهقه یه، به لام...»

«ده دهقه ی دیکه شی بخه سه ر!»

«مه به ستت چیه؟»

«ئاخر دوینی ئه م سه عاته وه ستا بوو و منیش له سه ر سه عاته کی
خوم دامنا یه وه...»

به سی ههنگاوی خیرا له پیبلیکه کان هاتمه خواره وه، به فلچه که می
مه عجوونی ددانم له سه ر و رووم هه لسوی و دهستم کرد به
ریشتاشین. له و کاته دا خون له هه موو لایه که وه فرکه ی ده کرد. له بهر
خوشمه وه ده مگوت:

«تازه به فه رمانگه راناگه م! تازه ناگه مه جی!»

دوای نهوه ی چند مه تر کاغه زم پارچه پارچه کرد و له سه ر و
رووی خوم ده چه سپاند بو وه ستانی خوینه که، پاشان به دوو ههنگار
له پیبلیکه کان هاتمه وه خواره وه و چوومه چیشـتـخـانه که. چند
پیاله چایه کی که رمم فرکرد، ده م ناگری تیبه ر بوو، له که رمیان تا
بنمیچی چیشـتـخـانه که له خوم هه لدا. چایه که له ده م وهک نافوره
فرکه ی کرد و هاته وه دهره وه. «ماریان» له ترسان به غاردان هانه
لام و پرسى:

«ته وه چیه؟»

«ئەم چايە نەفرەتییە ھەموو دەمی سوتاندم! زووکە، ژەمی بەیانی
کوا؟ تازە من بە فەرمانگە راناگەم.»

لەو کاتەدا چاوم بە سەعاتی چیشتخانەکە کەوت، کەوت و
بیستوھەشت دەقە! کەفت و بیستوھەشت دەقە ی پیشان دەدا!

«ئەم سەعاتە بە تەواوی ئیش دەکا؟»

«بە زۆری، ئا.»

بە دەستیک بازووی «ماریان» م گرت و دەستەکە ی دیم خستە
سەر قرتقرتۆکی:

«دەتوانی سویند بخۆی کە ئەم سەعاتە تەواوە؟»

«ماریان» سویندی خوارد و من بەرەلام کرد. من ھیشتا یەک
سەدە کاتم ماوە، پیم گوت:

«چەند ھیلکە یەکم بۆ بکەرە پۆنەو، پەرداخنی شیری گەرمیشم بۆ
بینە. زۆر ھەست بە برسییەتی دەکەم.»

پاشان رۆژنامە ی «ماوە ی پیکەنین» م لە گیرفانم دەرھینا و
جگەرە یە کیشم داگیرساند و لە نیو کورسییەکاندا نقوم بووم. «ماریان»
چەند ھیلکە و ماسییەکی بۆ لە پۆن کردم و منیش بە خوشحالییەو
گوتم:

«ماچەکەت وەرگرت، ئەگەر وەرتنەگرتوو، وەرە، وەریگرە و
برۆ!»

«ئەلبەتە تۆ دەبوایە دەمیک بووایە، ھەردوو لات لەبەر چاو
بکرتایە.»

«ئەو تۆ باسی چی دەکەیت؟»

«مه به ستم نه وه يه كه به راستي من ناتوانم سويند بخوم كه نم
سه عات زور ته واوه. نه شي دووسى دهقهش له پيش بى يا له پاش بى
تو خوت ده زانى زور به ي سه عاتى چيشتخانه كان چون چونى كار
دهكهن.»

به خيرايى خوم كه يانده ژوورى دانىشتن، جا ته له فونه كه م هه لگرت
و ژماره ي سه عاتم وه رگرت:

«سه عات هه شت و چوار دهقه يه، سه عات هه شت و چوار
دهقه يه...»

وهك گولله به ره و راره وه كه رامكرد، كلاو و پالتوكه م له شوينى
جله كان هه لگرت و به شوين چاويلكه كه مدا به قادرمه كاندا
به سه ركه وتمه وه. ده بى به هه ر جوړيك بى خوم بگه يه نمه فرمانگه.
چون ده بى پياو يه كه م رۆژ دواى زيادكردنى مانگه كه ي، درهنگ بگات
فهرمانگه. هه رچهند له چاويلكه كه م گه رام نه مديته وه و نه مديته وه.
دواچار وازم له چاويلكه كه م هينا و به چاوى به سستراوه وه، به سى
شه قاوى گه وره له پييليكه كان خوم هه لدايه خواره وه. له خواره وه ي
پييليكه كان به قايم خوم به بنيدا دا، كه هيلكه و رۆنى نيوه رۆى به
ده سته وه بوو و ده بېرده ژوورى خواردن. خومان پيك دادا. نه و
شهش جارن به دهورى خويدا خولايه وه و گيژ بوو. مه قريه كه ي كه
ماسى و هيلكه كانى تيدا له رۆن كردبوو، له ده ست رژايه سه ر يه كى
له په رده سه پييه كانه وه. به په له جانتا كه م هه لگرت و هه ر نه و كاته به
راكردن له مال چوومه دهره وه. زور ناساييه «ماچى خواحافيزى» شم
له روومه تى كرد. پاشان به نيو گولزاره كاندا بو به رده م باخه كه غارم
دهدا، ريك خوم له باوه شى كاك «لارمن» ي دراوسيمان بينيه وه.
نه و له كاتيكدا زمانى گيرا بوو، به دوو چاوى زهقه وه ئيشاره تى
بو لاي ماله كه ي ئيمه وه ده كرد و ده يگوت:

«من... من به راستى له لام سه يره، تو بوچى پوسته چييه كه ماچ
دهكه ي؟»

خنكاو

بى ئوۋەى يەك تۈز زىدەرەۋى بىكەم، يان بى ئوۋەى ھىچ لە راستى بابەتەكە بىگۈرۈم، كارەسەتاتى خنكانى يەكى لە ھاۋالاتيانەى كە لە ھاۋىنى ئەمسال ھاتبوۋە كەناردەريا، بۇتان دەگىرمەۋە.

ئەلبەتە بە نىشاندانى لىستى حساباتى چىشتخانەكانى كەناردەريا، گىيانى دەرئەچوۋوبوۋ، بەلام بە ھۋى ئوۋەى لە كەناردەريا ھىنابوۋيانە دەرەۋە، كۆمەلە خەلكىكى زۆر لە دەۋرى كۆ بوۋوبوۋنەۋە. ئافرەتىكىان كە بە چاكى روۋى ئەو كەسەى لىۋە ديار نەبوۋ كە ھىنابوۋيانەۋە دەرەۋە، نەۋەك لە دەستى بچى و نەبىنى، لەگەل وتنى ئەم رستەيە پالى بە خەلكەكەۋە دەنا و خۋى رەپىش دەکرد:

«بابە گىيان، تۈزى لە و بىچارەيە بىكشىنەۋە.»

كچىكى گەنج كە بە ھۋى سۆز و خرۇشانىكى زۆرەۋە، بەبى مايۋ لە كابينەكەۋە ھاتە دەرەۋە و ھاۋارى دايكى كرد:

«ئاي دايە، دايە گىيان، وا ديارە يەكىك خنكاۋە.»

لە كاتەدا مندالەكان دەستيان دەكوتا و ھەموۋ بە يەك دەنگەۋە دەيانگوت:

«خنكا، ئاي خنكا. نقوم بوۋ، ئاي نقوم بوۋ! خنكا!»

ئافرەتىكى گەنجيان كە ئاۋىكى زۆرى بە مايۋكەيەۋە دەتكايەۋە، خۋى كرد بە قەرەبالغىيەكەدا و خۋى گەياندە سەر لاشەى خنكاۋەكە كە لەبەردەم مەلەۋانەكانى كەناردا درىژ كرابوۋ. ئافرەتەكە قزى خۋى دەرئىيەۋە و دەيگوت:

«حه مید گیان، هه لسه وه، حه مید گیان، به ته نیا جیم نه هیللی.»

له و کاته دا پیاویکی قه له وی کورته بالای سهر که چهل، ژنه ی قیت
کرده وه و گوتی:

«هه لسه وه، من لیره م.»

«ئازیزم تو لیره ی، جا چون باوه رکه م تو نه مردووی؟»

پاشان ئافره ته گه نجه که دهستی خسته نیو دهستی نه و پیاوه
که چه له ی که گوایا میزدی بوو. پیاوه کورته بالا سهر که چه له که، له گل
خوی بردییه چیشته خانه ی پلاژه که و له لای چهند خانمینی دی که له وی
بوون داینیشانند. یه کی له خانمه کان له ئافره ته گه نجه که ی پرسی:

«جا تخوا بللی نه و پیاوه کوئی له حه مید ده چی؟ کاک حه مید بالای
کورته و ورگی گه وره یه و سه ری که چه له، نه و پیاوه که له گه لته و
قژی لوول و ره شه و لاوازه، ئاخو چییان پینک ده چی و چی وای لی
کردی وا به هه له دا بچییت و به حه میدی بچوینی؟»

«من ده مزانی نه وه حه مید نییه، به لام گالته م کرد، بو نه وه ی حه مید
تینگات که من چه نده نه وم خوشده وی.»

نه و خه لکه زوره ی له ده وریدا کو بوو بوونه وه بیر و پای
جورا و جوریان هه بوو.

«با بیبه ینه لای دکتور.»

«ئیره دکتوری لی نییه؟»

«ئه مه چون پلاژیکه؟ کوا نه خوشبه ری نه م پلاژه؟»

«کوا بزانه هه ر به راستی مردووه؟»

«زور ده میکه.»

«پال به سنگییه وه بنین و دهسته کانی بیه ستنه وه.»

«تەلەفون بۇ مەخفەرى پۇلىس بىكەن.»

«مەخفەرى پۇلىس پەيۋەندى بەم كارەۋە نىيە، خۇ جىنايەت نىيە.»

«ھەر ئىستاتەلەفون بۇ يەكى لە نەخۇشخانەكان بىكەن.»

«سەراۋژىرى بىكەنەۋە و رۋوى لە خوارەۋە بىكەن.»

«دەستەكانى تەكان پى مەدەن، خراپتر دەبى.»

لەو كاتەدا خاۋەنپلاژەكە بە پەشۋوكاۋىيەۋە خۇى گەياندە لاي
خىنكاۋەكە و گوتى:

«ئەو «خەلىل ئاغى» بىنشەرفە لە كوئىيە؟ بە ناخىرىيەۋە من بۇ
رەزگاركردى خىنكاۋان ئەوم گرتوۋە، ئىستاش ئەو گۈربەگۈر دىار
نىيە، مەگەر لە كوئىيە!»

بىنگومان خەلكى لەناۋ كابىنەكانەۋە بە سەر و لەشى رۋوتەۋە،
دەيانىنى و دەيانگوت:

«تەپەى دلى ۋەرگرن.»

«دلى لىدەدا؟»

مردوۋەكە رۋوى شىن ھەلگەرا بوو، ژنىكىش لەگەل مندالەكەى
خۇى قسەى دەكرد:

«دەبىنى، ئەۋھا پىت دەلىم بە تەنبا مەرۋرە نىۋ دەرىيا؟ زمانم لال
بى، ئەگەر توش ۋەك ئەمەت لى بى؟»

كارەكرانى پلاژەكە بە ھەر جۈرىك بوو ھەلىان گرت و بردىانە
نىۋ كابىنەيەكەۋە.

خەلكى لە دەرەۋەى كابىنەى گەشتكەرانى دەرىيا، ۋەك كۈبوۋنەۋە
ھەر جارەى پىنچ بۇ شەش كەس لىنى كۈدەبوۋنەۋە و سەرىان دەكرد
بەو كابىنەيەى ئەۋى لى بوو و قسەيان لەبارەۋە دەكرد.

«خوای خۆشبین، ده‌لین دوو سه‌عاتی ره‌به‌ق له‌ژیر ئاودا
ماوه‌ته‌وه.»

«بابه‌گیان، ئاخ‌ر ئاده‌میزاد چۆن ده‌توانی دوو سه‌عات له‌ژیر ئاودا
بمینیته‌وه؟»

«له‌وانه‌یه‌ به‌ خۆی خۆی کوشتی.»

«باوه‌ر ناکه‌م، چ‌رۆی له‌وه‌ ناچی به‌ خۆی خۆی کوشتی.»

«جا له‌ رۆوییه‌وه‌ ده‌رناکه‌وی، به‌لام باوه‌ر بکه‌ وایه‌، چونکه‌ ئێمه‌
دراوسینه‌کمان هه‌یه‌ که‌...»

«خوای به‌ قیسه‌تی هیچ‌کە‌سی نه‌کا.»

«هه‌قی خۆی بوو که‌ مرد، ئاخ‌ر که‌سی نه‌بوو پیتی بلی که‌ تو
مه‌له‌وانی نازانی، بۆچی خۆت هه‌لده‌ده‌یته‌ ناو ده‌ریا. باش بوو که‌
مرد.»

«ده‌بییره‌وه‌.»

«براده‌ره‌کانی ده‌لین که‌ مه‌له‌وانیکی چاپووک بووه‌.»

«ده‌لین دوا‌ی ئه‌وه‌ی چۆته‌ نیو‌ه‌وانچه‌وه‌، ئیدی نه‌هاتۆته‌
ده‌ره‌وه‌.»

«ده‌لین سه‌رخۆش بووه‌.»

«ئه‌گه‌ر سه‌رخۆش بووبی، مردن هه‌قی خۆیه‌تی.»

«ئه‌شی تووشی سه‌کته‌ قه‌لبی بووبی؟»

«باوه‌ر ناکه‌م، یه‌کێ له‌م سال و ته‌مه‌نه‌ وایه‌ پر دلی وه‌ستایی.»

دکتۆر و پۆلیس پیکه‌وه‌ گه‌یشته‌ پلاژه‌که‌. چوار ئافره‌ت له‌سه‌ر
چه‌وه‌که‌ راکشایبوون و قسه‌یان ده‌کرد:

«ئەگەر دەتیبینی نەتدەتوانی چاوی تی بېری، ئای چ بە ژن و بالا و
روویەکی جوانی هەبوو.»

«دوو چاوی سەوزی جوانی هەبوون.»

«تو بۆ براژانگەکانی نالیی؟»

«بەستەزمان...»

«دداڤەکانی وەک سەدەف وا بوون.»

«مەگەر مەرۆف دەزانی چون دەمری...»

«ئەو کابرا بەستەزمانە، وا دیار بوو کە لە بەیانی زوووەوە خنکاوە.»

کاتیک کە من پلاژەکەم بەجی هیشت، دنیا تاریک داهاتبوو. هیشتا
خەلکی دەربارەیی چاو، برۆ، لووت، پیلوووەکانی، رەنگی پیستی، جوانی
دەم و چاوی و ئەندامی رینگی ئەووەوە قسەیان دەکرد!

سهعات فرۆشى

«ئىستا يانى هرچى به دبهختى دونيا ههيه، پروويان له تو
كردوه؟»

«بهلى، بهلام باوهرت ههبن، هيچ كاتيكيش به خوم نه مويستوه و
به دايدا نه گه راوم!»

ئهو رۆژه به يانى زوو به نيازى فرۆشتنى سهعاته كه م له مال
هاتمه دهره وه. نازانم ئيوهش وهك من به هوى دهستكورتى و
ههژاريه وه، ئهو شتانهى كه ههتانه له كاتى تهنگانه دا دهيفرۆشن،
وهك من په ريشانى و خهفت پرووتان تى دهكا يان نا؟

من وام، كه بمهوى يهكى له پيداويستيه كانى خوم بفرۆشم بو
خهرجى مال و منداله كانم، ئهوا دواى ههست به په ريشانيه كى زور
دهكه م، چونكه كه پيويستم به شته كه دهبن، جا فرخى دهزانم و له
كاتيكى ئاسايدا به بينرخم وهرگرتبوو.

ئهو رۆژهش سهعاتيكى دهستم ئه وهنده له لا سهنگين و به نرخ بوو،
وامدهزاني ئه گهر چند دهقه يهك له دهستم نهبن دهستم شكاهه.

شهوى پيشوو له گهل ئهو ميوانانهى هاتبوونه ميوانداريمان نا
درهنگانيكى شهو، دهربارهى بارى جوگرافيا و ئابوورى توركياره و
بارى هاولاتيان و جوورى يارمهتيدانيان، به دوور و دريژى ليوه
دواين.

ميوانه كان چند دهقه يهكى ديش دانيشتن، جا زياتر دهچوونه نيو
مهوزووعه وه و باسى شتى بهرزتريان دههتيايه گورئ.

دوایی وهک هۆزه کئوییه کان، گوریان کرده خوانی نانه که و کهوتنه
پیاوه لدانی دهست و کابانی ژنه کهم و له چاونوقانیکدا ههرچیان به بهر
چنگی کهوت خواردیان. جار جار منیشیان راده کیشایه نیو
مهوزووعه وه و دهربارهی کارتیکردنی ئەدهبیات له سهه میللهتی
تورکیا، ماوهیه ک قسه م بو دهکردن!

ئهو رو سبهینی، سهیرم کرد منداله کان نیوه رو هیچ نییه بیخون،
بویه بریارم دا بچم سهعاته کهم بفروشم.

ئهبهته ئەم مهوزووعه له دوینیشه وه وه دوای نانخواردنه که ههستم
پی کرد، به لام له رووم نه هات له پیش میوانه کان سهعاته کهم بفروشم.
به تایبهتی قسهکانی یهکی له براده ره بیرکاریزانه که مان، له و
بریاره م ساردی کردم وه. دوسته بیرکاریزانه که مان دهیگوت:

«ته نیا ئیوه نین که ئەمرو گالته به بیرکاری بکن، به لکوو زوربهی
هاولاتییه کانمان باوهریان به بیرکاری نییه. به لام دهبی چاک بزانی که
بنچینهی پایه داری راسته قینهی ههر میللهت و ولاتیک په یوهندی
ته وای به زانستی بیرکارییه وه ههیه.

ئهبهته منیش به سروشتی ئەم خه لکه پینکه نیم، به لام پینکه نینه کهی
من نه بو بیرکاری بوو، نه بو ئەو ههقیقهته تالانهی میللهت و
ولاته که مان بوو، به لکوو پینکه نینه کهی من بو ژیانی تالی خوم بوو. بی
ئوهی خه لکی ئاگیان له من بی که من نامه وی بو نانی ژن و
منداله کانم روو له خه لکی بنیم و شهه رمه زار بیم. به جوری ئاگام له
خوم برابوو که کهوتبوومه خه یالی داهاتووی بابرده له م و دوایی
دهنگیک به ئاگای هینامه وه:

«حه سه ن ئاغا، بو قسه ناکه ی؟ ئیوه له م باره یه وه راتان چیه؟»

«ههقی ئیوه یه و من له سه دا سه د له گه ل قسه کانن ئیوه دام.»

دوای گوتنی ئەم قسەیه، پیکهکانیانم بو پرکردن و دام
دەستیانهوه.

بیرم دەکردهوه ئەو شتانە ی باسیان لیوه دەکەم، بەلگەیهکی چاک
بو فرۆشتنی سەعاتەکەم.

بەیانێ که له مال چوومه دەرەوه، یهکهمجار سواری پاس بووم و
دوایی سواری کهشتی بووم. دوای دابه‌زین له کهشتی، ماوه‌یه‌کیش به
پیاده رویشتم و به خۆم ده‌گوت:

«باشه من ئەم سەعاته چون بفرۆشم و به کێی بفرۆشم؟»

نابی به یه‌کی له خزم و دوستانه‌کانی بفرۆشم، چونکه به‌رای من
که‌سیه‌تی هەر مرقوئیکی بیه‌وی شتی بفرۆشی، ئەگەر ئەو شته‌ زین،
په‌موو، پارچه و شتی دی بی، ئەوا هیچ له که‌سیه‌تی ئەو ناهێنێته
خواره‌وه.

من ئەگەر سەعاته‌کەم به یه‌کی له دوست و ناسیاوه‌کانم بفرۆشم،
پایه‌یی که‌سیه‌تی من دینه‌ خواره‌وه و دوای ئەوه دوست و ئاشنایانم
سەر به ماله‌که‌مدا ناکه‌نه‌وه.

بی ئەوه‌ی رابوه‌ستم، به یه‌کی له شه‌قامه‌ قه‌ره‌بالغه‌کانی شاردا
به‌ره‌و ژوور بوومه‌وه. له هه‌مووی خراپتر ئەوه‌بوو سەعاته‌که‌ی
ده‌ستم ئەوه‌ند قورس بووبوو که وا بیرم ده‌کرده‌وه دوای ساتیکی که
قولم له بنرا دهرده‌هینی.

پاش ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک رویشتم بریارم دا که سه‌ریک له بازاری
کونه‌فرۆشه‌کان بده‌م.

له کاتیکدا له‌به‌ر ژانی قاچم خۆم له‌سه‌ر پێیان رانه‌ده‌گرت، خۆم
کرد به بازاری کونه‌فرۆشه‌کان و پاش ئەوه‌ی ده‌ بو پازده‌ جارن له‌م
سه‌ر چوومه ئەو سه‌ر، چاوم به‌ رایه‌خی کابرایه‌کی ورده‌واله‌فرۆش

کهوت، که چهندين کونه سهعات و قاپوقاچاغی کون و کهونه لؤکسی له پيشه خوی دانابوو. دهمودهس سهعاته کهم له دهست کردهوه و دهستم دريژ کرد و پرسيم:

«ئمه دهکری؟»

کابرای وردهواله فروش دواي ماوهیهک که سهعاته کهمی هه لگیر و وه رگیر کرد، به یهک قسه به بی ئه م لاو ئه و لا، پرسى:

«باشه چهند باییه؟»

هه رچهند دوو سال له مه و پیش به دوو سهه و په نجا لیره م کری بوو، به لام دهنگی زبری فروشیاره که وا خراپ کاری تی کردم، گوتم:

«په نجا لیره.»

کابرای وردهواله فروش بزه یهکی بلحی کهوته سهه ر لیره رهش و بیسهکانی و گوتم:

«بیست لیره ت بده می؟»

دهمودهس سهعاته کهمی بده می و بیست لیره کهی لی وه رگرم، ههستم به قورسایى دهستی کرد که کهوته سهه شانم، که بووم وه رگیرا بووبه رووی یهکی له میوانهکانی دویشه و بوومه وه.

به بینینی زور نار هحت بووم، به لام چاره نه بوو.

«سهلام قوربان.»

«سهلام گیانه کهم، خه ریکی چی؟»

کابرای وردهواله فروش گوتم:

«ئوه له بهر خوتان که سهعاته کهی بیست لیره ش ناهینى، به لام چ دهکى هه ندى جار پیاو ده بی وه زعی فروشیاریش له بهر چاو بگری و یارمه تی بدا!»

به نارده حه تيبه وه گوتم:

«به لام من مه به ستم فرؤشتنى نه بوو، هه رگيز ئه م سهعات
فرؤشتنى له سهه ر نيبه.»

كابرا گوتى:

«ئاخر كورى چاك، ئه گه ر دلت ناين بيفرؤشى، بوچى وه خته كه مان
لى ده كوژى؟ مه گه ر گالته مان پى ده كه ي؟»

به بى نه وه ي گوئ به قسه كانى نه و بدهم، له گه ل براده ره كه م
كه وتينه رى. بو نه وه ي نه و براده ره م دلخؤش بكه م، گوتم:

«ليره وه تيبه ريم ئه م سهعاته م له فرؤشياره كه به په نجا ليره كرى،
گوتم بزانه م كلاويان له سهه ر ناوم يان نا. بويه وه ك فرؤشياريك
پيشانى نه و كابرايه م دا، نه ويش وايده زانى من به راستى سهعات
فرؤشم، وازى لى نه ده هينام!»

براده ره كه م به بى نه وه ي هيچ گرنگيه ك به م بابه ته بدات، گوتى:

«به راستى زؤر چيزم له قسه كانى دويشه و بينى. ئه گه ر شه ويكى
ديش ديسان ئاوا كو بيبينه وه، زؤر باشه.»

«به راستى ئه م جوهره دانيشتنانه پيوسته.»

كاتى لى جودا بوومه وه، به خه فه ته وه سووارى پاس بووم. به كى
پرسى:

«قوربان، سهعات چه نده؟»

«قوربان گيان، شهش و چاره كه.»

«ئه گه ر وا بى، سهعاته كه ت ته واو نيبه.»

به نارچه تيبه وه جاريكي ديش سهيري سهعاته كه م کرده وه و سهيرم کرد ههقيه تي، چونكه سهعاته كه م به ته واوي شهش و ههژده دهقه ي پيشان ده دا.

«ههقي خوته كاكه گيان، سهعات شهش و ههژده دهقيه.»

«ديسان ته واو نييه.»

بي نه وه ي وه لامي نه و كا برا كه ته و ريكي پوشه بده مه وه، رووي خوم لي وه رگيرا. به لام كا برا له كولم نه بو وه وه.

«ببووره قوربان، كاتي ليم پرسى سهعات چهنده، سهيرم کرد سهعاته كه ت ته واو نييه.»

خوم بي رانه گيرا و گوتم:

«ته واو نييه با ته واو نه بي، كاكه نه م مه وزووعه چ په يوه ندييه كي به تو وه هه يه؟»

«نه وه چ قسه كرد نيكه، منيش هاو لاتييه كي نيوه م.»

كا برا وهك بلي به ريوه به ري گشتي بي، يان وه زيريك بي و فرمان به سه ر كارگيريكدا بكا، به م شيويه گو تي:

«من خوم سهعاتم هه يه، به لام بويه ليم پرسى، تا په ي به گرنگي كات ببه يت و سهيري سهعاته كه ت بكه يت. ناخر كه سي نييه بلي كاكه نيسنا سهعات شهش و ههژده دهقه نييه، كهوت دهقه ي له گه ل سهعاتي خهلكي جياوازه. هه ر نيسنا سهعاته كه ت له سه ر سهعاته كه ي من چاك بكه ره وه.»

وه لامي قسه كانيم نه دا يه وه. به نارچه تيبه وه گو تي:

«كاكه سهعاته كه ت راست كه ره وه، كهوت دهقه له پاشه.»

«كاكه خوم كه زده كه م كهوت دهقه له پاش بي.»

«نابین، به خوا نابین.»

بۆ ئهوهی له دهستی رزگارم بێ چهند ههنگاوێک چوومه پیشهوه،
بهلام کابرا وهل نهبوو و هاواری دهکرد:

«دهتهوی بۆ کوی ههلبییت؟ هه ر ئیستا سهعاته کهت راست
که رهوه، دهنا وازت لی ناهینم.»

«راستی ناکه مه وه. ناخر چ په یوه ندییه کی به تووه ههیه که سهعانی
من ته و او بێ یان نا؟»

«قوربان، من هاوالاتییه کی ئیوهم، قازانجه که ی هه ر بۆ خوتان
ئه گه ر ئیستا له م ویستگه یه سهعاته که تان چاک بکه نه وه.»

پاسه که له یه کی له ویستگه کاندایه ستا. کابرا له و پیاوه ی تازه
سواری پاسه که بوو پرسى:

«قوربان، سهعات چه نده؟»

«شهش و نیوه.»

کابرا له گه شتکه ریکی دی پرسى:

«باشه قوربان، لای تو سهعات چه نده؟»

«شهش و نیوه و دوو دهقهش لای داوه؟»

«هی هه ر دوو و کتان هه له یه، تکایه هه ر ئیستا سهعاته کانتان راست
بکه نه وه. ئیستا سهعات حهوت و بیستو چوار دهقه یه.»

دوای ماوه یه ک کابرا سهیری سهعانی خانمیکیشی کرد و گوئی:

«خانمی خوشه ویست، تکایه توش سهعاته کهت راست که وه، وا
دیاره هی توش پازده دهقه له پاشه.»

به دهنگیکی نابهدله وه له منی پرسییه وه:

«سه عاتكه ت راست كرده وه؟»

«قوربان، تكات لى ده كه م، له وه زياتر نار هه تم مه كه. خو من چ خراپه يه كم به ران به ر نه كرده ووى، تو پرسى يارى سه عاتت لى كردم، منيش وه لامم دايت ه وه.»

«تكايه، چاكى كه ره وه.»

«چاكى ناكه مه وه.»

«من هاو لاتي به كى نيوهم. زووتر سه عاتكه تان چاك بكه نه وه.»

«كورى چاك، ناخر هاو لاتي كئيه، بو مه گه ر نيمه گه ريده ين؟»

«من نيشم نه وه يه سه عاتى ناته واوى هاو لاتي به كانم راست بكه مه وه. باوه ركه هه مووى نه وه سه عاتانه يه بوونه ته هوى نه وه ي نه توانين بگه ين به پا يه يى ولاته پيشكه وتوو ه كان. ده ست به بووژانه وه يه كى گشتى بكه ين و ولاته كه مان له م به دب ه ختى و فه لاكه ته بزگار بكه ين.»

پاشان داواى يارمه تى له شو فيره كه كرد و پرسى:

«سه عات چه نده؟»

«سه عاتم نييه!»

كابرا به نار هه تيبه وه گو تى:

«چون ده بن سه عاتت نه بنى و گرنگى به كات نه ده ي؟ پياوى بيه عات يانى هيچ!»

«كاكه وا گه رم مه به، نه گه ر راست ده كه ي بيته پار هم بده رى تا بيكرم و بيمه خاوه نسه عات.»

خانميك به نار هه تيبه وه گو تى:

«جا کي دهلي سه عاتي تو ته واوه، بوچی تو سه عاتكه ت له سر سه عاتكه كاني ئيمه راست ناكه يته وه؟ ئه شي هي تو هه له بي؟»

كابرا به بيستني ئه م قسه يه سه عاتكه كهي دهستي له دهست كرده وه و سه عاتيكي بركي له گيرفانه جليقه كهي دهرهينا و سه عاتي نيو ئه مگوستيله كهي له په نجه ي كرده وه، له كاتيكا هه مووياني به خانمهي پيشان ددها، خانمه كه گوتي:

«وا دياره ئه م برادهره شيته.»

يه كيكی دی له گه شتگه ره كان گوتي:

«راست دهكه ي خانم، وا دياره ئه م كابرايه شيته، چونكه سه عاتيكيان هه شت و پينجي نيشان ددها.»

كابرا له كاتيكا سه يري ئه و سه عاتهياني ده كرد، گوتي:

«ئاي بيشه ره فانه، وا دياره له چاپخانه كه دهستيان لي داوه.»

بو ئه وه ي هه رچي زووتر له شه ر پي فروشتني ئه و كابرايه رزگارم بي، دوو ويستگه زووتر له ويستگه كهي خو م دابه زيم.

ئو بو ئه وه ي بيرم بخاته وه، هاواري كرد:

«له بيرت نه چي، سه عاتكه ت حوت دهقه ببه ره پيشه وه.»

ماندوو و مردوو گه يشتمه مال. ژنه كه م بو ئه وه ي بيرم بخاته وه پرسى:

«ئهي كوا ماسي؟ ئهي بريار نه بوو ماسيمان بو بكري؟»

من كه نه متواني بوو سه عاتكه كم بفروشم و به پاره كه ي ماسي بكريم، ناچار درويه كم بو دروست كرد و وهك ئه وه ي ماسي كرپيم هه ر له بير نه مابن گوتم:

«راست دهكه ي نازيزم، به لام له بيرم چوو.»

«چی؟ چون له بیرت چوو، مروف چون له بیرى دهچی ماسى
بکری!»

«باشه مادام باوهر ناکهى، من بکولینه، نهگینا چیدیمان نییه بیکهى
به چیشت و دهرخواردی میوانهکانی بدهی؟»

نه و شهوه دووباره لهگهله برادران دهربارهى زور مهسهلهى
په یوهند به تورکیا را و قسه و باسمان خسته روو. که هاتینه سر
بهراوردکردنی تورکیا لهگهله میللهته پیشکه وتووکانیدا، گوتم:

«گه ورهترین جیاوازی نیوان میللهتی ئیمه و میللهتانی پیشکه وتوو
ئهوهیه که ئهوان گرنگی به کات ددهن و ئیمه گرنگی پی نادهین.»

یهکن له دوستهکانم پشتگیری قسهکانی منی کرد و گوتم:

«میللهتی ئیمه گرنگیهکی ئهوتو به ده دهقه و بیست دهقه و ههتا
یهک سهعاتیش نادهن، ههتا به وهش قایل نابن. ههلبهته ههندیکتان بهم
قسهیهم پیدهکه نن، بهلام ئه مه راستیهکه ناتوانین نکوولی لی بکهین.»

سهیریکی سهعاتهکهی منی کرد و لیمی پرسى:

«قوربان، سهعات چهنده؟»

«به داخهوه ئهوهی من وهک ئهوهی بلینی خهوتبی!»

باش ناموژگارییان له گوئی نهگرت

گوئی:

«حه زناکه م کاره ساتیک له ماله که ماندا روو بدا و له چوار دیواری
خانوو که مان برواته دهره وه و بگاته بهر گوئی خه لکی.»

پاشان رووی له کوپه گچکه که ی کرد که خه ریکی نووسینه وه ی
راهینانه کانی بوو و گوئی:

«تینگه یشتی چیم گوت!»

«به لی بابه گیان، تینگه یشتم.»

دوای ههفته یه ک، نامه یه کی به ئیمزای به رپوه بهری قوتابخانه ی
کوپه که یه وه به ده ست گه یشت. به رپوه بهری قوتابخانه که له
ناره زاییه ته کانی خویدا دهریخستبوو که کوپه که ی ئه و، له قوتابخانه دا
دهستی داوه ته دزی و شه رکردن.

پاش خویندنه وه ی نامه که داوای له کوپه گه وره که ی، کچه که ی،
خه سووی و هه تا ژنه که شی کرد که له مه وزووعی دزینی کوپه که یان
کپ بن و لای که س نه یدرکینن. تا ئه و روژه کوپه گچکه که یان بو
پاراستنی شه ره فی خیزانه که یان دزییه بچوو که کانی مه ودای ماله که یان
زیاتر نه ده چوو دهره وه و ته نیا ئه وه نه بی که گیرفانی ئه و میوانانه
ده که را که ده چوونه ماله که یانه وه. باوکیان له ترسی رپیسوا بوون،
هه موو جاری رووی له ئه ندامانی خیزانه که ی ده کرد و ده یگوت:

«وریا بن، که س نه یبستیتته وه، ده نا شه ره فی چهند ساله مان

ده چی.»

هەر بۆ بەرگریکردن لە رێسووا بوون، لە کاتیکا خانمی تاکە
گوارەپەکی لە مالهووە بزر بووبوو، باوکیان بە نارەحەتییهووە گوتی:

«ئامادەم دوو ئەوەندە قیمەتی راستەقینەیی خۆیت بۆ ببزێرم،
بەلام دانیام تا ئیستا لە مالی من شتیکی وا نەبوووە و ناشیی. حەتمەن
گوارەکەتان لە جینگایەکی دی ون کردوووە.»

هەتا رۆژنیکیان دایکیان کورە گچکەکەیان راکیشایە سوچیکەووە و
داوای لێ کرد تا دان بە درۆیەکانیدا بنی.

باوکیان دەمودەس گەیشتە سەریان و داوای داخستنی پەنجەرەکان،
گوتی:

«بەلام ئازیزم، وریابە، کەس نەیبیستی، ئەگینا ئابروومان دەچی.»

کاتی باوکیان زانی کورە گەرەکەیان جگەرە دەکیشی و جار جار
«هیرۆئین» یش بە کاردینی، بە رووی خۆیدا نەهینا و تەنیا بە
دانیشتنیکێ خیزانەکەیان کوتایی پێ هینا. لە دانیشتنەکاندا باوکیان
رووی لە هەموویان کرد و گوتی:

«تکا لە هەمووتان دەکەم ئەو مەوزووعە لای خەلکی نەکەنەووە و
نەهیلن نەهینییهکانی خیزانەکەمان لەنیوان چوار دیواری مالهکەمانەووە
بڕواتە دەرەووە.»

داوای ماوهدیهک هەردوو کورەکەیی شەوانە درەنگ دەگەرانهووە
مالهووە و پاش چەند رۆژنیکێ دی، ئیدی هەر لە دەرەووە دەمانهووە و
نەدەهاتنەووە.

دایکیان ویستی نارەزایەتی خۆی پیشان بدا، بەلام باوکیان داوای
لێ کرد بیدەنگ بێ و گوتی:

«وریابە، دراوسێکانمان نەیبیستن، دەنا ئابروومان دەچی.»

یه که مجار کوره گوره که یان و دوايش کوره گچکه که یان، ئیتر هر
نه ده هاتنه وه ماله وه.

باوکیان بو دلدانه وهی دایکی مناله کان پی پی گوت که نه و مه وزووعی
بیزاری نه کا و هر چند پییان ده کری زیاتر هول بدن تا خه لکی
به م مه وزووعه نه زانن. پاش چند هه فته یه ک کوره گوره که یان به
تاوانی هه لگرتنی مادهی سه رخوشکه ر گیرا و خرایه زیندانه وه.

باوکیان له میانهی دانیشتنیکی خیزانه که یان داوای لی کردن کی
شتیک ریکخن تا که س بونی نه و مه وزووعه نه کا. دایکیان گوتی:

«نه گهر پیرسن کوا کوره گوره که ت، من بلیم چی؟»

«زور ئاسانه بلی سه فهری کردو وه. بلی بو سه فهر چونه
نه وروپا.»

کوره گچکه که شیان به تاوانی دزی گیرا و خرایه زیندانه وه.
باوکیان له دانیشتنیکی خیزانه که یدا گوتی:

«تکا له هه مووتان ده که م کاریکی وا بکه ن که س نه بییستینه وه،
نه گینا له م گهره که ریسوا ده بین. نه گهر لینیان پرسین کوا کوره
گچکه که تان، بلین له فرمانگه یه کدا دامه زراوه، فرمانگه که شیان
ناردو وه ته یه کی له مه لبه نده کانه وه. ئینشائه لا باش له قسه کانم
تیگه یشتون؟»

دوای نه وهی کوره گوره که یان ره وانهی نه وروپا کرد و کوره
گچکه که شیان له پیناوی خزمه تکردنی زیاتری کومه ل، ره وانهی مه لبه نده
جیا جیاکانی ولات کرد.

له هه مان کاتدا کچه که یان پوژ به روژ سکی گوره تر ده بو و
ده هاته پیشه وه، باوکیان دانیشتنیکی ریکخست و گوتی:

«داواتان لى دەكەم زۆر چاودىرى رووداوه كانى نيو ماله كه مان
بگەن و ھەر بۇ ئابروونە چوونى خىزانە كە مان، كاريكى وا بگەن كەسى
شنى نە بىستىتە وە.»

باوكيان بە سەرفكردىنى پارە يەكى زۆر و بە ھوى «كورتاژ»،
سكى دەرىپە رىوى كچە كەى گەراندە وە دۇخى جارانى. ئەو ھەلسان و
دابەزىنە چەند جارنىك دووبارە بوو وە. پاشان كچە كە يان شەوان
توزى درەنگ دەگەر ايه وە ماله وە، تا وای لى ھات دواى ماوہ يەك ھەر
نە دە ھاتە وە.

رۆژىكيان دوو كەسى غەرىبە ھاتنە لای باوكى و گوتيان:

«خانمەتان دوینىشە و لە قومار سى ھەزار لىرەى دۇراندو، دەبى
ئىوہ بىبىژىرن.»

باوكى گوتى:

«رازىمە، من پىاويكى بە شەرفم، بە يانى پارە كە تان دە دەمى.»

باوكى ھەر ئەو رۆژە عەسەر چەند مىز و بەرە و مافوورى
مالە كە يانى فرۆشت و بەرلە وەى داواكارە كان بىنە وە سۇراغى
پارە كە يان، ئەو پارە كەى كرده دەستىانە وە و لە دانىشتىكى
خىزانە كە پىدا گوتى:

«وہكوو ھەمووتان دەزانن، ھەتا ئازە لىش شتە پىسە كانى خوى
دادە پۇشى. ئىمە ئەگەر نە توانىن ئەو كارە ساتانەى بە سەرماندا دى
دايىپۇشىن، دەبى زۆر ھىچو پوچ بىن. ئەوہ بۇ جارى چەندە مینە
داواتان لى دەكە مە وە، ھە ولىدەن نەئىبىيە كانى خىزانە كە مان لە چوار
دىواری ماله كە مانە وە نە چىتە دەرە وە، بۇ ھەتا ھەتايە لە نىوان ئەم
چوار دىوارە با نە چىتە دەرە وە.»

پاش چەند رۆژنیکى دى، داروغاى گەرەك خەبەرى داپى
خەسووە که یان لە مالینکدا گرتوووە که شوینی فەساده.

باوکیان لە کاتینکا هەولی دەدا که کەسێ ئەم مەوزوو
نەبێستیتەو، کەچی رۆژنامە یەکیان هەوالی گیرانی خەسووە که یان
گەیشتبوو و لە لاپەرە یە کەمی خۆیدا چاپی کردبوو. بۆ ئەوە
بتوانی بەرگری لە ریز و ریسوا نەبوونیان بکات، نەیکری. دواى ئەم
کارەساتە دانیشتنیکى گشتى و گەرە ی بۆ خیزانە که یان سازدار
تیایدا گوتى:

«خو لە ناوتان بیات، که ئاوا منتان بێشەرەف و ریسوا کرد. تکتان
لێ دەکەم، هەر کارى که دەتانهوی بیکەن، بەلام هەول بەدەن بۆ
داپوشینی شتە که لە چوار دیواری ماله که مانەو نە چیتە دەرهو
خەلکی ولاتە که مان چ ئیشان نییە مەوزوو عیكى بچووک لە مینشیکەو
دەکەن بە گامینشیک.»

دایکیان گوتى:

«بەلام ئەم خانوو بۆ پاراستنی نەینییەکانى خیزانیکى وەک ئێ
بچووک، ئەگەر حەز دەکە ی خەلکی نەینییەکانى ژيانى ئێمە نەبێست
خانویەکی گەرە تر بگرە.»

«قایلم و نامادەم بۆ پاراستنی شەرەف و ناموسم، خانویەکی
بەقەد باغیکتان بۆ بگرم.»

باوکیان بینایەکی چوار نەومی بە کرى گرت. لە ژێر زەمبەنە که
کۆرە گەرە که یان خەریکی کرین و فرۆشتنی «هیرۆئین» بوو، کۆرە
گچکە که شیان لە نەومی یە که مەدا خەریکی چاپکردنی پارە ی کاغەز
دۆلار بوو، خەسووە که شى نەومی دوو مە کردبوووە خانە ی فەساده
کچە که شى لە نەومی سێ مەدا خەریکی فرۆشتنی جنسى خۆ ی بوو بە
دەلالەکانى ئەقین و عیشق، دواچار لە نەومی چوارە مینشیان ژنە که ی

خه ریکی سه رپه رشتی و به رپوه بردنی قوماریکی گه وره ی ده کرد و
کرد بوویه قومارخانه.

باوکیان بو پاراستنی شه ره فی خیزانه که ی، هر له هاتوچووندا
بوو و له سهر نهو ژیانه به شه ره فه ی خوی به ردهوام بوو.
هر که له نهومی یه که م شتیکی بییستایه، به هه شتاوی خوی
ده گه یاندی و هاواری ده کرد:

«وریا بن، گوئیان لی نه بیت.»

هر کاتیکیش گوئی له دهنگی مه کینه ی چاپی پاره ی کاغز بوایه،
به خیرایی خوی ده گه یانده لای کوره گچکه که ی، که له نهومی دووهم
بوو. هاواری ده کرد:

«وریابه، کهس گوئی لی نه بیت.»

دوچار هر کاتیک خه سووه که ی له گهل کریاره کانی، یان کچه که ی
له گهل کریاره کانی، یان ژنه که ی له گهل قومار بازه کان قره وگاله یان
بکه وتایه نیوانه وه، به په له خوی ده گه یانده نهو نهومی قره وگاله که ی
تینا دروست بوو بوو، جا داوای لی ده کرد کر و بیدهنگ بن. جا
ده یگوت:

«وریا بن، کهس گوئی لی نه بی.»

به لام دوینیش ه و پولیس رژانه نه م ناوه و دهوری ماله که یان گرت
ر جگه له باوکه به شه ره فه که یان، نهوانی دیان هه موو گرتن.
نه اندامانی خیزانه که ی تکایان ده کرد و ده پارانه وه و ده یانگوت:
«بو هر شوینیک بلین تاماده یین، به لام تکاتان لی ده که یین، کاریکی
وا بکن باو کمان نه بییستیتته وه.»

له و کاته دا باوکیان له خه و راپه ری و هاواری کرد:
«لیگه رین با بییستنه وه. چه زده که م بییستنه وه. به یانی خانوویه کی
که وره ترتان بو ده گرم!»

به شهرتی چه قو

باوكم زلله يه كي قايمي خيوانده بناگويم و دايشم زلله يه كي
قايمتری خيوانده بناگوينكه ي ديم. جا ههردوو كيان هاواريان كرد:

«دهلنی نامهوی بخوینم، ها؟»

ماموستا كه شمان زلله ي سئیه می خيواندمی و فرنی دامه سهر
پيلاوه كه ی.

باوكم گوتی:

«كورم، سهیری برا گه وره كهت بكه كه سئ سال له تو گه وره تره
و دهرزه كانی خوی نه خویند، ههقی وایه بو تو ببیته ئاویته ی عیبرهت.
ئه گهر بيخویندایه ئیستا حالی وا نه ده بوو. فه قیره ی هه موو رۆزی
سبه ينان سهعات چوار له خه و هه لده سستی و ده چیته مه يدان. له بهر
ئه وهش زوو ده چنی كه هه رچییه كي هه رزانی ده سته كه وت به كسه ر
بيكری. به لام هه چ دلم پئی ناسوتی. به كي گوی به قسه ی دایك و
باوکی خوی نه دا، ئه وه سزاكه يه تی.

كه له ته مه نی تودا بوو زور ئاموژگاريمان كرد. پیمان گوت بو
خوی پیاو بی و بخوینی. پیمان گوت ئه گهر بخوینی ده توانی باشترین
كچی ولات بیینی. چاكترین عاشقايه تی ئه م ولاته بكا. نازدارترین
ئوتومبیل بکری و ببیته خاوه نی به رزترین خانوو، سه ر به هه موو
لايه كدا بكه ی پاره يه كي زورت ده سته كه وی، به لام نه چوووه گویییه وه ر
نه چوو. ئه ویش وهك ئیستای تو لیمان هه لسایه وه سه ر پئیان و گونی
ناخوینم و ناخوینم. به لام له توم ده وی بو خوت بخوینی و بییه
پیاویکی گه وره!»

به هر گیانکیشانیک بوو، بهردهوام بوومه وه.

باوکم پرسى:

«باشه ئينشائه لا له مه و دوا ده خوینى؟»

وه لامم نه دایه وه.

«چی؟»

ديسان وه لامم نه دایه وه.

جاریكى دیش شەق و مست و پینلاقەم خوارد.

باوکم گوتى:

«کورم له تۆم دهوئى فیکر و هوشت بینیته وه که لله ت و بو خوت

بخوینى.

سهیری برا گه وره که ت بکه، له چ مه رگه ساتینکدا دهژى. خو راسته
چەند رۆژیکه عه ره بانه یه کی کرپوه و وهک فرۆشیاره گه رۆکه کان
دهگرئى، به لام ئاخیر و ئاقیبه تی ئەم کاره چیه؟

ئەم کارانە نه خانه نشینی تیايه و نه دلنیا بوون. کاکت ئەگەر ئەمرۆ
نیش بکا زوری دهستدهکه وئى، به لام ئەگەر به یانی کار نه کا هیچی
دهستناکه وئى. یانی دهمه وئى بلیم هیچ شتیکی دهستناکه وئى.

تازه ناچاریه، پیاو که پینج بو شهش برادهری قرتقرتۆکی بگرن
چی پهن دهگرئى. تۆ خوت باش دهزانی که فرۆشیاره گه رۆکه کانی
ولانه که مان چ نرخیکیان نییه.

باوهرکه نه و کاکه ی تۆ که بیرى لى دهکه پته وه وهک ديو وایه،
کاتی بیینی پاسه وانیک وا له جاده له یه کی دهگه رینت، چ کون نامینی
خوی تی کوتى و خوی لى بشاریته وه. تۆ دهبی بیته پیاویکی گوره.
پیاویکی زور گوره. تۆ دهبی بۆینباخ بیهستی. دهبی ئوتووی پانتۆلت

گوی بېریت! تو دېبی چوند خزمه تکار و شوؤفیر له بهردهم دهرگای
ژووره کهت بوهستن.

هوش و بېریت بینه وه سهره خوت، دلنیام سهرده که ویت.»
به هر بهر به ختی و دهرده سهرییه ک بوو دیبلومم وهرگرت.
باو کم گوتی:

«باشه ئینشائه لا له دواي ئه مه شه وه ده خوینی؟»

وه لامم نه دایه وه.

«وه لامم بدهر وه، دهنه به مست و پیتلاقان ده که ومه گیانته وه.»
«حه ز ده که م له گهل ئه وه شه وه وهره قه ی دیبلومم وهرگرتووه، له
مه یدان شووتی بفروشم.»

«لینت دهردهم ها...»

«به لام بابه گیان، تو سه یری کاکم بکه.»

«راسته کاکت خاوه نی کوگایه که، به لام به چ دهر دیک چووه؟»

خاوه نکوگا نه مانگانه ی خانه نشینی هه یه و نه داهاتوویه کی
ئه وتوی هه یه پیاو به هیچی دابنی. ئه گهر ئه مرو کاکت نه خوش کهوی
و نه توانی نیش بکا، ئه وا مهرگی حه تمییه. به لام تو نابنی وه ک ئه و
بیت. تو دهبی بوینباخ ببه سستی. پانتوله کهت ئوتوو کرابی. له
هه مووشیان گرنکتر تو دهبی شوؤفیر و خزمه تکاریکی زور له بهر
دهرگای ژووره کهت وه ستابی.»

«زور چاکه، که واته ئه و کاته ده توانم که بابخانه یه ک بکه مه وه.»

«مه رچی که باب و که بابچی هه یه، خه ریکی کاری ناشترین و
بیجین. نازیزه که م، چه رخی ئیمه چه رخی که باب نییه، ده وروزه مه نی
ئیمه ده وری وه ده ست هینانی زانیارییه.»

«زور چاکه، به لام ئیوه بغه زموون، له پاشان له کوی بخوینم؟»

«ئهی زانکوکانیان بۆچی کردۆتهوه؟»

«باشه، ئیستا مادام سوورن له سهه ئه وهی بچمه زانکو، ده بی

بچمه به شی پزیشکی، یان ئەندازیاری؟»

باوکم به خوشحالییه وه گوتی:

«کورم ئەگەر به گویی باوکی خۆت ده که ی ببه به دکتور. چونک

ئەگەر ئاوی پروونیش بدهیته خه لکی، بۆ خۆت نانت ده که ویته نیو

پۆنه وه.

جا که بووی به دکتور، پاره وه ک بارانی به هار به سهه ماله که تدا

دهباری. جا ئەو کاته کاکت به ههردوو دهستان له سهه ری خوی ددا و

دهلی: «ئاخر بۆچی منیش نه مخویند و وا به ده بخت بووم!».

ئاوی خۆم بۆ زانکو نووسی و له گه ل ئەوه شه وه دلنیا بووم که له

بیرکاری و فیزیا و کیمیا به چاکي وه لامم داوه ته وه و هه تمه ن یان له

کولنجی ئەندازیاری، یان له کولنجی پزیشکی وه ده گیریم.

له کۆمپیتەر ده رچوو که من ته نیا ده توانم له به شی زمان یان له

به شی میژوو بخوینم.

به ناره حه تییه وه به باوکم گوت:

«بابه گیان، ره حمه ت له مردوو واز بینه، یا ببینه شووتی فروش.»

«کورده شیرینه که م، هه له مه که، شانس یه کجار روو له مرؤف

دهکا، زمان و میژووش دوو به شی خراپ نین. زمان ده زانی زمانه،

میژوو ده زانی میژوو.»

«باوکه گیان، ئیستا مادام هه زناکه ی کوره که ت ببیته شووتی فروش،

ئه وا ریگام بده یا که بابخانه یه ک بکه مه وه.»

«نامه وی چیدی گویم له م قسه هیچانه بی، نهگر جاریکی دی
گویم له م قسانه بی، نهک هر خوم به دایکیشته دهلیم دارکاریت بکا.»
ناچار له کولنج ناوی خوم نووسی و دهستم به خویندن کرد.
هموو رۆژی باوکم ستایشی سه رکه وتنه کانی منی دهکرد و به
شیوه یه ک دهیگوت:

«باش سهیری ژیانی کاکت بکه. ته ماشاکه به چ دهرده سه ریبه ک
نان پهیدا دهکا. نه مرق له بهر درهنگ گه یشتنی خه یار له نیوه شه ووه
هه لده ستیته وه، به یانی به هوی زوو گه یشتنی ته ماته و رۆژیکی دی به
هوی درهنگ گه یشتنی باینجان خه وی لی حه رام ده بی. تازه بیستوو
وا له نیو خه لکی سه ری دهرهیناوه و دهستی کردوو به کرین و
فرۆشتنی خه یار.

هر که دهچمه لای، یان باسی درهنگ گه یشتنی لوریه کان دهکا.
یان باسی خراپییان دهکا. به لام تو نابی وهک نه و بییت، چونکه
کاردهکی نه و نه مانگانه ی خانه نشینی هه یه و نه نه و داهاتوو هه یه
که بییری لی دهکته وه. تو ده بی بۆینباخ بیهستی و ئوتوو ی پانتولت
وهک شمشیر وابی و باقوبریقی له چاوان بدا.

ده بی خزمه تکاره کانت له بهرده متا دهسته و نه ژنو بوهستن، به بی
چند و چونی فرمانه کانت به جی بگه یتن. ئای که تو چهنده کوریکی
چاک و به وه فایت. زور حه زم دهکرد که نه و رۆژه ی که کولنجم ته و او
کرد، نیوهش له وی بوونایه و به چاوی خوتان بتان دیتبایه که باوکم
به چ شیوه یه ک پیشسوازی لی کردم، که هیچ پاشایه ک دهرهقی
پاشایه کی دی نه یکردوو. جا نه و پیشسوازیهش به بی موسیقا و نه م
جوره شتانه نه بوو. باوکم گوتی پیرۆزبایت لی دهکم، ئیستنا
تیکه یشتی که قسه کانی من هه مووی راست بوون؟ من هه قم به سه ر
تروه هه یه. گوتم: «چ هه قیک باوکه گیان؟» گوتی هه قی نه وه ی که
توم کرده پیانو»

«بابه گیان، جا ئیستا رینگا ددهی شووتی بفروشم؟»

«وا دیاره که قسهکانی سهردهمی مندالیت هیشتا له بیر نه چووه؟»

«تو سهیری کاکت بکه، راسته ئه و له گهل کچیکی دهوله مند زه ماوهندی کردووه، به لام ئاخیر و ئاقیبهتی ئه م کاره چییه؟»

تو سهیری پینج دانه دوکانه کهی مه که، چونکه ئه و بیجگه له خه یان، کوله که، باینجان و ته ماته زیاتر هیچ شتیکی دی به خه یالدا ناییت. له هه مووشیان گرنکتر ئیشه کهی ئه و نه مانگانهی خانه نشینی هه یه و نه دنیا بوون. ئه مرؤ که نه خوش بکه وی به یانی ژیان و سامانه کهی له کیس ده چی. ئوتووی پانتۆل و بۆینباخ ئه مانهش هه ر هیچ...»

رۆژان، ههفته، ههتا چند مانگیک تینه ری. پاره مان له باوکمان وهرده گرت. جار جاریش ده چوومه موغازه کهی کاکم و هه رچهنده ئه و له ناینده دا له مانگانهی خانه نشینی بییهش بوو، به لام داوام لی ده کرد جل و پیللو و گوره ویم بو بکری.

کاکیشم دهستی رته نه ده کرده وه و هه رچییه کم بویستایه، به کسه ر بزی ناماده ده کردم.

پینج سال وا به سه ر چوو. تا رۆژنیکیان رینگایان پی دام که له قوتابخانه یه کی ناوهندی به سیفه تی ماموستای جوگرافیا و میژوو دایمه زریم.

که باوکم بینی گوتی:

«زور چاک بوو. ئه م کاره هه م مانگانهی خانه نشینی هه یه و هه م ناینده یه کی رووناکیشی هه یه. خوا نه خواسته ئه گه ر چه ند رۆژنیکیش نه خوش بکه وی، ده توانی به هوی مانگانه که ته وه به هه ر جورنیک که خوت دلت ده خوازی، له مالی خوت بچه سییته وه. هه لبه ته خوت باش

دهزانی که فەراشه‌کانی قوتابخانه‌ش هه‌موو کات له‌بەر ده‌سستندا
ده‌بن!»

«به‌لام باوکه گیان، مانگانه‌که‌ی...»

«بۆ مانگانه‌که‌ش ئێستا له پینج سه‌د لیره زیاتر نییه، هه‌ر به
حسیب نایی. هیچ دوور مه‌بینه به‌یانی به جیبه‌جیکردنی پله‌ی دووه‌می
یاسایی تویی کرێکاران، مانگانه‌که‌ت چوارپینج ئه‌وه‌نده زیاد بکا»

«به‌لام ئه‌دی ئه‌و کیژهی ده‌یه‌وی بیته هه‌وسه‌ری من.»

«گیانه‌که‌م، ناره‌حه‌ت مه‌به، ئه‌وه‌ش ده‌بی.»

بۆ خوازیینی، چه‌ند کچیکمان نارد. باوکی کچی به‌که‌میان
گوتبووی:

«من له دانی کچه‌که‌م چ قسه‌م نییه، به‌لام له‌وه ده‌ترسم خواردن و
خوراکی باشی نه‌ده‌نی، چونکه کچه‌که‌م زۆر هه‌ز له خواردن و
خوراک ده‌کا.»

دووه‌میشیان گوتبووی:

«کچه‌که‌م له‌وانه نییه که مانگیک بتوانی چاره‌پروانی شتی بکا.»

سییه‌میان گوتبووی:

«ده‌بی پینج سه‌د لیره ته‌نیا بۆ خه‌رجی سه‌ووراو و سه‌پپاوی
کچه‌که‌م بی.»

به باوکه‌م گوت:

«ئه‌ی کوا ئه‌و مژدانه‌ی که تۆ به‌ منت ده‌دان!»

«گیانه‌که‌م، ناره‌حه‌ت مه‌به، له‌جیاتی هه‌موو ئه‌مانه، کاره‌که‌ت
مانگانه‌ی خانه‌نشینی و داها‌توویکی هه‌یه.»

«بەلام بابە گيان، ئىمە وا دەمرين.»

«ئەزىزم، بۇينباخ و ئوتووى پانتۆلەكەت لە بىر نە چى.»

«بەلام كاكەم؟»

«تو چاۋ لە كاكت مەكە، ئەو بىجگە لە ئوتومبىل، خانوو، موغازە،
خزمەتكار و چىشتىنەر زياتر، يەك شتى دى چىيە نىيەتى.»

«ئەو شتەى دى چىيە؟»

«لە برى ھەموو ئەمانە، مانگانەى خانەنشىنى نىيە.»

بۇ بەيانى چوومە لاي براكەم و بە يارمەتى ئەو دوو لورى شووتى
چاكامان لەبەردەم يەككى لە موغازەكانى دانا. لەجىياتى بۇينباخ،
بەروانكەكەم لە مل كرد و دەستم كرد بە ھاوار كردن:

«شووتى بە شەرتى سوورى. كاكە بە شەرتى چەقوى دەدەم.
كەيشتووەكان ھى خوتان و نەگەيشتووەكان مالى ئىمەيە...»

سوپاس بۇ خوا لەو رۆژە بەدواۋە، بارى ژيانم رۆژبەرۆژ چاكتەر.
ئىستە ھەرچەندە بۇينباخ نابەستم، دوو دانە موغازەم ھەيە.
ھەرچەندە پانتۆلى ئوتووكراوم نىيە، بەرانبەر بەو پارەيەكى زۆرم لە
بانق ھەيە. دواچار لەگەل ئەوھى خزمەتكار و شوڧىزم نىيە، چوار بۇ
پىنج دوكانى بە كریم ھەيە. بڑى ئەو شووتى گيانەى كە من بە شەرتى
چەقۇ بە خەلكى خواى دەدەم!

دهرکهوت کابرا دهمناسیت

دابه زین له سه یاره که... ملی رپی لای مه تینی هاوریمم گرت... هرا
له گهرما بوقی کردبوو... مینایش زور شلوق بوو... خومان خزانده
گوشه یه که وه، پشتمان به پشتی بیشه یه که وه نابوو، هر دهنگون
بیشه ی نازه له درنده کانه به ئومیده ی بتوانین سواری که شتی بین..

یه کیک له دواوه پالیکي پیوه نام.. له نیوان من و مه تینیشدا راوه ستا.
دواتر یه کیکي دیکه هات و پالی به کابراوه نا و که وته نیوانمان... دور
که س که وته نیوان من و هاوریکه م... تا ژماره که زورتر ده بوو،
مه ودای ئیمه ییش ده کشا..

به هاوریکه مم گوت:

له ناو که شتییه که دا یه کدی ده بینینه وه...

هاوریکه م له دووره وه هاواری کرد:

- تو نه خوشی.. بو به پیوه راوه ستاوی؟ شوینیک بدوزه وه و
دانیسه.

به رده وام پالیان پیوه ده نام. چیدی مه تینم له بهرچاوان ون بوو.
مه تینی هاوریم قیراندی:

دهستیکي بینی، له ناو خه لکه که وه هه لبرابوو:

- له ناو که شتییه که دا یه کتری ده بینینه وه...

دهرگا که کرایه وه، له پشته وه پالیکیان به ره و لای که شتییه که پیوه
نام که هیزه که ی یه کسان بوو به هیزی هزاره سپ. له سالوینیکي
که وره ی پله یه کدا خوم بینیه وه. خیرا له سه هر کورسسییه کی به تال
دانیستم. چند چرکه یه کی نه برد شوینه که پتر له هزاره که سی نی
خزا.

له و دهوروبه ره مه تینی برادره م نابینمه وه؛ زور نائارام بووم...
هستم به سه ره گیزه یه ک ده کرد... دنیا م له به رچاو ده سورایه وه.
دوو که سم له په نا دانیش تبوون، یه کیان سه رتاس بوو،
چاریلکه یه کی له چاو کرد بوو، له ته مه ندا نزیکی خوم بوو؛ به لام نه وی
دیکه یان ده گه یشته سی.. سی و دوو سالیک.. دهنگی گری پیوه بوو،
که ده دوا، بم.. بم.. بم له زاری ده رده چوو. هینده که ته بوو، کابرای
سه رتاس یه کینک له رۆژنامه کانی نیمه ی به ده سته وه بوو، واته نه و
رۆژنامه یه ی که خوم کارم لی ده کرد. رینک خستیه سه ر نه و گوشه یه ی
که من کاری تیدا ده که م... به کابرای دهنگ گری وت:

مامه... نه م کابرایه چی نویسه؟

به هندیک شت دلخوش و به هندیکیش دلتهنگ بووم... رووم
وه رچه رخانه لای روبره که تا نه ناسریمه وه.. له وانه یسه درکیان
کردیم!

شان و مل پانه که وتی:

- نه وه نویسه ره که... نویسه ری خویری.

نه گه ر نیوه له شویتیکی ئاوه هادا له جینگه ی من بان، چیتان ده کرد؟
سوکایه تییکه که م قه بول کرد وهک نه وه ی هر نه میستییت. خوم لی
کردن به که ره ی شه ربه ت. به دریزایی نه و رینگایه هر به ته وسه وه
سه یان ده کرد.. نه و ملپانه ورگنه دهنگ ده مپه ره وتی:

- به لی نه وه نویسه ره که... نویسنی قه شهنگی هه ن... به لام

فایده ی چیه که کابرایه کی لاته و دوو فلس ناژی..

ده بوو یان بینه قاقایان بگرم و یه که م ده ر دوو ره وانه ی دوزه خیان
بکم، یاخوود سه ر شور که م و، نه و ناوه جیبیلیم... به لام بزووتن
نه سته م بوو، یه ک تیرژانیک بوو که س به که سه وه نه بوو... به دزییه وه
به خومم گوت:

به و پییه ی نه وان نامناسن... با بو خویان هر له باره مه وه بلین.
پیوسته مروف ته ماشای مه به سستی قسه که ر بکات... چه ندجار خویشم

ئەو شىتەم لى قەوماۋە... لەبارەى خەلكى دىكەۋە دواۋم... ئىدى خرم
لى كىرەنە كەر..

سەرتاس دەيگوت:

- دەيناسىت؟

دەنگ دەمپەر وتى:

- چۈن نايناسم؟ بىگومان دەيناسم...

بەوردى سىرنجى دەموچاۋىم دا.. خۇ ئەۋە لە كۈنە ناسراۋ دەچىت..
بەلام تەمەنى مندال ديارە...

- ئەيناسم... بەخودا ئەيناسم...

ئەو سەرتاسە وتى:

- بەلى... ھەر كاتى شتەكانىم دەخوئىندەۋە، ھەستم دەكرى ئەۋە
ناسراۋە... ئەللا ئەللا...

لەۋانەيە ھەر بەراستى بىناسن و ئەۋانىش خۇيان لە گىلى داينت
كە ئاۋا قسە ئەكەن... ئەۋەيش ماناكەى ئەۋەيە: سەرەتجام
پۇلىسخانەيە.

شان و مل پان وتى:

- لە پرووى نوسىنەۋە، جوان ئەنوسىت... كەس نكولى لەۋە
ناكات... بەلام كى كرى بە پياۋ؟

- ئاى چاۋەكەم تۈيش..

- ئەۋە خراپترىن شت بوو لەژيانمدا كىرديتم... باۋكى ماسىگر
بوو، كاتى مندال بوو، لە ئاۋايىكەى ئىمە بوون.

- كەچەلە وتى:

- خەلكى شارى قۇنيا نىيە؟

- بەلى.. باۋكى ماسىگر بوو... بەۋ پىيەى رۈوبار لە شارى
قۇنيادا نەبوو، باۋكى كارى ماسى وشكراۋەى دەكرى...

ھەموو ئەۋانەى لە چۈاردەۋرى ئەۋ دوانەدا بوون، بە وردىيەۋە
كويىيان بۇ كرتبوون.. منىش لەملاۋە ئارەقە بە ناۋچاۋمدا دەھاتە

خواری... ئای ئەگەر مەتینی برادەرم بەهاتایە و لەگەڵی بچوومایەت
شونینکی دیکەو...

- پۆلی یەکمان پینکەو خویند... پیمان دەگوت (بای بریک).
کابرا قسەئە دەکرد و جوان دانی بە وشەکاندا دەنا... بەلام من...
تەنھا یەکجاریش ریم نەکەوتبوویە شاری قونیا... کەچەلەکە وتی:
ئەو ناوی راستەقینەئە خۆی نییە...

ئەوی دیکەیان بەبێ شەرم وتی:

- ناوی دورموش بوو، بچوکی چوارده برا بوو.

ئەو برادەرە لە مێشکی خۆیەو چیرۆکی بەرھەم دەھینا...

- ئەو کاتەئە گشتیان مردن.. ناویان لینا دورموش... بۆ ئەوئە
بە سەقامگیری بمینیتەو؛ ئەو کاتەئە لە خویندنگە بوو، ھەمیشە
کوئەک و لێدانی بەدەست مندالەکانی دیکەو دەخوارد، تەنھا من
لەسەرم دەکردەو...

- ئەو جارەیان، ھەرگیز بیرم ناچیت، لە تاقیکردنەو دا
یارمەتیئەکی دام... لەوساوە من قەرزاری ئەوم...

- بەھۆی تاوانیکەو لە قوتابخانە و دەریان نا... کاتینکی زۆر
تێپەری و رۆژیکیان لە کویرە کولانینکی بای ئوغلوی ئەستەنبول پیندا
ھەلتەقیم... دیتم ھاوار دەکات: حوت... حوت... خەریکی فرۆشتنی
گۆشتی حوت بوو. لیم پرسسی ئەو چ بارودۆخیکە تینی کەوتوویت؟
وتی: ئای براکەم... ھەر مەپرسە.. ھەلمگرت و بردمە گەرماو.. جوان
خوساندم... نەگبەتە دەتگوت پەتاتەئە قورائوییە، ھەرچیئەکم دەکرد
لەئاو ھەلنەدەکیشرا... زەوی ئەو حەمامە گەورەئەئە لە چلک رەش
کرد... ھەندیک جلی خۆیشم دا. جەکانی خۆی بەتەنھا کەلکی
سوتانیان پینو مابوو... سەد لیرەیشم بە دەستی خستە گیرفانیئەو...
ئینجا پیم وت:

- ھەرکات پینویستت بە شتیک بوو بگەرینو لام. زمانم مار
بیکەستایە و ئەو قسەئەئە نەکردبا... وەک دەلین: بنیادەم زمانی

بوەستىت، سەرىشى سىلامەتە... ھەموو سىبەينانىك ۋەك چەتە دەيدا
بەسەرمدا... پارەى لى داوا دەکردم...

- ئامادەبووان پىتر دەحەپەسان.. تا خەلكەكە زىاتريان سەرنج
دەدا، تونى دەمى گەرمتر دەبوو، دەمارى لاملى مۇرتتر دەبوويەوۋە ر
بىندتر قسەى دەکرد. كەچەى قەپلاخ^۲ بەسەر لىنى پرسى:

- ئى باشە پارەى بۇ چى دەويست؟

- مەگەر قومارباز تىرخواردنى بۇ ھەيە؟

- ئى ئى... كەواتە خەرىكى قومارىش دەبوو؟

- ئۇۋۇۋو... جارىكىان سى شەوانەرۋۆژ لەسەر مىزەكە نەبزوا..

جارىكىان كراسەكەى بەرى باوكى دۇراند.. باوكىشى لەمالى ۋەدەرننا..

دەم لە پووش خل خل ھاتەوۋە بۇلاى من.. دەلالايەوۋە: ئەممان

كاكەگيان... دەستم بە بەرپشتوئىنت... " منىش دوو مشتم حەوالە كرد و

دەمىم سوئز كرد.. نەيشمەنىشت يەك دەقە لە مالەكەمدا سەقامگىر

بىت...

- ئەى ئەو دەستانەت دەخۆم.. بەساقەى دەستت بىم.. بە كام

دەستت لىندا بىنە با ماچىكەم؟

ھەر لە پەسا ژمارەى گوئىگران زىادى دەکرد... خۇيان دەسوى لە

يەكدى تا كەمىك لە قسەكەر نىزىك بىنەوۋە و گوئىيان لىنى بىت.. گشت

گىانيان كردبوو بە گوئى، ھەيانبوو ئەيوست خىمە لەناو دەمى كابرانا

ھەلبەت ھىندە بەتاسەوۋە گوئىيان دەگرت.

- ئى ئى ئەى دواتر؟

- ئى چىدى نەمەنىشت پى بخاتەوۋە ئەو دىوى دەرگاكەمان.

كابرانەكى تىكسمر او لەناو ئامادەبوواندا فلتەفلتىكى كرد و وتى:

^۲ - قەپلاخ: كلارى پىستىن.

- راست دهکات... منیش شیوهی دهکه م... ناسیمه وه... هر نه وه
بوو که جاریکیان شهرواله کهی دوراند... ته نانه ت جاریکیان له لای نیمه
که یاندیانه حالی مردن هینده یان کوتا.

- بوچییان کوتا؟

- وه لا وتیان دهستی بو ژنیک بردووه... شتیک له و بابته...

ره شتاله یه که له ناو ناماده بووانه وه که دیار بوو له زووه وه قسه کهی

دهجویته وه... وتی:

- نه و کابرایه تا فه لاقه نه خوات، شهوان خوی لی ناکه ویت...

من که زیانم بو میرووله یه کیش نییه، تا ئیستا سنجار میرازم
گرتووه... کاکه نه مه توشی دهردی هه لزان بووه... شهوانه به
عه موود و درهخت و شتدا هه لده زنیت و ته ماشای مالی نه و خه که
نه کا.. خویه په نام هر په نای تویه... به راستی نه خوشییه کی عییه
(به ته وسه وه).

مانگه شه ویک... خه ریکبووم له ژووری نوستنه که خوم ده گوری،
ته ماشای په نجه ره م کرد، چیم بیینی؟ کابرایه کم بیینی به سه ر دار
هه نجیره که وه... هه رام کرد بولای په نجه ره که و گرتم و باشم
تیسره واند... به باشترین شیوه سزای خوی وهر گرت. له به رده ممدا
کرتوشی بردبوو ده یگوت: (توبه... م خوارد براکه م)، منیش به ره لام
کرد، که چی بو شهوی داهاتوو سهیره که م هاتوو ته وه.

یه کیک له ناماده بووان پرسى:

^۲ - میرازگرتن: جوریکه له لیدان و فه لاقه... به خوا نه وه نده فلته فلت بکه ییت دیم و
میرازیکی دیکه ت ده گرم.

- ئايا تەنھا بوويت لە ژووری نوستنه کەدا؟

کابرا پاش کەمیک لە تیرامان:

- ب..بەلی هەر خۆم تەنھا بووم... ژنە کەم و منداڵەکان
چوو بوون بۆ مالی باوکی لە (فالتجیا). پر بە دل حەزم دەکرد مستی
بمالم بە لاچاویدا، بەلام مەسەلە تەنھا لەویدا کوتای نەدەهات.. دەبواب
بەنەنگم تا من بمرم یاخوود ئەوان.. ئەگەر لە ژیانیدا یە کجاریان
دیتبام، هەقی خۆیان بوو، منیش مەتەقم نەدەکرد، بەلام ئەم گشت
هەتەران پەتەران و دەمەلبەستانە ناگرێ بنیام لییان بیدەنگ بیت.

گەنجیک وتی:

- بەلام نووسینەکانی زۆر سەر سۆرھینەرن..

دراوسینکە ی وتی:

- جا کورم بە کەلکی دوو فلس نایەت.. ئەگەر نوسەر رەوشنی
نەبیت چ سوود؟! پتویستە نوسەر لە هەمووان ئاکار بەرزتر بیت.

پیرینکی کەنەفتی سیس، بە حال لەسەر لا دەردەکەوت وتی:

- زۆر بە داخەوه... ئەوه من بووم ئەوم کردە رۆژنامەوان و
بەسەر هەموواندا بلندم کرد.. من یە کەم کەس بووم فیرە قەلەمگرتم
کرد.

- کەواتە تۆ دەیناسیت؟

- بیکومان... ئە ی لە بەیانییەوه قسە بۆ دیوار ئەکەم ئەلیم من
فیرە نووسینم کرد.. ئەو دەمە ی لە شاری بلاجیک نووسینگی
رۆژنامەوانیم هەبوو، جاحیلیکی تازە سمیل بۆزکردوو هاتە لام و
وتی: (خالو گیان دەمە ویت کار بکەم!). تفم لە شەیتان کرد و وتم
وەرە... شەرت بیت بتکەمە رۆژنامەوانیکی بەتوانا تا لەویوه فونی
خوت پەیدا بکەیت... شەللا ئەستۆم ورد بووبا و ئەو کارەم نەکریا.

- ئىستا تىگە يىشىم.. كەواتە لە ھەو ھەلدا لاي تو لە بلاجىك كارى
كردوو ھەو جا ھاتوتە لاي ئىمە.

ھىزى بىستنى لەو زياترم تىدا نە ما بوو.. تاكە چارەسە رىش
ئەو ھەبوو ھەلەم.. وام بە چاك زانى لىيان گەرەم بە دلى خويان بفلتەنن..

بىرم دەھاتەو ھە كە چەند جارىك بە لاي بلاجىكدا بە شەمە نەفەر
تەپەرىبووم، بەلام ئەى رۆژنامەى چى و تەرە ماشى چى؟! ھەستامەو ھە
سەر پى، يەكسەر يەككىيان لە شوينە كەمدا رۆنىشت. دەمويست
ھەنگاو ھەلەنم، بەلام نەمدەتوانى تاقە ھەنگاويكىش ھەلەنم.. من
نەخوش بووم... ھىزم لەبەر برابوو.. ئەو قەلەبالغىيە زۆرەيش بوارى
قنگخوراندىكى بۆ كەس نەھىش تەبوو يەو ھە.. لەناو ئەو چەقە و ھەرايەدا
چىم كەردبا؟ ھەر لەوئى ھەك دار سەوز بووم.

ئەو ھى كە وتمان دەنگى زۆر بەرزبوو چەشنى دەمپەر، خەرىكبوو
ترش و خويى بە قسانەو ھە دەكرد بۆ ھەشاماتەكە و دەيوت:
ئەگەر ئەزانن جارنىكان لە قەح...خانە يەكدا چۆن دەستگىر كراو ھە
و دواتر بە بى دەرپى لە دەستى پۆلىس ھەلاتوو ھە و بەو ناوبازار ھەدا
تى قوچاندوو ھە.. يەككى دىكەيش باسى ئەو كىتەبە بىرەوش تىانەى
دەكردم كە بەدزىيەو ھە چاپيان دەكەم.

لەم رىگە يەيشەو ھە ئاكارى گەنجان شەر دەكەم.. دەيگوت چەندىن جار
دووبەدوو قسەم لەگەلى كردوو ھە و ئاموژگاريم كردوو ھە كە كابرە بۆ
ئەم كارانە دەكەيت؟ بەلام چ سـووود! ديوار گويى ھە يە ئەو نىيەتى.
ئىدى دواى ئەو قسەم لەگەلى نەكردوو ھەتەو ھە و لە ھاورىيە تيم دەرم
كردوو ھە. وتيشى جارنىكان دەولەت پارەى پىنداوم كە بچم و دژى
ئوپوزىسيون شت بنووسم.

تو بلڀيت ٿو قسانه يان راست بن؟

ڪي نالي من ڪه سڀيڪي فره ٿاماده نيم؟ له يه ڪ کاتدا له چندين
شوين بتوانم هه بم و خوم ٿاگاداري خوم نه بوو بيتم.. خويشم له
سه رکيشيه ڪاني خوم، سه رم ماسا بوو. هه رچي چروڪي و پيسي ٿم
دنيايه، سرپيان به عه باڪهي مندا.. ٿم خه لڪهي به حه ياتم يه ڪجاريش
نه ميبينيوون و ٿوانيش ته نها له ريگهي په رتو و ڪه ڪانه وه منيان
ديتو، گشتيان کاتي خوي ٿاموژگاريان ڪردبووم و منيش چونڪ
به گويي ٿوانم نه ڪردبوو، غه زه بي ٿاسمانم به سه ردا باربوو.
له وانه يه باسي يه ڪيڪي ديڪه بڪهن... به خوا ٿو ڪه سه من نيم. يا
قورٿان.

بويه پرسيم له و ڪابرايه ي باسي ٿاموژگاري و شته ڪاني ده ڪرد:

ٿوه باسي ڪي ده ڪهن بيزه حمه ت؟

- ٿاموژيه ڪي بو گوشه ي رٿوژنامه ڪه ڪرد و ناومي به ته واوي
هينا.

- ٿوه تا.. تويش ٿه يناسيت؟

- وتم ده يناسم..

- ته ماشاڪهن.. ته ماشا... ٿم براده رهيش ده يناسيت.. ٿم
به ريزه يش ده يناسيت..

هه مووان به لاي مندا سهريان چه رخاند:

- ٿي پيمان بلي سه گبايڪي چونه؟

- وه لا ڪابرايه ڪي باش نيه.

ويستم له وي دوورڪه ومه وه، ريڪ له و ده مه دا مه تيني براده رم
بانگي ڪردم...

- به ريزه ..... به ريزه ..... بيگومان ناوي بردم..

- ئەگەر دەمگوت ئەفەندىم... ئەوا يەكسەرە گشتيان دەيانناسىم...
ھەموو ئەوانەيشى دەميان پيدا سريبووم تەريق دەبوونەو، بۇيە خۇم
كردەو بە كەرەى شەرەت... بربارمدا لەجىي خۇم نەبزووم و ئەو
بارانى تانەوتەشەرە ھەر بەردەوام بەسەرمدە بباريت. بۇيە مەقم
لەخۇم برببوو.

مەتىنى ھاوھلم ھەر لە پەسا بانگى دەکرد:

- بەريز... بەريز.....

ھىچ ئاورم لى نەدەدەياو. لەخودام داواوو كەشتيەكە خيرا بگاتە
(قازى كۆى) تا رزگارم بيت لەم قورەى بۆم گيراوئەو و ئىنجا
بەدرىئيش بۆ مەتىنم بگىرايەتەو... بەلام مەتىن ئەوئەدى بانگ
كردبوم و وەلامم نەدابووئەو، تىنى بۆ ھاتبوو، درى دا بە
ئامادەبووئەكان و خۆى لى نزيك كردمەو:

- ئەو كابرە بۆ وەلامم نادەيتەو؟ دوو سەعاتە قورگم درا

ھىندەم بانگ كرديت؟

- چىتان دەويت بەريزەكەم؟

- تخوا گىلەگىل...

- فەرموو بەريزەكەم... شىوئەتان ئەكەم... دەبيت لە شويىنىك

ئىرەم بينىبيت؟

- كورە تۆزىك لەمەوبەر پىكەو سوارى كەشتيەكە نەبووين؟

ھەموو ئەوانەى بارانى رەحمەتيان بەسەرمدە باراندبوو، واقيان

ورمابوو، تەماشايان دەكردىن

- لاژە لاژ...

- ھاورىكەم ئىمە لە سىنەما پىكەو نەھاتىنە دەرى و نەخوش

كەوتيت و يارمەتىم دايت بۆ ئەوئەى سوارى سەيارەكە بيت؟

- تۆ ھەلە تىگەيشتوويت چاوەكەم.

- به و خواجه شسیت نه بم... تو فلانه که س نیت که له رۆژنامهی
فلانیدا کار ده که یت و ناوت .....یه؟

- نه خیر...

- هینی...

- نکات لیده که م کاک .....!

روانیمه نه و زرت و زه لمانه ی که له باره مه وه قسه ی خراپ نه ما
نه یکه ن و پرسیم:

- بیزه حمه ت خوشه ویستان... که س له ئیوه من ده ناسیت؟ ئایا

من نه و که سه م که له باره یه وه ده دوان؟

نه و جوانخاسه ناوچاو تاله یان وتی:

- نه سه ته غفیر و لالا.. توی چی.

دهنگ ده مپه ر وتی:

- چ په یوه ندییه کی به تووه هه یه؟ نه و کابرایه کی چه ی

بیگوشتی دریزه...

نه خیر ته نانه ت هیچتان له یه ک ناکات..

- بینیت؟ هه له بوویت کاکي خوم...

ناوچه وانی مه تینی براده رم شین و مور هه لگه را و تفیکی کرده

به رپیم و نه وینی به جیهینشت.

پاپوره که نزیکي شوینی مه به ست بوویه وه.. هیتشتایش دهنگ

دهمپه ر خه ریکه باسی من بو ناخودا دهکات.

له و رۆژه به دواوه مه تین براده رایه تی لی هه لپه ساردووم و به هیج

شیوه یه ک نه متوانیوه تینی بگه یه نم که نه و رۆژه چی قه و مابوو.

! - ناخودا: لینه وری که شتی. شوفیری که شتی.

پالهوانی نازادی

برای بهر یزم... سهید نوره ددین ئەفهندی
نامه که تانم پئی گه یشت... ئای چه نده دلخووشی کردم... پتریش
دلخووش بووم کاتیک یادی نامه کانی دیکهت خسته مه وه که بۆت
نارد بووم... نازانم رادهی دلخووشیمت به چی بۆ بیوم.
برام... نوره ددین ئەفهندی... ئیوه له نامه که تاندا نوسیوتانه و ده لێن:
کاری قاوه خانه... ده رگاوان... و خزمه تکاری ئەگەر هه یه؟!
ئوه م پئی ده لیتیت و ده پرسیت:

برای شیرینم... نوره ددین ئەفهندی... سه رباری ئوه ی کاری
قاوه چیتی و ده رگاوانی و خزمه تکاری ئەسته مه په یدا بوونی، به لام
ئیتا پیوستیه کی زور که وتوو ته کاری رۆژنامه وانی و نوسین له
گۆقاره کاندا. بۆیه لیره وه پیت راده گه یه نم کاریکی شیاوت بۆ وه چنگ
ده خه م. ئەگه ریش پرسیتان له هۆکاره که ی؟ ئوه من خۆم بۆ خۆم،
رۆژگاریکی ناخووشم له وی به ری کرد... نه یشمتوانی کاریکی شیاو
بدۆز مه وه تا سالی پار... خویشت ده زانیت خویندیم له پۆلی سی دا
واز لیهینا. ئاوا یه که یشم به چی هیشت پاش ئوه ی حه مزه ئاغا
کچه که ی خوی نه دامی، به ناز گیان.

بۆ ئوه یشی وه فاداریم به رانه ر نیشتمان، چووم و خزمه تی
سه ر بازیم ته واو کرد... به ئەمانه ت و ئیخلاسه وه... چه ندین کاری
جوانم ئەنجام دا... به و بۆنه یه وه پله م بۆ عه ریف به رز کرایه وه... به لام
دواتر مافیان خواردم و نه یانکردمه چاویش (نه قیب).. هه ر له وسه اوه
ئه و داخه به ری بینی گرتووم. هه ر له و رۆژه یش ه وه خوینی
ئوپۆزسیون له ده ماره کاندایت و ده چیت، به لام به داخیکی

سهختهوه، لهو کاتهوه تا ئیستا، نه متوانیوه نهو ههستی
توپوزسیونیوونه بو کهس باس بکه م و داخی دلم هه لپژم.

برای شیرینم... نوره ددین نه فندی: نهو کاتهی که له سه ربازی
بوومهوه و هاتمه ئیره، ماوهیه کم له گه ل لاوانی ئیره به سه ر برد.
کابرایه ک پنی دهگوترا (عه بدوللا ته باخ).. ماوهیه ک لای نهو کارم کرد.
کاتی قاپ و قاچاخ شوشتن، هه ندیکم له دهست بهر بوویهوه و ورد و
خاش بوون. عه بدوللا ته باخ داوای پارهی قاپه شکاوهکانی لی
کردمهوه، ناچار ماوهیه ک به بی پاره کارم بو کرد تا پاره که م بژارد.
پاش بژاردن، پیم گوت چیدی لای تو کار ناکه م. لیمدا و رویشتم.

پاشتر چوومه یه کیک له قاوه خانه کان. مه به ستم بوو دوو قروش
خر که مه وه و پیشه ی دهرگاوانی له یه کیک بکر مه وه. به لام داوای
نرخیکی خه یالیان کرد. ئیدی بوم دهرکهوت نه گه ر سه د سال
قاوه چیتی بکه م ناتوانم نه وه به دهست بینم که ده مه ویت.

ئینجا دواتر... برای شیرینم، نوره دین گیان... براده ریک پنی وتم:
نه وه نه نجومه نیک هه یه، پیویستیان به که سیکه، نه گه ر پیت خوشه،
دهتبه م بو لایان. له بهر نه وه ی من له ژیانمدا نه نجومه نم نه دیتبوو،
هزی فزولی راپینچی کردم و چووم... پاش قسه و باس، له سه ر چل
لیره بو هه فته یه ک ریکه وتین... ده بوایه کاغه زه کان بگوازینه وه بو
چاپخانه... نهو زهوی دیوارانه ییش پاقر بکرینه وه... ئیدی به رید و
شتیکیش نه گه ر هه بووبا، ده بوایه بیبه م.

کاره که م زور له به ردلان بوو، نهو موچه یه ی وه رم ده گرت، به سم
نه بوو، بویه پیویست بو موچه که م بو زیاد بکه ن...

لهو ماوهیه دا به ریوه به ری نوسه راوهکانیان کرده به ندینخانه،
پیویست بوو به ریوه به ریکی نوئی بدوزنه وه.. کاره که یان ده سپارده
هه رکه س، ده یگوت: من کاری وا ناکه م، په نا ده گرم به خوا له م کاره،
نه وانه یشی که ده یانوت باشه ده یکه یین، داوای ماره یی دایکیانیان

دەکرد لە بەرانبەر موچەى مانگانەدا. بۆیە شوینەکه هەر بەتالی
مایەوه.

برای شیرینم... نوره ددین ئەفەندی...تو له چۆنیەتی ئەم کاره
نازانیت... مەبستم بەرپۆه بەریتی نوسراوه کانه له ئەنجومه نه که دا.
موچه کهت وەر دهگریت به بی ئەوهی دەست وەر دیتە هیچ کاریک.
تەنها دەنوویت... یان لەسەر پشت، شان یاخوود بە دەمدا بۆی
دەنوویت چه قلاوژوور. دواتر دەچیتە بەندینخانە... ئەوه سەرۆشتی
هەموو کاریکە... که نۆرهی چوونه بەندینخانە هات، خویان تر و تفاق
بۆ دەپینەوه. هیچ شتیکی ئەستەمی دیکە له گۆریدا نییه...

لەو دەمەى ئەندامان بۆ بەرپۆه بەریتی نۆی دهگه ران.. پیم گوتن:
من بەرپۆه کانم... زۆر مەمنوتانم... خودا لیتانی بە زیاد بکات... ئەو
موچه یه ی به منی دەدەن بەشی پینخۆرم ناکات... ئیوه ئەگەر کۆلبه ریک
بگرن بەتەنها بۆ گواستنەوهی کاغەزه کانتان، دەبیت له موچه که ی من
پتری بدەنی... هەر بهو بۆنە یه وه داوای زیادکردنی موچه که م دەکه م...
کاتیک ئەم قسە یه م کرد برای شیرینم نوره ددین ئەفەندی...
یه کسەر یه کیک له ئەندامانی ئەنجوومه ن قیراندی به سه رمدا و وتی:
من گیان گەیشتووه ته کونه لووتم له تاو گه ران به دوای بهرپۆه به ریکدا،
تویش باسی چی ده که ییت؟ دهی فەرموو لیره برۆ.

کاتیک خه ریک بووم له وئ ده رۆیشتم، یه کیک دیکه له براده ران
که پشکینکی ئەنجوومه نه که ییش هی خوی بوو، به دەست ئاماژە ی بۆ
کردم که راوه ستم... بزە یه کی بۆ کردم و وتی: ده ته وئ موچه که ت
زیاد بکه یین؟ ئی ئەگەر ده بیتە بهرپۆه بهر، ئەوا موچه که ت چند
به رانبەر ده بیتە وه، ئایا ده ته ویت ببیتە بهرپۆه بهر؟

وتم: پشت به خودا هەموو کاریک ده که م. پتر له دوو مانگ
بهرپۆه باریه تیم کرد... پاشی دوو مانگ، رۆژیکیان خۆم کرد به ناو
ئەنجوومه ندا، دیتم براده ران هەموویان ده لیت ترشاویان خوار دووه،
مڕ و موچ.. دۆرژاو... وتیان:

شکاتمان له دادگا لی کراوه... منیش پیم گوتن: هیچ خه متان نه بیت
بوخوم تیر دهنووم له به ندینخانه... دهنووم تا کاته کهم ته واو ده بیت.
به کیکیان هه لیدایه و وتی: نهی باشه به ریوه به ریگی دیکه له ناسمان
پهیدا بکهین؟ نیمه خه می نه وه مانه، چ کارمان به تو هه به ده چینه
به ندینخانه یا ناچیت!

نه نجوومه نه که چوار به ریوه به ری هه بوو، به نوره ده چورنه
به ندینخانه، به لام له بهر نه وهی نیستا هه رچواریان ده سه سه رن و
منیش بهم رۆژانه ته شریفم ده چیته لای نه وان، نه وا کهس نامینیت
کاری نوسراو و شته کانیان بو راپه رینیت.

له سه ره تادا تکایان لی کرد ببه جیگری گشتی، به کیک له
براده ران وتی: ها بیگره نه وهی بیتاقه ی به ریوه به ری کاروباری
نوسراوه کان تا کهس گومانته له مهر جیگرایه تییه که لی نه کان
کراسیکی نوییان بو دووریبووم...

هه وه لبار بووم له ژیانمدا چاویلکه ی په تداری گه وره له چاو بکه
هر به راستی بوومه به ریوه به ری کاروباری نوسراوه کان.
خاوه نی به که می نه نجومه نه که له و کاته ی به ره و دادگا ده چووبین گوتن
له گه ل دادوهر یان جیگری گشتیدا به زمانیکی پاراو بدوی تا وان
تیگه ن هه به راست به ریوه به ریت.

چاویلکه م له چاو کرد، نه وهی که نیشانه ی به ریوه به ری بوو، له خوم
هه لواسی، نه و جا چوومه ژووری. به زووبانیکی ره وان قسم کرد.
هه مو سه ریان لیم سورما بوو، کابرایه کی لیبوو ده یگوت: چه ندین
سهاله من کار ده کهم لیره، به ریوه به ری وه ها به سام و هه بیتم
نه بینیه... منیش پیم گوت: خودا به ره کهت بخاته ته مه نته ره
به ریوه کهم... نه و چاکه یه له خوتانه وه یه.

ئەو ماوەیەى دەچوومە داداگا... ئای نوره ددینی برام، خۆزگە لەوی
دەبوویت.. دادگات دەبینی... زیاتر لە هەزار کەس دانیشتون گوی لە
قسەى من بگرن.. رۆژنامەوانەکانیش هەموو ئامادە بوون.
بەردەوام وینە دەگیرام، کاتیک ئەو هەموو ئامادەبوو دەبینی،
خوای گەرە هیزی پی بەخشیم... دەستم کردە وتاردان: (پیویستمان
بە ئازادی چاپەمەنییە جەنابی حاکم)... تۆبە... دادوهرەکان دەستیان
دایە شین و گریان.. دواتر بۆیان گیرامەووە کە پتر لە دوو سەعات
قسەم کردوو... رۆژی دواتریش رۆژنامەکان بە قسەکانم
رازینرا بوونەو... وشە بە وشە چیم گوتبوو نوسیویانەو... هەر
قسەیک کە کردبووم بیست لیکدانەوێ بۆ کرابوو.

کاتیک دوبارە چوومەووە بۆ دادگا، تیکرا بە چەپلەرێزان بە خیراتیان
کردم... برۆا بکە بۆم باس ناکریت... لەبەردەم دادگا دەستم کردە قسە
وێک ئەوێ چل سالا بەرێو بەرم.. کاتیکیش چوومە سالاوێکە،
خەلکە کە زۆر بە پیزه وە بە پیرمەووە هاتن... هەلیان گرتم و لە
قەلادۆشکانیان هاویشتم.. دوو سەعات من لەم سەرشان بۆ ئەو سەر
شان، بە هوتافی بژی دیموکراتییەو بەردەوامبوون. لە کوتاییدا تکام
کرد:

هاویشتمانییە بەرێزەکان... دامگرن... زۆرم برسی بوو، ئەوان هەر
هاواریان دەکرد (پالەوانی ئازادی) و هیچ قسەیکە دیکە.
لەبەر ئەوێ خەریک بوو پالەوانی ئازادی بچیتە بەندیخانە،
بەشداری دانیشتنی چوارەمی دادگایشم کرد...
بەلێ برای گەرەم، نوره ددین ئەفەندی... کاتیکیش لە بەندیخانە
هاتمە دەری، تەندروستیم زۆر ساغ و ساغلام بوو بەهوی ئەو گشتە
خواردنە خوشەى کە خواردبووم.

هه موو رۆژنامهكان دههاتنه دیدارم، بۆ ههركوئى دهچووم خهلكى
دهستيان بهسنگهوه دهگرت بۆم. هاواريان دهکرد و هوتافى ئازاديبان
دهكيشا.

بهلى ئىستا من بوومهته بهرئيوه بهرى نوسراوهكان به جوانترين...
دووچاران چوومهته بهندينخانه... لهگهله ئوههيشى كه ئىستا نورهى
من نيه و برادهرىكى ديكهيان پهيدا كردوو، بهلام هه ميشه حازرم و
ئهگه ر ئه و چوويه بهندينخانه، واته كه سه رهكهى نزىك بويه وه، ئه وسا
منيش دهرومه وه سه ر كورسى بهرئيوه بهرايه تى.

ئوهيه پيشه... پيشه ي بهرئيوه بهرى كاروبارى نوسراوهكان...
پيشه يهكى زور ههستياره... تهنها شايه نى پياوانى گه ورهيه... پيوسته
شيوازى موناقه شه و جوابه جهنكى فير ببیت. پيوسته پوشاكى شىك
و جوان بپوشىت... دهبيت چاويلكه يه كيش له چاو بكه يت... هه ميشه
له گهله كه سانى كىبار و پله بهر زتردا قسه بكه يت...

شهوى رابردوو له داوه تىكى مالى والى بووم.. سه رهتا له دانىشى
سه روك پارته كاندا به شداريم كرد و دواتر چووبووم بۆ مالى والى.
له م داوهت بۆ ئه و داوهت دهچم... به حال فرىاي ماله خو مان دهكهوم.
به هوى ئه م گشته هاموشوويه وه، ئاستى روشنبيرى منيش چووته
سه رى وهك له نامه كه يشدا دهيبينيت، هه رچه نده ريگه م نادهن شت
بنوسم.. بهلام من دهچم و له رۆژنامه بالاكاندا شت دنوسم...
ئوه دىشت پى بلىم كه فيرى نوسىن بووم به ئاميرى
نوسىن(طابعة)... ئه م نامه يه م به وه بۆ نوسيويت، چۆنه به لاته وه؟

برای شىرىنم سه يد نوره ددىن ئه فه ندى... له نامه كه تدا ده لىت:
سه يره چون له و ده ورو به ره كارىك وه گير ناكه وىت! وهك قاوه چىتى
.. دهركاوان يان پاسه وانى... من ئاماده نيم كارىكى وههات بۆ
بدوزمه وه، ئه و جوړه كارانه سه ختن... بهلام ئىستا له وى ئه وان

پنویستییه کی زوریان به یه کیک هه یه بیکه نه به ریوه بهری کاروباری
نوسراوه کان.

نیستا یاسایه کی نویش له باره ی به ریوه بهری کاروباری
نوسراوه کانه وه ده رچووه، پنویسته به ریوه بهر هه لگری پروانامه ی
ناره ندی بیت... به لام بو من نه و یاسایه کار ناکات چونکه بهر له
ده رچوونی نه م یاسایه، کاتیک هاتیت بو ئیره، ده توانین له یه کیک له
رۆژنامه کاندای کاریکت بو بدۆزینه وه، قسه م له هه موو شوینیک
ده روات، به نیازیشم له هه لبژاردنی داها توودا خوم به ربژید بکم و
ده به که سینکی گه وره، کاتیکیش بوومه که سینکی گه وره، ده گه ریوه وه
بو ئاوابی و ماله که ی حه مزه نه فه ندی به سه ریدا نه رمینم.

ھەر چرکە و لەدایکبوونیک

لە کۆتا رۆژی گەشتەکەیدا بوو... سەردانی زۆریک لە کارگە و کارخانەکانی کرد.

- ئەم کارخانەییە سالانە ئەوەندە تەن لە فلانە ماددە رەننێر دینیت.

- ئەفەندەم... ئەم کارگەییەش لە خولەکیکدا ئەوەندە پارچە لە کوتالە بەرھەم دینیت.

- ئەم کارگەییە دیکەیش لە تاقە سەعاتیکدا ئەوەندە و ئەوەندە لەو ماددەییە لە قالب دەنیت.

لەو رۆژەیی قەرار بوو ولات بەجی بهیلنیت... بەلین وابوو ئوتۆمبیلە تاییبەتەکەیی بەناو ئاپۆرەیی خەلکەکەدا لە شەقامی سەرەکییەو تێپەری... ئەو عەشاماتەیی دەتبینن، ھەموو پۆل پۆل و تاقم تاقم ھاتبوونە خواحافیزی و لە خودایان گەرەک بوو ھەرنا، چاویکیان بەو ئەفەندییە بکەوێ و ئەگەریش خودا ئەو چاکەییە لەگەل کردبان، بیانتوانیایە دەستتیک بە ماشینیەکەیدا بینن وەک تەبەرک و دەرمانی دەردان... پۆلیس... جەندرمە ھەموو بۆ ئاسایشی رینگە خۆیان چەکار کردبوو.

خەریکبوو دەمژمیر ببیتە یازدە... ھیچ سەیارەییەک لە شەقامەکەدا دەر نەکەوت... سەرباری ئەوہی ھەر لە بولیلی بەیانەوہ بۆ ھیچ سەیارەییەک نەبوو بەو شەقامەدا راگوزەری. وەک پیشینان دەیانگوت، مەنعەتەجەوول راگەییەنرابوو، ئا ئا مەنعەتەجەوول. پۆلیسەکان بە پۆشاکیی پۆلیسی وەک یەکەوہ ریزیان بەستبوو، ھەندیک نمایشی جوان و سەرنجراکیشیان ئەنجام دەدا. ئامیرە موزیکییە مسەکانیان

دەژەند كە ئاوى چاويان دەبرد كاتىك تىشىكى خۇر لىنى دەدان و دەبرىسكانەوہ...

لەپاش سـرود و مارش، خويندكارانى قوتابخانە لەسەر لىوى شەقامە بە ھەندىك لافىتە و نوسـراوہوہ، ريز كرابوون، مندالان لەخوشـييان خەنى بووبوون كە ئەمـرۆ خويندنگە نىيە و، وانە ناخويندريت. ئەللا كە خوشە.

ئاپۇرە تا دەھات چرتر دەبوويەوہ، ريز لەپشتى ريزەوہ دەوہستان لەسەر نوکی پەنجە. خو ئەگەر پولىس نەبايە، سەر شەقامەكەيش پـر دەبوو. تاو نا تاويك پولىسەكان بە پال جەماوہرەكەيان بو دواوہ پال دەنا تا شەقامەكە كراوہ بيت... لەناكاو سەيارەك لە پشتيانەوہ دەركەوت... تەكسييەكى كۆن كۆن بوو، يەكى سەرى لە جامەكەوہ دەرىنابوو، كاكە بوارمان بدەن دەرچين... وەھای دەشـيراند، دەتگوت لە بەحرادا نغروق بووہ. دەيگوت:

- بەريزەكانم مندالبوونە، وا مندالەكە خەرىكە دائەكەويت.. بيلن دەرچين... تو گيانى خۇتان لاچن.

ھەركەس ئەم قسانەى بو ئەوہى پيش خوى پاتە دەكردەوہ:

- رینگەكە بكەنەوہ

- دەلين مندالبوونە... ولادەيە....

- ھاونيشـتمانىيەكان ئەو خانمە ژان گرتوويەتى.. رینگەكە

ئاوہلاكن.

ترۆمبيل لەناوہراسـتى خەلكەكەدا قوت چوو... چەندى ھەولى ئەوہ درا دەرچەيەك بدوزریتەوہ، چەندىن شەپولى لەدواى يەك بە خەلكەكە كرا، بەلام لە كوتايادا گەيشتە پشتينەى پولىسەكان و بوار نەما.

بەريوہبەرى پولىسەكان بە توورەييەوہ خوى نزيك كردهوہ لە شوفىرى تەكسييەكە و شيراندى بەسەريدا:

- بو دواوہ... دەى دەى...

ئەر جوانخاسەي سەرى لە شوشەي سەيارەكەو دەرىنابوو.

وتى:

- گەرەم مندالبوونە مندالبوون.

بەرىئو بەر كە ئارەقەي بە لاچانگدا وەك بەلۇعە دەھاتە خواری.

وتى:

- ئى چىيە با منالبوون بىت...

- ئاخر دەچىنە نەخوشخانە...

- ناتوانن لىرەو دە برۆن.. گشت رىچكەكان گىراون... دەي

بکشىو دە بکشىو زووتر.

شوقىر ھەلدايە:

- كورە.. گشت رىچكەكان قەپاتن، بىلە لىرەو بەگىنى بەر لە

داكەوتنى مەتۆلكە.

ماشىن لەناو ئاپۆرەكەدا وەختبوو ديار نەمىنىت... نە دەيتوانى بو

پىشەو و نە بو پاشەو تەكان بخوات. بەرىئو بەر بە پياوھەكەي وت:

- ئىستا بەتەواوى كاتى خۇيەتى.

پياوھەكەي سەرى لە شوشەكەو دەرىنابوو وتى:

- پۇزىش... ناتوانىن بکشىنەو دە.. كاكى خۆم من لەكوى بزىنم

ئەمرۆ كەسى گرېنگ بىرەدا تىپەر دەبىت!

قىژەي ژنەي بىچارە رۆژەرىيەك دەرويشت. قىژەكانى بەسەر

ھەموو مارش و ھوتافەكاندا سەر دەكەوت. دەستى بە كوشنى

سەيارەكەو گرتبوو، پەستانى دەخستە سەر خۆي و دەيقىژاند.

يەككە لە كارمەندانى بنكەي پۇلىس، رەپ راوہستابوو، دىمەنىكى

بزیوى ھەبوو، لەوہى تەنىشتى پرسى:

- كى دىت؟

برادەرەكەي بە تەوسەو وتى:

- ديارە تو تەماشای كوڤار و رۆژنامەكان ناكەيت، نازانىت كى

دىت و كى دەچىت؟

- من نازانم ئىتوارە چىم خوار دوو، ئىستا بزانم كى دىت و كى دەچى؟! ... وەللا راست دەكەيت... ئەم بەيانىيە بى قاوەلتى لەمالەو دەرچووم.. خودا لىتى بەزىاد بىت ئەو ەندە سەردانىكەر زور بوون...
 - خۆشە... چىمان دەوئىت لەو زىاتر... با بىن و نىشتمانەكەمان بىن... ناومان بلاو دەبىتەو لەو ولات و شتانەى دىكەدا...
 - ئايا ئەو ەى دىت گەشتىارە؟
 - نەخىر... بەلام دەكرىت لەوان ەژمار بكرىت... كاتىك گەراپەو ە بۇ ولاتەكەى، باسى ئەو شتانە دەكات كە بىنىويەتى... باس بۇ ئەم و ئەو دەكات... ئەو كاتەيش لە گشت لايەكەو ە گەشتىار روومان تىدەكات.
 - ئەو ە تۇ ساغىت؟ ئەم كابراپە چ پەيوەندىكەى بە گەشتوگوزارەو ە ەيە؟ ئەو پەيوەندى بە پەيوەندىيە دىلۇماسىيەكانەو ە ەيە.
 - بىگومان..
 - باشە ئىستا ئەو كابراپەى كە دىت كىيە؟
 - بەرپرسىكى گرانقەدرە.
 - ئەو ە وتت بەرپرس؟
 - ئەو ەى پىش ئەمىش ەر پىنى دەگوترا بەرپرس؟
 - ئەوانە ەموويان بەرپرسن... ەر ئەو ەندەى بىگانە بن، ئىدى بەرپرسن. بەلى. بەلای ئەمانەو ە ئەو ەيشى نىوى موخەممەد و ئەخمەد بىت بەرپرسە.
 - واتە ئەمەى كە دىت لە كام نەتەو ەيە؟
 - ئەگەر تەماشای ئەو پارچە قوماشە بكەيت كە پىتى ەرەبى لى نوسراو، يەكسەر دەزانىت لە ئوممەتى ئىسلامە.
 - ئەو ە چى دەلىتت براكەم؟ بۇ بىگانەكانىش ئومەتى ئىسلاميان تىدايە؟

- بېنگرمان شتی وا ده بیت... نه مانه بېنگانه... رۆژیک دوستن و
رۆژیکیش دوزمن.

بنیامی نیو سه یاره که قیراندی:

- هو مهردمینه نهو ریگه یه مان بو چولکه ن تا برۆین.
ژنه ی دووگیان توندی لیوی گه سستبوو تا ناماده بووان هنکه منکی
نه بیستن!

یه کیک له وانه ی له نزیک ی سه یاره که وه بوون وتی:

- نه گهر من له جیکه ی تو ده بووم...

- ئی چیت ده کرد؟

- خودا بمانپاریزیت له که وتنه دۆخی وه هاوه...

یه کیک له نه دامانی پولیس وتی:

- نهو ژنه وست بکه.

کابرا له سه یاره ودهر کهوت و وتی:

- گیزه... خه ریکه مندالی ده بیت. در ی دایه ریگه که تا گه یشت
لای به ریوه بهر... ئینجا پنی وت:

- گهره رات چیه نه گهر لیره وه تیپه رین؟ خیزانه که م وا
مندالی ده بیت... گهره م...

- نایا ریگه ی دیکه هه یه؟

- هه موو ریگه کان گیراون... نایشتوانین پاشه وپاش بگه ریننه وه.
به دوو چرکه لیره دهر بازمان ده بیت...

- تکات لیده که م گهره م بیله برۆین.

- نه ترسم نه مه بیته دهرچه یه ک و گشت سه یاره کان لیره وه
بۆی دهرچن.

- یه ک چرکه...

- خوشه ویسته که م تو له قسه تینا گه ییت؟ له وانه یه سه یاره ی
دیکه یشتان پیوه بلکیت.

- گوره م وا خه ریکه منداله که سهر دهر دینن... وه زعی ژنه که م پرپوله.
- چاوه که م من چیبکه م... با مندالبوونیش بیت، ناکریت.
- کاتیک کابرا لای به ریوه به ره که ی جیهیشست... به ریوه بهر هه ندیک شتی تیکه ل و پیکه لی وتن.
- ده مژمیر ۱۲ نزیک بوویه وه و پولیسه کان که مه که مه بیحه وسه له ده بوون، به قاچی چه پ، قاچی راستیان ده خوراند. تاوینک له سهر قاچی راست و تاوینکیش له سهر چه پ ده وه سستان تا که مینک پشو و بدهن. ریزه که یان نه و توکمه بییه ی پیشووی نه ما. به ریوه بهر پنی وتن:
- ریک و پیک راوه ستن و پال بدهین به یه که وه.
- یه کیکیان وتی:
- پیویسته چند ساعات نئمه پاریزگاری له ریزه کانمان بکه ین. نئمه له به یانییه وه وه کو په یکه ر لیره دا راگیراوین.
- نایا ده ته ویت ناوا بمانبینن کاتیک لیره وه تیپه ر ده بن؟
- خو چوونه نیو ریزه وه وه ک چوونه یاریگای توپانی نییه...
- کاتیک سه یاره کان دهر که وتن، ده چینه وه ریزه کانمان.
- به ریوه بهر قیراندی:
- نا... نا... نا... برپونه وه ریزه کانتان... وتیشی:
- که مینک ناوت لیوه نزیکه؟
- دراوسیکه ی وتی:
- نه خیر ناو هر له به لوعه که وه براوه
- خو خه ریکه له تینوان کویرایم دادی.
- منیش...
- یه کیک له حه سه سه کان هاته نزیکمانه وه، که چی بهر پرسه که ی هاواری لی کرد!
- ریزه کانتان مه شیوینن... نه وه که مینک ناوتان لا ده سست ناکه ویت؟

یهک کهس متهقی نه کرد.

ژنه ی دوو گیان... کاتیک ژان نه ده ما، بیده نگ ده بوو، کاتیکیش ژان
دهستی پی ده کرده وه، له سه ره که لله ی سه ره ده یقیژاند. له کوتاییدا
پیاره که ی لینی تووره بوو له کاتیکدا له ناو ئاره قه ی خویدا خووسا بوو،
پینیشی وت:

- وسبه نه گبه تی خوا... له به رده م ئەم عالی مه دا ئابرووت بر دین.
کاتیک سه عات بوو به نزیکه ی یهک... کچوله یه کی خویندکار له
ماموستا که ی نزیک بوو یه وه و لینی پرسى:

ماموستا... ماموستا... ئەفه ندم..

ماموستا به نیوچه وانیکى مر و موچی ئاره قاوییه وه وتی:

- چیت گه ره که؟

کچی چکوله سه برۆکه به ماموستای گوت:

- دهمه ویت بچمه ئەده بخانه!

- نابیت.

کچه ی به سته زمان بیده نگ بوو، ئینجا سه برۆکه وتیه وه:

- دهمه ویت بچمه ئاوده ستخانه ماموستا.

- ئیستا میوانه کان دین ئازیزه که م.

- دهمه ویت بچمه ئەده بخانه.

- پیت ده لیم شتی وا نییه.. خوت توند هه لیگوشه

- ناتوانم ماموستا... به حال خوم به ند کردووه.

- ئیستا ده گن

- حالم پرپوله ماموستا

خویندکاریکی دیکه ده یگوت:

- منیش دهمه ویت چوریک میز بکه م ماموستا.

ماموستا که به هاوړی ماموستا که ی خوی گوت:

- وه للا خویشم خالم خراپه.

- کابرای ناو سه یاره وتی:

- چى دەبىت ئەگەر ئىمە بە دوو چركە لىرەوۋە تىپەر بوبابىن
جوانخاسىنك كە لە نىزىكى سەيارەكە يەوۋە دەستابوو وتى:
- ئەگەر من لە جىنگاي تۇ دەبووم
- كاپرا گرى تىپەر بوو، وتى:
- برالە دوو سەعاتە لەپەنا منىت و ھەر خۇت دەخۇيتەوۋە...
باشە چى بگەم؟ پەروانە يەك لە قنكم بىستەم و بفرم؟
- دەھۆلكوت دەھۆلەكەي نابوويە كۆلى برادەرەكەي و بەدەم
باويتشكەوۋە دەپىرسى:

- پىنم نالىت سەعات چەنە؟
- يەك چارەكى دىكە دەبىتە دووى نيوەرۇ.
- برادەرى دەھۆل لەكۆل ھەر خەرىكى ئارەقەسرىن بوو، وتى:
ئەم بەرپىرسە بۇ ئەوۋە باشە كەولى بگەي.
دائەيەكى دىكە پىرسى:
چىيە دەنگوباس؟

- بىرم دىت... جارى پىتسوويش كە تەشرفى ھىنا، من وەخت
بوو لە برسان بتلىمەوۋە!
دىسانەوۋە قىژەي ژنە بەرز بوويەوۋە. كاتىك جەماوەرەكە وىستىان
كۆي لە تىپى موزىك بگرن، بەرپىوۋەبەر پىنى وتن:
- ھاونىشتمانىانى خوشەويست... تىكايە كارىك مەكەن بە توندى
لەگەلتاندا بچولمەوۋە و غازى فرمىسكرىتۇ بەكار بەينم... ناچارى كارى
وہام مەكەن تىكايە.

- وا ھاتن...
- وا ھاتن...
خويندكارە داماوەكە زەوييەكەي كرىبوويە قور و بە ھەردوو
قاچىدا مىز جۇگەلەي بەستبوو، وتى:
- واى ھات... منىش كرىم... بەدەم گرىانەوۋە.

- ماشینهکان هاتن و کابرا دابهزی و دهسه و دایرهکە بشی
به دوایدا. مارش و تیپی موزیک دهسبه کار بوون.

- تانتیری... تانتیری... تام... تاریتا... تام

- تیپی موزیک مارشینیکیان دهژهنی که دهتگوت هی سه و
په نجا سال له مه و بهری دهسپینکی جهنگه...

یه کینک له ئاماده بووان تی خوری و وتی:

- دلم پر ده بیت.

یه کینکی دیکه وتی:

- مووهکانی جهستم گشتیان رهپ بوون. موچرکم به گیاندا

دیت.

- بهلام قیژهی ژنه که به سه ره هموو دهنگهکانی دیکه دا زال

بوو بوو.

کابرایه کی نزیک سه یاره که وتی:

- ئای ئه گهر من له جینگه ی تو ده بووم...؟

پیاوی ژنه که تو وره بوو، وتی:

- چیت ده کرد؟ ئاده ی بلی؟

- ئه گهر بیلیم، جیبه جینی ده که ییت؟

- به لئ... چی بلیت ده یکه م

- چاوه که م... خیزانه که ت دابه زینه و له گه لی برۆ

ئو منداله دهست به ئالایانه نابینیت؟ ئالایه ک بو خوت و

دانه یه کیش بو نه که ت بینه، ئالا به رزکه نه وه با بشه کیته وه... پینج

مندالیش بخهره پینشته وه... وهک ئه وه ی مامۆستا بن... هاوار بکه ن

(بژی... بژی) تویش هه روا هاوار بکه... ئه گهر که یشتنه شه قامه که ی

ئه و بهر، مانای وایه به سه لامه تی ده رچوون.

- ئه وه شتیکی په سه نده؟

- تو ئه زموونی بکه برا که م.

نهم بهر پرسه‌یش وهک گشت بهر پرسه‌کانی دیکه، کاتیک گویی له
چه‌پله‌ریزان ده‌بوو، زه‌رده‌خه‌ی ده‌کرد... له‌گه‌ل نهم هوتساف و بژی و
بژییه‌دا، خه‌لکه‌که سپران به پۆلیسه‌کانه‌وه.

کابرا ژنه‌که‌ی له سه‌یاره‌که داگرت... ژانی مندالبوون که‌متر
بوویه‌وه... هه‌ر له‌و کاته‌دا بهر پرسه‌که ده‌ستی به‌سه‌ری نه‌و منداله‌دا
ده‌هینا که ژیری خوی کردبوویه قوراو.

کچه‌که به قیژه‌وه ده‌یگوت:

- ماموستا... به‌لام ماموستا له‌تاو هات و هاواری نه‌و خه‌لکه،
گویی له هیچ نه‌بوو... له‌م کاته‌دا کابرا و ژنه‌ی دووگیان پینج مندالی
قشتوکه‌یان وه‌به‌ر خو نابوو، هوتافی (بژی بژی) یان ده‌گوته‌وه... له‌م
سه‌ر و به‌رده‌دا بوو، ژان ژنه‌ی گرته‌وه... پیاوه‌که و منداله‌کان گه‌یشتنه
ناوه‌راستی مه‌یدانه‌که‌و ژنه به‌ته‌نها له‌ناوه‌راستدا مایه‌وه. کاتیک کابرا
ژنه‌که‌ی بینی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا که‌وتبوو، زور تووره‌ بوو... وتی:

- تفوو... له‌به‌رچاوی نه‌و عاله‌مه‌دا ئابرووت رشتین.
کابرای به‌رپرس له‌په‌نا ژنه‌که‌ راوه‌ستا... یه‌کینک له‌ نه‌ندامانی تیبی
موزیک وتی:

- که‌وره‌م... دانیشتوانی ولاته‌که‌مان به‌شینوه‌یه‌کی زور نامه‌عقول
زیاد ده‌کات. له‌ هه‌ر ده‌قه‌یه‌کدا یه‌کینک له‌دایک ده‌بیت... ویستمان
ئاگادارت بکه‌ینه‌وه له‌و زیادبوونه نااساییه‌ی ولاته‌که‌مان. به‌لی
قوربان.

راست... چاپ

کاغز و قهله میک بگرن به ده سستانه وه و نه وهی پیتان ده لیم
بینوسن. بهر له هه موو شتیک دوو هیلی ته ریب بکیشن به دریزایی
رووپه ره که... نه مه ریگای سه ره کی نه سته نبوله، شه قامی نازادی. نه م
شارینه سی لقی لی ده بیته وه که شه قامه سه ره کییه که ده بریت...
به شیوه یه کی ستونی... نه مه ییش ناوی شه قامه کانه: یاندم، زارته بان و
هایفرووم.

نه و شه قامانه ییشی که ده که ونه به رانبه ری نه مانه وه بریتین له:
حاجی زورقه دین، شه قامی مه قام یان گوری داخراو و شه قامی
ناشتی.

نیستایش دوخی توبوگرافی هه ر شه ش شه قامه که ت بو باس
ده که م:

به و پییه ی که نه م شه قامانه هه موویان ده که ونه به رانبه ری
ده ریا که وه، نه وا هه رکه س به ناراسته ی پیچه وانه ی ده ریا وه پیناندا
بگه ریت، نه وا هه ناسه ی سوار ده بیت و هیلاک ده بیت به هوی
هه ورازه که یه وه. به لام نه که ر به ناراسته ی ده ریا که بیت، نه وا لیژه و
خیرا ده توانیت به بی هه ناسه سوار بوون بگه ریت. ناوچه ی یه کتربری
لیزایی و هه ورازه که بریتیه له شه قامی نازادی.

کس هه یه به بینینی نه و گشته گول و گولزاره ی نه سته نبول دلی
خوش نه بیت؟ بیگومان نییه. به لام دلخوشیی نییه له هی خه لکی
زیاتره له بهر نه وهی مام ماوهی دوو ساله له وی وهک وه به رهینه ر

کار دهکات. پیشتر زور که یفی به جاده دروستکردن نه دههات.
نه ویش به هوی کیشه یه که وه که توشی بوو و که وته دادگا و ماوه یه ک
له کاره که ی دوور که وته وه. مامم چوو بوو بولای حیزبه که ی و
وتبووی: نه وه من چه ندین ساله خزمه تی نه م حیزبه ده که م. نیستایش
توره ی نیوه سوپاسی چاکه م بده نه وه.

پنیان وتبوو: برؤ ببه به وه به رهینه ری ریگاوبان. نه ویش وه لامی
دابونه وه: خو من پارهم نییه.

پنیان وتبوو: نه م کاره ده سمایه ی ناویت، بویه یش پیمان وتیت ببه
به وه به رهینه ری ریگاوبان.

مامم وتبووی: شتی وا چون ده بیت؟

وتبوویان: که ده سته کار بوویت، تیده گهیت کاره کان چون ده رونه
پیشی. نیمه یش هر به بی ده سمایه نه م کاره ده که یین. هرکات داوای
پاره یان لیکردیت، نه وا سه نه دیکیان بده ری و بلی نه مه وه ک پاره
بقه بلینن.

مامم بوو به وه به رهینه ر. به و پییه یشی زوری خوش ده ویستم،
پنی وتم:

- تو قهت نابی به مروث، وهره و له گه لم ببه به بریکاری
ریگاوبان.

- داواکاریه که ی مامم په سه ند کرد، پنی وتم: سبه ی ده ست به
کار ده که یین.

سبه ی به یانی زوو فلانه ریگا فراوان ده که ن، نیمه یش بو سبه ی
به یانی سواری سه یاره ی کری بووین و بوی ده رچووین. چند
نوتومبیلیکی دیکه یشمان له گه ل هاتن. سه یاره که ی نیمه له دوا ی دواوه
ده رویشست و کرییش بوو، به لام سه یاره کانی دیکه تایبته بوون.

شوقیره که ی ئیمه ماوه نا ماوه یه ک دهیویست پیشی ئوتومیله
تایبه ته کان بکه ویت، که چی مام توره ده بوو ده یگوت:

ده لین یه کیک له وه به رهینه ره زه به لاهه کان له و سه یاره ی
پیشماندایه، ریزی سه یاره کان به پیتی گه وره و بچوکی وه به رهینه کان
ریک خرابوو.

به رده وام بووین له رویشتن تا گه یشتینه شه قامی ئازادی، نه وه ی
توزیک له مه و بهر باسم کرد بۆتان. سه یاره کانیه سه ره تا وهستان، بۆبه
پتویست بوو له سه ره ئه وانی دیکه ییش راوه ستن. هه موو پیاده بوون.
ئیمه ییش وهک ئه و عاله مه. هه موومان له ده وری سه ره نشینه کانیه
سه یاره ی یه که م کۆبووینه وه. ره شه بایه کی به هیز هه لی کردبوو.
پتویست بوو هه موومان ده ستیکمان بگرین به کلاوه کانمانه وه تا هه وا
نه ییا، یه کیک له ئاماده بووان ویستی قسه بکات، له بهر ریزی
ئاماده بووان دهستی لبرد به کلاوه که یه وه، که چی ره شه با کلاوه که ی
برد بۆ دووری دوور. یه ک یه ک کلاوه کان چوونه هه وا، هه ندیکیان
توانییان بهر له دوور که وتنه وه ی کلاوه کانیان، بیانگر نه وه و گیل گیل
به دوای کلاوه کانداه رویشتن.

ته نها یه ک که س توانی له کاتی قسه کردندا دهستی به کلاوه که یه وه
لا نه بات، وا دهرده که وت که ئه و له هه مووان به ته مه نتر بوو، له
هه موانیش به نه زموونتر. هه موومان ده مانویست له و نزیکبینه وه.
خه لکه که هه موو ته ماشای شه قامه یه کتر بره که ی ئازادییان ده کرد.
هه ندیکیان سه ریان ده له قاند و به ددانه کانیان جیره جیریان ده کرد.
جیر جیر جیر.

وای له و گشته شپرزیه... ئه وه چییه بۆ خاتری خودا.
گه وره ته ماشای بچوک و بچوکیش ته ماشای گه وره ی ده کرد.
ئای له و جاده یه چه نده به ئیهمالی چاک کراوه...
- چ شپرزیه ک جا!

- هه مووان له لای خویانه وه قسه یان ده کرد و کومه لیک قسه یان
دو پاته ده کرده وه:

- ئەم شپرزیه چییه به ریزم؟

- شپرزیه کی بیسنووره به راستی.

- خودا ده زانیت، له وانیه سه د سالی ره به ق بیت یه ک خاکه ناز
و زهنگن لیره دا به کار نه هینرابن.

یه کیک له ئاماده بووانی نزیکي من وتی:

ئهی خواجه... هیچ له کار نازانن.

پیم گوت:

- ئەوه یه که مجارته بیته ئیره؟

وتی: نه خیر... به یانی و ئیواره بیره دا تپهر ده بم... مالمان له

کوتایی ئەم شه قامه وه یه.

- وا قسه ده که یه که مجارت بیت ئیره ببینیت.

هر له و کات و ساته دا، ئەو کابرایه یه له کاتی قسه کردنه که دا

دهستی به کلاوه که یه وه لا نه بردبوو، هه روا چپه چپینکی له گه ل مامدا

کرد. کاتیک مامم ویستی شتیکی پی بلیت، ئەو وه ک ریز، دهستی به

کلاوه که یه وه لا برد، کلاویش مؤله تی نه دا و به ره و ئاسمان بالی

گرتوه. مامم دوو دل مایه وه که قسه که بو کابرا ته واو بکات یان

به شوین کلاوه که یه دا را بکات. هر له و کاته ی له دوو دلیدا بیری

ده کرده وه، ئەم قسانه ی به بی ویستی خوی لی ده رده چوو:

- به لی گه وره م... بیگره هیو... قسه کانت دروستن گه وره م...

خیرا که خیرا...

کاتیک ته ماشایه کی منی کرد، تیگه یستم چی له قولایی ده روونیدا

تپهر ده بیت، ئەو ویستبووی هه م وه لامی کابرا بداته وه و هه میش

قسه له گه ل مندا بکات. به وی ده گوت: به لی گه وره م... به منیشی

ده گوت: بیگره هیو.

رام کرد به شوین کلاوه که می مامدا، دیتم که وتوو ته ژیر تایی
ترامواکه وه.

لهوی نهو کابرایه یشم دیت که دهستی به کلاوه که یه وه لا نه دهر
به یهک بارهش کاغز و فایله وه و، له چوارده وریدا ژاوه ژاویکی زور
بوو. وام ههست دهکرد نه دازیار بیت. نهیده توانی جوان لاپه ره کان
نه مدیودیو بکات به هوی به هیزی ره شه باکه وه. وتیشی:

- کاره که روونه.

بهردیکی گرت به دهسته وه و به ره و شه قامیک له شهش شه قامه کی
هاویشتی و وتی: نهویا نهویا.

ناستی شه قامه که نزم ده کریته وه تا شوینی نهو بهرده.

کلاوه که شی به دهستی چهپ گرتبوو، نهو دهسته ی بهرده که یی
هاویشت، له گهل بهرده که دا کلاوه که یشی هاویشت. کلاو چوو به
حه وادا، بهو پنیه ییش ناراسته ی هه واکه رووه و دهریا و شه قامی
ناستی بوو، کلاوه که نه لفاتیحه. کابرا هه ندیک جووله ی سهیر و
سه مراهی دهکرد دهتگوت پاله وانیکی به ناوبانگ یان فرۆکه وانه.
نیمه ییش چه شنی یاریزانی توپی یی چون خوی بهرز ده کاته وه بو توپ
تا به سهری لیددا ناوامان دهکرد. نهو کلاوه دهتگوت گالته مان له گهل
دهکات، سوک سوک دههاته خواری. نیمه ییش هیتواش هیتواش لینی
نزیک ده بووینه وه، که چی بهر له وهی بهر زه وییه که بکه ویت، دیسانه وه
ده فرییه وه. وایزانم په نجه یه کیانم بهر کلاوه که کهوت، به لام یه کیک له
پیاره کان له به خیلیدا پالیکی پیوه نام و خستمیه سه زه وییه که. شهرت
بیت نه هیلین له دهستان دهرچیت نه گهر بیته نه سپی عه ره بییش. پاش
راکردنیکي چه ندسه د مهتری، یه کیکمان توانی ده سته سهری بکات
به لام یه کیک له و ناله بارانه ویستی له چنگی دهر بیئیته وه. که چی کلاو
درا و هه رکامیان یه کی له تیکی کلاوه که یان بهر کهوت... هه لیان گرت و

هینایانه وه و دایانه وه دهستی خاوه نه که ی. خاوه ن کلاو زور توورده
بوو ته ماشایه کی شه قامه که ی کرد و وتی:

- شه قامی ئاشتیش ده بیت بهرز بگریته وه.

ئه گهر ئه م شه قامه هینده لیژ نه بوایه، ئه وا گرتنه وه ی کلاوه که زور
ئاسان ده بوو. پیویسته ریک بخریت تا له داهاتوودا کلاوی ئاسان ئیدا
بگیردرینه وه.

دواتر هه موان سواری سه یاره کانیا ن بوون و ئه وینان جیهیشت.
ئیاره درهنگانی، مامم به تو ره ییه وه وتی:

- تو ده لیت گولچیه کی به هیزم و توپم له ده ست درناچیت.
ئه مرو نه تنوانی کلاوی کیش بگریته وه.

سه به یینی ئه و رۆژه روومان کرده شه قامی هایفروم... ئه وه ی
ده بوایه که مینک ئاسسته که ی نزم بکرایه ته وه. ژماره یه کی زوریش له
وه به رهینه ران هاتبوون. له وئ بویه کیش له نیوان وه به رهینه ر و
ئه ناز یاره کاند له سه ر شوینی داکه وتنی به رده که؛ هه رکه س ده ستی
بو شوینیکی جیاواز دریز ده کرد. یه کینکیان ئاماژه ی بو دره ختیک کرد
که ؟ یان ه کیلومه تر دوور بوو، وتی:

- جوان بیرم دیت ریک به رده که لیته دا دای به زه ویدا.

ئاماده بووان نکولیا ن ده کرد و ده یانگوت:

- ئه وه خو فیشه کیش ناگاته ئه وئ.. تو ئاگات له خۆته ئیه

باسی چ با به تیک ده که یین؟

- ئه و ته قاندوو یه تی ئه و. دۆخه که له هاوینزه ریکه وه بو یه کینکی

دیکه ده گوریت. ئیستا ئیوه ده لین چی؟ یه عنی که س نییه بتوانیت به رد

بکه یه نیته ئه وئ؟

- ئه گهر بیویستایه، له وه زیاتریش ده رۆیشیت، به لام خوی

ئه ویای پی باش بوو، بویه هاویشتییه ئه وئ.

مامم وتی:

- ئەرەندە لەسەر شىتتىكى بىمانا قىسە مەكەن، ئەرەتا، ئەرە
بەرەكەت،

بەرەكەت نىوہى بە دەرەوہ بوو، نىوہيشى لەناو خاکدا بوو، وتیان
بە مام:

- دەى ئادەى ھەلىگرە!

کاتىک مام نەيتوانى بەرد دەرینىت، وتى:

- کەس ناتوانىت ئەر بەردە دەرینىت، ئەرەندە بەمیز
ھاويزراوہ، نىوہى چەقيوہ بە زەويدا. يەكىكى دیکە وتى:

- ئەرەتا، ئەرە بەردەکەت.

ھەرکەس بەردىكى دوزىبووہوہ بەلام نەک لەسەر زانىارى، بەکو
لەخویناوہ. پاش موناقدەشەيەكى دوور و دريژ، تيگەيشتن کە دەينت
تا چەندە شەقامە کە نزم بکەنەوہ. دەبوایە شەقامى ئاشتیش ھیندە
بەرز بکەنەوہ تا بگاتەوہ ئاستى شەقامى ئازادى.

خوى لە بنەرەتدا وەبەرھینانە کە بەم شىوہى ئەنجام درابوو:
وہبەرھینەرى يەکەم بە قازانجى ۱۰۰ ھەزار لیرە فرۆشتبووى بە
وہبەرھینەرىكى دیکە، ئەرەيش بە سودى ۷۰ ھەزار لیرە
فرۆشتبووہوہ بە يەكىكى دیکە و ئەرە بىگرە تا خوا حەز بکا و ئینجا
لە کوتايدا کەوتبووہ دەستى مام. ئەرەيش دە ھەزار لیرەيان داہ
وہک قازانج و لى دەرچىت. پىيان وتبوو: خو تو ھىچ پارەيەکت نىہ
تا ھەستىت بەم کارە، وەرە و پىمانى بفرۆشە... دواتر وتیان وەرە
بىست ھەزار لیرەت دەدەينى.

لەبەر ئەرەى مام زورى حەز لە پارە و پول بوو، وتى: (بۇ
ھاوہشیک دەگەریم تا قازانجى زورتر بکەم) ھاوہشیکى پەيدا کرد تا
يارمەتى بەت لە پرووى مادىيەوہ.

وہک ئەرەى پىيان گوتبووین دەستمان بە کار کرد. شەقامەکەمان
نزم کردەوہ نزیکەى دوو مەتر. شەقانى ئاشتیشمان بەرز کردەوہ
سى مەتر. بەم شىوہىيش ئەر دوو شەقامە و شەقامى ئازادىمان

هاوناسست کرد. به لام کاتیک له کار بووینه وه، بینیمان شه قامی
هایازنای مه تریک له چاو شه قامی نازادیدا دابه زیوه. به لام نه مجاره بیان
ترزمیله کان ده یانتوانی راسته وخو به شه قامه که دا تپه ږن و بگه
شه قامی نازادی.

له و کاته ی که کارمان ده کرد بو که مکردنه وه ی جیاوازی نیوان
شه قامه کان، شه قامی هایازنای و ناشتی تا له گه ل شه قامی نازادیدا
یه ک بگرنه وه. هاوکات وه به رهینه ره کانی دیکه له شه قامه کانی نه و به ردا
کاریان ده کرد. شه قامی زاربه تان ږیک به رانبه ری شه قامی مه قامی
داخراو بوو. شه قامی په شیمانیس به رانبه ری شه قامی حاجی
زورفه ددین بوو.

وه به رهینه ره که ی دیکه به ته واوه تی پیچه وانه ی کاره که ی نیمه ی
ده کرد. شه قامی زاربه تان زور له شه قامی نازادی به رزتر بوو،
شه قامی مه قامی داخراویش نرمتر بوو له شه قامی نازادی. نیمه
به رزی ده که ینه وه و نه وان نرمی ده که نه وه... ده تگوت چالاومان بو
باراناو دروست کردو وه. پوخته ی قسان نه وه یه: که سیک که له
شه قامی نازادییه وه ده هات، نه یده توانی به لای چه پ یان راستا بروات،
هیچ بواریکی بو نه ده مایه وه.

پاش نه وه ی لیکولینه وه بیان بو دوخه که کرد و گه یشته بریار،
پوخته ی بریاره که بیان نه وه بوو که هه ندیک له شه قامه کان به رز
بگه نه وه دیسانه وه و هه ندیکیشیان نرم. دیسانه وه ته نده ریان دابه ش
کرده وه و بوویه وه نسیمی یه کیک له وه به رهینه ره کان. پاش سودیکی
چهندسه هزار لیره یی، گه یشته وه نوره ی مام و دیسانه وه پینان
وت:

ها بگره سی هزار لیره و لینی ده رچو... به لام مام... پاش نه وه ی
تامی قازانجی وه به رهینه یان چو بوویه بن دانی، هه رگیز
نه یده فروشته وه. ماویه ک به پینی نه و نه اندازه نه اندازیاریبانه کارمان
کرد. شه قامه نرمه کانمان به رز کردنه وه. کوتای کار به م چه شنه ی لی

هات: شهقامی ئازادی له و ناوه راسته دا قنج وه سستابوو و، شهقامی
ناشتی و هه یازنای نزم ببوونه وه.

مامم گوتی:

- باشترین شستیک که کردبیتم ئه وه یه: من مه تریکیش زیاتر له
ئه ندازه کانم له شهقامی ناشتی هینا وه ته خواری تا زووتر کاره که بدان
به ده سسته وه، ئه گهر وام نه کردایه، شهقامی ئازادی وهک مناره ی
مزگه وتی لی ده هات و ئه وی دیکه یشیان ده بوویه بیر.

شهقامی مه قامیش به ته وا وه تی داخرا و هیچ شوینه واریکی لی
به جی نه ما. شهقامی یانه ده میش زور زور لیژ که وت. به لام لیژییه که ی
پینچه وانه ی جارن بوو. ئه مجاره یان سه ری ئه ملای لیژ بوو.

پاش ئه وه: بریاریکی نو ی ده رچوو که گوایه ده بیت شه قامه کان
بخرینه وه سه ر دوخی جاری جارانیان... وهک ئه وه ی زوو زوو... مامم
له پینجه مین زیاد کردندا دیسانه وه بوی ده رچوو یه وه. پاش دوو مانگ
له کارکردن ئابه م شیوه یه ی لیها ته وه: شهقامی هایازنای زور بهرز
بوویه وه، شهقامی ناشتیش نزم نزم بوویه وه به چه شنیک کاتیک مرؤ
به ناویدا ده چوو، ده ترسا له وه ی له شه قامه که ی سه ره وه شتیک بهر
بیته وه بهر ته وقه سه ری بکه ویت. هه رچی بهر ببوایه ته وه، ئه وه نده
تاودانی زور ده بوو - به هوی بهرزییه که وه - ده یکوشت.

دوو شه قامی دیکه یان، هینده چال کران که یشتن به ئاو. خه لکی
ئه و بهری شه قامه که به به له می بچکوله یان به ده سترتن به به له وه
وهک سکه ده چوونه ئه و بهر بو ماله کانی خویان.

به هوی ئه م چالاوانه وه، بو یه کمجار له میژووی شاری ئه سته نبولدا
کیشه ی ئاوی خواردنه وه چاره سه ر بوو.

به لام شه قامی مه قام بوو بوویه هاوینه هه واریکی دلرفین، ده یانگوت
ئه مریکییه کان هاتوون وتوو یانه چهنده ده لین پاره تان ده ده یینی با
له ویدا ئوتیلیک بو خومان بنیات بنیین.

هاونيشتمانيانى به ريز

خزمه تكاره كه بو كاروبار راپه راندن، رووى كرده چيشتخانه كه.
خاوهن ماليش به چاويك ته ماشاي تاوينه دهكات و زولفى شان
دهكات. بهوى ديكه يشيان سرنجى خستووته سهر خزمه تكار بزانيت
چلون كار دهكات؟

له ناكاو، له و كاتهى خاتوون سه رقالى نارايش بوو، گرمه و
فېره يه كى گوره ي چه شنى ته قينه وه له ژووره كه ي پياوى خاوهن مال
هات. ژنه دوو قاچى ديكه يشى قهرز كرد و خوى گه يانده به ردهم
دهر كه ي ژووره كه و به هه ر دوو چه پوك ده ي كوتا به ده رگادا،
به ريزه كه م... به ريزه كه م... به ريزه كه م.

كس نه يزاني چى له ماله كه دا قه و ماوه. ته نانه ت پياوانى
پوليسخانه يش سه ريان له و كاره ده رنه ده چوو كه هه ر ده تگوت
فېلمېكى پوليسييه.

خه لكى ده يانپرسى: نه وه يه كيك له و ژووره دا خوكوژى كردوو ه؟
تايا كه سينك هه لى كوتا وه ته سهر يه كيك و ويستوو يه تى بيكوژيت؟
كى نالى نه وه ي له ژووره كه دا يه شيت و بيته قل و شت نييه؟ له
راستيدا هيچ نه جاميك وه چنگ نه خرا.

خاوهن ماله كه كا براهه كى سياسه توان بوو. نه ريتى خوى بوو ماوه
نا ماوه يه ك به ناو جه ماوه ردا بگه ريت و پېره وى حيز به كه ي بلاو
بكاتوه. مه يدانى شاره كه جمه ي دههات له شاندا و بالوينز و به ر بژيرى
پارت و حيز به كانى ديكه. ده ته و يت بزانيت مه يدانه كه چونه؟ كوره ي
هنگ بيته پيش چاوت.

كابرا خوي گه يانده سسته يجه كه و ده سستی كرده وتارخويندنه وه بۇ
ئاپۇرە كه:

ئەي ھاو نىشتمانىيانى بەر يىزا!
وا خەرىكە ئەم نىشتمانە شىرىنە مان رۇژ بەر رۇژ خەلكى پىس و
بۇگەنى تىدا پەيدا دە بىت.

ئەي ھاو نىشتمانىيانى خۇشە وىست!
ئەو پۇشاك و بەرگانەي ئەو تاقمە لە بەرى دەكەن، شىرازە و
رەونەقى شارەكەمانى شىواندووه. زىانىكى گەورەيان لە سىياسەتى
گەشتوگوزارمان داوه. ئىمە بە دەسست و قاچ خەرىكى پتر كرنى
سەردانىكەرانىن بۇ نىشتمانەكەمان، بەلام ئەگەر يەككىك لە گەشتىاران
يەككىك لەمانە بىينىت، يەكەم شت كە دەيكات ئەو يە ئىرە جى دەهپىت.
بىگومان لە دەرەو وەيش ھەر ھىندە بەسە يەككىك لە گەشتىارەكان
دەھولمان بۇ بكتىت، ئىدى كەس روو لەم نىشتمانە ناكات.

ئەي ھاو ولاتىيانى بەر يىزا!
دەمە وىت ئەو وەيش بلىم: ئەو بۇنە ناخۇشانەي لەو تاقمە دەر دەچن،
مرۇف بە بۇن دەخات، تەنانەت ئەگەر لەو كاتانەيش بەلاياندا تىپەر
دەبىت، بە دەسست لوتت بگرىت، ھىشتا بۇنەكە لە مېشكتدا بۇ ماوہى
يەك مانگ دەمىنيتەوہ.

ئەي ھاو نىشتمانىيانى خۇشە وىست!
ئەو قەلەبالغىيە لەم شارەدا، ژيانى تەواو سەخت كرددووه. ئەو
كەسانە تەنھا ئەوانەن كە لە لادىوہ ھاتوون و مال و لادى و مندالىيان
بەجى ھىشتووه بە بى ھىچ ھەستىكى بەرپرسىارانە.
پۇل پۇل بەرەو شار خلور دەبنەوہ. بېرسن بزاند ھۆكارى ئەم
گىشتە پالپالينە لەسەرتان چىيە؟ شوين بۇ نەخۇشەكانى ئىوہ نەماوہ.

قاپ و دەوری هەر ناکردری له بازار. میوه بهشی ئیوه نه ماوه. نه وان
گشت و زهوی و زاری خویان جیهیشتوووه و هاتوون وهک سون و
کولله بهربوونه ته ئەم شاره.

هاونیشتمانیانی به ئەمهک!

بیگومان بن که ئیمه ئەوپهری تهقالای خومان دهکەین تا پیش بهم
کرچه بگرین. پیویسته خه لکی له لادیکانی خویاندا بمیننه وه. وهک
باپیرانی ئیمه وتووینانه: بهرد له جیی خوی سهنگینه. ئەوهی مالی نییه،
مهگر بچیته کونه مشکه وه. بیگومان بن له وهی پیش بهم نه هامه تییه
دهگرین. ئەو ریوشوینانه ییش که به نیازین بیگرینه بهر، ئەمانه ن: پولیس
له گشت ویستگهی شه مه نده فەر و پاپۆر و ماشینه کان ده دانه یین
بزانین کی ده یه ویت کوچ بکات؟ باجیکی قورس و گرانیان له سه ر
داده نیین که نه توانن بیدهن و چه ندین باجی دیکه ی سه ختی
که مه رشکین.

بو رۆژی پاشتر، هەر ئەم سیاسه توانه، چوو یه یه کیک له ناحیه کان
و خه لکانی لادینشینی بهم چه شنه دواند:

هو هاونیشتمانییه هه ره خوشه ویسته کان:

به ر له هه مووشتیک ئەمه ویت ئەوه تان پی بلیم که متمانه ی ئیمه به
ئیوه، له متمانه مان به چینه کانی دیکه ی کومه لگه زور زورتره، چونکه
ئیوه سی له سه ر چواری دانیشتوان پیکده هیئن. به لی ئە ی گوندنشینه
خوشه ویسته کان. به لیتان پی ده دهن له مرۆ به دواوه، ئیوه پشتگوی
ناخرین وهک ئەوهی جارن خرابوون. به لی! وهک په نده باوه که ده لیت:
گوندنشینان گه وره ی ئیمه ن. ئەم په نده به مانای ووشه راسته.

ئە ی گوندنشینه به ئەمه که کان:

من له ئیوهم، باوكم و باوكی باوكیشم هر خهلكی گوند بوون و
لهوی گوره بوون. پیتان دهلیم: هه ندیک له خهلكی شار وایان نیازه
ریتان لی بگرن بچنه شار، نهو داماوانه هیچ له میژوو و جوگرافیا و
زانست و تهکنه لوژیا نازانن.

هاونیشتمانییه بهرینهکان!

کوچکردن له لادیوه بو شار یارمه تیده ریکی گوره دی ولاته که مان
دهبیت له رووی گه شه سه نندن و به ره و پیشچوونه وه. هر نه وه بوو له
سه دهی سازده هم له بهریتانیا دا پرویدا.

بو رۆژی دواتر، جه ناب له بهردهم بازارگانه کاندایا بهم چه شنه دووا:

ئه ی هاونیشتمانییه بهرینهکان، برا شیرینه کانم: وهک لای
خویشان ئاشکرایه، دایینکردنی خوشگوزهرانی ئه رکی سه رشان
گشت لایه کمانه؛ نه وه هیش سه ر ناگریت مه گه ر به هیتانه ناوه وهی
عومله ی زه به لاج بو ناو ولاته که مان. نه مه هیش دیسانه وه ناگریت مه گه ر
ته نها له ریکه ی زیادکردنی ریزه ی هه نارده کردنه وه.

هاونیشتمانییه بهرینهکان: زیادکردنی هه نارده و که مکردنه وهی
هاورده کاریکی زور گرنگه بو به ره و پیشبردنی ئابوری ولات.
هاورده کردن واته به خشیینی عومله ی قورس به ولاتان. نه گه ر کاری
وه هایشمان کرد، نه وه گری و کوتالی زور ده که ویته ناو داهاتی
ولاته وه و به های پاره که مان که ده بیه وه که نه وه هیش له به لا هه ره
گه وره کانه.

دانیشتوانه بهرینهکان و برا خوشه ویسته کانم: هیچ گرفتیکمان
توش نابیت نه گه ر له دهره وه قاوه هاورده نه که یین... نایشمرین له کاتی
نه بوونی قاوه دا. دنیايش کاول نابیت نه گه ر سه یاره نه کپین:
دهیشتوانی له جیکه ی زهنگوله ی کاره بایی دهرگا، ته قولبایی دهستی

بەكار بەھنەن. يان بەردى خۇمان لەبرى سىفونى ئىتالى. ئەوئى ئىستا
لە بازىنەى پىئوئىستىياتە بەرزكردنەوئى دراوى خۇمانە لەرىگەى
ھەناردەكردنەوئى.

پاشان ئەى دانىشتوانى خۇشەوئىست....

ئەو برالەمان، رۇژى دواتر چووىە لای بازرگانەكانى ھاوردە و
ئىنجا وئى:

ئەى چاوى چاوەكانم، بازرگانە خۇشەوئىستەكانى ئەم نىشتمانە:
ئەوئى پاىەكانى دەولەت جىگىر و قايم دەكات ئەوئى: خۇشگوزەرانى
ئابورى فەراھەم بکەىن بۇ ھاونىشتمانىيان. ئەگەر كىشە بکەوئىتە
دۇخى ئابورى ھەر ولاتىكەوئى و ھەندىك شتىش لەچاو ئەوانى دىكەدا
پتر داوا بکرىن، ئەو كاتە كىشەكان پتر قول دەبنەوئى و
ھاونىشتمانىانمان لى زىز دەبىت و ئەوكات خۇىشمان بىزار دەبىن.

پشتبەست بەم قسانە: پىئوئىستە سولفە و قەرزى باش بە
ھاوردەكاران بدەىن و، پشتىان بگرىن. دەبىت خۇشگوزەرانى فەراھەم
بکەىن. كەمى پىنداوئىستى دەبىتە ھوى گەرمكردنى بازارى رەش.
خۇىشتان دەزانن ئەمە ھوكارى يەكەمى گرانىيە لە ولاتدا. ئەمەىش
دەرگا بۇ كارى قاچاخ دەخاتە سەر پى و ئەخلاقى مىللەت شەر
دەكات. ھەر بۇىە ئەى ھاونىشتمانىيانى بەئەدەب: پىئوئىستە برەو بە
ھاوردەكردن بدرىت. ھەندىك ھەن دەلین: دەبىت ھاوردە راوئىستىئىرىت
و كار بکرىت بۇ بەرزكردنەوئى نرخی دراوى خۇمان لەرىگەى
ھەناردەكردنەوئى. ئەوئى ئەو قسەىە دەكات، كەسىكى نەفامە و ھىچ
نەرى بە بازرگانى و ئابورىيەوئى نىيە.

ئەگەر ئىمە كالای خەلكى دىكە نەكرىن، ئەوان چۇن كاللا لە ئىمە
دەكرىن؟ نەخىر نایكرىن. ئىمە سەيارە و قاوہ و سىفون لەوان دەكرىن

تا ئەوانیش فسستەق و بەرو و خەلزۆن لە ئیمە بکرن. بەلێ
هاونیشتمانییە خوشەویستەکان.. گولیکم بەدەری تا گولیکت بەدەمی.

***

لە روژی دواتردا بابای سیاسەتوان ملی نا بو ئەوەی ئەندامانی
ژووری بازرگانی بدوینیت:

هاونیشتمانییە بەئەمەکهکان: هیچ ولاتیک نانسەریت مەگر
لەرێگەى بازرگانییەوه. هەست دەکم تاقمیک هەن، دەبەنگ و
هیچنەزان، دەیانەویت باج لەسەر کالا هاوردەکان چەندقات بکن.
باشە لەبەر چی؟ دەلین لەبەر پارێزگاری لە پیشەسازی خۆمالی و
یاساکانی چاودیری پیشەسازی...

ئەى هاونیشتمانییە خوشەویستەکان: هەندیک دەلین کاتیک
چاودیری و کتیرکی نەما لە هەر سیستەمیکدا، ئەوا پیشکەوتن و
گەشەیش لەگەڵیدا نامینیت. ئەوه قسەیهکی بیمانایە. پنیوستە گومرگ
لابەرین و هاوردە بیسانسۆر بکریت. پنیوستە باجی سەر گومرگ
لابەرین و هاوردەکردن پەرە پنی بەدەین.

پاشان قسەى بو هەندیک کریکار کرد و وتی:

برا کریکارە خوشەویستەکانم... دەستی ماندوو بوونتان دەگوشم...
بەر لە هەمووشتیک، گەرەکه باس لە هەلەیهکی زەقی ئەم نیشتمانهان
بکەین، ئەم نیشتمانه پر لە دەغل و دانە، راستە نیشتمانیکی بەپیتە،
بەلام ئەوان دەیانەویت برەوی زیاتر بە گشتوکال بەدەن وەک
پیشەسازی، دەلین گشتوکال لەپیش هەمووشتیکەوه، تەنانەت
پیشەسازیبیش، ئەو خەلکە بەتەمای کەتنیکی وان... براینه! ئەگەر ئیمە

پیشه سازیمان وه سستاند، نهی چی له و گشته کریکاره بکهین؟
چاره نووسیان چی ده بیت؟ کریکاران بربره ی پشستی نه
سه رزه مینه... زوبانی نه یاران به ناراسته ی بربره ی نه م نیشتمان
دریژ بووه و هه ره شه یان لی ده کات. ئایا ده کریت کشتوکال و
پیشه سازی شان به شانی یه کدی بالا بکهن؟ که ی کشتوکال توانیویه تی
شان له شانی پیشه سازی بدات؟

*** **

درهنگتر که وته ئاخاوتن بو لیژنه ی خویندنی بالا و خویندکار و
گه نجان و فه رمووی:

نه ی هاو نیشتمانییه خوشه ویسته کانی نه م خاکه، خوتان ده زانن که
له ده ستوری تورکیادا زور به راشکاوی و تراوه:

ئیمه ده وله تیکی عیلمانین، جیاوازی ده کهین له نیوان نه وه ی بو دینه
و نه وه یشی بو دنیا یه. به پینی نه م به نده ی ده ستوریش ئیمه له سه ر
عیلمانیبوونی ولاتمان جه خت ده کهینه وه. هاو نیشتمانییه به قه در و
قیمه ته کان، ئیمه به هیچ کلوجیک رینگه نادهین ولاته که مان ببینه وه به
لانگی کونه په رستی. به لی ئیمه به شوړش سه لماندمان که عیلمانین.

*** **

له به رده م حوجره و ده رسخانه یه کدا هاته گو و وتی:
هو هاو ولاتییه خوشه ویسته کان! هه ندیک له و ده به نگانه وا ده زانن
که عه لمانیه ت دژی دینه، نه وه ی نه و قسه یه ی کرد، فره ی به دنیوه نییه
و هینی خوی و گیزهر له یه ک ناکاته وه. به لی ئیمه .... و عیلمانییه کان
وو

نه و جا خوی گه یانده لای سه ندیکای کریچییان و وتی:

هاونیشتمانییه قه درگرانه کان... له هه ره سه ختترین گرفته کانی ئەم
ولاته مان کیشە ی نیشته جیبوونه. کار ده که یین بو نه هیشتنی هه یمه نه ی
خاوهن مولک... ئای له و خاوهن باله خانه بیویژدانانه... دوو هۆده و
هه یوانیک ددهن به و مه ردمه ره شوووته مانگی به ۶۰۰ لیره. کام
دوو هۆده یه ییش، خۆر هه ر نایانگری و بۆنی کولانه ی په له ور ددهن.
ته نانه ت مهر و مالایش له و مالانه دا ئیداره ناکه ن.

ئەوه ئەسته مه ئەی هاونیشتمانییه خوشه ویسته کان... له ولان
پیشکه وتوووه کاندای کریمی خانوو له (۱۰%) ی موچه ی کریچی تیپه ر
ناکات. ئەگه ر کابرا پیویست بکات ۶۰۰ لیره بدات، ئەوا ده بیت موچه ی
مانگانه که ی ۶۰۰۰ لیره بیت. له بهر بیئه خلاق ی خاوهن مولکه کان، لاوه
دلگه رمه کانمان ناتوانن هاوسه رگیری بکه ن. هه ولیان داوه داوه له
هوتیل و خه و خانه کاندای به ته نها بژین و له وییش توشی هه زار گیر و
گرفت دین... ئەو داماوانه ئا له ویوه ده بنه که سانی پیشینه دار له کاتیکدا
بیتاوان ده سوتین. زۆر بیزارم له و حال و باله ی تی تی که وتوون. هه والی
زۆرمان له و باره یه وه پی ده گه نه وه. پیویسته متمانه مان پی بکه ن که
ئیمه ده توانین ئەو دۆخه نا هه مواره هه موار بکه ینه وه و سنوریک بو
په لکیشی خاوهن مولک داده نین.

*** **

هه ر ئەو رۆژه ده می زه رده په ر، له گه ل په کیتی خاوهن مولکان کو
بوویه وه... پی و تن:

ئە ی هاونیشتمانییه خوشه ویسته کان... مزگینی و نوقلانه م پییه... له
نزیکترین به رواردا له سته می کریچی قوتارتان ده بیت. ئیستا له ولانه
پیشکه وتوووه کاندای کریمی له سه دا هه زار و پینسه د زیاد ی کردوووه. ئەو
بره ی رابردوو که دیاری کردابوو، ئەوه سته میکی گه وره بوو له
ئیه دی به شخوراو... ئەوه هیچ ئەقل و لۆژیکیک په سه ندی ناکات. کاری
کرینگی ئیمه ئەوه یه ئەو بیویژدانیه له ولاندا نه هیلین... براده رانی

هاونیش-تمانم... کونه کارمه ندیکی خانه نشینکراو، له تاو نه بوونی و
چهرمه سه ری، خوی و مال و مندالی ده ترنجینیتته هوده پیک و
هزده که ی دیکه ی ماله که ی ده داته کری، که چی هر هیشتا ناتوانیت
پاره ی باجی ده ولت بدات.

بو روژی دواتر له مهیدانی یه کیک له شاره کاندای که حیزبه که ی
له وی دورا بوو، دهستی کرده وره ور:

ئهی هاونیش-تمانیه به ریزه کان: ئیمه هیچ لارییه کمان نییه له
یه کسانکردنی حیزبه کاندای. ئیمه ریز له رای پیچه وانه ده گرین و له سر
دوو گلینه ی چاومانی ده نیین. ئەندامانی پارتی کانی دیکه برا و
هاونیش-تمانی ئیمه ن. خوشه ویست و ئازیزمانن. رۆحمانن... هیچ
ناکوکیه کمان له گه لیان نییه، مه گهر ناکوکی دیدگا و بوچوون.

ئهی هاوولاتیه ئازیزه کان: پیویسته دهست له نیو دهست، شان
بنینه ژیر باری به رپر سیاره تی، مشوری چاره سه رکردنی گشت
کیشه کانی ئەم سه رزه مینه ی خۆمان -تورکیا- بخوین چونکه ئەوه
ئهمانه ته و به ئەستۆمانه وه یه.

***

له شوینیکی دیکه که حیزبه که ی خوی براوه بوو، گوتبووی:
ئهی هاونیش-تمانیه به ئەمه که کان... با ئەو پوخله واتانه بزائن.. ئەو
دوراوانه... ئەو گومرایانه... خیانه تکار و پیس به جوانبینه بزانن!
هرچنده هه ولی نانه وه ی بشیوی و ئازاوه یان دا له ولاندا، که چی
ئیمه له که میندا بووین لییان، به لی ئهی هاونیش-تمانیه
خوشه ویسته کان...

***

بابای سیاسیەتوانمان پاش گەشتە پازدە رۆژییەکە ی گەرایەووە
شار. راستەوخو ملی ریتی مالی خوشەویستەکە ی (سونای) گرتە بەر.
ئەوێ که زۆر غیرە ی لە ژنی ئەم کابرایە دەکرد. من دەلیم سەد، تو
بلی هەزارجار تکا و لالە ی لی کردبوو که لە ژنەکە ی جیا ببیتەووە و
ئەم مارە بکات، بەلام سیاسیەتوان بەم چەشنە وەلامی دەدایەووە:

(هاونیشتمانییە خوشەویستەکان... سونا... سونا... سونا... گویم
لینگرە سوناکەم... سونوتەکەم... رۆحەکەم گویم لینگرە... گەردەنم
ئازاد نەبیت ئەگەر بێجگە لەتو کەسم خوش بویت. ئیشەللا رۆژیک
دیت هەر لە پەنات بم. بالت بو رادەخەم سوسووەکەم... ئەو کاتە ی
ئەوم هینا، گیلۆکە بووم... جحیل بووم، بو ژن کەفم دەکرد... تووم خوش
دەویت سوسووەکەم... ئەگەر مندالەکانم نەدەبوون، ئەو ژنەم لەخۆم
حەرام دەکرد... هاونیشتمانییە خوشەویستەکان.)

بو رۆژی دواتریش ئاغامان گەرایەووە لانە ی خویان. بو لای
ژنەکە ی خوی. هەر که ژنە زانی که پیاووەکە ی کاری قاچاخی دەکات
(دوستی هە یە) نەرانندی بەسەریدا و گردییە دەمە دەمی لەگەلیدا، بەلام
ئاغای سیاسیەتوان وتی:

- هاونیشتمانییانی خوشەویست ... من
- ژنەکە ی سەری سورما و وتی:
- چیتە؟ پیاووەکە چ مەرگتە؟
- ئە ی خیزانە خوینشیرینەکەم، هەورەبروسکە بمسوتینی ئەگەر
بێجگە لەتو کەسم هەبیت... خودا نەمگە یەنیتە سبە ی و بمرم ئەگەر
درۆت لەگەل بکەم.. ئە ی هاونیشتمانییە خوشەویستەکان.
- ئەو چیتە، ئەم هاونیشتمانیی و شتانەت لە چیتە؟
- هیچ نەبوو، خە یالیک بوو، هات و چوو، هەلە ی سەر زار بوو،
هاوسەری شیرینم، تو پشتینە ی ئەم خیزانەیت... بەرپزەکان... بروام
پن بکە خوشەویستەکەم... من هیچ... هاونیشتمانییە بەرپزەکان.

***

سیاسه‌توان چوویه هۆدهی نوستنه‌که‌ی و ږوانییه ئاوینه‌که و
ږوخساری خۆی، سه‌رسام بوو به و ږوخساره.. ئه و ږوخساره...
ږوخسار ئه‌ی هاو‌نیشتمانییه به‌ریزه‌کان.

ده‌نگیکي زور بلند له ئه‌نجامي وردبوونی ئاوینه‌که‌وه هات... ژنی
خاوه‌ن مال دوو قاچی هه‌بوو، دوانی دیکه‌یشی بو‌قه‌رز کرد و خۆی
که‌یاندی، به هه‌ردوو چه‌پۆک ده‌رگای ده‌کو‌تی، پیاوه‌که، پیاوه‌که،
پیاوه‌که، هیچ... ده‌رگا کلیل درابوو.

ئه‌وه‌نده‌یان زانی له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌دا له پشت‌ه‌وه ته‌په‌یه‌ک هات و

ده‌نگیکیش:

- هاو‌نیش... هاو‌نیش... هاو‌نیش... تمانه...

*** **

کورسی

- رهحیم ئەفەندی، شەش کوپ قاوہ بینە ...

- فەرمانتە بەگم.

فەخریە، کە تاکە فەرمانبەرە لەو ژوورە گەورەییەدا گوتی:

- من قاوہم ناوی بەگم .

ئەو پیاوہی لە پشت میزە گەورەکەیی نزیک دیواری لای راست
دانیشتبوو گوتی:

- ئەستەمە... دەبی بیخۆیەوہ. هەموو رۆژیک لە لایەن منەوہ سی
کوپ چا یاخوود قاوہ بو ئیوہیە، ئەگەر چا یان قاوہتان پینخوش نیە
دەتوانن داوای دۆلدرمە بکەن.

فەخریە کە دوومانگ بەسەر دامەزراندنەکەیدا تێپەریبوو گوتی:

مادام وایە دۆلدرمە باشترە.

پیاوہ پیرە عەینەک لە چاوہکە گوتی:

- پینچ کوپ قاوہ و، دۆلدرمە یەک بینە رهحیم ئەفەندی .

- فەرمانتە بەگم.

هەموان لەو فەرمانگەییەدا پیاوہ پیرەکەیان بە بەگ بانگ دەکرد،
هەر لە بەرپووە بەرەوہ هەتا فەراشی بەردەرگاگە، بەگ گوتی:

- دوازده رۆژی ماوه گهنجهکان، ته نیا دوازده.

له بهردهم ههریهک له دیوارهکانی ژووره گه وره که دا دوو میز
هه بوون.

به گیش سه رۆکی نهو شهش فرمانبهره ی پشت میزهکانی نهو
ژوره بوو.

دهنگی ده رگا که هات. ئافره تیک هاته ژوره وه چهن کاغه زیکی
پنیوو. بهگ به بیباکی سه یریکی وهره قهکانی کرد و گوتی:

- برۆ بۆ میزی به رانبهر ..

ئافره ته که رۆشت بۆلای یاریده ده ری بهگ، سائیم نه فهندی ..

- بهگ گوتی: ئیشه لا له کات و رۆژی خۆیدا ته واو ده بن.

فرمانبهریکی گهنج که پرچه درێژه که ی به زهیت چه ورکرد بوو،
پرسیاری کرد:

- چند ساله ئیوه خزمهتی دهولت ده کهن بهگم؟

- ۱۷ ی ئابی داهاتوو سویند به خوا خزمه ته کهم ده بیته
۳۷ سال.

ئافره ته که وهره قهکانی ئیمزاکراو چوه ده ره وه. به گیش ههر
خهریکی باسه که بوو:

- من ته مه نم ۲۱ سال بوو، چوو مه خزمه تی سوپا، سه ره تا
پالنیورام بۆ فرمانبهری دیوان، به ششی دووه م له فرمانگه ی
سه ره رشتیکردنی خوراک. له کوتایی جهنگیشدا به هوی پله
به رزکردنمه وه ئه رکه کهم گواسته وه بۆ وه زاره تی جهنگی.

قاوده که هات، بهگ جگه ره یه کی داگیرساند و یهک مژی
مه حکمه می خیانندی و، قومی ده دا له کوپه شینه گه وره و قاوده که می
به له زه ته وه هه ل ده لوشی. کوپی فه رمان به ره کانی دیکه هه مویان سپی
و بچوک بوون، به لام کوپه که می بهگ شین بوو، به ئاوی ئالتون وینه می
گولی ره نگاو رهنگی له سه ر کیش رابوو. خوی له ماله وه هینابوی،
دابوی به خزمه تکاره که، ره حیم ئه فه ندی. پیش ئه وه می قاوده که بیات بو
ده می، لئوی ئه لئه گوشت و به دهنگیکی بهرز قومی له قاوده که ده دا.

فه رمان به ره لاوه جوان خاسه که گوتی:

- ئه وکاته می تو دامه زراوی من هیشتا له دایک نه بوو بووم.

پیره که پیکه نی و گوتی:

- ته نیا تو نا، ته نانه ت باوکیشت له دایک نه بوو بوو.

فه خریبه لئی پرسی:

- بوچی هه تا ئیسته خانه نشین نه بویت ئه می بهگ؟

- چونکه له تو مارگه خزمه تی ۱۱ سالیان بو حیساب نه کردوم
کچم، ده ریان کردم له کار، له بهر ئه وه خزمه تی ئه و ۱۱ ساله م
به فیروچوو. بویه ئیسته سه رله نوی ۲۸ سالیتر ته واو ده که م.

یاریده ده ره که می گوتی:

- ۹ سال ماوه بو خانه نشین بونی من.

- توش خانه نشین ده بیت ئیشه لا... هه موتان رزگارتان ده بیت...
ئای هه ر له سه ر زمان ئاسانه ئینسان بلی ۳۷ سال. ئه وه ته مه نیکی
ته واوه... دوا می ئه وه بهر ده وام بوو:

٠ ٺه مه اٺاموڙگاري باوڪانه يه بو ٺيوه، ٺاگادار بن هرگيز
منداله کانتان مه ڪن به فهرمانبر، باببن به شوفير، سهرتاش ...
هرچي بيت با پيشه يه ڪ فيربن، گرنگ ٺهويه دهستي خويان
زنجيرنه ڪن به بازنه ي ٺالتوني فهرمانبري.

لهو روڙهوه بهگ دهستي هيچ ٺيشيني ٺهدهگرت، دوازده
روڙيتر خانه نشين دهبوو، توشي خه م و بيتاقتي بوو بوو به دهست
ٺهو وهره قانه ي له سهر ميزه ڪهي بوون. له دهست سهردانڪر و
ٺيمزاکردن و مورکردن دوسييه دوباره ڪان تاقه تي هيچي نه مابوو.
به سهر ي ٺاماڙهي بو ٺهو دوو پياوه ڪرد ڪه دههاتنه ڙورهوه به رهو
موزه ڪهي به رانبري.

٠ وهرن ٺهي (دوازده روڙهه ڪه) وهرن. ٺه م روڙانه به خيرايي
ٺيناپرن، وا ههست ده ڪه م ٺه م (١٢) روڙه لهو (٣٧) ساله دريڙ تره ڪه
ٺهواوم ڪردوه. به ريز سهفي، ڪه ههتا ٺهوکاته قسه ي نه ڪرد بوو،
پياونڪ بوو به لايهني ڪه مهوه سي روڙ بوو سهر و ريشي چاڪ نه ڪرد
بوو، چاڪه ته ڪهي لابر و گوتي :

٠ تو راهاتويت له ڪهل ٺيشڪردندا؛ دواي ٺهوه ي خانه نشين دهبي
چيده ڪهي؟ وهڪ ٺهوانيتر دهبي له ماله وه دايڪوتي، به خوا ههست به
دلتهنگي ده ڪه يت.

٠ ٺهوه تو چي دهلني سهفي ٺهفهندي؟ ٣٩ ساله من له م
ڙوره دام. به يانين مالم به جيته شتووه و ٺيواره ڪه راومه ته وه، له سهر
ٺهوميز و ڪورسيه بووم. ٺه ڪر ڙياني فهرمانبر به ميلي ڪاڙميري
مارڪهي (ڪاسيو) بچونيت ٺهوه له ماوه ي ٺهو ٣٩ ساله دا چهندين
چار له ٺيش ڪه وتبوو .

٠ باشه بهگ تو ڪه خانه نشين بويت چي ده ڪهي له ماله وه؟

- من چیده کهم؟ بلنی جا چی ناکه ی؟ به یانیان زوو وهک
 هه میشه هه لده ستم، ده لیم بیسمیلا و ده ست ده کهم به کار له
 باخچه که ی ماله وه دا. به رهنگاری له گهل خاکدا، ژیانی مروث له
 سه ره وه بو خواره وه ده گوری، مروث ده گه رینیتیه وه بو سه ره ده می
 گهنجی، له لایه ک کاله ک و له لایه کی تر فاسولیا و باینجان و بیهر
 ده چینم. هه ریه که یان به پنی وهرزی خویان، وه له پیشه کی ماله که شدا
 گول ده چینم؛ هه وزیکیش دروست ده کهم. ماسی سوری تیده کهم.
 ده چمه ناشخانه که و هه ر خوار دنیگ هه زم لیبی ناماده ی ده کهم.
 مه حشی، شیرینی... هه روه ها هه زم له بازرگانیه، ئینجا نه ساسی
 ناومال هه موی ده گورم. ئای که ی نه م چهن روزه برؤن و خانه نشین
 بم؟..

ماوه ی شه ش مانگ ده رباره ی هه سته کانی قسه ی کرد. له گهل
 نزیکبوونه وه ی خانه نشینبوونه که یدا قسه کردنه کانیشی زیاتر ده بوو.
 قسه کانی ته واو نه ده بوو هه تا کاتی ئیواره و کوتایی ده وام.
 له روزه دواتردا له کاتی دیاریکراوی خویدا هات، سلای
 له هاوریکانی کرد و دانیشت و ده سستی کرده وه به قسه کردن له سه ر
 خوی:

- خوا بزگارتان بکات، یازده روزه ماوه، ئاده ی ره حیم
 نه فندی شه ش کوپ قاوه بو هاوریکانم ناماده بکه.

دیسان فه خریه داوای دۆلدرمه ی کرد. ده سستی کرده وه به قسه
 ده رباره ی نه وکارانه ی داوای خانه نشینبوونه که ی نه یانکات. به رده وام
 بوو له قسه کردن هه تا ئیواره، سی جار داوای قاوه یکرد بو هاوریکانی
 که س نه یده توانی ریزه ی دلخوشیه که ی پیوانه بکات. به لام وا هه سستی
 ده کرد نه و چهن روزه ی ماویه تی ۲۰ ساله.

له رۆژی دواتردا بهگ گوتی:

- سوپاس بو خوا ته نیا ۱۰ رۆژم ماوه. رۆژی یهکشه ممهش
پشووه ... له بهیانی رۆژی دووشه ممه یهکه م کاریک کردی بانگی
رهحیم ئه فهندی کرد:

- کوره که م رهحیم ۵ کوپ قاوه بینه، بزانه خاتوو فهخریهش
چی داوا دهکات.

سهیریکی کارمهندهکانی کرد و گوتی:

- رۆژی دووشه ممه ی داها توو کوتا رۆژی من دهبیت له گهلتانا
رۆله کانم. ته نیا هه شت رۆژ ماوه، یهکشه ممهش حیساب نیه
دهمینیته وه چهوت رۆژ، شه ممهش تانیوه رۆ کار دهکه یین ئه مه مایه وه
شهش رۆژ و نیو، ئینجا زهری ۲۴ سهعاتی بکه ن بزانه چهن دهکات؟
بهگ وهک مندالی لینهاتبوو، کاتهکانی حیساب دهکرد به رۆژ و سهعات
و چرکه، ههتا گوتی حیسابه که دهکاته ۱۵۶ سهعات و ۵۲ دهقیقه و
۱۴ چرکه.

سێ چرکهش رۆشت ههتا ئه مه م گوت، مایه وه ۱۱ چرکه. خوا
هه موتان نه جات بدات. دوا ی ئه وه دهستتیکرد به باسکردنی ئه و
مریشکانه ی له باخچه که ییدا به ختیویان دهکات و ئه و بیستانه دهیچینیت
و ئه و بازرگانیه ی دهیکات .

هه موو فهرمانبه رهکان بهرنامهکانی دوا ی خانه نیشینه که یان
له بهر کردبوو. له کوتایدا رۆژی کوتای هات. له و رۆژهدا دهکه را به ناو
هه موو فهرمانگه که دا مالئاوایی له گه وره و بچوک دهکرد، قهتیش بیزار
نه دهبوو له قسه کردن له سه ر پرۆژهکانی دوا ی خانه نشین.

- پاداشت وهرده گرن:

دوای دوو پوژ هاوریکانی شاهه نگیکیان به بونه ی خانه نشین
بونه که یه وه ساز کرد. له شه وی یه که می خانه نشین بونه که یدا خوی
به و کارانه وه ده بینی که له باخچه که داو له شویینه کانی تر دا دهی
بیانکات، دوای ۳۹ سال له فەرمانبهری ناساییه نه که ر خون بینی

خویندنی که له شیرینی نزیک مالیان له خه و رایپه راند. کاتیک
هه ستا خور هه له اتبوو. به گ واهه سستی ده کرد ۲۰ به لکو ۳۰ سال
که راو هته وه دو او ه .

چوو به باخچه که وه هه وایه کی هه لمژی سیه کانی پر کرد له
هه و او پشتی ته قاند، ۳۹ سال دانیشتن له پشتی میزه وه کاریکی ناسان
نیه پشتی چه ماند بویه وه.

نه یده زانی سه ره تا کار له باخچه که دا بکات یا هه وزه که
دروس تیکات. دوای بریاریدا له باخچه که دا کار بکات، بانگی ژنه که ی
کرد:

- ژنه که ..

به سه ختی چاو ده کانی هه لیتا :

- تو شیت بویت؟! کن له م کاته یا جیگه که ی به جیده هیللی؟

- هه سته پاچ و خاکه ناز و چه نکاله که م بو بینه.

پاچه که ی هینا به لام خاکه ناز و چه نکاله که ی نه دوزیه وه. کورده که
هه سستیه با بکه ری به دوایاندا. دوای که رانیک ی زور دوزیه وه پاشان
ژنی کورده که ی هه سستاند هه تا عه ره بانه ده سستیه که ی بو بدوزیتیه وه،
نه وه کانیشی به هوی دهنگه دهنگه وه له خه و هه ستان.

به گ زور به جدی ئیشی ده کرد، سه عاتیک پیش نانی به یانی
خه ریکی چال هه لکه ندن بوو. نه ندانانی خیزانه که ی هه مویان پیده که نین

له شیتیه که ی. دواى نانخواردن که رایه وه بو ناو باخچه که، هه سستی
به قورسى خاکه نازه که کرد به لام هه ر به رده و امبوو له چاله لکه نندن
هه تا نانى نیوه رو. نه وه ی که هه لیکه ندبوو درئییه که ی نه ده که شته
شش پی و پانیه که شى له دوپی زیاتر نه بوو. دواى نانى نیوه رو
کلاوه که ی کرده سه ری بوئه وه ی بیپاریزی له تیشکی خور. کاتی
هه سستی به هیلاکی کرد ده سستیکرد به ریکردنی نه وه ی هه لیکه ندبوو.
دواى نه وه کاله که کانی له ته نیشته کانه وه ناشت و که نمه شامی و
فاسولیا که ش له ناوه راستدا.

به گ نه یوانی نانى ئیواره بخوا له بهر هیلاکی و خه وه اتن... کوتی:

- روله کانم زور سووم له کارکرد له باخچه که دا وه رگرت
پیشتر ناوا نه مده توانی زوو بخه وم، به لام ئیسته ناتوانم چاوم
بکه مه وه... شه وتان شاد.

هه مو نه ندامانى خیزانه که ی پچرابون له پیکه نیندا کاتی به گ بو
خوتن ده روشت... له روژی دوایدا کاتی له خه وه هه سستا نه یوانی
هه سستیه سه ری، پشتی زور ئازاری هه بوو:

- ناخ پشتم .. ناخ پشتم .. ناخ ده سته کانم ..

بیده نگ بوو له ترسی نه وه ی نه وه ک یه کیک گویی له هاواره کانی
بن، لاشه ی به ته واوی هیلاک بوو بوو. هه ر له ته وقه سه ره یه وه هه تا
بنی پی له جیکه که ی هه سستا و به هه زار حال پانتوله که ی له بهر کرد،
به لام به لاکه دواى نه وه رویدا.

هه مو نه ندامانى خیزانه که ی به هوی هاواره کانیه وه خه بهریان
بوو یه وه، قاچه کانی پیچکه وتن و که وت به سه ر پله کاندا، هه مویان
هاواریان کرد نه میش واخوی ده رخست که هیچ ئازاریکی پینه که شتوه،
دانیشته له جیکه ی خویداو کوتی:

• هیچ نیه مه ترسن ته نیا که وتنیکی به سیت بوو ..

ئه وهی گوت و هیچ توانای جولهی نه ما کوره کهی هلیگرتور
بردیوه بو ماله وه.

بو جاری دووهم هه ولیدا برهوا بو باخچه که به لام له گهل هه موو
ههنگاو یکیدا هه موو گیانی ده یزیراند. له گهل ئه وه شیدا خوی
به ته ندروست دهرده خست و هه رچون بوو گه شته باخچه که.
په نجه کانیشی هیزی جوله یان تیدانه مابوو؛ شان و پشت و قاچه کانی
زور به توندی ئازاریان هه بوو. هه ولیدا واخوی دهرخا که ئیش ده کات،
هه رکاتیک ئه چه مایه وه بوئه وهی تووئیک بجینی توشی نارهحه تیه کی
زور ده بوو، بو هه ستانه وه و خوراستکردنه وه یش ده جاری باوکه رو و
برارو ده گووت .

• من مردوم، ئای ... ئای ... ئاخ پشتم ئاخ شانم ...

هه ولیدا خوی له و ئیحراجیه به ئه نجامدانی چند نمایشیک
په رینیه وه. داوای له ژنه کهی کرد چه کوش و مشار و بزماره کانم بو
بینه .

ژنه کهی پنی وت :

• بیزار بوم له چوکوش و خاکه نازه کهت .. بوچی خانه نشین
بویت؟ به یانیان ئه رویشیتیت و ئیواره ئه گه رایته وه، ئای ئه و روژانه
چهن خوشبون !

کوره کهشی گلهیی لیده کرد که ئه و بوته هوی تیکدانی ماله که.
ده روژ هه ولیدا که به چالاکی و ته کوزیه وه کار له باخچه که دا
بکات.

له به یانی په کیک له روزه کانی هفتی دوه می دوی
خانه نشینونه که ی گویان له دنگیک بوو:

. نای ... نای .. په نجه م!

همویان رایانکرد بو باخچه که بینیان بهگ له تاو نازاردا وهکو مار
پنج دهخوات، لینیان پرسى :

. نه وه چیه؟ چی رویداوه؟

تومز بهگ له کاتی دروستکردنی کولانه بو مریشکه کان، چه کوش
بهر په نجه ی که وتوووه و نینوکی رهش بووه و خوینی تی زاوه. بهگ
گوئی:

. هیچ نیه .. ئوووف، ئوووففف .

هیچ به شیک له لاشه ی بهگ نه مابوو به بی نازار، وهک بومه له زه بهک
بیان له ماله که. سه ره رای نه وه ی چه ن جوریک مریشکی کری و چه ن
جوریک سه وزه واتى چاند.

له به یانی روزه دواتردا، نه یوانی ههستی، له بهر نه وه ی دوینى
هیلک و سه ماشی بوو بوو. پله ی که رمای که شت بویه ۳۹ پله،
به توندیش دهیقرخاند. بهگ یهک مانگی ته واوی له ناو جیکه دا
به سه ربرد به بی نه وه ی بچی بولای دکتوریش. دوی نه وه ی ویستی
ههستی وه که چی قاچ و دهست و شان و ران و پشتی هیشتا
نازاریکى زوریان تیدا عه مبار کرابوو.

کورده که ی نه یهشت بچیه باخچه که وه، بهگ به وه لویسته ی
کورده که ی تورده بوو، به لام به بریاره که ی خوی دلخوش بوو.
وازی له بیروکه ی کشتوکال و به خنوکردنی مریشک هینا،
له بهر نه وه ی نه وه پیشه ی نه ونیه.

به خوی گوت :

- دست ده که م به دارتاشی له ماله وهدا.

ديسان سه رکه وتوو نه بوو له م کاره شدا، هه موو شتیکي نیکدا،
بیری ده چوو که لوپه له کانی له کویدا داناوه، هه موو نه داسانی
خیزانه که ی سه رقالی دوزینه وهی که ره سته کان کردبوو. کاتیکیش
ده یویست شتیک چاک بکاته وه، نه وه هه رشتیک له به رده ستیا بوایه
تیکي دها و خرابی ده کرد. هه رچی هه لسوکه وتی بو قبولیان کرد، به لام
کاتی ده ست و په نجه ی بریندار کرد له کاتی برینی ته خته دا، توره بوون
و بریاریاندا ئیتر نه هیلن هیچ کاریک بکات، ده ستیشی ده رۆژ
به ملیه وه بوو.

نه مجاره به گ کارکردنی له مه تبه خدا تا قیکرده وه، لیره وه کیشه کان
سه ریان هه لدا، له به رته وهی هه رکاتیک نه و بچوایه ته مه تبه خه که نه وه
مانای وابوو نه و رۆژه هیچ نیه که س بیخوات.

هه مووان یه که هه فته سه رقالی دوزینه وهی نه وشتانه ده بوون که
به گ له ملاو لادا به جتی هیشته بوون، هه ندیکیان له مه خزنه که دا
ده دوزیه وه هه ندیکیتریان له کتیبخانه که دا ده دوزیه وه. رۆژیک خوی
له بری شه کر کردبووه ناو شیرینیه وه، شه کری له جتی خوی
به کارهینا بوو، مریشکه که ش یه که پارچه بو بوو به خه لوز، هه مووان
زه جریان به ده سته وه ده کیشا، ژنه که ی رۆژی به توره بییه وه هاواریکرد:

- هه موو جوانی و خوشیه کانی نه م ماله ت له ناو بردوره
له وکاته وهی که خانه نشین بویت .. بوکه که ی به توره بییه وه گوتی :

- له مه تبه خ چی ده که ی به گ؟

کاره سات رویدا کاتیک بیری چوو بوو دوگمه یی غازه که کراوه ته وه.
چوونه مه تبه خه که سه بیریان کرد بهگ له سه ر زه ویه که که وتوووه نه گه ر
توزی دره نگتر پییان بزانیایه نه وه به هوی هه لمژینی غازه وه عه مری
خودای ده کرد.

سی روژی ما بوو هوشی بگه ریته وه. کوره که یی چوونه مه تبه خه یی لی
قه دهغه کرد، به گیش کوتی:

- باشه ئیتر من چیبکه م؟

- خانه نشینه کانی دیکه چیده که ن؟ برؤ بو چایخانه، یاری تاول
بکه، قسه له گهل خانه نشینه کانی تر بکه ..

هیچ ریگه چاره یه کی تری له به رده ما نه ما. روژی دوا یی نه وه بهگ
به له شه یی هیلاک و تیکشکاوه وه روشت به رده و چایخانه.

هاورنییه تی له گهل چهند نوسه ریگی قاوه خانه که دا به ست، له گه لیان
باسی سیاسه تی ده کرد، ره خنه یی له سه روکه کان ده گرت و بارودوخی
سیاسی ولاتی به دل نه بوو.

روژان تپیهرین و بهگ بووه ملازمی قاوه خانه که، به لام نه وه
حالی هیچ به دل نه بوو، بیزار بوو له تاوله و قاوه خواردنه وه.

گه رایه وه بو ژوره که یی. وا هه سستی ده کرد دنیا دوژمنی نه وه،
روژنامه کانی له به یانیاندا ده خوینده وه. قسه یی له گهل هیچ که سیکدا
نه ده کرد.

روژیک له ژوره که ییدا مایه وه؛ ئاخ بو روژانی فرمانکه، ئاخ نه وه
روژانه چهن خوش بوون له خزمه تگوزاره که توره ده بوم و گله یم له
فرمانبهره بچوکه کان ده کرد و هاوارم ده کرد به سه ر ده رگاوانه که دا...
هیچ شستیک له جیکه یی خویدا نه ماوه ... بهگ بیری کرده وه هه سستی
به خورشه ویستی بو رابردوو جولای... به خوی کوت:

ٺو هه موو ماوه يه ٽيڀريوه و من سه رداني هاورپيڪانم له
فهرمانگه نه ڪردووه.. به خوا عه يبه، سبهي به ياني ده چم ٻو لايان...
ٺيشه لا ٻو ٺوهي دنيا بم له ٺه حواليان.. ده گونجي من ٺوهنده دلره قيم
هه تا ٺو راده يه؟ ٺيس ته ٺه وان ده لين به گ دواي خانه نشين بوني
هه واليڪي نه پرسين.

خه وني ٺوه بوو دواي ٣٩ سال له فهرمانبهری خانه نشين بيت
و له باخچه ڪه ياندا ڪار بڪات، مریشڪ به خيو بڪات و دارتاشي بڪات،
به لام له هه موو ٺو ڪارانه دا سه رڪه وتوو نه بوو. به ياني زوو له مال
چووه ده رهوه به رهوه فهرمانگه ٻو ٺوهي هه ست به دورانه ڪهي نه ڪن.
دوو ڪاتر مئير به ده وري فهرمانگه ڪه دا سه ورايه وه هه تا ڪات بوو به
سه عات ده و نيو، به رهوه دا لانه ڪه سه رڪه وت، يه ڪم ڪه س بيني ره حيم
ٺه فندي بوو:

- سلاو چوني باشي به ڪم!

- تو چوني ره حيم ٺه فندي..

ره حيم ٺه فندي يا وه ربي ڪرد هه تا به ردهم ده رگاي ژوري
هاورپيڪاني:

- خير اڪن وهرن.. به گ هاتووه.

فهرمانبهره ڪان هه سستان و به خوش حال يه ڪي زوره وه پيشوازيان
ليڪرد. فه خريه ڪولمي ماچڪرد،

سائيم و فهرمانبهره جوانخاسه ڪه ده ستيان ماچڪرد، چاوي
پر بوو له فرميسڪ..

ياريدەدەرەكەي چووبووه شوئينهكەي، كارمەنديكى تازەش
جېگە بەتالەكەي پرکردبوويهوه. بەگ بەحەسرەتەوه چاوي برپيه
مىزەكەي، ئەو قوتوي مەرەكەبەي بينى لەكاتى توردبوون لە
فەرمانبەرىكدا دەپهاویشست. چاوهكانى فرمىسكىان لىھاتە خوارەوه:
دەستىكرد بەكوكين بۆئەوهي كەس هەست بەفرمىسك و خەمەكەي
نەكات ..

- دەنگوباست چۆنە بەگ؟ من باشم.. ئیوه چۆن منالەكان؟

- سوپاس بۆ خوا ئیمە هەموومان باشین، هیوامان باشی و

تەندروستی تویە..

رەحیم ئەفەندی قاوویەکی بۆ بەگ ئامادەکرد، بەلام لەكوپە
تایبەتەكەي خۆیدا نەبوو، چونكە بەگ كاتى خانەنشین بوونی
كوپەكەشي لەگەل خۆیدا بردەوه.

- ئایا تۆ دلخۆشی بە خانەنشینبونت بەگم؟

هەناسەیهکی قولى هەلمژی و وهلامی دایهوه:

- زۆر دلخۆشم، ئیشەلا ئیوهش خانەنشین دەبن..

- ئایا مریشك بەختوردەكەي ئیستە؟

- ئەي چۆن.. چەندین مریشكم هەیه... ماشالە لەهەفتەیهكدا

شەش رۆژ هیلکە دەكەن و یەك رۆژ لەپشودان.

بە زمانی قسەي دەکرد و لەناخەوهش پئیدەكەني:

- بەلێ ۷ مریشك ۲ كەلەشیری رۆمىم هەن، حەوزم هەیه ۶

قازو ۷ مرأوی تیبیا مەلەدەكەن، خەریك بوو بلی ماسی سوریشی

تیبایە بەلام لەپر بیریكەوتەوه كە قاز ماسی سوردهخوا.

- يه كى له قازه كان ۱۹ بيچوى هه له پيناوه.. من زور دلخوشم بهم
ژيانه نوينه م.

- نهى دهنگوباسى باخچه كه ت به گ؟

پرسىارى باخچه كه م ليمه كه ن. كه نمه شاميه كان دريژ بوون نه گه ر
بچى به به پيناندا، ون ده بى، هه موو به يانيك خور ماچيان نه كان،
سه لكه كه يان نه برم و له سه ر ناگر نه يانبر ژينم. قزيان زه رده، نهى
خوزگه فاسولياكانتان ده بينى كه خويان هه لواسيوه به قه دى
كه نمه شاميه كاندا. من چه ندين جور فاسوليام هه يه. نايشه فاسوليا و
فاسولياى دهنگ و فاسولياى سور و فاسولياى كه له شيرى، كالك
ماشاله هه ر دانه يه كيان هيندهى سه رم ده بى.

دهستى كرد به باس كردنى كارى دارتاشيه كهى، سه يريكى
دهستى كرد كه بريندار بووو نينو كه كهى كه وتبو هه ستى به نازار كرد.

- كورسى زور جوانم دروست كردوو، نه گه ر بتهه وى له وه
بكرى نه وه به ۲۰۰ ليره ش ده ست ناكه وى، ميز و خه زانه يه كم
دروست كردوه هه ر خه زه كهى سه يريان بكهى ..

به گ دواى هه موو رسته يه ك ده يگوت: نه وه ش ناقيبه تى ئيوه
ده بى ئيشه لا. نزيكى سه عاتيكى له فه ر مانگه كه به سه ر برد. كاتيك
هاولاتيان كه بو راي كردنى مامه له كانيان هاتبون زور بوون، به گ
كوتى:

- باشه.. له سه ر ئيزنتان.

هه ستايه سه ر پى نازاريكى سوكى هه بوو، هاوريكانى پينان وت:

- دوباره سه ر دانمان بكه ره وه به گ ئيمه ده ليوانتين! له بيرمان
نه كهى.

دوای ئه وه ههتا ده رگا که له گهلی چوون. ههستی به وه نه ده کرد به
پلیکانه کانه ده چیته خواری وه به لکو ههستی ده کرد دلی ده بی
به دو که رته وه، به شیک لای خویه تی و به شه که ی دیکه ی
له فرمانگه که دا جیده مینی ..

به شه قامه کاندای سورایه وه ههتا ئیواره، کاتی که رایه وه بو
ماله وه، ههستی به ئیسراحه تیکی زور ده کرد، زیاتر له هه موو
ئه و کاتانه ی پاش خانه نشینبونی. له رۆژی دوای ئه وه دا، توشی
سه سورمان ببوو، ئیستا چیکه م؟

له رۆژی سینه مدا، به مه بهستی فرمانگه، چوو ده وه به بی
ئه وه ی بچیته ژوره وه. به لکو ته نیا به ده وریا سورایه وه، دواتر که رایه وه
بو ماله وه.

ئایا هاوریکانی زانیویانه که مریشک و گه نمه شامی
له باخچه که دا نیه؟ ئایا زانیویانه که درۆم کردوووه .. نا.. گوتیان بگه رپوه
بۆلامان ده لیتیت ده که یین ..

ه رۆژ ئارامی گرت و له رۆژی شه شه مدا رۆشت بو فرمانگه.
هاوریکانی وهک جاری پیشو پیشوازیان لینه کرد، ته نیا هه نی ریزیان
بو نواند.

باسی باخچه که ی و مریشکه کانی کرد و گوتی:

- له م دوایانه دا دوو به رانم کرپوه ..

پیاویک هات که مامه له ی له و فرمانگه یه دا هه بو کارمه نده کان
هه مویان که ران به دوای تو ماره که یدا به لام نه یاندوزیه وه .

- به گ خوی نه گرت گوتی:

کورەکم سەفی، ئەو تۆمارەى بەدوایدا دەگەرین دەبى لەو
خەزانە یەدابی، پلەى سى بەدەستە چەپدا لەناوەراستى پیتی (ج)دا
بگەرى بوى.

سەفی، مامەلەكەى دوزیەووە لەوجىگە یەدابوو كە بەگ ئاماژەى
بۆ كردبوو. ئەم جارەیان لە فەرمانگەكەدا دواكەوت. هیچ كەسىگ بۆ
مالتاواىلىكردنى هەتا دەركاى دەروەو نەچون لەگەلیدا، بەلكو هەر
لەدەركاى ژورەكەدا مالتاواىیان لىكرد.

كەوتە بزوتن بۆمالەووە، لەكاتى رۆشتندا شتىك دودلى دەكرد
دەرۆشت و بەدەورى فەرمانگەكەیا دەسورایەووە وەك چۆن كەسىگ
تەوافى بەیتى پىرۆز بكات.
دوو رۆژ
ئارامى گرت، بۆ رۆژى سىیەم رۆشتەووە بۆ فەرمانگەكە لەسەر
كورسىەك لەسوچەكەدابوو دانىشت. هەندىك باسى فاسۆلىاكەى كرد،
ئىنجا گەنمەشامى و مرىشك و كورسىەكان ...

سائىم ئەفەندى رەفەكانى دەپشكنى و بۆ هەندى لاپەرە و ماپەرە
دەگەرا، بەگ پى و ت :

- تۆمارى زىمەكە راکىشە، رەفەى چوارەم لەلاى چەپ رەنگى
رەشە، بىگومان لەویدا ئەوراقەكان دەدۆزیتەووە. سائىم ئەفەندى لەو
جىيەدا ئەوراقەكانى دۆزىیەووە كە بەگ ئاماژەى بۆكردبوو. دواى
ئەوەى كارمەندەكان دورۆژ بەدواى ئەو ئەوراقانەدا گەرابون و
نەیاندۆزىبونەووە .

فەخرىە دەيكىشا بەئامىرى نەسىنەكەدا بەگ تەماشای كارەكەى
كرد، بەنامۆیەووە لى پىرسى:

- ئەوە چىدەكەیت كچەكەم؟! كارەكەت هەلەپە. ئەو كارەمى
بەشى دوو دەمە. خەلكەكە لەخۆرا بەبى سود دەلین دەهیلپتەووە، بىگۆرە

بۇ بەشى دووهم، فەخرىيە وايكرد كە بەگ پىنى وتبىو. زياد لە دوو
ساعات دانىشت. سى كوپ قاوهى خواردهوه. كاتى مالتاوايى پىيان
وت:

- خوات لەگەل. سەردانمان بگهوه هەركاتىك ويستت، ئىمه
هەميشە دەلىتتىن.

بۇ رۆژى دواتر ديسان گەرايهوه بۇ فەرمانگە كە. هەتا كوتايى
دوام مایهوه، بەش-ئيوه يەك لەگەل كارمەندەكاندا چويه دەرەوه،
هاورپىكانى دلخوشبون بەبونی لەفەرمانگە كەدا، لەبەرئەوهى شتانیكى
زۆرى دەزانی و رینمایى دۆزینەوهى مامەلەكانى پیدەدان كەئەوان
نەیان دەتوانى بەئاسانى بیدۆزنەوه.

بەگ لەرۆژى دواى ئەوهدا لە فەرمانگە كەدا ئامادەبوو،
هەموویانى رزگارکرد لەو كیشەيهى كە تىنى كەوتبون، بەگ
رینمایکردن بۇ دۆزینەوهى ئەو بەلگەنامەيهى كە ماوهيهى يەك هەفته
بوو بەدوايدا دەگەران.

- بەلگەنامە كە لە ئەرشیفدايه بچنە خوارهوه بۇ قاتى
ژیرزەمینە كە، خەزانە گەرەكە بگەنەوه ژمارە سىنى لەسەر نوسراوه،
لەخوارهوهى ژمارە ۱۹۵۱-ح-ى لەسەرە.

- لەسەر رەفەكە لەویدا دەیدۆزنەوه. بەلگە كەيان بەهۆى
رینمایىه كانى بەگهوه دۆزییهوه كە بەرپوه بەرى گشتى داواى كردبوو.
بەگ بەبى پچران سەردانى فەرمانگە كەى دەکرد. لەسەر كورسیه كە
دانەنىشت. رینمای دەدا بەكارمەندەكان كە چون هەستن بە
جییه جیکردنى كارەكانیان. بە باج و وەرەقه زیادەكان دەستپیکرد و
مەلەكانى بۇ راستکردنەوه.

- بەلگەنامە كانى سەرژمیری پار لەكوین بەگ؟

- ئايا دەزانی خشتهی پنیوستیه کان له کویدایه بهگ؟

نهگەر نه یدوزینه وه ناتوانین کاره کانمان به ته واوی بکهین.

بهگ نانی نیوه رۆی ئاماده کردبوو؛ هینابووی له گهل خویدا،
له فه مانگه که دا خواری، هه نئ کات باسی جۆری مریشکه کانی بو
ده کردن، وه باسی مه حشی بۆ ده کردن که چۆن دروستی ده کات، وه
ئه و خه یاره ی که چاندوو یه تی، کوپه که شسی له ماله وه هینایه وه و دایه
دهستی ره حیم ئه فه ندی بۆ ئه وه ی وهک پیشتر قاوه ی تیدا بخواته وه.

هه رکاتیک درهنگ بکه وتایه، هه مویان بۆی قه له ق ده بون،
ده یانپرسی بۆچی بهگ دواکه وتوووه؟

به رێوه بهر داوا یلنکرد وهک کارمه ندیك له فه مانگه دا دهوام
بکات، هه نئ کاری پیسپارد، وه راویژی پیده کرد بۆ هه ندی کاروباری
فه مانگه. بهگ ههستی به خوشی ده کرد، وای بیرده کرده وه لیتره زیاتر
پنیوستیانه هه تا ماله وه.

- له یه کیک له رۆژه کاندای بهگ دواکه وت، یاریده ده ره پیشوه که ی
که هاتبووه جیکه ی ئه م به هاوری کانی وت: هاوریان هه مومان به حالی
بهگ ده زانین، پنیوست به شیکردنه وه ناکات.

سه فی کوتی:

- ئیمه ده زانین نه فاسولیا ی هه یه و نه مریشک و نه هه یج
شتیکه تر ...

کویره جوانخاسه که ش کوتی:

- هه موی ئه و قسانه ی به ره می خه یالی خویه تی ..
یاریده ده ره کونه که کوتی:

- بهلني بهلام بهگ له کاره کانماندا به دلسسوزیه وه هاوکاریمان
دهکات، دهلین چی هه ندیک پاره کوبکه ینه وه و دیارییه کی بو بکرین.
هموان پیشوازیان لهو بوچوونه کرد ۶۸ لیره یان کوکرده وه.
یاریده دهره کونه که کورسیه کی به کارهاتووی بو کری وهک کورسی
پادشاکان بوو، لهته نیشته میزه که یدا داینا. بو رۆژی دواتر که بهگ
هات پنی گوت:

- نهی بهگم شوینی تو سهر نهو کورسیه یه تکات لیده که بن
ته شریف بینه و هه موو رۆژیک لیره دا دابنیشه، چا و قاوه بخوره
له سهر حیسابی ئیمه، هاوکاریشان بکه له کارکردندا..

بهگ له سهر کورسیه تازه که ی دانیشته، توزیک سهری بو
خواره وه چه مانده وه، له دهستیدا دو زهر فی پیوو، له یه کتیکاندا خیار
هه بو نه ویتیشیان هیلکه ی تیدا بوو، له بازار کریبونی:

- مناله کان خیارم بو هیناون، به دهستی خوم له باخچه که لیم
کردونه ته وه، هیلکه کانیش تازه ن، بو هه ر یه که تان و هیلکه یه کم هیناوه.
فرمانبه ره کان هه موو پیکه وه تریقه ی پیکه نینیان هه سستا، به گیش
له هه موویان زیاتر پیکه نی، هه تا فرمیسک به چاویدا هاتنه خواره وه،
فرمانبه ره کان وایانزانی فرمیسکی خوشییه. پشتی به کورسیه
پاشاییه که وه دابوو گوتی:

- رهحیم نه فهندی قاوه بو هاواریکانم ناماده بکه له سهر
حیسابی خوم، بزانه فه خریهش چی دهویت ..

کاک سائیم تو هه همیشه هه له ده که ی، نهو به لکه نامانه مه خهره
جیکه ی هه له وه، بیانخهره ره فه ی (ک) سائیم پیکه نی گوتی:

- فرمانته بهگم .

بہگ دوو مڑی مہ حکمی لہ جگہ رکھی خیانند و قومیکیش ل
کو پہ کھی....

*** **

زور سه رسام بووین به باله خانه نوییه که مان پاش نه وهی
ساله های سال بوو له و بینا شر و وره دا کارمان ده کرد.

سه ره تا که چووینه ناویه وه، هر چیمه نتو بوو، ته پوتوز سه
زه وییه که ی داپوش یبوو. ته نانه ت ده رکه و په نجه ره کانیش بیبه ش
نه بوو بوون له گهر د و خوباری کاری دارتاشییه وه. له بهر دلخوشی
زورمان، قولمان هه لکرد و ده ستمان کرده خاوتنکردنه وه. شه که ت
بووین به ده ست نه و بینا شه پلاخه وه که مشک له میچه که یدا ته راتینی
ده کرد و جار جار هیش به ده م راکردنه وه میزه بارانه مان به سه ردا
ده باری.

ته پوتوزمان مالی، په نجه ره و ده رگامان سر ی؛ هیچکه س له گه لمان
نه مات بیجگه له به رنیه به ره کونه که مان... نه وه هیش له شوینینیکی
دیکه وه نیرد رابوو؛ وتی هر ئیستا نا توزیکی دیکه به رنیه به ریکی
نویتان بو دیت. بهر له وهی خوی بیت، ده نگوباسیمان زانی، گویا به
کابرایه کی فره شرشیت و بیتامه.

به رنیه به ری نوی گه یشیت... وای چه نده قنج و قیت بوو، نه وه نده
قنج وه ستابوو، پشتی به ره و دواوه چه مابوو یه وه. ورگی به ره و
پیشه وه ده رپوقیبوو؛ سه ری به مودیلی (بارسی) تاشیبوو؛ ملی به رز
و راست کردبوویه وه هر ده تگوت به راسته ریک کراوه. چاوه کانی
چه شنی موسی جیلیت ده دره وشانه وه.

رۆژی سیهمی هاتنی بو فرمانگه، پرۆژه بریاریکی چوارده
بهندی دهر کرد.

بهندی یهگه م به م چهشنه بوو:

- (فرمانهکان وشه به وشه جیبه جی دهکرین... قهدهغه کانیش
وهک خویان پیت به پیت... دهلین قهدهغه کان هه ر سسی رۆژ دهتوانن
بهرقه رار بن، نهوه قسه یهکی بیمانایه... ئیمه نهوه به درۆ دهخهینه وه به
سیسته می کارکردنمان و شیوازی کارکردنی کرده بیمان. بهلن به
کاره کانمان نهوه قسه یهیه به درۆ دهخهینه وه. قهدهغه واته قهدهغه
فرمانهکان جیبه جی و قهدهغه کان جیبه جی.)

گهتمان ئیمزیمان له سه ر بریاره چوارده خالییه که کرد پاش نهوه ی
پیت به پیت خویندمانه وه. ده می نیوه رۆ دیسه مانه وه بریاره کانیمان
هینایه وه به رده ستمان و وتیان: وایه ئیمزاتان کردووه، به لام له پنا نا
نه تاننوسیوه (خویندمه وه و کاری پی دهکه م).

بریاره کان ههفتانه جاریک تا دوو جار دهرده چوو. ئیمه ییش له ژیر
هه موو بریاریکه وه ده ماننوسی (خویندمانه وه) و له وه ریشه وه واژوی
خومانمان ده کرد. به و شیوه یه ییش زانیمان نه مه بابته تی قه شمهری و
سوعبه ت نییه لای به ریوه به ری نوی. وامان لی هاتبوو به خوفه وه به
راره وه که دا ده چووین و نه مانده هیشته ته په ی هه نگاهه کانمان
ببیستریت.

له رۆژی پینجه می ده سته کاربوونیدا: فرۆشیاری چاپخانه و
خه تخوش هاتن. میزه که ی خسته ژیر پله کانه کانه وه... یه کیک وتی
به ریوه به ری تازه به ته مایه نویکاری بکات له له وحه ی ژوو ره گانی
فرمانگه که دا. خه تخوشیک بو نه م مه به سته هات و ئیمه ییشی هه موو

بۇ كار كىردن بانگ كىرد. ئەگەر يەك خەتخوش ئەم گىشتە كارە بىكات،
ئەو تىنچوويەكى زۆرى دەبىت. لەگەل خەتخوشدا بە رۇژانە رىك
كەرت. ئەو ەيش ماناى ئەو ەبوو كە دەبىت لەوحەى زۆر بنوسىت و
نوى بىكاتەو. ەەر دەقىقەيەك پىر فزول دەبوون كە خۇزگە چى
لەسەر گىشتە تابلۇيە دەنوسىت. ەموو ژوورىك تابلۇى تايىبەتى
خۇى ەبوو، لە رووكارى فەرمانگە كەيشدا يەك دانەى قەبە
ەلواسرابوو.

ئىوارەى ئەو رۇژە كە لە كار بووینەو، دىتمان خۇشنىوس دە
تابلۇى ساز كىردوو. ەموویمان وینەى دەبرىسكىنەو بە رەنگى سى
و چوارچىوەى تەختە.

لە سوچى يەكىكىاندا بە رەنگى رەش نوسرابوو (گول لىكىردنەو
قەدەغەيە).

لەو كارى ئەو تابلۇيە سەرمان سورما. لەبەر ئەو ەى بالەخانەكە
كۆنكرىت بوو، نە سەوزايى و نە باخچە و نە ەيچش شىتىكى تىدا
و ەدى نەدەكرا.

خۇشنىوس ماو ەى سى رۇژ ماىەو. ەەر خەرىكى نوسىنى شتى
ەتەران پەتەران بوو؛ بۇ نموونە نوسىبووى: (قەدەغەيە بە سەگەو
بچىتە نىو باخچەكە)! باشە كام باخچەيە؟ خۇزى لەكوى بىت؟!
با جارى واز لە تابلۇ و كارى تابلۇ بەئىنن. رۇژىكىان ئەبلەق
بووین كە بىنیمان ەرەمى فەرمانگە كەمان بە سىمى خاردار پەرژىن
كراو. . .

خۇشنىوس بى پسانەو ە خەرىكى تابلۇنوسىن بوو، تابلۇيەكى دىكە
توشى بووین (ەئىنەنە ژوورەو ەى سەيارە بۇ ناو باخچەكە قەدەغەيە).
ئەو ەيشى لە تەنىشت زەوپیەكەرا ەلواسىبوو كە گوايە باخچەيە.
ەلسوكەوتى ئەم تازە بەرپو ەبەرە توشى سەرسورمانى كىردبووین.
كىردەو ەكانى لەگەل واقىعدا يەكى نەدەگرتەو. ئەو شوینەى كە بۇ

مەدخەل داینا بوو، زور تەنگەلان بوو. تېرۇمبېل بە ئەستەمیش
نەیدەتوانی بیتە ژووری. ھەرچەندە تا ئیستایش نەببیرابوو سەیارە
بەئیریتە ژووری.

سەرلەبەیانى رۆژنیکیان ھاتینە دەوام... لەگەل چوونە ژوورە دەمان،
ئەبلەق بووین... دیتمان تابلۆکان بە تەلبەنە کەو دەلواسراون. لەنیوان
دانە یەك بۆ دانە یەكی دیکە سى تا چوار مەتر بوار ھیلرا بوویە دە. لەسەر
ھەر دانە یەكیشیان نوسرا بوو: "نزیكبوونە دە لە تەلبەنە کە قەدەغە،
نەبادا کراسە کانتان بدريت."

بەراستی مات و ھەیران ما بووین لە دەست ئەم بەرئووە بەرە تازە. نەماندە زانی دەرد و دەغەزى چییە! ھەندیک لە برادەران وتیان:
بەرئووە بەر باخچە یەكی عەجایەب لیرە دروست دەکات. ھەر بۆیە ئەم
گشتە ھۆشدارى و ئیحتیاتەى سەرەتا دەکات.. ھەندیکیش ھیچ
بەلایانە دە کارىكى گرنگ نەبوو... تا قەمىكیش بەرئووە بەر ھەرچییەكی
دەکرد، ئەوان لایان پەسەند بوو.

ھەروا چەند ھەفتە یەك تێپەرى.. کەس بنجە گولیکى نەببینی
بچیریت... ھیشتايش خوشنوووس خەریکە دەنوسیت. ھەر لە پەسا
قەدەغە یە و قەدەغە یە دەنوسیت. سپی دە یەكک لە رۆژەکان، ھاتینە
دەوام، دیتمان لە دەرگای دەره دە نوسراو: (ھاتنە ژوورە دە لەم
دەرگایە دە قەدەغە یە). چووینە بەردەم دەرگای دوو دەم، لەویش
نوسرا بوو: ئاگادارى! چوونە ژوورە دە لەم دەرگایە دە یاساغە.

چووینە دەرگای پشستە دە، دیتمان لەویش نوسراو، ھاتوچۆ لەم
دەرگایە دە بەھەموو شینوویەك قەدەغە یە.

یەك یەك و دوو دوو فەرمانبەرەکان دەھاتن و کۆبووینە دە.
کەراين.. خوا یە ریتما ییمان بکەیت بتوانین بچینە ژووری...
یەكک وتی:

- ئیجا چییە... لەسەر شەقام دەمینینە دە.
دانە یەكی دیکە وتی:

- با له په نجره کانه وه بچینه ژووری.

چوونه ژووره وه له په نجره کانه وه کاریکی سهخت نییه..
په نجره په کی نزمان بینی که چوونه ژووره وه لینه وه ناسان بوو.
پوژی داهاتوو به ریوه بهر له گشت په نجره کانیشی نوسیبوو
(هاتنه ژووره وه قه دهغه یه). باشه نیستا چیکه یه؟ نیستا چیکه یه؟ له
هوره بانه وه بچینه ژووری؟

یه کی له براده ران وتی:

- نه وه تو چی دهلیت؟ گوی به قه دهغه مه دن، دهی با بچینه
ژووره وه، خو له سه رشه قام نامینینه وه.

به لام ترسمان له به ریوه بهر هه بوو، چونکه هه موو دوو یان سی
پوژ جاریک سهردانی ده کردین به فرمان و یاسای نویوه. نیمه ییش
ده بویه واژوی بکه یین... خویشمان سهردان لهم به زم و بالوره یه ده
نه ده کرد. بو که له بهریک ده گه راین بچینه ژووری. دیتان هه ندیک له
براده ران له په نجره کانه وه بانگمان ده که ن...

- دهی دهی له ده رگای پشته وه بینه ژووری.

تا نه و کاته ییش نه مانزانیبوو ده رگایه ک له پشته وه هه یه، ده رگایه کی
چکوله. له ویوه چووینه ژووری. شوکری خودا پروردهی تابلوکان
نه گه یشتبویوه نه وی.

ده رگاکه له ده رگای کولانهی مریشکان ده چوو. نه وسا له ونیشه وه
چووینه ژووره کانی خومانه وه.

پاشی نه و پوژ، به ریوه بهر هه موومانی له سالونیک کی گوره دا کو
کرده وه. سیمیناریکی دوور و دریزی بو خویندینه وه که نه مه
پوخته کی بوو:

(هه موو نه و گرفتانه ی که تووشمان ده بن، به هوی جینه جینه کردنی
قه دهغه کانه وه یه.. پیویسته قه دهغه کان پیت به پیت جینه جی بکه یین.
نیدی هوکاری قه دهغه کردنه کان هه رچییه ک بن).

خۆشسوس، چالاكترين ئەندامى فەرمانگەكەمان بوو. بەيانىيان و ئىواران سەرمان لى دەدا بزائين قەدەغەى نوى چى بەرئوويه. ئىوارەيەكيان كە لە كار دەرئويشتينهوه، وەك پيشەى هەميشەبيمان، چووينە لاي خۆشسوس، ئەوہى نەدەبوو ببينين بينيمان، تابلۆيەك بەسەر سەرئوويه نوسرابوو: (قسەکردن لەگەل خۆشسوسدا بە هەموو شئوويهك قەدەغەيه).

لەو كاتەى تابلۆكان ليرە و لەوى دادەنران، چەند رووداويك روويان دەدا كە هەمووانى دەحەپەساند. پاش ئەوہى تابلۆى قەدەکردنى هاتتەژوورەوہى سەگيش دانرا، ديتمان هەر سەگە و بەو ناوہدا دین و دەچن و دەوہرن و عەوہ عەويانە.

ئەوہى مايەى سەرسورمان بوو، پيشتر يەك سەگمان لەو دەوروبەرە نەدەبينى... كەچى لەپاش هەلواسينى تابلۆكە، ئەو ناوہ بووبوويه مەيدانى سەگ و گەمال. هەرکەس بەيانىيان دەهاتە دەوام، لە دوورى نيو كاترئميرەوہ دەنگى چغە... دوورکەوہ... لاچۆى دەبيست... هەر فەرمانبەريک دەهات، گەلە سەگينكى بەدواوہ بوو.

هەندىكيان پلە گوشتيك يان پارچە ئيسقانىكيان لەگەل خۆ دەهينا بۆ ئەوہى بيانخزينتە حەوشەى فەرمانگەكەمانەوہ... سەربارى ئەوہى من هيچ كەيفم بە سەگ نەدەهات، كەچى لەوساوە خۆشەويستيبەكى سەير لە دلم بۆيان رسكاوو... سەگى بەرەلالە شاردنا نەماوو. برادەران هەموو رۆژيک سەگيان دەهينايە ژوورەوہ... هيدى هيدى بەهۆى پلە گوشتەوہ سەگينگم لى ئالا. حەوشەى فەرمانگەكەمان ئەنواعى سەگى تيدا بوو. دەوہرين، گەمەيان دەکرد و دەهاتن و دەچوون.

بەرئووبەر لە يەكيك لە هەفتە وتارەكانيدا كە پيشكەشى کردين، وتى: ئەو كاتەى هاتتەژوورەوہى سەگمان قەدەغەکرد، هەندىك لە

ئېرە بابەتەكەيان بە پېكەنيناوى ھاتە پېشچاۋ.. بەلام من پېششوخ
دەمزانى چيمان لى دىت... بەلى قەدەغەمان كرد... ئا بەو شىۋەيە...
ئەگەر قەدەغەمان نەكردايە، بېھىننە پېشچاۋى خۇتا چى روويىدەدا...
ھەر بەو بۇنەيەو قەدەغەمان كرد... بەلى بەم شىۋەيە ياساكانى
قەدەغە پېت بە پېت جىبەجى دەكەين.

بەرئو بەرەكەمان وتى: ئەو لە ژيانىدا بۇ يەكجارىش ياسايەكى
قەدەغەكردنى پايمال نەكردوۋە.

لە فەرمانگەكەماندا شتى سەيرتر دەگوزەرا... لە باخچەكەدا تەنھا
كەمىك زمانەوشتر و سەببىارى بىيابان رسكا بوون كە ھەركەس
دەستى بەريان دەكەوت، دەستى پر لەخوین دەبوو. ھاورئىيانى
ئوپوزسىۋن دەيانگوت: ئىمە تەنھا لەمە تىدەكەين. تەنھا سەيد بورھان
دلى بەم گولە دركنا نەكرايەو، ئەویش سى مانكى مابوو خانەنشىن
بكرىت... تەنھا دەستى ئەو بوو زامار نەبوو بوو.

بەيانىيەكەيان زور زوو ھاتمە فەرمانگە... سەيد بورھان لە
دوورى ۵۰ مەترەو بەرانبەرم وەستابوو... لە دەرگای باخچەكەو
چوۋيە ژوورى... دواى ئەوھى تەماشايەكى ئەملاولاي كرد كە كەس
دەيىنى يان نا! مقەسىكى لە گىرفان دەرىنا و بە رقىكى زورەو
دركەكانى سەرقت كرد.

ئىدى لەوساۋە زانىم بۇچى دەستى ھىچ برىندار نابىت...

بەرئو بەرەكەمان دەيگوت:

- ئايا من لەسەر ھەق نىم كە ئاوا رەفتار دەكەم؟ ئەو كاتەي
ياساي نەپرېنى گولەكانم دەرکرد، ھەندىكتان گالتهتان لى دەھات...
دەتانگوت ئايا تابلوى وھا پىۋىستە لە باخچەكەدا ھەلواسرىت كە ھىچ

گول و گولزارینکی تیندا نییه... ئەوان خەریکی برینی زمانه وشتر و
سه بیاره کانن، چجای ئەگەر گولمان ناشتبا! دەزانن چی روویدەدا؟

هەموومان وتمان:

- قسەکەت دروستە ئەفەندەم.

هەمووان وەک بەرپیوه بەر بیریان دەکردهوه... وتمان:

- ئیمە که سمان ناوێت بیتجگە لەم بەرپیوه بەره.

پاش چەند رۆژیک، دیتمان پانتۆل و شەرۆالی گشتمان شی
بوووتەوه... هەرکە سمان بە برادەرەکە ی دەگووت:

- ئەمان... سەید ئەحمەد... پانتۆله کەت لە سەرەوه تا خوارەوه
دراوه... تەنانەت ژیرشەرۆاله کەشت دەرکەوتوو.

- قور بکە بە سەرمدە سەید موحەممەد... جلەکانم گیرا لەو تەل
و مەله و سەر تا خوار دادرا. ئەوه تا قۆلی کراسەکە ی تۆیشی گرتوو...
- ئە ی خوا لە ناوی بەری، خو منیش پیوه ی گیر بوم.

بەلی یەک کراس و پانتۆلمان نەما کونی دوو کونی تی نەبوو بیت،
من بۆ خووم یەک تاقە کراسیشم نەما بوو.

هەموو ئەو رۆژانە ی که بەلای تەلبەنەکە دا تیپەر دەبوم و تابلۆکانم
دەخویندەوه: (تکایە نزیک ی ئەم تەلبەندە مەبەرەوه تا کراسەکەت
نەدریت). فزولی دەیگرتەم و دەمگوت خویە ئەبی چی بیت با نزیک
بیمەوه... هاوڕینیانی دیکە ئەوهندە لاسار بوون، هەلدهستان و بازیان
بەسەر تەلبەندەکە دا دەدا. یەک کەس نەما بوو لە دەرگا سەرەکییەکەوه
نەهاتیته ژوورەوه... مەگەر تەنها ئەوانە ی توانای بازدانیان نەبوو...
ئەو رۆژەیان که سەید بورهان، ئەوه ی که سی مانگی دیکە خانە نشین
دەبوو، گووری خواردهوه و چوویە دواوه و بازی دا... دیمەنەکە ی
زور پیکە نیناوی بوو... خوی هەلدا، بەلام بەسەر تەله کانه وه، چه شنی
لاکه حەیان لە قەسەباخانە دا گیرایه وه. کاتیک بە چ حالیک نەجاتمان
دا، هەموو کراس و پانتۆله کانی شیوشیتەل بوونەوه.

خوشنوس بى پسانه وه خه رىكى تابلو نوسىن بوو. نه يده توانى
كاره گى كوتايى پى بهينيت... چونكه بهرده وام به ريوه بهر قه دهغه
نوئى ده دوزيه وه و فه رمانى به نوسىنى ده دا. ته نانه ت په نجه ره كانيش
بيشه نه بوون له تابلو.

دواتر به ريوه بهر ده ستي كرد به نوسىنى هه نديك تابلوى رسته يى،
بو نمونه: (هاتنه ژووره وه ليره وه قه دهغه يه)

(چوونه ده ره وه ليره وه قه دهغه يه)

(تف مه كه نه سه ر زه وييه كه)

(هه لدانى قنه جگه ره بو سه ر زه وييه كه قه دهغه يه)

(ورى بن ليره دا جگه ره نه كيشن)

(به دهنگى بهرز قسه مه كه)

(دهست له م بو كسه مه ده، ترسناكه)

(نوسىن له سه ر ديواره كان به هه موو شيوه يه ك قه دهغه يه)

له گال زور بوونى تابلوى قه دهغه كاندا، نزيكه ي چاره كى
ناپارتمان كه مان لى قه دهغه كرا.

كومه لىكى زور تابلوى هاوشيوه ي ديكه ي نوسى... به ريوه بهر
خويشى سه ر په رشتى دانانى تابلوكانى ده كرد و شوئى په سه ندى بو
ده بينينه وه. به لام رورتيكيان شتيكى سه ير و سه مه ره قه وما... چند
تابلويه ك به سه ر ديوارى نه ده بخانه كانه وه هه لواسر ابوون، نوسر ابوو
(كس به بى كار نه چيئه ژوره وه)، تينه ده گه يشتين ناخو يه كى شوئى
تابلوكان ده گوريت يان هه ر نه وه شوئى خويانه؟ چونكه له بهر ده م

دهرگای ژووری بهر یوه بهریشدا په کینک له پینچ تابلوکه نه وه بوو:
(لیره دا تف مه که).

ناو فرمانگه که روشن بوو، له سهر پلاکی گلپه کاندانوسر ابوو
(به روزه دا گلپه کان نیش پین مه که) که چی له پاش داکوتینی نه و
تابلویه وه، بی پسانه وه نه و گلپانه کاریان ده کرد. ببری بپر
نه ده کوژانه وه مه گهر له و کاتانه ی گرفتیکي کاره بایی رووی ده دا.

لافیته یه ک له په نا بوکسی کاره با گشتییه که وه داکوترا بوو، لپی
نوسر ابوو: (ترسناکه... که س ده ست له م بوکسه نه دات). دوا به دوا ی
نه م لافیته یه، هم مووان ده ستیان له بوکسه که ده دا و به ده وریدا
ده هاتن و ده چوون. راره وه که پر ببوو له قنگه جگه ره.

کابرایه کی زله ی چوارشانه خوی به ژووریدا کرد. یه ک ووقه تفی
کرده سهر زه وییه که، منیش زور تووره بووم و به ده ست ناماژیه کم
بو نه و و تابلوکه کرد، وتم: نه وه خوینده واریت نییه کابرا؟
کابرا که میک ته ریق بوویه وه و وتی: به ره وه لا به لام حزم کرد
بزانه نه گهر تف بکه م چی ده بییت.

له مانگی سینه مده هینده مان زانی بهر یوه بهر له هیچکوی دهنگی
نه ما، نه ده هاته فرمانگه، نه وه ی که له ژیانیدا یه ک قه ده غه ی پینشیل
نه کرد بوو، نه وه ی دار و نه داری فرمانگه که ی به تابلو ناویزان
کرد بوو؛ به راستی به بی هیچ ناگادارییه کی پیشوخته ون بوو بوو.
به و پییه ی نه چووبوویه ماله وه ییش، ژن و منداله کانی زوریان مهراق
کرد بوو... دوو روزه هیچکوی نه ما بوی نه گهرین، سینه م روزه
نه میدنداری خه زینه کاتیک چووبوویه خه زینه، له وی دهنگی بیستبوو،
له نهومی دووهم... نه وی زور به که می به کار ده هات، هر که دهنگی

بيستبوو، خيرا هات و به براده رانی گوت... هه موومان دهستان له کار
بهردا و خيرا چووینه لای، چووینه یارمه تی به ریوه بهر.. ده لیم
یارمه تی... له بهر نه وهی له وی گیری خواردبوو، وهک نه وهی نابلقه
درابیت ناوه ها تهوق درابوو.. تو خوداتان نه گه ر بو تانی باس نه که م
چون روویدابوو...

به ریوه بهر له یه کیک له ده رگا کانی راره وه که وه چوو بوو که له
ده روه تابلوی قه ده غه ی پیوه نه بوو بوو، ویستبووی له ده رگای
دوه مه وه بچیته ده ری، که چی بینبووی له ده رگا نوسراوه (چوونه
ده روه له م ده رگایه وه به هه موو شیوه یه ک قه ده غه یه). به ریوه بهریش
که له هه موو ژیانیدا یه ک قه ده غه ی پیشیل نه کردبوو، بیگومان
نیستایش قه ده غه یه ک پیشیل ناکات که خوی فه رمانی پیکردوو.
ویستبووی له و ده رگایه یه وه بچیته وه ده ری، که چی له ویش
نوسرابوو (خه ته ره، ده ست له م ده رگایه نه ده ییت).

به ریوه بهری بیحال، له ملا بو نه ولا ده چوو، ئوقره ی له بهر برابوو؛
نه یه زانی چی بکات، بوخوی لیره دا تهوق درابوو. نه یه شی ده توانی
جگه ره ییش داگیرسینیت له بهر تابلوی (جگه ره کیشان قه ده غه یه) و
(فریدانی قنگه جگه ره و شقارته له سه ر زه وییه که دا قه ده غه یه).

نه مبه ر و نه وه بهری ده رگا یه کمان ده دواند...

پیمان گوت: له په نجه ره که وه خوت به او یزه ده ری جه نابی
به ریوه بهر، نیمه له مدیوه وه پارچه کوتالیکت بو هه لده ده یین تا خوت
هه لدا بکه وینه ناوی و بهر زه وی نه که ویت.

ده یگوت: ناتوانم ده ست به په نجه ره کانه وه بده م.. نه وه تا له سه ری
نوسراوه (په نجه ره کردنه وه قه ده غه یه).

شتى ديكهى زورى وت... به لام ئيمه هيچى لى حالى نه بوين... يه كيك
له هاوکاران گوى نابوو به ده رگاكه وه تا ببيستيت:

ليمان پرسى: بوچى سه بروكه و سوک قسه ده كه يت؟

دهيگوت: نه وه تا نوسراوه به دهنگى بهرز قسه مه كه ن.

نه مانتوانى به ريوه به ره كه مان له به نديخانه كهى خوى قوتار بكهين.
خزم و ناسيارانى گوتيان: نه گهر له وئى له برسانيش مردبيت، يهك ياسا
پيشيل ناكات...

نه مجاره خوى خوى قوتار كرد...

ههرون و خيرا خوشنوسم بو بانگ بكهن با بيت و بنوسيت:
(چوونه ده ره وه له م ده رگايه وه قه دهغه نييه).

خيرا تابلو نوسرا و له ژير ده رگاوه فرى درايه ژوورى. ههلى گرت
و خستيه سه ر ده رگاكه و هاته ده رى...

***

مہستہ کان

بابہ تہ کہ بہو جو رہ نییہ کہ تو دہیزانیت ناغام... نیمہ نہ گہر
بمانزانیایہ، چون ہلہ یہ کی وامان توش دہبوو؟ گوی رادیرہ...

دہتوانیت ناواییہ کہ لہ حہوشہی قاوہ خانہ کہ وہ ببینیت!

موختار زور بہ پہلہ چوویہ دہری... بہ شہ پہ شہ پ خوی گہ یاندہ
حہوشہی قاوہ خانہ کہ... مام خدر پنی وت:

- خودا لہ ہہوالی بہد بمانپاریزیت... چ باسہ؟

موختار وتی:

- بہریز قہدری دیت!!

کہ میک سر بوون.. تہ نانہت داودی قاوہچی دہستی بہ چاییہ کی
کہ دہبویہ بیبردایہ بو سلیمانہی بہقال وشک ببوو.

پاش بیدہنگیہ کی قول... مام خدر لہ موختاری پرسی:

- تہوہ ہہر بہراستہ موختار؟

موختار وتی:

- نیستا لہ پولیسخانہ وہ پہیوہندیان پیوہ کردم.

بیدہنگ شوینی خوم چول کرد... ہہولمدا لہ پشتی قاوہ خانہ کہ وہ
بزی دہرچم و ماوہیہک لہ ہاوینہ ہہوارہ کہ ہمینمہ وہ... ماوہی
مانگیک... یہ کہ مجار وتم دہچمہ تہ دہبخانہ کہ و کہ میک دہمینمہ وہ..
تہ دہبخانہ یش لہ سہرہوہ و پیشہوہ بہتالہ... سی لاکہی دیکہ یشی بہ
گوینی دہورہ دراوہ... موختار لہ پشتہوہ ہاواری لیکردم:

- بۆكۆي مل دەنئیت؟ مەگەر نەتبیسست وتم قەدری ئەفەندی
دیت... برۆ و بە بەگ بلی بەرخیک بدات بە زەویدا... ئەم ئیوارەپ
داوەتخوانییە.

- لە جیکە ی خۆمدا سەر بووم... موختاریش روو و داوودی قاوہچی
رۆیشت و وتی:

- بە سلیمانی بەققال بلی: چەند شەختە سەھولیک دەرھینیت،
سەھولایکی چاک بکات و ئارەقەکەیان تێھاویت تا جوان سارد بن
بۆ ئیوارە... ئەگەر قەدری ئەفەندی بلیت ئارەقەکە گەرمە، ئەو گورمان
بۆ ھەلکەنراوہ... یەکەمجار تو زیندەبەچال ئەکات.

داوودی قاوہچی رۆیشت... بەلام مام خدر مایەوہ و وتی:

- کە ی دیت؟

موختار کە ھەردوو دەستی لەسەر کەلەکە ی دانابوو، وتی:

- بەرئوہیە.

مام خدر ھەستایە سەرپن بە دەم قسە کردنەوہ:

- ئە ی خاک بەسەرم... ئایا دەتانەویت بە بۆنە ی ئەو کابرایەوہ

غەزەبمان بەسەردا بیاریت؟ ھەستن دە ی ببزون.

ھەریەکەمان و بە ئاراستە یە کدا چووین. منیش خیرا خۆم گەیانە

لای باوکم و خەبەرم دایە.

قسەم لەزار دەرپەری و دەرئەپەری، بە ھەردوو دەست دای بە

ئەژنۆی خۆیدا و وتی ئاخ... ئینجا دایکمی بانگ کرد:

- ھۆو ژنە ھۆو.. خیراکە..

قەدری ئەفەندی... ئاغا یەکی وەجاغزادە ی خاوەن سەرمایە و ئوتیل

بوو لە شار... سینەمای ھە یە، قاوہخانە و بازار و سەرا و چەندین

شستی دیکە کە من نایانزانم... ناجی یش، ئەویش سیاسییەکی

بە ناوبانگی ئەم ناوچە یە و لە زوریک لە کارە گرینگەکانیدا پشتی پنی

دەبەستیت و راویژی پنی دەکات.

یهک بنیادهم تا ئیستا نه بیئیوه خوشی گهرهک بووبیت... به تاییه تی
مردومی ئەم ئاوااییه ی من، به قهه سهگ رقیان لیه. به لام بو خودا
قسه بکه م، زیانی بو ئەم گونده ی ئیمه نییه، هه رچه ند هه میسه
دهموچاوی ئەلیت پیره ژنی دو رژاوه. نه بزهی... نه پیکه نینی... هه
دهلیت وه حشه وه حش... قسه کانی فام ناکرین.. کاتیک قسه دهکات،
تهنها گویت له چه ند فلته فلتیک ده بیت؛ هینده هه یه له تونی دهنگیه وه
دهزانیته وه جنیو به دایک و خوشک ده دات و ته واو... نه مده زانی
ئەم گشته متمانه به خو بوونه ی له کوی بوو.. سوکی رسوا.. باشه تو
عریفیت یان والی له پولیس خانه؟ ئەگه ریش تهنها قه دری ئەفه ندیت،
ئەوا تهنها گه وره ی خو تیت و هی هیچکە سی دیکه نیت!

مقو مقو که وتبوویه ئەو ناوه وه، دامه نی کراسه که ی سولیمانی
به قال ئاوری تیبه ر بوو بوو.. مام خدر وتی:

دههول و زورنام بو ئاماده که ن؟

بههوی پشو وه وه ماموستا لیره نییه.. هه سیب که مجیوری
مزگوت و چاودیری قوتا بخانه که یش بوو، تیکرای مندالانی له سه ر
شه قامی پیشوازی ریز کرد.

ئاوااییه که مان بیچی ناحیه یه کی گرتبوو، گه وره بوو، به لام نیوه ی
خه لکه که ی ئاماده نه بوون... به راستی نزیکه بهر خه شم و غه زه ب
بکه وین.

دهمی زه رده پهر، ماشینیکی جیب له که له ی ئاوااییه وه سه ری
دهرینا.. له نه ریتی قه دری ئەفه ندی بوو ئاوا به ئاپوره ی سه یاره وه
خوی به ئاوااییه که مانه وه بنی... هه مووان ناوچاویان تال چونکه
دیسانه وه ئەو قه دریه پیسه دیته وه بو لایان.. گشتی بیزار بوو... به لام
چاریش نه بوو.. له ترسان هاتبووینه پیشواز.

موختار وتى:

ئادەى خىرا كۆبنەوہ؟

لە سىبەرەكە دەرپەرین و چوینە بەرخۆر.. مام خدریش دەمى

كردهوہ:

- ئەوہ خەلكینە چیتانە؟ دەى زەردەخەنەىك شتىك بكەن..

- پىكەنن لەكوئوہ بىنن كە ئىمە گریانمان بەلىو بەند كردوہ.

خۆ ئەو ھەر كە لەسەيارە ھاتە خواری، دەست بە جنىوہ پىسەكانى دەكاتەوہ..

- بەخوا ئىوہ قەت نابن بە بەشەر.

- زۆر دوورن لە شارستانیەت.

- تفووو... چىرەتان خواتەوہ.

جنىو دەدات... دەخوات... دەخواتەوہ و ملی دەشكىنىت و دەرواتەوہ.

سەيارەكان گەيشتن.. موختار بە مامىشى دەھۆلكوتى وت:

- ئادەى بوكتە باوكى داىكم.

دەھۆل و زورنا گەرم بوون.. ھەندىك ئاوازيان بەگویدا كردىن.

كەبراىەك لە سەيارەى جىپ دابەزى، بەلام قەدرى نەبوو. سەلىمانى بەققال وتى:

- ئەوہ چىيە موختار؟ خۆ تۆ وتت قەرى ئەفەندى دىت؟

موختارىش ھەپەسابوو.. وتى:

- خەلكینە ئەوہ قەدرى ئەفەندى نىيە؟

- وتیان نەخىر... تەماشای بكە... ئەوہ تا پىدەكەنىت... ئەو كەى

پىدەكەنى... نور و روشنائى لە قەدرى ئەفەندى سەل دەكەنەوہ و

ھەرگىز توخنى ناكەون.

ھاتوو زۆر لە قەدرى ئەفەندى دەچوو، بەلام ئەو نەبوو. ھەر كە لە

ماشىن پىادە بوو، باوہشى بە مام خدردا كرد و توند دەستەكانى

گوشى... ئىنجا وتى:

- حالت چۆنه مام خدر؟ ئيشائهللا زور باشى؟

خدرى واز ليهيتنا و نزيكى موختار بوويه و يهك ماچى مه حكه مى
کرد... ئينجا باوه شى به بابمدا کرد و له گهل حوسين ئه فه ندیدا
شانه و شان چوون تا ئه و شوينهى قوتابيه كان راوه ستابوون...
دانه يه كيانى له ناميز گرت و هه ليدا به ره و ژوور و گرتيه و كه ميكيش
مشتى قوچاوى منداله كانى کرده وه و شتى تيدا ده شارده وه و ئينجا
دوو چكلىتى توند له مشتى هه شاردا بوو، مندالان دوو دوو به
زه بره وه خهريك بوون مشتى قوچاوى بكه نه وه چكلىت ده رينن و
بيخون... خولاسه گه مه و يارييه كى كورتيله ي له گهل كردن. ئه و
كاتيشى يه كيك له منداله كانى ماچ کرد، گوپى يه كپارچه بوويه چلم...
داودى قاوه چى سه بروكه به شوفيرى جييه كه ي وت:

- پيم ناليت ئه وه كتيه؟

- نايناسيته وه؟ ئه وه قه دريه فه نديه.

- ئاي خو ئه م كا براه ته واو گوراوه.. به راستى بووه به

به شه ريكي راسال.

ئه و له پيشه وه ده رو پشت و ئيمه يش به دوويدا. به ئاراسته ي سه ر
و فه سالي دا ديار بوو سه ريک له قاوه خانه ده دات... ته پل و زورنا هيشتا
له ليدان نه گه وتوون.. له گشت لايه كه وه گول ده گرنه قه درى ئه فه ندى...
ئو يش به چه پ و راستدا زه رده خه نه په خش ده كات.

بابم گوتى:

- هه بى و نه بى هه لبراردنه كان نزيكن، ئه گينا ئه م كا براه به

پلايسيش پيکه نينيكي لى ده رنايه ت.

- مجيورى مزگه وته كه مان، حوسينه فه ندى وتى:

- له بهر هيچ شتيك نييه، هه ر خوى كا براه كى رووش و

خاسه.

هه موو له هه وشه ي قاوه خانه كه دانيشتن... كوپى چا دابه ش
ده كرا.. قه درى ئه فه ندى بوو بوو به كا براه كى ده م گه رم.. پرسى يارى

له باره ی گرفت و کیشی خه لکه که وه ده کرد... له ناکاو له جیگه که ی
راپسکا... وتی:

- داوای مؤله تتان لی ده که م هرچه ندهیش مرؤف تیر ناخوات
له دانیشتن له گهل ئیوه دا...

موختار که دهستیکی له نیو دهستی قه دریدا بوو.. وتی:

- ئەمان ... گیانی خۆت که وره م، ئەگەر تا ئیواره له گه لمان
نه مینیته وه.. که بابمان بو ساز کردوویت و شوشه ی ئاره قه کان وا
له ناو سه هولودان.. ئینجا هه لوامان دروست کردوو، هه ر شایه ن به و
دهمه ی خۆته.

- خودا پایه دارتان بکا... خوا سه رفرازی دنیا و قیامه تتان بکا...
ئوه ی بو منتان ساز کردوو، خۆتان نووشی گیانی بکه ن.. هه زار جار
به نووشی گیانتان بیت... خو ئیوه یه کجاریش سه ری له شار ناده ن و
نایه نه دیده نیم تا منیش شتیکتان بو ئاماده بکه م... هه ر نایه ن بزانه
ته ندروستیم چۆنه و چۆن نییه!

وه لا گله ییم لیتان هه یه... رۆژی سیشه ممه ده لینی هه موتانم.. بین
تا بخوین و بخوینه وه.. راده بویرین و ده چینه هه وایه کی دیکه وه..
ئوه ی له وی بوو ئەبله ق بوو بوو...

- سیشه ممه چاوه ریتانم.. بیرتان نه چیت... رۆژی سیشه ممه
هه ر له سپیده ده مه وه... ئەگەر یه کیکتان نه یه ت، چیدی ته ماشای
روخساری ناکه م.. سه ردانی ناوچه که یشتان ناکه م...
دهستی خسته سه رشانم.. منیش وتم:

- گشت گشتمان؟

وتی: گشت گشتان.. له هه وته وه تا هه فتا...

سه برۆکه دهستی خسته سه رشانی حوسینه فهندی و وتی:
- هه موتان رۆژی سیشه ممه ئاماده ن له شار.

هه ندىكى دەستت لەملان كرد و هه ندىكى ماچ و هه ندىكى تهوقه و
دەستيشى دەهينا بەسەرشانى هه ندىكدا... ويستى دەستى مام خدر
ماچكات، بەلام مام خدر لەتاو حيرەت دەستى برده پشتيه وه...
ئەمان ئەستەغفىروللا.

قەدرى ئەفەندى سواری سەيارەكەى بوو، لە جامەكەوه بە دەم باى
باى كردن بە دەستى، دەيشىگوت:

- رۆژى سيشەممە چاوه ريتانم.. ئەگەر يەك كەستان ديار
نەبىت، من لە هه مووتان زيز دەبم.. ئەوهى وت و رۆيشت.
مام خدر وتى:

- ئاى كە پياويكى ئاكاربەرز و خوش رەفتاره...
بابم گوتى:

- بينيتان چەندە خاكيبه؟ لەگەل خوبەزلزانيدا هفتا فەرسە خيان
بەينه... ئەوهتا لەگەل خەلكى گوندا هەر وهك هيچ جياوازيهكى نەبىت
ئاوهها دەدويت.

داوودى قاوهچيش خوى پى نەگىرا وتى:
- نمره يەكە لەم نيشتمانەدا.. كى ئەتوانى هاوشانينكىم بو
بدوزيته وه؟

موختار پلپە پلپە وتى:
- ئاى كە دلينكى ميهره بانى هه يه... ئەگەر يەك قەدرى ئەفەندى
ديكەمان لەم سەرزەمینهدا هه بوايه، ئىستا حالمان جۆرىكى ديكە بوو.
سليمانى تەرەفرۆش وتى:

- ئيمە لە وشكانى و لە ئاويشدا هەر شانازى بەم جۆره
كەسانه وه دەكەين (سوليمان هيوايه تى ئەم جۆره قسه جياوازانە بوو).
ئەمنيش بە دەوروبەرەكەى خۆمم گوت:

- ئەگەر قەدرى ئەفەندى بيگوتايه بمره، لە جيگای خۆمدا
دەمردم. ئاى قەزای لە گيانم.

پینج رۆژی مابوو ههتا رۆژی سیشهممه.. خۆئامادهکردن
سهرتاپای دهقهرهکهی تهنیووویهوه... نانی قهدریهفهندی دهخۆین...
پینکهوه جامی باده لهیهک دهکوئین.. هیندیک پۆشاکى نوئیان نامادهی
پۆشین کردبوو، هیندیکیش چووبوونه شار تا ههندی سیپالی تازه
بکرن.

شهوی سیشهممه یهک کهس له گوند نهمایهوه مهگهر مهلوئکهی
ساوا و دایکهکانیان.. به ئهسپ و عارهبانه و پیاده ملی ریگهمان
گرتهبهر.. نیمه رۆژه گهیشتینه شار، چیمان دیت؟ تا ئیستا قهرهبالغی
وهام نه دیتبوو.. شوینیک ههبوو وهک دهروازهی شار و به لیواری
شهقامهکانیدا درهختی قنجی سهرکهشی سینهردار تا چاو بهرایی دهدا
دهبیهران... شوینیکی لیبوو که بالهخانهی حکومهت بوو، مهردم لهوی
دانیشتبوون، عارهق نوشینیک بوو ئهوسهری دیار نهبوو... لهسهر ئه
پل و پۆشه دهگهوزان ئهتگوت فهرشی ههزار شانیهان بو راخراوه..
هه که ئیمهیان بهدی کرد، خیرا هاتنه پیشوازمان و پینان گوئین:

- فهرموون ئاغاینه فهرموون...

موختار چه پهسابوو.. کهمیک ئهبلهق ببوو ئینجا تتی خراند و وتی:

- دهستم دامهنتان... ترسم ههیه ههله هاتبین.. بخۆین و

بخۆینهوه و دواتر پارهکهیمان لیسینن.

مام خدر وتی:

- ئهوهیان ئاسانتره که داوای پارهکهمان لیبکهن... من له شتی

دیکه ترسم ههیه.

له ژبې هر درهختيځدا دهول و زورنایهک هه بوو؛ ماوه نا
ماوه په کیش تپینکی موسیقا و ناوازی خوش خوش دهیسترا.. له
هه نډیک له جی سیبه ره کانیشدا سه مای نه رمه سه ما و ..... ده پینران.
داودی قاوه چی به پینشوازیکه رانی وت:

- چاوی راستم، نیمه بؤ زیاره ی سهید قه دری هاتووین..
پنویسته بیینین.. ده ترسین له شویننکی دیکه بیت..

- نه هله ن وه سه هله ن.. پینلاوتان بان چاو... نه مه خوانی سهید
قه دری به، نیمه یش به رده ست و پیاوی نهوین... فه رموون... سه ره تا
چاریک بخه ن بزانه له کوی ئیسراحت و نارامن له وی دانیشن.

- بخونه وه... بنوشن.

- ده خوینه وه تا نه و دایکه ی ده دین به ..... دا.

- هه مانبوو داوای سوراحیه کی ده کرد، سوک ده پرشته بنی
ناره که و داوای سوراحیه کی دیکه ی ده کرده وه... بیپسانه وه شه رابمان
بؤ حواله ده کرا و نیمه یش ده ماننوشی... نه وه نده مان نوشی تا بیوینه
کونه...

مجیوری مزگه وت هاواری کرد:

- شه رابی شاهانه ی جوری لیکورم ده ویت؟

- کام جوره وت ویست ناغام.

- لیکور لیکور...

تو سهیری مجیور ناکه ویت؟ باشه له کوی نیوی نه م شه رابانه ی
نه زبه ر کردوون؟

- فه رموون..

- شوشه ی لیکور گه یشتی... حوسین بتل دوا ی بتلی ده نوشی،
دهنگوت به ته مایه ته نکه ر پر بکات..

حوسین ناره قه کانی نیوه نیوه ده کرد، واته نیوه ی لیکور و نیوه ی
عاره قی دیکه، ئینجا هلی ده دان... ده یگوت وا به تامه وا...

موختار فلتانندی:

- قۇدگام فریاخەن... خیرا فریایان خست...
- مام خدر دەیگوت:
- خەپۆلینە ئەو لە بەیانییەو داوای کونیاک دەگەم، بۆچی نامگەنی؟

- بئلی کونیاکی راگەیشتی.. خدرەفەندی کونیاک و شەرابی ئاویتە دەکرد و بەپەلە پەل زەهری دەکرد.
بەلام ئیمە تا قمی گەنجان، ئەوانە ی کە مافیان نەبوو لە بەردەم باوکیاندا سەر گەرم بکەن، هەر وەک چۆن بۆمان نەبو لە بەردەمیاندا تف بکەین، چووبووین و دووراودوور دەمانخواردەو...
بەو پیتیە ی هەموو جۆرەکانی شەرابمان نوش کرد، لە هاوریکانم پرسى:

ئەرى ناوی جۆرى دیکە ی شەراب پی دەزانن؟

- بەلی پیدەزانین بەلام لیزە نییە..

- چ جۆرنیکە؟

- ویسکی..

بە قیژە و قیرە... وتمان ویسکیمان فریا خەن..

هەندە ی دەتگوت یەک و دوو، یەکیک بە سی شوشە ویسکییەو لە

راسەرمان قوت بوویەو..

- فەرموون تازە ئاغاگان...

تو بلینیت رینکخراوی تکل (رینکخراوی حوکمی بۆ خواردنەو

پۆحییەکان و سیگار و خواردەمەنییەکان) لەسەر دەستی قەدری

ئەفەندی کراییتەو؟

پیاوانی ئاویی ئیمە و ئاوییەکانی دەوروبەر لەوبەرمانەو کەمیک

دوور، دانیشتیبون. هەندیکی لە جەماعەتی قەرەچەکان دیکەیش

لەوبەری جۆگە ئاوەکەو خیمەیان هەلدابوو؛ بەزمیشیان گەرم

کردبوو...

حوسینی مجیور مه حکمه قیراندی...

- ئه ری گه نجینه تو خودا له پال ئه م قه ره چانه دا ئاره ق به
ئیسراحت خوراوه ته وه؟ ته ماشا له هر چوار لاوه ئابلوقه یان داوین..
خه ریکی مشتوو مری ئه و بابه ته بوون، قه دری ئه فه ندی گه یشتی و
ئه وانیش له بهر ریز، جامۆلکه ی ده ستیان خسته پشتی قونگیان...
- ئه هله ن وه سه هله ن ئاغاینه...

قه دری ئه فه ندی خۆی به ده سستی خۆی جامۆلکه ی بو هه موویان
پر کرد...

باوکم قره ی لی هه ستا و وتی:

- بخۆنه وه گه نجینه بخۆنه وه...

مام خدر گوتی:

تو سه ری خۆت ئه گهر ئه وانه دهر نه که ییت... ئه و قه ره چانه!
هه قتان نه بییت به سه ریانه وه... ئه وانیش وه ک ئیوه بنیاده م... باواده م
بابی ئه وانه و بابی ئیمه یشه...

کورده که ی سوله یمانی به ققال وتی:

- سا به و خوایه من باوکم ده کوژم..

- بوچی؟

- یه ک که س هه قی به سه ره مه وه نه بییت، ده مه ویت به یه ک
فیشه ک ته پله سه ری بیه م به هه وادا... ئه گهر یه کینکتان ده مانچه یه کتان
پیه، به ناوی مرو قایه تییه وه بده نی توبی و خوداتان.

- ئیمه خه ریکی به زم و ره زمی خۆمان بووین، سه ره مان به
قره ی موختار و مام خدر بهرز کرده وه.. ده ستیان خسته بوو یه بینی
یه کدی... ئه م له وی هه لده دا و ئه و شلپه ی له م هه لده ستاند...

حوسینی مجیوریش به ده نگی بهرز هاواری ده کرد:

- های... هیو های... ئه مرو رۆژی تفهنگ و برنه وه.

- ئاورم تییه ربوووه.. ئه مرو ئارام نابمه وه تا یه کینک سارد

نه که مه وه...

جنگه لبوزی که و ته ناو خه لکه که ی دیکه یشه وه، هه رکه س په لاماری
ئه وی دیکه ی ددها... منیش چلنکی داره که م شکانده وه و شولنکی تهرم
لی ساز کرد... هه رکه سم وه به رده ست ده که وت، به شول گشت
گیانیم تیک ده شکاند... له ناکاو خومم به چقلاوژووری به سسر
زه وییه که وه بینیه وه... بتله ئاره قینکیان له سهرمدا شکاند بوویه وه.. مام
خدر له په نامدا ئه وه ی خوارد بوویه وه هه لیه تینایه وه... لیشی دهرسیم:

- ئه ری هیو... چه قوت پی نییه؟

ئه گهر چه قوم پیمان ئیستا هه شتا جه نازهم ریز کرد بوون...

جاریکی دیکه قه دری ئه فهندی په یدا بوویه وه و وتی:

- هاو نیشتمانیانی خوشه ویست

هه موومان هاتینه وه قالبه که ی خومانه وه...

قه دری ئه فهندی گوتی:

- ئیمه هه موومان براین... خوشه ویستی یه کین.

داوودی قاوه چی گوتی:

- جا پیمان بلی کن دوژمنته با له خوینی سهری بخوینه وه..

یه کیک قیراندی:

- دوژمنی قه دری ئه فهندی دوژمنی ئیمه یشه...

هینده ی نه برد، حه وت سه یاره ئه و ناوه یان کرده توز و غوبار...
گویمان له دهنگیک بوو ده یگوت:

- ده ی هاو رپیان..

دابارین به سسر سه یاره کاندایا به دم قیراندن به سسر
سهرنشینه کانیدا..

- یوووووو

* - چقلاوور: ئه ها یه کیک به دستوقاچی بلاوه بووه وه به زه ویدا پان ده بیته وه.

دههولزهني لاي ئيمه دههولهكهي هاويشته يهكيك له سه رنشينه كان
و رينكيش مه به سستی تهوقه سهري بوو.. به لام دههول نه گه يشته شويني
مه به سست و بهر سهري باوكم كهوت... باوكم تهختي زهوييه كه بوو...
زورناكيش كه زورناژهن نهنگاوتبووي، بهر ته پله سهري مام خدر
كهوت..

نهو ساتهي ئيمه لهو كيشمه كيشه دا بووين، سه رنشيناني سه ياره
بومان پياده بوون و هاواريان كرد:
- پؤليس زاني.

قهدری ئەفەندی پێی و تن:

- لێره برۆن... ئەم خەلكه ئێوهی ناویت...

به لام پؤليس پێی وتبوون:

- برۆن... ئيمه ئاگامان ليتان دهبيت..

سه ره تا پؤليس گازی فرميسكريژي بلاو کرده وه..

نه مانزانی چی روويدا... چيبوو له ناکاو رهنگی ههواکه گورا.. هه
لهو کاتهی ئيمه خهريک بوو په لاماری سه رنشينی ماشينه کان بدهين،
گازیک له نتيوانماندا بلاو بوويه وه و له هه موو لايه كه وه تهوقيان دايين...
به لام ئيمه تازه له کاری خومان په شيمان نه ده بووينه وه.. ناگه رينينه وه...
له ناوه راستی نهو ته م و دوکه له دا... له لايه كه وه فرميسک له چاوم
جاری و له لايه كيشه وه به تيلاکه م زرمه م لي هه لده ستاندين... يه كينكيانم
په لكيش كرد و نه وه ندهم شهق له سه ر و فه سالی دا، خۆم به زهم پيدا
هاتره و وازم ليهينا... كه هه ستايه وه، ديتم نه ويش په كينكي گرت و به
شهق و شه پازله حه قی خوی لي کرده وه...

هه ر لهو ده مه دا هه سستم ده كرد به ره و ئاسمان هه لده گه ريم...
هيندهی نه برد هه ستمکرد وا به ره و خواره وه دائه گه ريمه وه..
ئیدی نازانم دواي نه وه چی ديکه روويدا... کاتیک چاوم هه لينايه وه،
دیتم له چومينکدام..

هەر لهو ههفتهیه دا خۆم گه یاندهوه ئاواپی.. له هه مان پوژی که من
گه یشمه وه گوند، مامۆستایش له پشوی ده گه رایه وه.. به
پوژنامه یه که وه سلاوی له حازریان کرد... له بهر خۆیه وه ده یگوت:

- توووه، چیتان کردووه؟

- چیمان کردووه ئوستاز؟

ئه وهی کردبوومان.. له جه ریده که ی مامۆستا وه خه به ردار

بووینه وه.

بهو شیوه یه نییه ئاغام که تو ده یزانیت... شته کان تیکه ل و پیکه ل

بوون.. هه ر بهو بۆنه یه یشه وه ئه و شته ئا پروو به رانه قه ومان..

ئه و کاته ی مرۆ هه موو جو ره کان عاره ق تیکه ل بکات و بیخواته وه،

کاری هه ر بهو جو ره ی ئیمه ی لیدیت...

ورچه سه ما که ره که

نه وان چوار برادره رن... هر یه که کاریکی جیاوازیان هه یه.
یه که میان کونه کریکاره، راستر وایه بلین پیشتر کریکار بووه.
له بهر نه وهی که ئیستا بووه به سه ره پهرشتیار، حسابی کریکاریکی
راسته قینهی بو ناکریت. هر له و کاته وهی کاره که ی گوربووه،
سه رتاپای ژیانی و ئاستی بژیویشی گوراوه... جیهان بینیشی گوراوو...
وهک که سه ره شنیره کان، مهیلی چوو بووه به لای گوینگرتن له موزیک
و نه و شتانه دا. بو هر کوی دهر ویشست، رادیو و قه وانیکی
چکوله که یشی له بنده ست دهنه...

برادره ری دووه م... لادینشین بووه... به لام له و لادینییه هه ژار و
ده سکورتانه نا... به و کلوجه ییش ده وله مهنه نه بووه که دهستی بو
راکیشریت... بو خوی له کیلگه و مه زارادا کاری ده کرد.
قوتابخانهی هر له پۆلی دووه می ناوه ندیییه وه نابوو به تاقه وه¹.
پتری کاته کانی له خانوچه که ی شاردا راده گوزه راند.

برادره ری سیهه م فه رمان به ری ده ولت بووه؛ داهاتینی سنورداری
مانگانهی هه بووه... موچه که ی سه روزیادی بووه، شوکری خودا
پنویستی به یهک که س نه بووه... تاکه ئاواتی نه وه بووه له و ته مه نی که
ماویه تی، موچه که ی بمینیت و کاریکی دیکه ی سه ره پینیش بکات.
خالوی سیهه ممان پیشه وه ر بووه، له خانووی کریدا بووه، نه م
دوادواییانه ییش ماشینیکی به قیستی مانگانه راکیشابوو.

¹ - شتیک بنیت به تاقه وه، واته وازت لینه ناوه... بو نمونه: به خوا سه عیگردنم ناوه
به تاقه وه... سه عی ناکه م... کاتیک یه کیک شتیک ده خاته سه ر تاقی ماله وه، مانای وایه
کاریکی نه وتوی پنی نییه و ده یه ویت له ویدا عه مباری بکات.

ئەم چوار ھاۋەلە، مەيلىكى سىياسى زور خەست و خۇليان ھەبوو...
ھەركاميان مەيلى بەلاي پارتىكى جياوازا دا بوو. رۇژنامەي جياوازيان
دەخويندەۋە.

كۆنەكرىكارى تازە سەرپەرشتىار سەرى بەلاي پارتى كۆمەلى
ديموكراتى دا دەخورا. ئەۋەي گوندنشينىش مەيلى بەلاي پارتى
ديموكراتى گوندنشينان دا ھەبوو. ھاۋرپىي فەرمانبەرىش لاكىرى پارتى
گەلى كۆمارى بوو. خالۋى پىشەۋەرىش ھەۋادارى پارتى ديموكراتى
ليبرالى بوو.

ئەي خالى كۆكەرەۋەي ئەم چوار كەسە بىرجياوازا كارجياوازا
رۇژنامەجياوازا دەبىت چى بىت؟... ھەركاميان رۇژنامەيەكى
دەخويندەۋە كە ئەۋى دىكەيان ھەزى لىي نەبوو. خالى كۆكەرەۋەي
ھەر چواريان برىتى بوو لە دژايەتيكردنى پارتى پىنچەم. ئەم پارتە
بووبوۋيە مایەي گەرمكردنى برادەرايەتى ئەم چوار مىرخاسە.

ئەم چوارە برىارياندا رۇژى يەكشەممە چوارقۇلى بچنە دەرەۋەي
شار بۇ بنارى كىو و دارستانەكە تا كەمىك ھەۋاي شان بە با بكن و،
لەم قرم و قالەي شار رزگاريان بىت.

لە بولپلى^۷ يەكشەممەدا، ھىشتا خور لە ھىچكويۋە ديار نەبوو، بە
ماشىنەكەي ھاۋرپىي فەرمانبەر مى رىگەيان گرتەبەر.. ھەرچى كە
پىويست بىت لە خواردەمەنى و نۆشەمەنى و تفاقى رىگە، ھەموويان
پىنچابوۋيەۋە.. برادەرى سەرپەرشتىار قەۋان و رادىۋوكەي لەگەل خۇي
ھىنابوو. ھاۋەلە فەرمانبەرەكەيشيان گشت رۇژنامە تازە چاپكراۋەكانى
ھىنابوو... گوندنشينەكەيش تەورىكى بۇ پارىزگارى ھىنابوو، نەبادا
شتىكى خراپ بقەومىت..

^۷ - بولپلى: سبەينان و ئىۋاران كاتىكدنيا لىل دەبىت.

پاش دوو کاتژمیر له رینگه برین، گه یشتنه شویننکی دلخواز...
ماشینیان له جینگه یهک پارک کرد و به رهو ژوور هه لگه ران. شنه ی
شه مال که میک له گهرماکه ی له کول کرد بوونه وه. بار و بنه یان
خست؛ سهرپه رشتیار قهوانی بو خستنه سهر گورانی و به زم؛ دوستی
گوندنشینیش به یهک چاو پرتانندن ناگری خوش کرد، فرمانبه ره کیش
پسته ی له شوشه ی مه هکان هه لساند و پیشه وه ره که یش خوراک و
میوه ی به سهریاندا دابه شکرد و تری ی بو خستنه ناو سه هولاه و.
خیرا به خیرایش زه لاته و موقه بیلاتیکی بو ناماده کردن.

له دوری پینخور کو بوونه وه، قسه و باس تا دهات گهرمتر ده بوو.
سهرپه رشتیار که وته قسه:

- له مالیدا به رده وام خهریکی ئەم قهوانه و گوینگرتنم. ئەوه ئەو
کاتانه ی که له گهرماوم، ههر تامی نابریته وه، له گهل خومی ده به مه
ژووری. تیبینی ئەوه م کردووه ئەگه ر گورانییه که هی بادن و سه ما
بیت، ئەوا منیش به خیرایی سه رم ده شووم، ئەگه ر گورانی خاو یان
خه منیش بیت، ئەوا ههر به نهرمه نهرمه سه رم ده شووم..

فرمانبه ره که کوتی:

- نای چ رینگه وتیکی سه یره.. منیش وام. ئەگه ر گورانییه که خیرا
بیت، منیش ترؤمبیله که م خیرا به پنی ریتمی مؤسیقا که ده ناژووم..
به لام ئەگه ر خاو بیت، منیش ماشینه که به هیواشی لی ده خورم.
ئه وجا خزانه نیو باسی سیاسهت، ههریه که لاگیری حیزبیکه. به لام
هینده هیه حیزبه کانیا ن هه موویان له ته قالای به رزکردنه وه ی شان و
سه رکه تی نیشتماندان. هینده هیه، ههر کامیان بیر و ئایدیا و پرؤژه ی
تایبهت به خویان هیه له به ره و پیش بردنی نیشتمانه که دا. به لام ئەو
حیزبی پینجه مه ی که ئەمان به دوژمنی خوینخوری ده زانن، کار بو
بیکانه کان دهکات، واته خیانه تکاره به گهل و نیشتمان.

سه رانی ئەم پارتە، گیان و مالیان بە ئیبلیس فرۆشتووہ..
خیانەتکاری ھەقیقی ئەمانەن... پر بە زاری خویان جنیویان دەدانی..
ئەوہی تا ئیستا لە مندالییەوہ لە جنیو و قسەیی قور فیری بووبوون،
پیداچوونەوہیان بە ھەموویاندا دەکردەوہ. لە کاتی تەماشاکردنی
رۆژنامەیی ئەو پارتەدا، لە رووپەرەکەیدا نوسرابوو: (پنویستە لەسەر
ھەموو چینهکانی کۆمەلگە لەگەڵ کریکار و فەرمانبەر و پیشەوەر و
گوندنشینەکاندا یەک بگرن و ھاوکاری یەک بن). لە رووپەرینی دیکەدا
نوسرابوو (ئێوہ بە دەستی خۆتان، خۆتان خستووہتە باوہشی
دوژمنەوہ). لە شوینیکی دیکەیشدا نوسرابوو: (دۆست و دوژمنی
خۆتان بناسن).

کریکارەکە وتی:

- ئیمە خۆمان دەزانین کێ دوژمنی راستەقینەمانە.

رۆژنامەکەیشی توند فری دا..

ھەر کە جامەکەیشی بەتال دەبوویەوہ، بە یەک ھەناسە لێوریزی
دەکردەوہ... کەشەکیان گەرم کردبوو... گوندنشین لەگەڵ قەوانەکەدا
گورانییەکەیی دەوتەوہ... پیشەوەر وتی:

- گویم لە دەنگیکی نامۆیە بەرەو ئیرە دیت... ئێوہ نایبیستن؟

کریکار وتی:

- چاوہکەم ئەوہ دەنگی خەتی پشت گورانییەکەیی.

- نەخیر... گویم لە ھنکەھنکیکە (ھن..ھن) وا بەرەو ئیرە بەدەم

ھەناسەپرکیوہ دیت.

خالوی فەرمانبەر کە لەگەڵ موزیکەکەدا سەمای دەکرد... وتی:

- وام گومانە بەتەواوہتی سەرت گەرم بووہ و گرتویتی؟

چاوہکانت ھەلنایەن.

لەناکاو سەماکەیی وەستاند... نیرە ورچیکی بینی بەرەو لایان دیت.

بەلام کابرای لادیی لەبەر ئەوہی بە پینچەوانەیی ئاراستەکەوہ

دانیشتبوو، ورچی نه بیینی... پیشه وهر هر که نه وهی دیت، خوی کرد به ناو دارستانه که دا و گوئیان له دهنگی سه یاره که بوو رویشت.

کریکاره که هستی کرد پیشه وهره که رویشت، به لام فه رمانبه ره که رهنگی زهره هه لبرسکابوو، له ترسان قاچی ریگهی نه دهبری.. کاتیک لادیییه که ورچه ی بیینی به ره و لایان به ده می داچه قاوه وه منکه هنک دیت، خوی له پشتی داریکی نه ستوره وه شارده وه، به لام ورچه هر کولی لی نه دا، به دهوری داره که به دوایدا دهسورایه وه.. لادینشین هه رای ده کرد و ورچیش به دوویدا.

بیری کرده وه به داره که دا هه لزنییت، به لام خو ورچیش ده توانییت به داردا هه لزنییت.. نه گهریش هه لیت، نه وا ورچه به ئاسانی ده توانییت بیکرینه وه. بوخوی تاویک به ئاراستهی میلی کاتژمیر و تاویکیش به پیچه وانه وه ده خولایه وه به شکوو بتوانییت ورچه که شه که ت بکات یان بیخه له تینییت... به لام ورچه نه وهنده توره بوو بوو، ده یویست دره خته که به چنگول بکولیت و دواتریش بیشکینیته وه و نه و کابرایه ی ده ستگیر بییت، له کوتاییدا که زانی چاری نییه، هه ردوو دهستی ورچه که ی به به نیکی هه لوف هه لوف پیکه وه به ست و هاواری کرد:

- هاوریان ورچه که م راو کرد.. له پشته وه وهرن و شتیک بکیشن به سه ردا تا بتوپینت.

کریکاره که که له پشتی ماشینه که وه خوی شارده بوویه وه، ده یوت:

- به چی له سه ری نه و ورچه زه به لاهه بدهین؟
لادینشین وتی:

- ته وریکم له گه ل خوم هیناوه، نه وه تا له سندووقی سه یاره که دا..
کریکاره که بیری که وته وه که پیشه وهر که سه یاره که ی برد،
ته وره که ی ناویشی بردوو.

ئەمجارە لادىيى داواي يارمەتى لە فرمانبەرەكە كەرد... بەلام ئەو
تەنھا لاشەيەك بوو لەو ناوەدا كەوتبوو... ھەر كە ئەو ورچە گەورەيەي
دیتبوو، خۆي ...س كەردبوو.. ھیزی ھەلاتنى لى بربوو، ئەگەر
بیتوانيايە، ھەوت زەمان بوو ھەلاتبوو.

لادىيى ھاوړى كړيكارهكەي بانگ كړد:

- مادەم وايە تۆ وەرە يارمەتيم بده.

كړيكار وتى:

- باشە من دەتوانم چى لەو ورچە زەبەلاحە بكەم؟

- بەردىكى گەورە ھەلگرە و بيمالە بە تەوقە سەريدا.

- ناتوانم... من لە ژيانمدا ورچم بە بەرد نەكوشتوو... نازانم

ئەو كارە چۆن دەكریت... ئەي ئەگەر لەو كاتەيا ليم توورە بوو،

شالاوى بۆ ھينام؟ وا باشترە خۆت بگريت..

كابراي لادىيى وتى:

- بەلام شەكەت شەكەت بووم..

- دان بە خۆتدا بگرە و ئارامبە..

لادىيى لەسەر كەللەي سەر قيراندى:

- نەفرەتى رەشت بەسەردا ببارى... ئەگەر ھيچت پى ناكړى، بۆ

وەك كابراي پيشەوەر تويش ھەلنايەت؟ ھا بوډەلە؟

كړيكاره وتى:

- بەو پنيەي ئەو سەيارەكەي بردوو، من خۆ بەپى ناتوانم

ھەتا شار برۆمەو... لەوانەيە ورچىكى ديكە لەبەردەم قوت بپتەو!

لادىيى وتى:

- ھیزی دەستم برا، بەخودا ورچە بەرەلا ئەكەم...

كړيكاره وتى:

- دەسم دامەنت شتى وا نەكەيت...

لادىيى تكاي لە فرمانبەرە بە زەويدا لكاوہكە كړد بەشكوو بە

ھانايەو، بيت، ئەويش لە وەلامدا وتى:

- سا به و خودايه ئه گهر بمتوانيايه، ئاوا دهست سپي نه ده بووم،
به لام حالم پرپوله... سهه و ژيرم تيناوه... بونم روزه ريگه يه ک
دهروات... ئه مه ي وت و دهستی به شين و زاري کرد.

لاديني ديسانه وه گه رايه وه بو گياني کريکاره که:

- ئا مالت بشيويت، لانیکه م ئه و قه وانه وس بکه..

کريکاره که که قه واني له بنهنگل نابوو، وتي:

- ئي ئه وه چ زيانيکي بو تو هه يه؟

لاديني وتي:

- ئه ي مه گهر موزمه عيليت؟ نابينيت ورچه که له سهه ئاوازي
گورانييه که خوي با ده دا... به و ناو نيشانه ي که منيش دهسته کانيم
به ستووه ته وه، ناچار منيش له سهه ئاوازي ئه و هه لسوريم و داسوريم.
له راستيدا ئه و دوانه وه ها سه ميان ده کرد، ده تگوت تازه بووک و
زوان..

ئاغاي فه رمانبه ر که ده ييني هاوړي گوندنشينه که ي و ورچه که
دهستی يه کدييان گرتووه و سه ما ده که ن، ته ماشايه کي کريکاره که ي
کرد و وتي:

ئا ئيستا ورچي ئاوا سه مازانم نه بينيوه... ته ماشاي ئه و جوولانه ي
بکه؟ هه ر گورانييه ک بخه يته سهه، به پيني ئه وه سه ما ده کات...

گوندنشينه که له ناو ئاره قه ي خويدا خه ريك بوو ده خنکا وتي:

- تو بي و ويژدان، وه ک ئه وه ي که هه ر لاي نابيه ت، ئا
گورانييه کي هينواش بخه سهه ر تا ئه وه نده ماندوو نه بم، وا ورچه يش
ته واو خه ريکه شه که ت نه بيت.

کريکار وتي:

- به خودا من نه مده زاني تو سه ما له گه ل ورچدا ئه که يت، ئه گينا
گوراني خاويشم له گه ل خوُم له ماله وه ده هينا.. ئه وانه ي هيناومن
کشتيان جرت و چه قه نه ن...

سهري برادهري لادينييمان له تاو ماندووييه تي دهستي كرد به
 گيژخواردن... هيندهي نه مابوو دهستي له دهستي ورچه بيته وه و
 نه وهي خراپه بقه وميت... خهريك بوو له ماندووييه تيباندا ده كه وته سه
 زهوي... له ناكاو چاوي په ريبه سه رپوژنامه كه كه فرني دابوو، (نه
 كريكار و پيشه وه و لادينشين و فرمانبه ران يه ك بگرن)، پاشان
 نه وهيشي خوينده وه كه نوسر ابوو: (ئيوه خوتان ده خنه باوه شي
 دوژمنه كانتانه وه)...

له و كاته دا دهستيكي له دهستي ورچه به ربووويه وه، له تاو خه مي
 گياني خوي، ديسانه وه گرتييه وه... هه مديسان دهستي به سه ما
 كرده وه... كريكاره كه به لادينشينه كه ي وت كه له سه ر ناوازي
 موسيقاكان سه ماي ده كرد:

- برا كه م بوچي به رده وام سه ما ده كه يت؟
- لادينشين جنويكي زور خه ست و خولي پيدا.. وتيشي:
- من به هه وه سي خوم سه ما ده كه م.. سه ما.
- فهرمانبه ره به بي نه وه ي له جيگه ي خوي ببزويت وتي:
- به راستي بوچي ناو هها له جيگه ي خوتدا هه لقونكيته؟
- لاديني وتي:

- ئيوه كويزن؟ مه كه ر نه و ورچه نابينن؟
- كريكار و فرمانبه ره كه قاقايه كي كه وره يان ليدا له بهر نه وه ي
 لادينشينه كه دهستي ورچه كه ي نه گرتبوو، نه وه يش ورچ نه بوو نه و
 سه ماي له گه ل ده كرد، هه ر زوو ورچه كه خوي له لادينشين رزگار
 كردبوو، به ره و دارستانه كه رويش تبوويه وه، لادينييه كه يش دوو لقي
 داره كه ي له جياتيدا گرتبوو كه گوايه دهستي نه وه...
 كاتيك لادينييه كه زاني ورچه كه هه لاتووه، له بن داره كه دا كه وت و
 بوورايه وه...

بەندوخىتى شەروالەكەت بىر نەچىت

بەيانىيان دەست پىدەكەت... منىش خۇم ئامادەى كار دەكەم.
ئەو سى رۇژە ئىمە پىت دەلىن و تۇش بىرت دەچىت. لەم مالەدا
بەك پارچە پەنير نىيە.

سى رۇژە پىم دەلىن؟ ئەى پارە لەكوى بىنم؟

ئىوارە دىسانەوە پرسىيان:

- پەنيرەكەت كرى؟

وەك چۇن نمايش كارىكى تراژىدىا بە دەستى دەكىشىت بە

ناوچەوانىدا، منىش كىشام بە نىوچەوانمدا؟

- ئۇ؟ وای... بەوخوایە بىرم چوو.

بەم شىوہیە راھاتبووم.. ئىوارە شتىكىان بۇ سبەى پى دەگوتم و

منىش دەمگوت بەسەرچاوم.. دوايىش كە دەھاتمەوہ دەمگوت: ئوى

لەبىرم چوو.

بەلام باوكم دەستەكەى كەشف كردم... كاتىك بۇ جارى سىھەم

لىيان پرسىم كوا پەنيرەكە؟ و منىش دەستم بكىشىم بە نىوچەوانمدا،

ئەو ھاوارى كرد و وتى:

- ئوو... بىرى چوو.

ئىدى لەو رۇژە بەدواوہ مافى لەبىرچوونم لەدەست دا. بۇ رۇژى

دواتر لەو كاتەى خەرىكى رىش تاشىن بووم، دىسانەوہ فەرمان

دەركرايەوہ كە:

- جەناب پەنيرەكەت بىر نەچىت.

- بان چاو.
 خهريكي پوښاک له بهرکردن بووم گويم لیبوو:
 - جا خو سابوونيشمان نه ماوه.. نه ویش بکره.
 - نه ویش بان چاو.
 کاتیک له پله کانه کان دانه گه رام، که وته بهر گويم:
 - يهک دنکه شه کر له ماله که دا نه ماوه... نه ویش بکره..
 - به سهر چاو..
 دهستم به دهسکی دهرگا که ی دهره وه بوو، له ژووره وه شیره
 ههستا:

- گویت لیبه؟ قاوه... قاوه..
 - قاوه چی به سهر هاتووه؟
 قسه مه که... بیکره.
 هه مووشتیک ده کرم..

دهرگا که م داخست.. خهريک بوو هه ناسه يه کی نازادی هه لمژم..
 به لام بهر له وهی هه ناسه که هه لمژم، له په نجره که وه سه ريک
 دهره يتر:

- چيبه؟ چيوه ديسانه وه؟
 - هيو اشبه... رونی زه يتونيش بکره..
 - ده يکرم باشه باش.
 يهک دوو ههنگاوی دیکه م هه لینا و ديسانه وه هاوار کرایه وه:
 - هيو يهک پياله برنج له ماله که دا نه ماوه.. ئیواره بيه يته.
 - ده بيه يتم.

هه موو به يانيبه ک ناههنگی چوونه دهره وه بهم شيوه يه يه.
 به لام نه مه هه مووشتیک نييه، له دهرگا و په نجره و له هه موو
 کون و که له بهريکه وه هه ر قيره يه و هه ر داواکاری.. نه کیک ده لیت:

- فتیلە ی چرات بیر نه چیت.
- یه کینک ده لیت به ندوخینی شهرواله که ت بیر نه چیت...
- شه به که ی لۆکزه که بهینه ره وه.
- خۆم به هر کوچه و کولانیکدا ده کرد یه کینک ده یگوت:
- خالۆژن داوای هینی کردووه؟
- داوای چی کردووه؟
- پیاز... وتی پیازمان نه ماوه.
- پیی بلی به چاوان.
- به م شیوه یه من رۆژانه ده رۆمه سه ر کار.. زانیتان میشکم
- به یانیان به چی پر ده بیت؟ تا ئیواره له ناو سه رمدا په نیر و زهیت و پیواز و به ندوخینی شهروال ده خولینه وه..

ئه مپرویش وه ک باقی رۆژه کانی دیکه، سه رم پر بوو له م شتانه.
 بنویستیش بوو چه ند به لگه نامه یه کی به په له بنوسم. نوسیم و ناردم
 بو شوینی مه به ست.

کاتینکی زۆر تپه ر نه بوو بوو، به رپوه به ر خۆی به ژووره که مدا کرد.
 نیوچه وانی ئاره قه ی لی ده چۆرا... کونه لوته کانی فش بوو بوونه وه...
 وتی: له کاتینکدا به لگه نامه که ی به دهسته وه بوو:

- ئه مه چیه؟
- به لگه نامه...
- بخوینه؟
- گرتم به دهسته وه و ده مویست به چاو بیخوینمه وه؛
- به دهنگی به رز بیخوینه وه.

ئه وه ی له ژووره که دا بوو له نوسه ره وه ی ئامیری چاپه که،
 سکیرتیره کان، فه رمانبه ر، ئه وانه یشی که بو کارینک رینیان که وتبوویه
 نه وی، گوینیان شل کردبوو، منیش دهستم به خویندنه وه کرد:

(به ريوه به رايه تي گشتي.. جه نابي به ريوه بهر... وه لامي نوسراوتان به ژماره ... ريكه وتي ... پيوسته نه م لپيچينه وانه ي خواره وه نه جام بدرت و بهنده كاني نوسراوه كه به وپه ره وه جيبه جي بكرت كه هاوكات پيوستيش به به دوا داچوونكي خيرا هه يه... نيمه پيتان راده گه يه نين كه نه م شتانه پيوستن نه جام بدرين:

- ره تکرده وه ي په نيري جوتيار ي به هوي به رزي نرخه كه يه وه.
- به ندوخيني شهروال كه لاي بازرگانه كاني ناوچه ي مه حمور پاشا ده فرو شريت.

- ۲۵۰ گرام گوشتي مانگا بو كو ستي ليتا.. پيوسته له كاتي كرينه كه يشيدا بكرته دوو پارچه وه.

- كريني توري لوکز پاش تا قيكردنه وه ي مه بادا كوني تيدا بيت. بينگومان بوريه چراي شكاو نابيت به نيرت وهك جاري پيشوو.

- له بهر گرانبووني به هاي سابوون، ده بيت كه فه كه ي به كار به نيرت تا قهيرانه كه داده مر كينه وه.

نه م راپورته تان بو ده نيرين وهك راپورتي گشتي به مه به ستي ناماده كاري و وريابوون له دوخه كه له گه ل ريزدا.)

- نه مه واتاي چيبه؟ تيگه يشتم نه وه ي له و ميشكه داماوهدا بو، تيگه لي به لگه نامه كه م كردوو و نه ويشم خه سار كردوو. ژووره كه پر بوو له قاقا و پيگه نين.

به ريوه بهر دريژه ي دايه: چون چوني گه يشتوو يته ته نه م دهره نامه؟

- وه لا من خويشم نازانم..

- به راستي له كيژييدا وينه ت نييه. به لام نه ي به ريوه به ره كه ت چون واژوي له سه ر نه مه كردوو؟
- نابروو چوونه.

- گريمان بهر پيوه به ره كهت ناگاي لي نه بووه، نهى چون
 بهر پيوه بهر ايه تي ديوان نه مهى ناراستهى سه ره وهى خوى كردووه؟
 - عقل ويناي نه م شتهى بو ناكريت...
 - باشه وامان دانا له و وه خته دا بهر پيوه به ره كهت هوشى
 به خويه وه نه بووه، نهى جينگرى بهر پيوه بهر؟
 - بهر راستى شتيكى نابروو بهر انه يه..
 پاش كه ميك تيرامان، بهر پيوه بهر نه زنه كيكى دا و وتى:
 - هوشيان به خويانه وه نه بووه... ناشكرايه.. به لام نهى من؟ من
 چونچونى نه م هه تهران په تهرانه م¹ ناردووه بو بهر پيوه بهر گشتى؟
 - نه وهى گشتى به هوى ئ.....
 - چى؟
 - شتيكى خوشيشه...
 - باشه نه گهر بهر پيوه بهر گشتيش نه يخويندايه ته وه و بيناردايه
 بو وه زير، نه وسا قورى كويمان به سه ردا كردبا؟
 ليره دا هه موو پيكه وه هاواريان كرد:
 - نه وسا يه ك فاتحه بو گشتمان ده خويندرا.
 - سوپاس بو خودا بهس نه بوو بهم شيوه يه گوزه را..
 خوشبه ختانه له بهر سه رقالي، بهر پيوه بهر گشتى له جينگه ي نه وهى بو
 وه زيرى بنيريت، بو بهر پيوه بهر يكي ديكه ي ناردووه.
 - ئوخه يش...
 - به هوى سه رقالييه وه، كارمه ندى بهر يديش له باتى نه وهى بو
 نه و بهر پيوه بهر بنيريت، بو منى ناردووه ته وه..
 سوپاس بو سه رقاله كان...

*** **

¹ - هه تهران په تهران: قسه ي مفت و بيچى.

کریکاری هه‌رزان

به‌یانی زوو بوو، خاوه‌نی یه‌کینگ له کارگه گه‌وره‌کان له
نوسینگه‌که‌ی خۆیدا دانیش‌توو، خه‌ریکی نۆشینی قاوه‌ی به‌یانیه
بوو.. له‌ناکاو ده‌رگاکه به‌ توندی کرایه‌وه.. یه‌کیکی نامۆی غه‌واره
به‌ژوو‌ریدا هات... بیچمی له‌ هه‌ژار و ده‌رده‌دار ده‌چوو.. بنیاده‌م که
ده‌بینی، به‌زه‌یی پیندا ده‌هاته‌وه.

به‌ده‌م ته‌کاندنی کلاوه‌که‌یه‌وه به‌ خاوه‌نی کارخانه‌ی گوت:

- به‌شکوو بمکه‌یته کریکاری خۆت و کاریکم پێ بسپیریت؟
خاوه‌ن کارگه‌ بێ ته‌وه‌ی سه‌ری بلنډ بکاته‌وه، پرسى:
- چ کریک باش شاره‌زایت؟
- له‌ په‌یمانگای پیشه‌سازی وانهم خۆیندوووه و یه‌کینگ بووم له
خۆیندکاره‌ نایابه‌کان.
- ئیمه‌ پنیو‌ستمان به‌ ئاسنگه‌ریکه.
- پینچ سال له‌ کارگه‌یه‌کی پیشه‌سازی ته‌لمانیا کاری ئاسنگه‌ریم
کردوووه. پروانامه‌ی شم به‌ده‌ست هیناوه.
- پاترون که‌میک وس بوو:
- به‌لام پتر له‌وه، پنیو‌ستمان به‌ قالبساز هه‌یه؟
- من قالبسازى نمره‌ یه‌کم..
- پاترون زمانیکی به‌ که‌لاوه‌یدا هینا (وه‌ک زمانى گورگ له‌کاتی
دیتنی نیچیردا).
- ئای ته‌گه‌ر شتیکیشت له‌ پیشه‌ی دارتاشی هه‌لکراندبا؟
- قوربان ٤ سال به‌ بێ داب‌ران سه‌رگه‌می کاری دارتاشی بووم.

(ئەم سەر زە زۆر پىويستە بۇ ئەم كارگەيە - پاترۇن سەرى
بادەدا و ئاواي بىر دەكردهوہ - بەلام ئىستا داواي خوینمان لى ئەكات
لەبەرانبەر كرىكەيدا)

- باشە كورەكەم بەلام ئىمە پىويستمان بە كرىكار نىيە...
- ھەمووشىتىكت بۇ دەكەم گەورەم... ھەر كارىك بلىيت. تو
فەرمان بەك و من جىبەجىنى دەكەم.
- باشە وەرت دەگرم، بەلام باش بزانه من بەك فلسى زيادەت
ئادەمى. ھەرچۇنىك بىت تو زيادەيت لىرە.
- تەشكور گەورەم تەشەكور. منىش داواي زۆر ناكەم..
ھەرچەندە بدەي، دەلیم (لەخودا بەزيادبى)...
- ئىمە رۇژانە پىنج لىرە دەدەين بە كەسى شارەزا، بەلام تو كە
زيادەيت لىرە، دوو لىرەت پى دەبردريت.
- زۆر باشە گەورەم... رازىم.
- پاترۇن بە دەموچاوينكى گرژى ناشىرىنەوہ وتى:
- ئىنجا شتىكى دىكە.. رۇژى كارکردن لاي ئىمە ديارىكراو نىيە،
لىرە لانى كەمى كارکردن ۱۰ كاتژمىرە..
- خواي دەگرد ۱۴ دەبوو گەورەم.. ! پاترۇن برواي بە
گرىچكەكانى نەدەگرد.
- دوايى نەلىنى گويم لى نەبوو يان نەمبىست... شوينى
كارەكەيش تەنگەلانە.
- من رازىم ھەرچۇنىك بىت.
- خەرىك بوو بىرم بچىت.. بىشەكيش پارە وەرناگرىت.. مانگىك
كار دەكەيت تا فىرە كارەكە دەبىت ئىنجا. ئەوسا ئەگەر لىت رازى
بووين، ئەوا رۇژى دوو لىرەت دەننىنە مشت.
- ھەرچۇن ئىوہ بفەرموون.
- شتىكى دىكەيش... ۲۰ لە سەدى داھاتەكەيشت دەبىت وەك
فەرەبووى بەكارهينانى ئامىرەكان بدەيت.

- به وپه ږی خوښحالیه وه گه ورهم..
- پاشان....
- نه ویش هر به سهر چاو.
- من دهمه که فیلت بو به کارهینانی نه م نامیره گرانبه هایانه، تو کابرایه کی غه وارهیت.
- ببه که فیلم گه ورهم..
- به لام نه وه پتویستی به هزار لیره یه.. ده بیت نه وه بدهیت.
- به قورئان دهیده م... که لاوه یه کم له باو کمه وه بو جیماوه، دهیفروشم و دهیخه مه ره هنه وه بوت تا خه می نامیره کانت نه بیت.
- باشه دهی هر پوره سهر کار... هر ئیستا دست پنی بکه.
- پاش یه ک خوله ک، دوو پولیس ته قه یان له جامخانه ی کارگه دا به دم هه ناسه برکئوه!
- یه کینک له شیتته هه له اتوووه کان خوی بیره دا کرد؟ نه و له به ندینخانه هه لاتوووه و ئیمه ییش به دوایدا ده گه رین.

*** **

شیتی به زور

هاورنیان - کابرای چاویلکه له چاو دهستی پیکرد - پیویست به پهله پهل ناکات، ئەم جوړه کارانه به هیواشی دهکرین... پیویسته جوان هه لگیر و وهرگیر بکرین ئینجا بریاریان لی بدریت.

یه کیک له تازه لاوه کانی ناماده بوو پشتراستی قسه که ی کرده وه و وتی:

- به لی پیویسته جوان له بیژنگ بدریت، وه گهرنا به لایه ک دینین به سهر خو ماندا.

کابرای ده موچاو شل^۱ پینشیاریکی کرد:

- بهر له هه مووشتیک بیلن با شی بکهینه وه... ئایا ئیوه رازین بهم پاریزگار ه؟

هه مووان به یه ک دهنگ وتیان:

- نه خیر نارازین.

شله پرسى:

- هوکاری نارازیبوونه که تان چیه؟

چاویلکه له چاو وتی:

- نه و شیته شیت.

ناماده بووانیش هاو رای ئەم بوون له قسه که یدا.

- به لی به لی شیته...

- هه ر شیت نا، حو لیشه حو ل.

---

^۱ - که سیک که روخساری خالی زوری پیوه یه به تایبه تی لوت و ژیری چاوه کانی.

شلە وتى:

- ھەموو شىتىك روونە... ھەر ئەو ھېش ئەسلى مەسەلە كەمانە..
بەلام خەمى من ئەو ھەيە، لەم شىتتەر بىتە جىگەي.

كابراي ورگن، ھەلدايە و وتى:

- بەلام پارىزگارى پىشويشمان لەم شىت و پەتەرى تر بوو.

گەنجىكيان وتى:

- لەم دۇخەدا پىويستە ئەو پەرى بىرتىژى خۇمان و ھەگەر بخەين
بەلى يەككى بەھوش و بىر دەدۆزىنەو.

- بەلام خۇ كاتىك ئەوانەي پىشترمان ھەلبژارد، ئەو ھەي بە
بىرماندا نەھاتىت شىتتى ئەوان بوو.. ئىمە ھەك كەسى ژىر و بەبىر
ھەلمان بژاردن، كەچى روون بوو ھەو ھۆلى ھەك خۇيان بە دايدا
نەھاتو.

پىرىكى چرچنىش كە بىپسانەو ھە قرخەي دەھات وتى:

- اللە اللە... چەندە سەيرە... ھەركەس دەچىتە ئەو شوينە، فرەي

بى ناچىت شىت دەبىت!

ورگن قسەكەي راست دەكاتەو:

- ئەو نەكە دەچىت، ئەو ھەي ئىمە دەيخەينە ئەو شوينە.

كەنجەكە شانىكى راتەكاند:

- ھىچ پەيوەندىيەكى بە پىگەكەو ھە نىيە... من دلنىام و بىرىشم
دەيت، ھەر ئەو كاتەي بوونە پارىزگار، كەسى ئاسايى نەبوون... بەلام
پىشتر ھىچ ھۆكارىك بۇ دەرخستنى شىتتىيەكەيان نەبوو تا ھاتنە سەر
كورسى دەسەلات، ئەو كاتە مەعدەنى كابرا دەردەكەوئىت.

پىرىكى چەماو ھە ئاخ ھەلكىشانەو وتى:

- ھەموو جارىك ئەم چىرۆكە دووبارە دەبىتەو... ھەر كەسىك
ھەلدەبژىرىن، دوايى دەردەكەوئىت شىتە... يەك ئاقلت بۇ دەرمان
دەست ناكەوئىت خوا ھاوار.

دهموچاو شل سهرينكي بادا، خرمه‌ي ملي هات:

- بهلام نه‌مه‌ي پيشوويان وا نزيكه‌ي سي سال بوو براده‌رم
بوو... تا ئيسستا هيچ شتيكي نائاساييم لي نه‌بيني بوو، بهلام هر كه
برويه پاريزگار ئيدي.....!

- ئي خو شيته‌كان هر له يه‌كه‌م رۆژي له‌دايكبوونيانه‌وه شيت
نين. بينگومان وه‌ستاوه تا بيكه‌ينه پاريزگاري شاره‌كه‌مان و ئيدي
شيتيه‌كه‌ي به‌كار كه‌وتوو.

چاويلكه له‌چاو قسه‌كه‌ي له زاري هه‌موواندا كرده شه‌كر و وتي:

- نه‌وه‌ي چوو، چوو... باشتر نه‌وه‌يه بير له‌وه بكه‌ينه‌وه كه‌كي
هه‌لبژيرين بو نه‌م خووله. نه‌مه‌ كاري نه‌مرو و به‌ياني نيه‌.. نه‌بي شي
و شيتالي ده‌ر به‌نين و جواني لي بكوLINEوه، نه‌گينا دواتر شه‌ره‌كه
دامه‌ني خومان ده‌گریت.

كومه‌ليك ناوي فره‌ خوينترانه‌وه، بهلام كوده‌نگي له‌سه‌ر هيچكاميان
نه‌بوو.

له‌ كوتاييدا چاويلكه له‌چاو قيراندي:

- ئاي چون تا ئيسستا نه‌وه‌ي به زيندا نه‌هاتبوو؟ پيتان چونه
راسم به‌گ به‌ربژير بكه‌ين؟

- قه‌سه‌م به‌خوا شازي پياوه..

- شه‌ريفي كوري شه‌ريفه.

- له‌چهر^١ نيه‌، ده‌ست و دامه‌ني تا ئيسستا بي په‌له‌ن... هيچ
تينييه‌كي له‌سه‌ر تومار نه‌كراوه.

- كاري خوش ده‌ويت و كه‌سيكي به‌ نه‌زموونه.

ستايشه‌كان وه‌ك دلۆپه باراني درشت داده‌بارين..

كابراي ورگن وتي:

^١ - له‌چهر: هه‌سود..

ترسم ههيه راسم بهگ خوی لهم کاره بهدوور بگریت و نهیهته
ژیر بار.

پیرهه رهقهه لاتوو وتی:

- من له میژه دهیناسم... باوهرم نییه به شتی وهها قایل بیت.

دهموچاو شلیش هه ر وای بیر دهکردهوه:

- بینگومان نهخیر.. هه رگیز مل نادات... به هیچ کلوجیک دلی

به م کارانه ئوقره ناگریت.

تازه لاویکی سمیل تازه دههاتوویش خیواندی و وتی:

- کوره ئهوه ئیوه باسی چی ئهکهن... شان بهژیر کاروباری

وههادا بیرای بیر ناکات.

دیسانهوه چاویلکه دار قسهی له دهمدا کردنهوه به شهکر:

- بهلام ئهی چیبکهین؟ با تیلیک بکهین... بهلکوو توانیمان

رازیمان کرد... تاکه کهسینکی شیاوه بو ئه و پوسته، باوهر ناکه م دهست

بنیت به روومانهوه... تو بلنیت دهستبه تال بماننیریتهوه؟

ئاشکرا بوو ئهوهی ئه مان به ربژیری بکهن، خه لکهکیش پهسهندی

دهکهن چونکه ئه مانه دهمراست و بلندگوی دانیشتوانه کیش بوون.

پیکرا ههستان و ملی مالی راسم بهگیان گرت... دۆخه کهیان بو

شی کردهوه. پینیشیان وت: نازانین چییه ئهوهی ده بیته پاریزگار، پاش

ماوهیهک ده رئه که ویت ..... ه. ئیمه چیبکهین کاتیک خه لکه که هه موو به

..... ی بزائن.

راسم بهگ پرسی:

- به ته مای چ که تنیکن؟ ته مادارن منیش شیت بکهن؟

- مه عازه لالا... تو میرخاسیکی چه لهنگ و ئاوه زمهندی... تکات

لیده کهین به دهم بانگه وازه که مانه وه وهره...

- هه رگیز..

- بهلام ئهوه ئه رکی تویه به رانبهر به نیشتمان راسم بهگ.

- بهرانبهر به خه لکه که ت.
- خه لکی هومیدیان به تویه راسم بهگ.
- ئەمە شتیکی زور زور گرینگه... له وپه ری گرینگیدایه.
- راسم وهلامی دانه وه:
- باشه رازیم... به مهرجیک:
- فهرمان بکه
- کاغهزی سپیت بو ئیمزا ئەکهین.
- راسم بهگ وتی:
- مهرجی من ئەمهیه:

(من کابرایه کی سورقسه م... دواتر نه لین له قسه دا خاترمان ناگریت؛ تاقه تی هیچ ماساویکم نییه؛ یهک قسه له باره ی که سایه تیمه وه ناکه ن؛ تاقه تی ئاههنگی پیروزیایی و ئەو به زمانه یشم نییه؛ هیچ وه سفینکم مه کهن که تیامدا نییه و ههلم مه برن به ره و ئاسمان... ئیستا تیکه یشتن مهرجه کانم چین؟ قایلن به و مهرجانه؟

هه موو تیکرا هاواریان کرد:

- به لی قایلین.
- ئای چهنده بنیاده میکی راسالیت.
- سلاوت لیتیت راسم بهگ.

راسم بهک له هه لبراردنه کاندایه که وتنی به دهست هینا و بوویه شاره وان. هه ر سه به یینی ئەو رۆژه په نجا کارتی پیروزیایی هین راگه یشت. راسم بهگ یه کینکیانی کرده وه نوسرا بوو: (راسم بهگی قاره مان! کوری نیشتمان! هه لبراردراوی رۆله کانی گه ل...)

له م زیاتری لی نه خوینده وه..

به دم پارانه وه وه وتی:

- خویه خوت ئاگات له عه قلم بیت.

هیندهی نه برد، تهقه له ده رگا درا، چاویلهکه له چاو هاته ژووری،
یهک ئینجانهی گه وره گه وره ی گولی به ده سسته وه بوو، پاش نه وه ی
کرنوشیکی بو تازه شاره وان برد، ئینجانه گوله که یشی دانا.

راسم بهگ ده موچاوی به یه کدا دا و وتی:

- پیویستی بهم زیاده روییه نه ده کرد.

که سی دواتریش که خوی به ژووریدا کرد، پیره ی رهقهه لاتوو بوو،
به ده سستیکیه وه گوچان و ده سسته که ی دیکه یشی چه پکه گولیکی
نه رخواه وان. پاشی کرنوش و خو دان به سه ر دهستی راسم به کدا
گوله ی دانا.

راسم به ساردوسرییه وه وتی:

- خوت هیلاک کردوه.

ده موچاو شل و گه نجه کان و کابرای زگزیش هاتن و ریزیکی زور
و بیته ندازه یان لنگرت و ئینجا رویشتن.

راسم بهگ سه ریکی بلند کرده وه به ره و ئاسمان:

- ئو خوییه عه قلم بیاریزه..

دهمی نیوده رو هه والیان دایه که خوانی نه مرو له سه ر شه ره فی
جه نابی ده بیت.

راسم فریای گفتوگویییه که نه که وت له گه ل خویدا که ئایا بروات
یاخورد نا.. ماشین گه یشته به رده رگا.

خوان به شی چل بخور خورامی تیدا دانرابوو، له یه کینک له
باله خانه بلندکانی نه و ده قه رده دا ساز کرابوو... نه و ناوه به کریستال
و فه خفوری و چلچرا رازینرابوونه وه...

چاويلکه دار به جامه وه ههستايه سه رپي و پاشي به خيرهيان ناوا
دورا:

- ئه ي خاوه ن ئاوه زي دانا... تا قانه ي ئه م سه رزه مينه...
شيزه پياو، پاله وانه که ي ناومان... له سایه ي جه نابته وه، ئه م شارده مان له
ماوه يه که مدا بوو ژايه وه.

راسم به گ ئارامي له بهر برا و نيوچه واني رهش و سور بوويه وه،
سه يرينکي ئاماده بواني کرد و به بي قسه چووويه وه مالي.. (ئه مه ده بيته
وانه يه ک بويان) وای به دلدا هات.

له رۆژي پاشتردا، ديتي شه قامه کان گشتيان رازينراونه ته وه، هه
له بهرده مي ده رگا که ي خويانه وه تا بهرده رگاي فه رمانگه فه رشريژ
کراوه. ده هۆل و زورنایش به شيويه که ي بهرده وام ده ژه نرين. ليواري
شه قامه کانيش به قوتابي پر کراون.

هوتاف و چه پله ريزان بهرده وام و بي پسانه وه بوو.

- بژي...

به کيک له گه نجه کان به ده هۆلکوت ئه لیت:

- به قوربانه تا هيزت تيدايه بوکته.

پاشان رووي کرده منداله کان و ده يگوت:

- به رزتر به رزتر...

- ب... ژ ژ ژ ي.

له سه ر شه قامه که دوو شه که نيريش سه ر ژي کران...

له بهرده م باله خانه که ي شاره وانيدا چه ندان لافيته و پۆسته ر به رز
کرا بوونه وه و بهرده وام هوتافي (بژي پاريزگاري نويمان) ده وترايه وه.

رؤيشته سه ر سته يچ، ئه و سته يچه ي که له بهرده م شاره وانيدا چي
کرا بوو. ئينجا (کابراي ورگن) ده ستي به قسه کرد:

- پاريزگاري نويمان، نهو پياوهي كه دلي هموماني به لاي
خويدا به كرده وه جوانه كاني كه مه نديش كردووه؛ به دلسوزي بو نه م
خاكه و ليهاتووي خوي.

راسم به گ فوي تي بووبوو؛ له مهراقان كونه لووته كاني بووبوون
به نه شكه وت؛ پري كرد به دهستي كا براي وتارخوين و وه ره قه كاني
دهستي هه لاهه لا كرد. ئينجا قيراندي به سهر ناغا ورگه دا:

- نه م قسه قسه ..... انه ت له چييه؟

دهموچاو شل وتي:

- نه وه هموو ساده يي و خاكه رايي جه نابي پاريزگاري
نويمانه ... بزي شاره وان. ئايا ئيوه ته وازوعي واتان له كهس بينيوه؟

- ب ژژژژي ي ي

يهك كومه لي ديكه فيكه و چه پله حه واله كرايه وه.

خير تازو شاره وان وهك كه سينك كه له رووداويكي سروشتي
هه لديت ناوا خوي كرد به باله خانه ي شاره وان بييدا.

ناوه وه ي باله خانه كه يش پر بوو له خه لك ... هموو هاتبوون بو
به خيره يتاني پاريزگاري تازه كار.

جاحيليك كه له بهر ريز و نه دهب دهستي به سنگييه وه نابوو وتي:

- قوربان فه رمانتان چييه؟

پيري چه وتاوي ره قه لاتوو يش خيواندي و گوتي:

- تا ئيستا كهس وهك "عالي مه قامتان" شايه ني نه م بينگه يه
نه بووه.

شاره وان قيراندي:

- سويندم به راگري نه رز و ئاسمان ده ست له كار
دهكيشمه وه ... لاچن، يهك كهس له م ناوه دا نه بينم.

خه لكه كه ناشبه تاليان ليكرد و به دم كرنوشه وه له ده رگاكه
چوونه ده ري.

- به سهر چاو.

- فرمانته.

- قسهت دهستووره.

راسم بهگ هه ناسه يه كي قولى هه لمژى.

- ئاي خوايه خوت به هانام رابگه.

كابراي ده موچاو شل ئاموژگارى كرد:

- مؤلهت بدهن بچن پشوو بدهن..

چاويلكه له چاو بوى زياد كرد:

- وهك ئه وه مامه له بگهن كه شايه نى خوتانه... پيوست ناكات

هه ره له يه كه م روزه وه ئاوا خوتان شه كهت بگهن.

راسم بهگ نه راندى:

- ليزه و نبن باوك مردووينه.

نه يتوانى دهستبه كار ببیت، بويه بيناي شاره وانى به جيهيشت.

له سه ره شه قامه كه كورينكى لاو ده يگوت:

- ئه و رينگه يه چولكه ن... رينگا كه چولكه ن... وا شاره وان ديت..

رينگا كه... رينگا كه.

راسم بهگ ده رگاي ماله كه ي له سه ره خوى كليل دا و ئه و روزه تا

ئيواره هه ره له ماله وه مايه وه.

بو سبه ينى، دوو روزه نامه ي تازه ي كرى و ته ماشاي كرد له

روپه رى هه ردوو كياندا وينه ي خوى به گه وره يى هه لواسراوه و له

يه كه مياندا نوسراوه:

(عه قله گه وره كه... مايه ي شانازى ئه م نيشتمانه).

دوو ه ميشيان:

(چالاكترين شاره وان له سه ره گوى زهويدا). ئيدى لاپه ره كانى

ديكه يش ليوان ليو بوون له په سن و پياهه لدانى.

دەمی شیوان سەیارەییەک ھاتە بەردەرگای مالی شارەوان، کابرای
ورگن باسی کرد:

- ھەندیک سەماکەر ھاتوونەتە شارەکەمانەو، ئایا بیانھینم بۆ
مالەو، بۆ لات یان خۆت تەشریف دینیت بۆ گازینۆکە؟
- خۆم دیم بۆ گازینۆکە (راسم بینگ وتی).

لە گازینۆکە، یەکیک لە گەنجەکان دەستی بە لیدوان کرد و وتی:
- پاریزگارە بەرپێزەکەمان لێرەییە... شەرەفیکی گەورەییە لەگەڵ
ئەودا بین....

نزیکەیی نیو کاتژمێر قسەیی کرد و راسم بەگ ئیدی دلی کەفی کرد
و قسەیی دیسانەو لە زاردا کردە شەکر.

پاشی ئەو، تۆرەیی چاویلکە لەچاوە ھات:

- دلخۆشی ئیمە سنوری نییە، لەبەر ئەوەی پیاویکی بەرزەیی بە
ویقاری خانەدانی ناوشان پانی وەک جەنابی شارەو....

راسم بەگ بە تەنھا زەرەخەنەییەکی چکۆلە وەلامی دایەو.

ئوگریان کردە سەر سفرە و خوان.

ھەمدیسان ھەمووان کۆبوو بوونەو؛

- نەخیر بەرپێزان... ھیچ چارەسەرێکی نییە بیجگە پورت
شکاندن..

- ئاشکرایە کە شیتە..

- خۆی بە چەقی گەردوون ئەزانیت.

- لوتبەرزەیی خۆبەزلزان.

- ھەموو شیتەکان ھەر وان.

- باشە ئەی چیبکەین؟ خۆ ئەمجارەیش بۆ ھەلبژاردن گێژی وا

بەربژیر ناکەینەو، بەرگەیی نەفامی وەھا دەگرین؟

- نه خیر چاوه که م.. پیویست به وه ناکات... شوینی داهاتوری
نه خوشخانه یه... بر وا نه که ن یان نا، نازانم به لام هه ستاوه نه و
ماله ی که تینیدا له دایک بووه، کردوویه تی به مؤزه خانه و له ناوه راستی
چیمه نی حه وشه که یشدا په یکه ریکی بوخوی ساز کردووه.

- دوینیش پر ده میک تفی کردبوویه ناوچاوانی تازه لایکی
نه م ساره.
- دوینی شه ویش هینده ی خواردبوویه وه تا گرتبووی،
دواتریش له ناهه نگه که دا هه ستابوو به قونگ بادن و سکه ته په..
- نیستا چی له م نه خوشه دهروونییه بکه یین؟
- ماوه ته وه یه ک شت، نیشانی پسروری دهروونی بدهین و
راپورتی بینه قلییه که ی وهرگرین و بیهاوینه شیتخانه ی مه رکه زی.
چاویلکه له چاو لرفاندی:

- نابیت کات به فیرو بدهین، وه گهرنا ده ست له یه کیک
نه وشینیت و دوان سیانیکیش زامار نه کات.
- به لی به لی .. پیویسته خیرا که یین.
- هر سبه یینی زووتر نییه ره وانه ی شیتخانه ی نه که یین.
- به لام نه بی نه مجاره زور وریاتر بین، لانی که م کابرایه کی
ساغ هه لیژیرین.

- راسته... به خودا بیزار بووین له م گشته شیته.

***

ميواندارییهک به بۆنه‌ی دانانی ته‌نکییه‌که‌وه

(ئه‌م چیرۆکه‌ براره‌ی خه‌لاتی ئالتونی سالی ۱۹۵۷ه‌ له ئیتالیا)

یه‌که‌م:

- فەرموو گه‌وره‌م، تکه‌ ده‌که‌م. لیره‌وه‌... پێویسته‌ ریزی پێویست
له‌ رۆژنامه‌وانه‌ خوشه‌ویسته‌کانمان بگرین. به‌لێ به‌لێ.

دووه‌م:

- پیرۆزبایت لێ ده‌که‌م گه‌وره‌م.

سه‌یه‌م:

- سوپاس. به‌لام نازانم به‌ چ بۆنه‌یه‌که‌وه‌؟

- چۆن؟ ئه‌ی ته‌نکییه‌که‌...

- ئای... به‌لێ... راسته‌. ته‌نکی. وا نییه‌؟ به‌بێ ئه‌و شته‌ ناتوانین
برۆین؟

- فەرموو به‌ره‌و لای بۆفیکه‌، ئاده‌ی ئه‌بیریتیف (جۆریک شه‌رابه
بۆ کردنه‌وه‌ی هه‌وه‌سی خواردن)، با بێت. .. جه‌نابی پارێزگار ئه‌و
شانازییه‌ی پێ به‌خشین که‌ له‌ خزمه‌تیدا ئاماده‌ بێن. ئیمه‌ له
چاوه‌روانی ئه‌وداین. ها‌کا ده‌رکه‌وت.

چواره‌م:

- پێشتریش یه‌کمان دیتووه‌؟

پنجه‌م:

- شیوهت دهکەم، ناتناسمهوه، له شوینیک یه کترمان دیتوو. نادهی ئادهی؟ وایزانی له بانگیشتنه که بوو، ئهوهی که بهمه بهستی دروستکردنی ده رگایه کی نوی بو کوشتارگه که ١١ ساز کرا.

- ئای به داخه وه نه خیر... بیهینه بهرچاوت، ئهوانه له یهک رۆژدا ئه بانگیشتنانه ئه نجام دهدهن. تو خودا ئه وه رهوای ههقه؟ ئه ئیواریه ئه م گوینچه که له مشتیهی جهنابتان له ئاههنگه که ئاماده بوو، ئهوهی بهمه بهستی کردنهوهی بینای بوری پلاستیک ئه نجام درا.

- ئاخ ئه فهندی ئاخ. نه متوانی ئامادهی ئه و ئاههنگه بم. باسی ئه و سوێسکه براوانه یان بو کردم. داخی گرانم خو مرۆف ناتوانیت له یهک کاتدا ئامادهی دوو ئاههنگ بییت.

- چاوه ریکه... بیرم کهوته وه له کوی تووم دیتوو. له بونه کهی کرینی که شتییه که له ولاتی یابان.

- بیگومان... له ویش ئاههنگ گیردرا و بانگیشتیش کرابووم... ئیستا جوان بیرم کهوته وه... ئیستا تهواو هاتیه وه بهرچاوم... تو تهنها بال و سیقه تورهت دهخوارد...

- راسته راسته... ریک دهمرم بو بال و سیقه توره... جارێ حهزم له مل و قهفهزهی سنگ بوو.

شاهه م:

- ئه و ته نکیه چییه؟

حهو ته م:

- راستیه کهی نازانم، ئه وه ته نکیه وهک ده بینیت. وا گومان دهکەم نه توانریت پۆشاکێ پی بشورد ریت؟

- ئای هه وه سی خواردنم تهواو کراوه ته وه، که ده م تهواوه تی نیشیت...

١١ - کوشتارگه ئه و شوینهی ئازلهی تیدا سه ر ده برد ریت.

- منیش به هه مان شیوه... لهو ساته دا هه مووان هاواری
گه دهیان ده کرد. ده رده که گشتیانی گرته وه. من هه میسه سو ده م پییه،
ده توانم قومینکت بده می نه گهر چه زت کرد.

- ئای خواجه چ دوور بینیه ک.. سو پاست ده که م. منیش سو ده م
له گهل خوک هیئاوه.

ئووو ووو ررررر.

- سو دی هه بوو گه وره م؟ به لی قورقینه م لیدایه وه، زور باش
بوو.

- ئووو و و و و و ررررر... ئوهو... وه لا مریشکی شامی
خراپ نییه ها. حال نه به خشی به پیاو.

- سو پاس.. من پاقلاوهم لا په سه ندره.

هه شته م:

- نه وه خرته زه لامه کتیه؟

توهه م:

- کامه؟ نه وهی خه ریکی خوار دنه وهی ویسکییه؟

- نا.. نه وهی دیکه؟

- نه وهی خه ریکی خوار دنی مؤزه؟

- نا، نا.

- نه وهی خه ریکی خوار دنی گوشتی گویره کهی سارده وه بووه؟

- نه خیر تویش.. نه وهی دهستی بردوووه به ره و دواوهی خوی.

- نایناسم.. به لام زوو زوو سو تفه ی نه که م.

نه ناسراویک:

- ئامانجی سه ره کی نه م ئاههنگه نییه، به لکوو نه مه به هانه ی

!.....

یه کیکه دیکه:

- بېنگومان. ئىنجا ئەو گومان ھەر ھەلناگرىت، سۈيىد بەخودا
ئەگەر ئەم ئاھەنگ و شىئو نەبووايە، ھەرگىز ھەندىكمان ھەندىكى
دېكەمانى نەدەبىنى.

- كاتىك مندال بووم، باوكم لەگەل خۆى دەبردم، ھەر پۆژە و
دەبېردمە سەر مەزارىك يان شوينىك: دوو شەممان بۇ سكوئارى؛
سى شەممە بۇ قاسم پاشا؛ چوارشەممە بۇ تشيورىوكليوك؛ پىنج
شەممە بۇ مىگليانا كابى. ھەر پۆژە و دەچووينە ناوچەيەكى نوئى،
ئىدى كەيفمان ساز بوو، بە دلى خۇمان دەگەراين. ئەو ەيشى خوش
بوايە لەوئى نۆشى گيانمان دەکرد.

- نەك لەبەر خاترى خواردن، بەلكوو لەبەر دۇستايەتى و
خۇشەويستى دەچووينە ئەو شوينانە.

- بېنگومان.. ئەو مقلەيكە گەش بوو تەوہ؟

- بەندەى ژىر فەرمانت ئەمرىت بۇ دۆلمە. ئەو یش جوان كولاوہ.

- ئەو كارگە گەورەيە چىيە؟

- بەخوا منىش نازانم، بەلام ھەرچەندەى سەر دىنم و دەبەم،
ھەر ئەو ەندەم لى ھەلكراند كە لەوانەيە كارگەى پىشەسازى و شت
بىت.

- ئاى چەند زەبەلاخە.

- بەلى براكەى باوكم، ئىدى شارستانىەت لە ھەلكشاندايە...
ئاموژگاريت ئەكەم لەو دۆلمە و مەحشىيە بخۆيت؛ لەكىست نەچىت ھا.
من تواناى زيادەپۆيم نىيە، تا شوين ماوہ با بچم بۇ فلانە
ئاھەنگى كردنەوہى باخچەى.....

- تا دەگەمە ئەوئى، ھەموو ئەوہى لىرە خواردوومە ھەرس
دەبىت.

- ئەوہ وئت ئاھەنگ؟

- بەلى بەلى... دەى وەرە ھاورپىيەتيم بگە...

بهراستی بنیادهم ناتوانیت فریای هموو ناهنگ و سه سفره کان
بکه ویت... نای دهستی شکاوم..

- بهراستی جیگهی داخه. له م ماوه یه دا له گوڤاریکی نه مریکی
باسی ئامیره نه تومییه که مان ده که ن، نه وهی پنیان به خشیین. له وانه په
نه وه ئامیره نه تومییه نوییه که مان بیت.

- همووان باس له ئامیره هه لمییه که ده که ن.

- پیویسته سه رکه وین، پیویسته بیبه ینه وه به ریزه که م... کار
بکه یین و سه رکه وین.

یه کیکیان:

- نایا که ی ده بیرن.

دانه یه کی دیکه یان:

- چاوه روانی جه نابی پاریزه رن.

- نه وه کی خاوه نی نه م کارگه یه یه به ریزم؟

- وابزانم مسته ریکی نه مریکییه!

- باوهر ناکه م، هه رگیز نه مریکییه کان خوانی له م شیوه یه ریک

بخه ن. من دلنیام نه مه هی خو مانه. گومانه که ی من له وه دایه که نه مه
سه ر به به ریوه به رایه تی ئاو، یاخوود به ریوه به رایه تی ده سبه سه ردا
گرتنه؟

- توخوا نه وه قسه یه؟ بو مه گه ر ئاو له کارگه دا دروست

ده کريت؟ بهراستی له ده وه چه نه که م بزانه ئیمه له کوینین.

- وابزانم نه مه کارگه ی دروستکردنی ته نکى هه لمییه.

- که واته نه وه سه ر به به ریوه به رایه تی ده سته سه ر اگرتنه.

له وانه یه نه وان نه م ته نکییانه بو به ره مهینانی عاره ق دروست بکه ن.

- لیره وه ته شریف بیینه سه ر سته یجی شه ره ف.

- جیگره کان. نه وانیش بانگیشته کراون. نایا ده چیت بو

خوانه که؟ نه وه ی به مه به سستی کرانه وه ی پردی ..... به ریوه ده چیت.

- له سه رم نه که ویت نه گه ر نه چم.. به لام گویره که یان کون بووه.

ئايا تەواو بوويت؟

پەكئىك:

- بەراستى دەولەت پئىش ئاكەوئىت مەگەر بە كرددنەوہى كارگى.

پەكئىكى دىكە:

- ئاى خوزگە ھەموو رۇژئىك ئاھەنگئىكى كرددنەوہى كارگى

..... لە چئىش-تخانەيەكى كەنارى دەريا ..... سەرھطانى دەريا

بخوئىن.

- خوزگە تامى سەرھطانى دەريايت دەكرد كە لە خوانەكەى

دوئىنى شەودا نوئشى گيانمان كردد بەبۇنەى كرددنەوہى .....
- ئەو مندالە ھى كئىيە؟ كورپى خۇتە؟ بارەكەللا.

- بارەكەللا لە خۇت و عەزىزەكانت.

- بخۇ كورەكەم... سئو، پرتەقال... كاتو، چئىت ھەز لئىيە نوئشى

گيانەكەتى بكە.

- وس س س، ئەوہ جەنابى ئەفەندى ھات.

- ئەوہ كئىيە؟

- نازانم. لەوانەيە خاوەنى پروزەكە بئىت. يان كئى نالى خودى

وہزىر نئىيە!

- وا ديارە بەرئىوہبەرى گشتئىيە. ئەوہ پرسىيارئىكئىشم لئىت ھەيە؟

ئىمە لە ھەموو خوانئىكدا يەكدى دەبئىن، ھەرچەندە پرسىيارەكەئىشم

توزئىك فزولانەيە، بەلام كارى جەنابتان چئىيە؟

- خزمەتكارى گوئى لە مشتى جەنابتانم. ھ- ھ- ئ- تەماشاكە

جەنابىيان دەيانەوئىت وتەى پئىشەكى بەبۇنەى كرددنەوہ تەنكئىيە

ھەلمئىيەكەوہ پئىشكەش بكەن.

وتارەكە:

نامادەبووانى بەرئىزا!

له ناخی دلمهوه پیرۆزبایی له تیکرای ئامادهبووان بهبۆنه
کردنهوهی کردنهوهی تهنکی ههلمی چوارهم له ویستگهی
کارهبايیهکهی تیزغیاتارغا دهکهه. خۆمان به دهستی خۆمان ئەم
دانهیانمان بهبی یارمهتی ئەمریکا درووست کردووه. ئەو گور و تین
و بهرنامهریژییهی که له سـایهیهوه له تیپی وهرزشی ولاتی
ههنگاریامان بردهوه ۲ - ۱ لیرهیشدا رهنگی داوهتهوه. بۆیه له
دروستکردنی تهنکییهکهیشدا هیچ پشتیکمان به ولاتانی بیگانه
نه بهستووه، ئەوهی که ویستبیتمان، تهنها یارمهتی سنی ئەندازیار و
دوو پـسپۆر و سنی ئەندازیاری ئەمریکی بووه و تهواو. وهک دهبینن
تهنکییهکه بههۆی ماده خۆمالیهکانهوه له فرنیس کاری باشتره.
پنویسته ئەوهیش بلیم: پاش پینکھینانی تهنکییهکه، له هۆکاری ئەوهمان
کولیهوه که بۆچی ئاوهکه گهرم نابیت، پاش بگره و بهردهیهکی زور،
بۆمان روون بوویهوه که هی ئەوهیه فرنهکه شهش مهتر لیهوه
دووهره و پنویسته فرنیکی دیکه له ژیریدا دامهزرینن. بهلێ تهنکییهکه
هینده گهرهیه که نهک ههر له رۆژههلاتی ناوهراستدا، بهکو له
بهلقانیشدا شتی وانیه. سههرباری ئەوهی که مادهی پینکھینهری
بریتیه له مسی سپیکراوه، تهنها له دوو شوینیشدا کونی تی بوو بوو،
ئوهیش خۆمان ههستاین به گرتنی کونهکان. بهلێ به پشتبهستن به
خۆمان، ههستاین به گرتنی کونهکان لهریگهی لۆکه و قهتران و
عیدانهوه. ئەو جارەیش هیچ پنویستییهکمان به یارمهتی ئەمریکییهکان
نهبوو. بهلێ چکه چکی ئاوهکه نهبوویه هۆی کوژاندنهوهی ئاگرهکهی
ژیرهوهی. خۆتان دهزانن ئیستا، لهبهر ئەوهی دهریاچهی تیرکوس
وشکی کردووه، شارهکهمان بی ئاوه. ئەگەر ئەو دۆخه ناههواره
نهبوايه، به بهرچاوی خۆتانهوه ئەزموونی کارهکهمان نیشان دهدان.
ئوه ئیستا خودی تهنکییهکهتان له بهرچاوه، ئەوهی ئینکیشاریهکان له
کاتی شورشێ (کابکتشا مستهفا) دا سهراوژیریان کردووه. ههر
لهوساوه ئەم تهنکییه بوویه بالهخانهی سههدری ئەعزهه (کیرکیاخ

خه لیل پاشا، ماوه یه کی زوریش بو دابه شکرنی ناشی نیمام حوسین
له عاشوراردا به کار هات. دواتریش بو ماوه یه کی زور وهک تهنکی
بوخار به کار هاتوووه. ئەم تهنکییه....

یه کیکیان:

- درپژەتان دا به باسی ئەم تهنکییه، من دەرۆم...

یه کیکێ دیکه:

- منیش دەرۆم. سبەه ی له خوانی .... یه کدی ده بیننه وه که
به بۆنه ی کردنه وه ی ..... به رتوه ده چیت.

- زورچاکه... تا سبه ی.

*** **

چلچرای پینج شاخ^{۱۲}

زوربهی رۆژ له قاوهخانه که دا لوتم هه لده ته قی به کابرایه کی
کورته بنه ی خره لانه دا، نه یشم ده زانی کئی کوری کئییه؟

ئهو ده ورانه گوزه رانمان ته لخ بوو. به بی کار و به گیرفانی به تال
داده نیشتم، وهک ده لین (ئه سپی له گیرفانم سه وزه لی خانمیان ده گوت).
بو قوتار بوون لهو بارودوخه ناهه مواره، له گهل کابانی مالی، ریک
که وتبووین ئه گهر شتیک لازم نه بیته نه یکرین. واته ته نها ئهو شتانه
بکرین که ژیان به بی ئه وانه ئه سسته م بیته. ئهو کالا و شتانه ی
ماله که یشمان فروشت که فروشتمان. شتیکی ئه وتو له مالیدا نه مایه وه،
مه گهر په رتووک و هیندیک قاپ و قاچاخ.

ئهو کاته ی خاوهن مال به بریاری دادگا و به هوی نه دانی کرئی
خانوو وه وه ده ری ناین، که یبانو و زاروزیچم^{۱۳} ره وانه ی مالی مام
(خه زوور) — م کرد. له بهر ئه وه یشی که په یوه ندیم له گهل مام هه ر له
سه ره تاوه به خراپی هینابوو، نه مده توانی بچمه ئه وی مه گهر ئهو
کاتانه ی که هه موویان نوسه تبوون. نیوه شه و که یبانو ده هات و
دهرگا که ی بو ده کردمه وه. جاریک له جارن، نیوه شه و نزیک ی مالی
مام بوومه وه، سه پرۆکه ته قه م له ده رگا که یان دا، بو نه گبه تی، مام
دهرگای بو کردمه وه. به بی ئه وه ی یهک وشه ی له زار ده رچینت،
دهرگه ی کرده وه و گلۆپه که ی کوژانده وه. شه واره بووم، که وتم به

^{۱۲} - چلچرا: گلۆپی چه ند لوق که له مزگه وت و دیوه خانه کاندایه لده واسه ریت، ثریا،
Chandelier

^{۱۳} - زاروزیچ یان زاروزیچ: مندال و زاروکان.

ملی شستینکدا، دواتر لیم مالوم بوو که وتووم به سسر ملویه ککتییدا.
به کسر راست بوومه وه و دریزه م به رینگه که م دا به لام دهستیکم به
دیواره که وه گرتبوو، کاتیک چوومه ژووره وه، گلویی ژووره که
داگیرسابوو، مام و خیزانم له ژووره وه بوون، خیزانم دهگریا و
به رچاوه کانی مؤر بوو بوونه وه.

- نه و کتیبانه ی لا نه بات، گشتیان نه سوتینم (مامم به توره ییه وه
رای وت). باشتر وایه بهر له وه ی پاره بو ژیانندی تو و منداله کان
پیدا بکات، به م ناوه دا نه یه ت.

له و روزه به دواوه رینگه ی قاوه خانه م کرده هی خوم. نه و گزگی
خرپوله یش وه ک من سببه یان دههات و هموو روزه که ی له
قاوه خانه که دا به سسر ده برد.

رؤژیکیان خره تا ئیواره دیار نه بوو، ئیواره که ده رکه وت دیتم
چلچرایه کی به دهسته وه گرتوو، چلچرای پینج شاخ. له سسر میزی دانا
و یه ک قاوه ی به یه ک قوم هه لدا.

له و روزه وه له گهل چلچراکه دا بوو بوو به دوانه؛ هه همیشه
به دهسته وه بوو؛ دههات بو قاوه خانه و نه ویشی به دهسته وه بوو.
له سسر میز له به رده م خوی دایده نا و تا درهنگانیکی ئیواره دایده کوتا،
ئینجا ده رویشته وه.

رؤژیکیان دیتم یه کیک له شاخه کانی شکابوو، خویشی دوو شاخی
دیکه ی شکاند و ئینجا هه ر پینجیان. نه وه ی مایه وه هه یکه له
کانزاییه که ی بوو که له برؤنز چی کرابوو.

***

له وساو له گهل خیزانمدا له باخچه دیدارمان هه بوو، له قه راغی
شه قامه که دا پیکه وه ده وه ستاین و قسه ی خومان ده کرد. به لی بریاری
مامم هیچ بواری قسه کردنی تیدا نه بوو. به لی له بهر نه وه ی من توانای

پاره پيدا كردن و له وه راندني خيزانه كه م نه بوو، بويشم نه بوو كچه كهي
بيينم.

من بو كردني هه موو كاريك ئاماده بووم، به لام ملم به هه ركويوه
دهنا، سلاوم له هه ر شويينيك ده كرد، وه لامي سلاوم نه ده سه نرايه وه.

هاورپيه كم له پرووي سوز و ره حمه وه وتي:

- نه گه ر گويت لي نيه و هه موو كاريك ده كه يت، وه ره و
هه رچه نده بچكوله و سنوردار بيت، ده ست به كاري بازرگاني بکه!
بگه رې، ببه به گه رال، كلينس و گوره وي و چه رخ و له زگهي زام
بفروشه. به و شيوه يه يش ده توانيت قووتي مال و مندالت ده سته به ر
بكه يت. هه ر سبه ي زووتر نيه، ۵۰۰ ليره ت ده ده مي و ده سته به كار به.
ناونيشانه كه يم وه رگت و ده ستمان له يه ك بوويه وه. خهريك بوو له
خوشيا ده فريم. كي له م روزه دا ۵۰۰ ليره به يه كيكی ديکه ده دات؟
ماناي وايه چا كه خواز هيشتا ماون.

سبه ي به ر له وه ي بگه مه لاي دۆسته كه م، خۆم گه يانده قاوه خانه
وه ك پيشه ي هه ميشه يي. نه وه نده ي نه برد، گزگلي خرپن ده ركه وت.
لاشه ي چلچراي به خويه وه هه لواسييوو، له په نامه وه دانيشت و
قاوه يه كي به يه ك نه فه س نوش كرد. بيرم چوو بليم سلاويكيشي لي
كردم به م شيوه يه: چوني چاكي؟

- سوپاس، خوت چوني؟ ئينجا به بي هه ناسه هه لمژينه وه ليم
پرسی: تخوا ببوره، هه رچه نده فزوليشه به لام چما خيره له م چلچرايه
نابيته وه؟

- نه مه چلچرا نيه، نه مه سزاي راسته قينه ي ئاسمانه بو من
نازل بووه.

- ليم پرسى چون؟ (به سه رسورمانه وه)

- چیرۆکه‌که‌ی دوور و درێژه، راستکردنه‌وه‌ی شتی تیکدراو
ناسان نییه. ماوه‌یه‌که کاروبارم له‌ده‌ست داوه. بۆ نه‌گبه‌تی، ژنیک و
دوو مندالیشم هه‌ن.

منیش به‌گزۆلییه‌وه وتم:

- منیش هه‌روا.

- تو له‌ به‌لا و نه‌گبه‌تییه‌کانی من تیناگه‌یت.

- منیش هه‌مان کیشه‌م هه‌ن.

- تیکرای دار و نه‌دارمان فرۆشت، سه‌ره‌تا ئه‌و شتانه‌ی که

زیاده بوون، دواتر ئه‌وانه‌ی که پێویست نه‌بوون، دواتریش ئه‌وانه‌ی

که ژیان به‌بی ئه‌وانه‌یش به‌ریوه ده‌چوو، تا ئه‌وه‌ی هه‌رچیکمان

فرۆشت مه‌گه‌ر شتیک که ژیانی پێوه به‌ند بوو، مان و مردن.

- ئیمه‌یش له‌ هه‌مان ده‌ستوور.

- ئیمه‌یش ته‌نها کتیب و قابله‌مه‌مان مابوون ئه‌و کاته‌ی که

خاوه‌ن مال وه‌ده‌ری ناین.

- ریک هه‌مان شیوه‌ی ئیمه.

- ئایا مال و منداله‌که‌ت ناردۆته مالی مامت؟

- له‌کوێوه ده‌زانیت؟

- چونکه من وام کردووه.

- به‌لی ناردوو من بۆ ئه‌وی هه‌رچه‌نده دانوویشم له‌که‌لیدا

ناکولن.

وام هه‌ست ده‌کرد ئه‌و خرتوله‌یه باسی ژیانی من ده‌گیریته‌وه،

جوان جوانی گویم بۆ شل کردبوو. ئینجا باسی ئه‌وه‌یشی کرد که

ئهمشه‌و چۆته سه‌ردانی ژنه‌که‌ی و مامی ده‌رگاکه‌ی بۆ کردووه‌ته‌وه

و که‌وتوو به‌سه‌ر باره‌ کتیبیکدا و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی باسی ده‌کرد،

هه‌مان چیرۆکی من بوو. بروام به‌و شته‌ نه‌ده‌کرد. که‌وتبوومه گومان

له وهی لهوانه یه کولهی کردبیت^{۱۱} له چیرۆکه کهم و بیهویت گالته م پین بکات؟

- باشه زور درپژهی مه ده ری، باسی چیرۆکی ئەم چلچراپەم بۆ بکه؟

- به سه رچاو... جارێکیان براده رینکی خومان پینی.

- ۵۰۰ لیره ی دایتی؟

- به لی به لام چون زانیت؟ خو من به یه ک به شهرم نه گوتوه.

- ئەوهش به سه ر من هات!

- باشه ئەی ۵۰۰ لیره کهت وەرگرت؟

- به لی.

- به لام من هیشتا وهرم نه گرتوه، به م زووانه ئەچمه سوراخی.

ئەی دوا ی ئەوه چی قه وما؟

- ئەو دهمە ی چوومه لای هاوړیکەم، له برسـان قورە ی زگم

دههات؛ ماوه ی دوو رۆژ بوو یه ک شتم له گه روو نه چوو بوویه خواری

مه گه ر دوو کوپ چا که خاوه ن ۵۰۰ لیره به قه رد پینی دابووم. منیش

نه مده ویست کوی گوژمه پاره که به یه که وه به کار بهینم.

کاتیک ده رۆیشتمه په نا چیشـتخانه، چاوم ده برییه ئەو مریشکه

برژاوانه، به حال و نه حال هیز له ئەژنۆمدا مابوو، زمانم ده رده هینا و

وهک ئەوه ی بیخۆم دهمم ده جولاند و قووتم ده دا. به سی لیره تیر و

تسه ل ده بووم، به لام ترسم ئەوه بوو ده ست بکه م به خه ر جکردنی

پاره که و هیچم بۆ نه مینیته وه.

دهمی گه یشتمه لای چیشـتخانه ی تایبهت به گوشتی به رخ و

و شتر مرغ، بۆنه که ی چیسـکابوو به لوتمه وه، خۆم پین راگیر نه کرا و

چوومه ژووری..... و به لام هیزیک له ناخمه وه دواندمی و وتی:

پنویسته سه ره تا شتیک په یدا بکه یت، ئەوسا ده ست بکه یت به خه رج و

^{۱۱} - کوله کردن: به دزییه وه گوینگرتن له یه کیک، به تایبهتی له پشتی ده رگاوه.

مه خاریج. گه یشتمه کن فرنی سه موونه چه جهرییه که، بونی کونجی و سه مونی برژاو له لوتمه وه چوو یه ژووری و دای له تاقی سه رم. چی ده بیت نه گهر توژیک نانی گهرم و نه رم بکریم؟ نه خیر... کاریکی په سه ندیده نییه.

هینده ی نه برد له به ردهم دوو کانیکی کینک و کولیچه دا خوم بینیه وه. نه ی بو کینیکی پان و جوان نه به مه وه بو نه و ژن و مندالانهم؟ نه به خوا شتی وا نابیت... سه ره تا پتویسته بریکی باش پاره وه ده ست بینم، ئینجا لینی خه رج بکه م.

خور خه ریک بوو لوتی له زهوی ده خشا، زهر د زهر د و گه وره، نه تگوت نانیکه و به رۆن زهر د کراوه، منیش ئاره قه م لی ده چورا، قورگم وشک، نه ژنو بیهیز، خویه ئاولیمویه ک بخوم و که میکم هیز بیته وه بهر، به لام له کاتی خویدا عه قل گه رایه وه ناو سه رم و هه له ی وه هام لی نه وه شایه وه. ده بیت پیشانی مامی بدهم که چ کاریکی مه زن به م لیرانه ده که م. ده بیینیته وه. (بیریکی له و جورهم کرده وه له باتی خواردنی ئاولیموکه دا).

له تینووان کویرایم داها تبوو، که چی له ترسی خه رجنه کردنی پاره که، رینگه م به نه فسی خوم نه ده دا به ده قروش جاموله یه ک ناو بخومه وه. سواری ترامیش نه بووم و به پی نه وه هه موو رینگه یه م بری.

له کوتاییدا خوم له بازاری جومله فروشان دیته وه؛ ئاغای مالم له ولای له ولاره یه ک ئاپوره له دهوری کابرایه ک خر بوو بوونه وه، سه برۆکه نزیک بوومه وه، دیتم مه زاته. کاتیش ده مه وه زهر ده پهر بوو. هه ر خوم به خومم گوت: سبه ی هیندیک شه خه ل و په خه ل ده کرم و مل له کاسه پییان ده نیم. ماده م ئیستا کاریکی نه وتوم نییه، با بچه

قاوه خانه يه ک. ئى باشه بۇ ده چيته قاوه خانه به و گشته پاره يه وه، دنيا
هه زار شته. با بچم و ته ماشايه کى ئه و مه زاته بکه م، که ميکيش کات
رابو يترم. خو تا ئيستا ئه م جوړه شته يشم نه بينيوه له نزيکه وه، با بچم
شتيک له دنيا فير بم.

چوومه سالونه که، خه لکه که له سهر پله کان دانيشتبوون، منيش له
شوینکدا وهک ئه و عالهمه دانيشتم. کابراى ده لال ئاميريکى وينه گرتنى
دهست دايه و به دهنگى بلند هاوارى کردى:

- ئاميرى وينه گرتن؛ مارکه ي رولفيکس؛ هاوينه ي دوو نيو؛
هينده تازه يه هر وا بزانه نوييه؛ به شهرت؛ به هاكه يشى ۳۰۰ ليره يه.
۳۰۰ ليره. کى بوو ده يويست؟

- يه کيک له ولاره وتى: به ۳۱۰ مالى منه.

- نه وه تا ۳۱۰ موشته رى هيه. ۳۱۰، ۳۱۰.

- ۳۱۵ من دهمه ويت.

دهنگ له هر چوار ناراسته وه ده بيسترا.

- نه من ۳۲۰ ي پى دهم..

- ۳۵۰ بومي دانى با بچمه وه مالى.

هموو وست بوون. ده لال وتى:

- باوه رتان هه بيت به ۴۵۰ يشى نادم.

- يه کيکيان وتى:

- ده توانم بيينم به ريز گيان؟

ده لال دايه دهستى و نه ويش هه لگير و وه رگيرى کرد و وتى:

- ۴۶۰ ي پى دهم.

- ۴۶۲ مالى براتان بيت، کابرايه کى سيخن، سيخه سيخ واى
وت.

- من ۴۸۰ ي پى دهم، که س هيه زياتر بدات؟ وا کریم،
کریم...

شلپه‌ی دهست له‌ناو دهستنان هات و ئامیر فروشرا. پاره درا و
کار له‌کار ترازو.

***

دهلال ئامیریکی تابعه‌ی پر پیندا کرد و هینای؛ مارکه‌ی ریمینگتون؛
مهزات له ۶۰۰ لیره‌وه دهست پی دهکات.

- ۶۰۰ لیره.

- ۶۰۰ و یهک لیره.

- ۶۱۰ لیره.

- ۶۵۰ لیره.

تا ئیستا له ژیاندا دیمه‌نی وه‌هام نه‌بینیوو، تا نرخه‌که به‌رزتر
ده‌بوویه‌وه، ده‌کوته‌که‌یشم زیاتر ده‌بوو.

- ۶۵۵.

- ۶۸۰ مالی من بیت.

به‌دانیشتنه‌وه خوم پی رانه‌ده‌گیرا، ناچار هه‌ستمه‌وه سه‌ر پی.

- ۶۹۰ لیره.

- ۷۰۰ لیره.

- ۷۱۰ مالی من بیت.

ئه‌وه‌نده چوو بوومه ناو دوخه‌که‌وه، قیراندم:

- ۷۵۰، بیده‌نگیه‌کی سامناک بالی کیشا به‌سه‌ر شوینه‌که‌دا

کابرای دهلال ته‌ماشای منی ده‌کرد:

- ۷۵۰، کئ زیاتر ده‌دات؟ ئه‌یفروشم به‌و نرخه، ئه‌یفروشم...

فرو...

له‌ناکاو ده‌نگیک هات:

- ۷۵۱ لیره من ده‌مه‌ویت.

ئىنجا لەو كاتەدا بىرم كردهو، باشە ئەگەر بۆم دەرچوايه چىم
بكردايه؟ خۇ من هەمە و نيمە ۵۰۰ ليرهيه.

ئاميرەكە بە ۷۸۰ ليره فرۆشرا.

*** **

پاشى ئەو دەلالەكە مەكینهيهكى (بەرگدورینی دەستی)سى هینا.
نرخى سەرەتای بە ۵۰۰ ليره خەملاند. پووی كرده ئاپۆرهی خەلكە
و، منیش بە بروابهخوبوونیکهوه وتم:

- ۵۱۰ .

- ۵۲۰ .

- ۵۵۰ ليرهی تورکی.

- ۵۸۰ پی دەدم.

- ۶۰۰ بۆ برای خۆتی دانی.

كوتا كەس من بووم، هەمووان تەماشایان دەكردم. وام هەستکرد
ئاویکی كۆل بە كۆلیان بەسەردا كرددووم. شەیتان فریوی دام.
كابرایەكم لە پەنا بوو، نەیشم دەناسی وتی:

- بەلام ئەو ۶۰۰ ليره ناژی.

- تۆ هەقت چیه؟ من پارهی پی دەدم، بەو شـئـۆهـیه وهلامم
دایهوه.

وتی:

- بەلام من میکانیکیم،

- منیش هەروا سەریك لەم ئامیرانه دەر ئەكەم.

ئەوئەندەى نەخایاند یهكیک هاواری کرد:

- ۶۰۱ ليره.

بۆ جاری دووهم پزگارم بوو لەو بەلایه.

پاشی ئەو گۆزەیهک مەزاد کرا، بۆ ئەوەی هاوار نەکەم، بە دەستم
توند دەمم گرتبوو. پاشی ئەوەیش تابلۆیەکی رۆنی مەزاد کرا.
دواتریش گسکیکی کارەبایی.

له کوتاییدا کابرای دەلال چلچرایەکی هینا.

چلچرای پینچ شاخ، کاریش دەکات، نرخێ سەرەتای مەزاتی ٤٠
لیره بوو. کێ زیاتری پێ ئەدات؟

- چل و یەک لیره.

یهکیک له دەسته راستمەوه نەراندی بە چاوی داخراوەوه:

- ٤٢ لیره.

دانه یەکیش له لای چهپمەوه سیخەسیخ، بە هەزار حال دەنگی
دەگەیشته من:

٤٥ لیره پێ دەدهم.

له بەردەممەوه:

- ٤٨ پینە دەستت؟

له پشتمەوه:

- ٥٠ لیره تەقەیی مامەلەت بێت.

چیتەر توانای خۆراگرتنم نەما و هاوارم کرد لەسەر کەللهی سەر:

- ٥١ زووکه بۆمەدری.

دۆخەکه هینده هەستیاری و شەپرز بوو، من هوشم لای خۆم
نەمابوو.

یهکیک له لای راستمەوه وتی:

- ٥٢ لیره.

لای چهپمەوه:

- ۵۵ لیره.

من:

- ۶۰.

هەرچیم کوشش کرد به لام هەر قوره که خهستتر ده بوویه وه.

- ۷۰ لیره.

- ۷۱.

- ۷۵.

ئاگام له خۆم نییه و هەر هاوار ئه کهم:

- ۸۰.

- ۱۰۰.

- ۱۱۰.

له راسته وه:

- ۱۵۰.

من:

- ۲۰۰.

لای راسته وه:

- ۲۵۰.

ئهو به کهم هه لده کشا و من به زۆر.

- ۲۵۱.

- ۲۶۰.

- ۲۶۱.

- ۲۷۰.

- ۲۷۱.

من هەر سهرده که وتم و دوعام ئه کرد خواجه ئه ویش سه رکه ویت.

- ۲۹۰.

ئه کهر نه یوتایه ۲۹۱، ئهوا یه که قروشم بو زیاد نه ده کرد.

به بی ئه وهی بیر له ئاقیبه تی خۆم بکه مه وه، قیراندم:

- ۳۰۰ لیره.

نهرمه نهرمه بههاکهی خوی گه یانده ۴۰۰ لیره.

رؤیشت و رؤیشت تا گه یشته ۴۹۱ لیره. هاوارم کرد:

- ۵۰۰ لیره مالی من بیت.

- چلچرا به ۵۰۰ لیره... به ۵۰۰، کهس زیادی نه کرد؟

کاتینک وتی (کهس زیادی نه کرد؟) ته ماشای هموو ناماده بووانم کرد، که چی یهک بنیاده می ژیر و به بیرری تیندا نه بوو بزگارم بکات، نه نه یه کینکیان نه بیت به حال لئوی بزواند یان من وه ها گومانم کرد که جولاندوویه تی، خیرا به په له وتم:

- و ابرانم ئەم به ریزه ویستی شتیک بلی؟

وه لامی دامه وه: نه خیر نه وه لا.

هه موو شتیک ته واو بوو... ئای له خه لکی ئەم رۆژه! یهک بنیاده می به شهره ف نادۆزیته وه. جاره کانی دیکه کاتینک شتیک ده فروشت، له نیوان کوتا نرخ و به مالکردنه که دا که میک راده وه ستا، که چی ئەمجاره یه کسه ر وتی:

- ئەوه فروشتم.. مالت بیت.

له و کاته دا دهستی بو دریز کردم و فاتوره کهی هینا و ناو و ناو نیشانی نویسیم. باوه رت هه بیت له جینگه ی خوم نه مده توانی بیرووم. کالاکه ی دامی و دهستی کرده ژماردنی لیره کانم، پینسه لیره. له و کاته دا رکابه ره که م لیم نزیک بوویه وه و وتی:

- بهخ بهخ چ کالایه کی باشت دهست که وتووه؟

- تو له کوپوه ئەزانیت چاکه؟

- ئی جاران خوم خاوه نی بووم.

- بیگومان له تاو بیده ره تانیدا فروشووته، هه زنه که ی با

بئده مه وه و تو ۴۹۰ لیره یشم بده ری.

وهلامی دامه وه:

- به راستی بهخت یاوه رت بووه، شستیکي چاک و به نرخت دهست که وتوووه، نامه ویت مه حرومت بکه م لینی.

منیش پیتم وت:

- هه رگیز ئیشم به م سوره یایه نابیت، بیته ۴۰۰ و بیبه بو خوت. به لام دیسه انه وه خوی لی به دوور گرتم و وای نیشاندا بهخت یاوه رم بووه.

- هیو گوی بگره، بیته ۳۰۰ و بیبه.

به لام هه ر ئاوریشی لی نه دامه وه.

خوم وام گومان ده بر که هینده ییشم به گران نه کریوه، به لام باشه من کارم به که لته یه چیه؟ هه لم گرت و بردمه بازار، نه و شوینه ی که چلچرا و گلویی دیوه خانی لی ده فرو شریتم.

یه کیک له بازار گانه کان وتی:

- داوای چهنی لی نه که ییت؟

- چلچرایه کی ده گمه نه، کیشه نییه، که منیکیش له به ها که ی خوی

دیمه خواره وه و به ۶۰۰ بو توی داده نیم.

بازرگان قاقایه کی یه ک مه تری کرد.

- به و پاره یه ۱۰ سوره یای تازه ی هه مان مؤدیلت ده ده می، یه ک

جاریش دانه گیر سا بن.

ده می ئیواره، له باخچه که خیزانم بینی، به ناوچاویکی

گرگرتوووه وتی: (ته و او، یان نه وه تا لیره ده پروین یان نه وه تا جیا

ده بیته وه)، پیویسته به زووترین کات کاریک بدوزیته وه.

چلچرام نیشان دا و وتم، قورساییه که مان تیپه راندوووه و که میکی

ماوه، مالیک ده گرم باوکت چاوی نه بله ق بیت، ته ماشاکه، نه ها نه و

سوره یایه م کرپوه، زور جوانه، به پینج قروش (قروش وردهی لیره یه،
وهک چون فلس وردهی دیناره و ریال وردهی تمه نه).

که یبانتوم به رزه پی هستایه وه و به بی نه وهی ته ماشای نیوچه وانم
بکات یان ناوریکیشم لی بداته وه، پشتی هه لکرد و جینی هیشتم.

له و روزه وه من و نه م چلچرایه بووینه ته دوانه یه یک سک.
شویینیک شک نابهم تیندا هه لواسم، که سینکیشم بو په یدا نا کریت لیم
بکریت. نه وه تا نه مبینی شه و و روزه و لهیل و نه هار به کول و
باوه شمه وه یه. شووشه و گلپه کانی ورد و خاش بوون، نه وهی
ماوه ته وه لاشه ناسنه که یه تی. نه وهی خه فته و مهراقمه یه ک شته
یه ک: نه و کاته ی ۵۰۰ لیره که م پی بوو، نه مکرد دوو ژهمی چه ور
نوشی نه و گیانه م بکه م، یان دوو جامولکه ناوی شیرین به ۱۰ قروش
بخومه وه، نه گهر نه وه م کردبا، نیستا به و نه ندازه یه یش روه م نازاری
نه ده کینشا.

به چاویکی پر له سوز به زه ییه وه نواریمه خره ی خاوه ن چرا، کاتی
نه وه یش هاتبوو خوم بگه یه نمه لای هاورینی قهرزده ر. له ریگه دا ورد
و درشتی قسه کانیم لیک ده دایه وه که خویه چه نده ژیانی نه و کابرایه
له هی منه وه نزدیکه؟

له وانه یه به لای نیوه یشه وه نه مه جینگه سه سورمان بیت که نه و
کابرا خره ی چوو بوو به ۵۰۰ لیره له مه زادخانه که چلچراکه ی به
مه زات به ده ست هینابوو، بیجکه له شه خسی خوم، که سی دیکه نه بوو،
به لام بو نه وهی که س کالته م پی نه کات، به هه موانم ده گوت که نه وه
چیروکی یه کینکی دیکه یه.

***

قسەوباسى نىو قاوہ خانہ

- سلاو ئەفەندى
- ؟؟؟
- ئەفەندى مەرحەبا:
- ئۇ ئو ارە باش.
- بىزارم نە کردوويت؟
- نەخىر بە هيچ شىئوہ يەك، بەلام بىرم نايە تەوہ لەكوى ئىمە يەكدیمان بينيوہ.
- بەلام تا ئىستا يەكمان نە بينيوہ.
- ئاخ... كەواتە يەكمان نە بينيوہ؟
- راستىيەكەى ھەر ئوہ بوو بينىم تەنھا چايت دەخوار دەوہ، وتم با بچم دەمە تەقە يەكى لەگەل بگەم و بيناسم.
- ھم م م.
- لەوانە يە بتوانىن يەكدى بناسىن.
- بە خوشحالييەوہ.
- راستىيەكەيت پى بلىم، من حەزم لە چا خوار دىنەوہى بە تەنھا نىيە، پىويستە بنىادەم لەگەل دۆستىك يان ھاوہ لىكىدا بيخواتەوہ!
- بەلام من حەزم لە جەنجالى نىيە، پىم خوشە بە تەنھا بم.
- باشە بەلام وتوو يانە: تەنھايى ھەر بۇ خودا باشە.
- ئو زاتىكى گورە و مەزنە، بەلام من چكولەم.
- قسە يەكى جوانە، مادەم وايە با بە بۆنەى بچكولەيى تۆوہ بخۆينەوہ.
- سوپاس!

- پیت خوش نییه له سەر یهک میز دانیشین؟
- تاخر نامه ویت وهرزت بکه م.
- ماده م وایه ریگه م پی ئە دەیت من بیمه په نات؟
- فهرموو، هەرچونیکت حەز لینیە؟
- زۆر خوشحالم؟ گه وره م دهنگوباستان چونه؟
- دهنگوباسم؟ جا توخوا ئەمه ژيانه؟ سەر خوزگه به ژيانی سهگ!

- ئوی! بو چی بووه؟ وازی لی بینه.
- ئەی تو چونی؟
- من؟ زۆر باشم. قەت هینده باش نه بووم.
- کابرای به بهختیت، هیوادارم ئەم خوشییە تا سەر بیت.
- با کهمیک به و بۆنه یه وه بخۆینه وه.
- من زۆر به م قاوه خانە یه دلشادم. زۆر دلم پیی ئەکریته وه.
- وه لا من زۆر دلم پیی قەبز ئەبیت.
- ئەی که یفت به گازینۆ و چیشته خانە ی زه به لاج زه به لاج سازه؟
- نه خیر.
- ئەی قاوه خانە ی رۆخی رووبار؟
- خوشترین شوینی دنیا یه به لامه وه.
- ئەی که واته بۆچی هاتوویته ئیره؟
- وه لا خۆیشم نازانم.... بو ئەوه ی بخۆمه وه.... ئاده ی با باده یه کی دیکه یش هه لده ی.
- با بخۆینه وه به خوشی جه نابته وه. دیمه نت وا له مرۆف دهکات تییگات.. تییگات له وه ی کیشه یه کت هه یه!
- کیشه یه ک؟ یه ک دانه؟ یه ک نییه و هه زاره، سەر له بهری ژیانم غه وغا و ئاشوب و گرفته. دایکم له دهست داوه..
- ئای چه نده ناخوشه. با بو رۆحی پاکی یه ک کوپی دیکه بخۆینه وه. که ی دایکت به رحمت چوو ه؟

- چل و پېنج سال له مه و بهر، نهوسا من ته مه نم ۱۳ سالان بوو.
- خه م مه خو، زه مه ن هه مووشتيک چاره سر ده کات.
- به لى هه مووشتيک شيفا و دهرمانى هه يه.
- نه م جوړه شتانه سوننه تى ژيانن؛ هيج چاره سره ريکيان نيه.
- دايکى منيش بهر له ۴۵ سال وه فاتى کردووه. نهوسا منيش له ته مه نى ۱۳ سالاندا بووم. باشتو وايه بخوينه وه.
- وا دهرده که ويته که بو مردنى دايکت هيج دل به داخ نه بيت.
- نه وه چى نه لبيت؟ منيش به شى خو م ماندوو بووم؟ به لام چى بکه م؟ مردن سوننه تى ژيانه. زورم هه ولدا له بيري بکه م، به لام ئيدى نه وه ژيانه.
- من نه وه نده م له سه ره نه و له ياده وه رييه کاي خو م دا زيندوو بهيلمه وه.
- پتويسته له سه ر مرؤف بژيت.
- به لام نه ي سو دى ژيان چيه؟
- نه ي سو دى مردن چيه؟ خو هه موومان هه ر نه مرين، ئيدى نه م په له په له ي بو چيه؟
- تو زور به ئوميديت.
- به لى بيگومان. ژيان له وپه رى جوانيدا خو ي نه نوينيت. به لام تو زور بيهيوا د نيته پيشچاو.
- بيگومان هه مووشتيکى دهورو بهرمان ناشيرين و زشتن.
- به لام تو ده توانيت خو ت له ناشيرينييه کان گيل بکه يت، ده توانيت سه رنجيان نه ده يت.
- به لام خو م مزمه عيل نيم..... وه ره و با سوراحييه کى دیکه يش نوشى گيان بکه ين.
- به لى بخوينه وه و خه مى دنيا به با بکه ين.
- زور سو پاس. تکات لى ده که م با چيدى نه وه نده به فه رمى پیکه وه قسه نه که ين (ليزه وه به دوا، قسه کانينان تو زيک ده بيته بازارى

و وەرگیزی کوردیش قسه‌کانیان به کوردییه‌کی بازاری ته‌رجه‌مه
کردوه).

- وا باشتره.
- یه‌للا با براده‌رایه‌تییکه‌مان تونتر بکه‌ینه‌وه.
- هاوری نه‌و خه‌م و خه‌فته‌ته‌بخه‌ره ..... که‌ی پیویست به
خه‌م و مه‌راق نه‌کا، هه‌ر ..... بو‌ لینه‌ره‌وه. پینکه‌نه‌ با بو‌ت پینکه‌نن.
- ناتوانم چاوه‌ راسته‌که‌م. به‌لا وه‌ک کولله‌ داباریوه‌ به‌سه‌رما..
دایکم مردووه‌ دایکم.
- ئای چه‌نده‌ ناخۆشه‌. که‌ی وه‌فاتی کردووه‌؟
- زۆر نابیت، هه‌ووی دوو‌ مانگ‌ ده‌بیت... فه‌قیره‌ توشی
سه‌ره‌تان بووبوو.
- ئای هاوری، ئیمه‌ نه‌لنی دوو‌ که‌سی وه‌ک یه‌کین، منیش دایکم
هه‌ر دوو‌ مانگه‌ مردووه‌و، هه‌ر به‌ شیرپه‌نجه‌یش مرد.
- نه‌ی باشه‌ بوچی بیتاقت نیت بو‌ی؟
- ئی باشه‌ فایده‌ی چییه‌ نه‌گه‌ر خه‌م بخوین؟ خو به‌ خه‌می ئیمه
زیندوو نابیته‌وه.
- کاتیک ته‌ماشای تو نه‌که‌م، سه‌رم سو‌ر ده‌مینیت.
- بوچی سه‌رت سو‌ر ده‌مینیت، خو ناشی کچینکی چوارده
سالان بووبیت. خوا نه‌بیری هه‌شتاو پینج سال ژیا، خوا نه‌و عومره
دریژه‌ به‌ ئیمه‌یش ببه‌خشیت.
- ده‌زانیت باوکی منیش ۸۵ سالی ریک ژیا.
- به‌لام من وا بیرده‌که‌مه‌وه به‌خت یاوه‌ری باوکم بوو، خوا
شوکر، له‌و کوتاییانه‌دا نه‌جاتی بوو له‌و گشته‌ ئازاره‌.. ئاده‌ی با له‌به‌ر
خاتری گیانی شیرینی باوکم تیر و پر بخوینه‌وه.
- ده‌ ده‌ی بۆم تیکه‌ خاله‌ گیان^{۱۰}.

^{۱۰} - هیشتا زمانه‌ سه‌رجاده‌ییه‌که‌یان به‌رده‌وامه‌.

- پر پری بکه م؟ سہر باری ئەوہی کہ مردن شتیکی بیتامیشہ،
ہہرکاتیک بیر لەو مردنہ ح..... ہ ئەکہ مہوہ، تاقہتی دنیا م نامینیت.
- بەلام من کہ بیر لە مردن ئەکہ مہوہ، ہہست بہ خوشی و
فینکای لە دەرووندا ئەکہ م.

- ژنہ کہ م بہ جینی ہیشتم بہ جی... ژنہ کہ م..... چون بەرگہی ئەو
حہ یاچوونہ بگرم؟
- با بخوینہوہ و گشت خہ مہکان بہ باکہین. ئەوہی منیش
بہ جینی ہیشتووم.

- ئەہی چی دلخوشت ئەکات؟ وادیارہ خوشت نہویستووە؟
بہلام بہ خوا من بہ بی ئەو ناتوانم بژیم.
- ئەوہ چ چہ قہ قہ قہ قہ؟ توخوا ئەوہ قسہ بوو کردت؟ منیش
خوشم دەویست. بہلام خو بہ زور نییہ. بہ جینی ہیشتووم، خوا حافیزی
بی.

- ئەہی من چیبکہ م؟ چ قوری بہ سہردا بکہ م؟
- زور ئاسانہ، سنی بہردی خری ساف بخہ ئەو مشتہیہوہ.
دانہیہکی تہر و تازہ بیئہ و خہ لاس. دەہی با کوپینکی دیکہیش بہو
بۆنہیہوہ نوشی گیانمان بکہین. با برادرہیہ تییکہ مان توند و تول
بکہیتہوہ.

- ہینواش.. ہہر لە سہر خو. کیشہیہکی دیکہیہیشم ہہیہ،
خوشہویستہ کہ م بۆ ماوہی دوو ہفتہ گہشتی کردووە..
- ئی ئەہی ئەوہ بیتاقہتی بۆ چیبہ؟ خو ئەوہی منیش لە سہفہرہ،
بہ خوا زورم بیر کردووە، بہلام من دلخوشتی ئەوہم کہ بہم نزیکانہ
ئہیبینمہوہ و پی شاد ئەبمہوہ.

- من خہریکہ شیت ئەبم. ئەوہ تام لە لیواری شیتبووندا. من
نہ خوشم، تی ئەگہیت؟ نہ خوش.

- بہ راستی خہمت بۆ ئەخۆم. بروام پیبکہ، دەہی با پینکی
دیکہیش بخوینہوہ. بخورہوہ بہ کہیفی خوت. نہ خوشیہکانت لە یادکہ.

- ئاي ئەگەر.....
- ئەرە تۇ قورحەي مەئیدەت ھەيە؟
- چۈن ھەستت کرد؟
- چونکہ منیش بە ھەمان دەردەوہ ئەنالینم.
- جا بەس نییہ توشی شتیکی خراپتر نہ بووین، بۇ نموونہ سەرەتان.
- سوپاس بۇ خودا ئەوہی ئیمہ تەنھا قورحہ -زام- ە، دەی با بخوینەوہ بەو بۇنەیەوہ.
- ئەی خوایە بۇچی من ئەوہنہ بەدبەختم؟ (ھیشا بە زمانی سەرجادە دەدوین و لەبەر ئەوہشی گرتوونی، وردە وردە خاوی دەکەنەوہ).
- چییہ چیبوو دیس سسانەوہ؟
- شەش مانگ یەک قیدەم لە فەرمانگەکەم بۇ نەبەستراوہ، ھەندیک دەرمالە ھەیە بۆم نابەستت، یەک کەس پاریزگاری لە مافی من ناکات.
- ھا ھا ھا، پیکەنینم ھات ھاوړی، با بەپەلە بخوینەوہ.
- باشە من چ شتیکی پیکەنیناویم وت؟
- ھیچ ھا ھا ھا. ھەرچی کە تۇ باسی ئەگەیت، دانە بە دانەیان بەسەر منیشدا ھاتووە. منیش لە فەرمانگە حالم شپە.
- باشە ئەی تۇ دلت بە چی خوش کردووە؟
- ئەی تۇ پیم بلی سوودی گریان چییە؟ لانی کەم من ئەوہی لەسەرمە ئەنجامی ئەدەم. دەشتوانم بەبی ئەوہی کەس پاریزگاریم لی بکات بژیم. دەی با پیالە یەکی دیکەیش بکەین بەودیودا.
- ئەو کاتەی لە مالەوہ وەدەریا نایت، ئەوسا ئەزانیت کەباب بەچەندە؟
- باش بوو کەمیک پیکەنینم ھات، خەریکبوو دلم ئەتەقی. خیرت بنوسریت.

- چنوه؟ چيته؟
- له ماله وديان وهدر ناوم، شتومه كه كانيشيان دهست به سه ردا گرتووم.
- ماقوله؟ منيش هه مان شيوه. ته نانه ت راديو و بهرماله كه يشم له دهست دا.
- ئى باشه تو بوچى هينده دلخوش دياريت؟
- چونكه نه وه راديو نه بوو، زباله بوو، خوا شوكر له كوتاييدا قوتارم بوو له دهستى، بهرماله گوناھپوشه كه يشم شر بوو بوو، له هيچ لايه كه وه پينه ي هه لنه ده گرت. هه ركاتيك خوا ده سه لاتي دام، دانه يه كي تازه و جوان نه كرم.
- بهس نييه تو كه مينك هوميد و هيوا و هه لچنيوه، خو من يهك قه تره هيوام نييه نى. هيچ شتيكى من له جيگه ي خويدا نييه.
- باشه نه و شته چييه كه له جيگه ي خويدا نييه؟
- باشه نه گهر به توى بليم چى له مه سه له نه گوريت؟
- تا تو بيلى، به شكوو دهردى دهرمان بكه ين؟
- نه تبينم خه ريكه ده گريت؟
- نه ي چون نه گريم، له هه لبراردنه كاندا تو نازانيت پارته كه مان چه نده دهنگى كه مى كردبوو؟
- باشه تويش نه ندامى نه و پارته يت؟ خو من نه وه له سودى پارته كه ي خويمان هه ژمار نه كه م.
- زمانت به خير بچه رخينه كا برا!
- به لى له پاشى نه م دارووخانه وه، بينگومان ميشكمان مه شغول نه بيت، پيوسته ورياي خوى بيت، نه گينا نه م هه لبراردنه بيته وه ناتوانيت خوى به ته نها حكومه ت پيك بهينيت، ده ي با به و بونه يه وه توزيكي ديكه يشت بو تيكه م و بخوينه وه.
- باشه تيكه.

- ئەو پەندە راستە كە ئەلپت: بەلا لە يەك لاوہ ناپەت.
- يارىيەكەت بىنى؟
- بەلى، بەلام ئاىا كفى ئەو خودايە يە ئەگەر يەكجار پالەوانىيەكە ببەين؟ بىرواناكەم ئەمسال ببەين.
- من سەرم لى دەرنەچىت تۇ بۇچى ئەوئەندە خۇت ئازار ئەدەيت؟ ئەمە ئەبىتە ماىەى ئەوہى نەجاتمان ببىت لەم يانە قەلب و قۇرە. ئىستا كاتى ئەوہى ئەو رايىنەرە ببفەرە فرىدەنە دەرى.
- دەى با بە بۇنەى تىپەكەمانەوہ نۇشى كىانى بکەين.
- دەى ھاورى دەى.
- ئاى ئەگەر قەرزەكان نەبوایە؟
- دىسانەوہ دەستت پىكردەوہ؟ چەندە قەرزارى؟
- ۴ ھەزار لىرە.
- تەنھا چوار ھەزار؟ ئەوہ ھەر ئەو برەىە كە منىش قەرزارم.
- كەچى دلشەت خۇشە؟
- ئەى بۇچى ببىتاقەت بم؟ قەرز مرفۇف چالاك دەكات، ھەرودەك قامچى چۇن كوئىدرىژ بەرەو پىشەوہ دەبات.
- ئاخ بەدەست ئەم دەردانەوہ.
- باشە ئەوہ تۇ بۇچى يەك دەقە بەبى ئاخ دانانىشەيت؟ چىيە ئەمجارە؟
- مەگەر رۇژنامە ناخوئىنەتەوہ؟
- بۇچى نا؟
- منارەكە لەق بووہ و ھاكا لوتى كىشای بە زەویدا؟
- ئى جا لەوہ خۇشتر. ھا ھا ھا.. خۇشى چى؟ پىويستە راگىرى بکەينەوہ.
- تۇيش ھەر بابەت بۇ خواردەنەوہ دەدۇزىتەوہ. بەراسەتى سوپاسى ئەم كارەت ئەكەم. ھا ھا ھا.
- ھو ھو ھو

- ماها

قاوهخانه که پر بوو له چیرۆکنوو سدا، له دیواری ئهوبهری
قاوهخانه که یشدا ئاوینه یه کی گه وره به دیواره که دا هه لواسرا بوو. له
سوچه که یشدا کابرایه کی لی بوو، به یانی تا ئیواره ئه و سوچه ی بهر
نه ددا. بهر دهوام خۆی ده دواند. تاوی ته مته مه ی گریان و تاویک
قه هقه هه ی پیکه نینی ئه و ناوه ی ته نییه وه.

له سه ره تاوه جامه کانی دنا به ئاوینه که وه، دواتر سوراحی و
کوپه له، هه موو ئاماده بووان به شیک له و شوشانه بهر دهست و
دهموچاویان که وت.

ئه وه ی مایه وه ئه وه بوو، کهس نه یزانی ئه و کابرایه دلخوش بوو
یاخووردلته نگ؟ ئه وه به نادیار ی مایه وه.

قسهی شاعیر له گهل هاوسه ریدا

- تو هیچ که سینیکی بلیمهت و ناوازه نیت، به لکو ره شوکیکی
بینهو شیت! تینگه یشیتیت؟
- تینگه یشتم خوشه ویسته که م. به لام تو بوچی هینده راشکاوانه
ده بلیتیت؟ مه گهر مافی خوم نییه که میک هیوا هه لچنم؟
- ئوقره م له بهر براوه، هیچ تاچه تم نه ماوه.
- مه گری نازیزه که م. نه وهنده خوت زیز مه که... به لئی من دلنیام
له بلیمهتی خوم، به لام خو ناکریت له بهر ده م نه و عالمه دا ناشکرای
بکه م.
- له هیچمان که م نییه نه وه نه بیت هه سیتیت و له رۆژنامه دا
بابه تیک بنوسیت له سهر (من عه بقه ریم)، ئینجا پیم بلی سودی نه و
ناشکراکردنه چییه؟ ئینجا کابرا به چیدا بزانیته تو عه بقه ریت؟ به وهی
که چون له ده مته وه دوو که لی جگهره دهرده ده یته وه؟ یان عه بقه ری له
چونیه تی مشکردن و تف هه لدا و پمینه کانتدا؟ تو نه و عالمه به نه عمل
ده زانیته، وا ده زانیته گشتیان له تو که مترن.
- ئی باشه تو چ زیانیکی ده که یت نه گهر من خوم به عه بقه ری
پیشاندا؟
- ئی باشه تو نابیت له بهر عه بقه ری به ته که ت موچه یه کت هه بیت
نه م توتکه سه گانه به خیتو بکه یت؟ وا زستانیش نزیکه، نه کوتهره^{۱۶} و
نه سوتهمه نی هیچمان نییه ئاگریکی پی بکه ینه وه. جوته نه علیکی
چهرمی شرم هه ن، ژیره که یان دارزاوه، کون کون بووه.
- مه گری بچکوله نه شمیله که م، تو بلیتیت هه روا ده سته پاچه
راوه ستم؟ بی پسانه وه شیعر ده هونمه وه، تا ئیستا چوار دیوانم
نوسیون.

^{۱۶} - کوتهره: پارچه داری وشکه لاتوو به ناو سووبا و ئاگردان.

- با چوار نه بی و چل بیت؟ چی له کوله واری نیمه نه گوریت؟
 - تو چه شینیک قسه نه کهیت وهک نه وهی من هیچ گویم لی
 نه بیت؟ من له داهینان راناوه ستم، نه بیت ناوبانگ ده رکهم، به ره مه کانم
 ودرگیزد رین بؤ سه زمانه کانی دیکه ی دنیا. وا نه زانیت من نامه وی
 بیمه باسی سه ر باسان؟ بیمه چلچرای مه لبه ند و دیوه خانان؟ هم
 ده وله مه ند و همیش به ناوبانگ بیم؟ من دلنیام هه ردوو کیانم ده ستگیر
 نه بیت. داخی گرانم کاره که تهنه له عه بقه رییبوندا کوتایی نایه ت، کاره
 گرنگه کان ناوینه ی رووداوه گرنگه کانن. عه بقه ری چی بکات نه گه ر
 رووداوی گه وره روو نه دن؟ من چاوه رپی ئیله امم بگاته گیان و دلم.
 چاوه رپی رووداوه گه وره کانم روو بده ن. تو چاوه رپیت که شتییه که م
 له م چیشته خانه بچکوله که دا له نگه ر بگریت؟ تهنه ت روو باریش بؤ من
 به رته سکه، پیویستم به ئوقیانوسه بؤ له نگه رگرتن. باشه ده ی بؤ
 ده گریت؟ گیانی خوت نه گه ر نه وهنده نه سرین بریژیت؟ تکات لی نه که م
 له به ر خوشه ویستییه نه فلاتوونیییه که مان چیدی به سه گریان، دان به
 خوتدا بگره. زوری نه ماوه، خوت بگره، من زور ئومیده وارم. نه م
 ناره حه تییا نه تووی زریان له ناخمدا ده رسکینن و ..... تو تهنه که میک
 خوت بگره.

ورته ورتی جه لاد و خیزانه که ی

- به سه ئیدی، تاقه تم نه ماوه، به خودا وازت لیدینم ها.
 - به لام شیرینه که م... به لام خو گومانی تیدا نییه، هه ر دوخه که
 به گشتی تیک چووه. ده توانین چیبکه یین؟ نه وه تا دادوهر و قازیش
 تاقه تی نه مری عیدامیان نه ماوه. به لام ئویده وارم کاریکی تازه
 بدوزینه وه و نه و کاته ئیدی که میک گوزه رانمان خوش ده بیت.
 - به لام وا هه ست ده که م من ناگه مه نه و سه رده مه و نه و
 رۆژکاره خوشانه نابینم. سالی رابردوو له مسال باشتر بووین. لانی

که مونداله کان هاواری برسیتییان نه ده کرد. به لام خو ئیستا ناتوانین
به خه یالپلاوی تیزیان بکهین و باسی ئەم نانه به و رونه یان بو بکهین.
- مهگری نازداره کهم. خه ریکه دلم ده ته قینیت. به خودا ئەگەر
جله وی ئەم دۆخه به دهستی منه وه ده بوو، ئیستا هه موانم له دار دابوو.
یهک که سم به زیندوویی نه هیشته بوویه وه. به شه و به رۆژ خه لکم
هه لده واسی. هه رگیز بو یهک ساتیش نه ده نوستم. ناشی من کابرایه کی
بووده له بم له کارکردندا.

- مادهم وایه شتیک بدۆزه ره وه.

- باشه ده توانم چی بکه م؟ ئەوه تا دادگا فه رمای له سیداره دان
دهرناکات. ئی منیش به یانی تا ئیواری ده بی منیش له که لاوهم ده رکه م.
خۆت ده زانیت موچه ی من له سه ر ژماره ی سیداره کانه، موچه ی
جینگیرم بو نه به سه تراوه. ئەگەر خه لکی هه لنه واسم یهک دینار
دهرناگرم.

- وادیاره ئەم ولاته بوته شامی شه ریف؟!!

- بینگومان خراپه کار هه ر ماون، به لام ئەوه که وتوووته سه ر
پولیس و دادگا. ئیستا هه ندیک ده سه تبه سه رن، دادگایش هیچ په له یهک
ناکات له بریاردان، ترسم ئەوه یه بوخویان له زیندان به شیویه کی
ناسایی بمرن و فریایان نه که وم ئەو په ته بخه مه گه رده نیان. ده
مهگری تو خودا. باشه بوچ ده گریته؟ ئەوه گریانی بو چییه؟ وهک
ئه وهی من نه مه ویت کار بکه م. به خودا له دله وه چه ز ئەکه م تاک به
تاکی ئەم نیشتمانه هه لواسم تا تو و ئەو عه وزه لبراوانه به دلخۆشی
بژین.... تو ته نها که میکم ئارامم لی بگره.... دلنیام به ختی باش
چاوه ریمان. سه بروکه سه بروکه ئیشه للا.

دهمه بۆلهی نیتوان گوره لکه ن و ژنه که ی

- به خودا پهلی نه و مندالانه نه گرم و گوری خوم گوم نه که م.
گویت لینه؟

- نه وه چی نه لیت؟ تاوانی من چیه که خه لکی نامرن؟ من
کارم بریتیه له گوره لکه نندن. یه کئی گویی لیت بیت وا نه زانیت یه ک
گردولکه لاشه که له که بوون و که س نییه ژیر خاکیان بنیت! خو ناکری
خه لکی زینده به چال بکه م.

- ئی ئاخر ماله که یه ک تیکه قه زه لقورتی تیا نییه، بوچی بیر
ناکه یته وه؟

- مه گری هه ناسه شیرینه که م، نه گینا منیش ده ست به گریان
ده که م. خوت ده زانیت دلم زور ناسکه... تی ناگه م بوچی یه ک
سه گ... ب نامریت. له وانیه له دنیا که ی دیکه شوینی به تال نه مابیت.
مه گری ناسکه دل به ر، ده مه گری باوانه که م. خویشت ده زانیت من
موچه ی جیگیرم نییه، موچه ی من له سه ر گوره لکه نندن، ئی نه گه ر
مردوو یه ک نه بیت، من چیکه م؟ کئی فلسیکم له مشت ده نی له بارن به ر
گوری به تالدا؟ که مینکت ئارام هه بی رۆحه که م. نه سته مه ده روو یه کمان
لی نه کریته وه!

دهمه بۆلهی ژنی کابرای رۆژنامه نووس

- هه موو خه ونه کانی لاویم له گور نران، ئای چه نده به هیوا و
ئاواته وه شوم به تو کرد.

- تو مه گری، وه ره با گفتوگو بکه ین.

- باش له سه ر چی گفتوگو بکه ین؟

- له وانیه له سه ر هه ق بیت، به لام مه گری مه... من نه وه ی
له ده ستم بیت بو دلخوشکردنی تو، نه نجامی ده ده م.

- تۆ ھەر کار دەكەيت و کار دەكەيت، كەچی من عەزیزییەکی شیاوم نییە لەبەری بکەم.

- باشە بەلام من ھیشتا کارمەندیکی سادەم. بۆ ئەوەی ببمە کەسینکی سەرکەوتوو، بەرەو پینشەوہ ھەنگاو بنیم، پینووستە رووداوی سەیر و سەمەرە روو بدەن، بۆ نمونە کارەساتیکی گورەہی کەشوہەوا، یاخوود زەوی لەرزەییەکی بەھیز، ئاگیریکی سەرتاپاگیر، تاوانیکی نادیار یان ھەر شتینکی دیکەہی لەم چەشنە. ئەو کاتە دەتوانم خۆم دەرخەم و ببمە کەسینکی دیار. ئەو کاتە بەسەر ھەموو رۆژنامەکانی دیکەدا سەر دەکەوم. لەناو ھەموویاندا قامک بۆ من رادەکینشريت. دنیا بەیەكجاری سەقامگیر بووہ، یەك شت ناقەومیت. خۆ دلێشم نایەت خەلك بکوژم تا ھەر خۆم بیکەمە ھەوالینکی رۆژنامەکان بەلام دلنیام ھەر رۆژیک لەرۆژان بەخت یاوہرم دەبیت. تۆ ھیچ گومانیک لەوہدا ھەییە کە من ھەز نەکەم خۆم دەرخەم و بەرەوپیش برۆم و ببمە رۆژنامەوانیکی جیھانی؟

ئایا دەچیت بە عەقڵتدا کە من نەمەویت پارە بۆ خاوخیزانەکەم پەیداکەم؟ لەوانەییە سبەہی یان دوو سبەہی شتیک بقەومیت و منیش بتوانم ھەوالسازییەك بکەم و دنیا ناچار بە خویندەنەوہی بکەم؟ مەگری، کەمیکت بەزەیی بە دلی منیشدا بیتەوہ کە خەریکە دیتە دەری. باشتر وایە دۆعا بکەیت خودا میردەکەم سەلامەت بکات، بەشکوو پاپۆریك نوقم ببیت یان رەشەبایەك ھەلکات..... دە مەگری مەگری... من بەرگەہی گریانى تۆ ناگرم. ئەھا وا چاوم تەر بوون.

قسەوباسی نینوان پۆلیس و خیزانی

- ئای خواہیە! یوچی من ئەوہندە بەدبەخت و چارەرەشم، چون توشی ئەم ژیانە تالە بووم.

- ئازىزەكەم. نازارەكەم، تاقەنەي دلەكەم! باششە تو بۇچى
ناتەويت لە دۇخى من تىيگەيت؟ باششە تو وا دەزانىت من نامەويت
لەكارەكەم پىشكەوم؟ نامەويت دەسكەوتى زياترم ھەبىت؟ نامەويت
مالەكەم و بەفرگرەكەمان ھەمووشتىكى تىدا بىت؟!

- ئاي من ھەر بەختم رەش بوو.

- ئەو منم بەختم نىيە و لەم شارەدا لەدايك بووم، ئەينا ئەگەر
لەو شارەي دىكەدا لەدايك دەبووم كە بەردەوام تاوان و كىشە و
شەرى تىدايە، ئىستا منىش تەنھا پۇلىسىكى ساكار نەدەبووم. بەو
خوايە دىر زەمان بوو بەرئىو بەرى يەككىك لە بنكەكان دەبووم. بەلام
داخى گرانم ئەو تەم لە شارىكدا كە رىز لە تواناكانى خەلكى وەك
خوى ناگىرىت. رىگرى لە بكوژ، دژ، چەتە دەكرىت بەھرەكانى خويان
وەگەر بخەن. چاوە راستەكەم كەمىك دان بە خۇدا بگرە، زورى
نەماو، ئىشەللا خودا دەروويەكمان لى دەكاتەو. ھەر دەبى شتىك
بغەومىت.

قسەي ژنى كابرەي دەرمانخانە

- چاكەتىكم نىيە رەنگى ئاوەدانى پىو بىت تا بتوانم لەبەردەم
خزماندا خۆم دەر بخەم. باششە دەبىت چەندىكى دىكە بەم شىوئەيە
بژىن؟

- ھەياتەكەم مەگرى، شازادەكەم مەگرى، تاقانەي ھوت
مالەكەم خوت زىز مەكە. ئىستا تىگەيشتووم ھەبى ئىسپىرین و
پاراستول خىرىكى ئەوتويان نىيە، ھەر مايەكارىيە دەيكەم. پىيوستە
بگەریم بو ھەبى دەرهكىي ناياىى گران. ئەو كاتەيش دەبىنىت چەندەت
پارە بو ھەلدەرىژم. ھەموو كەسىك ھەر دەبىت نەخوشىيەكى ھەبىت،
بەلام دكتورى زىرەك نىيە نەخوشىيەكانىان بدوزىتەو و رەچەتەيان
بو بكات و بىنە دەرمانخانە بۇلاى من. خو ئەگەر خەلكى نەخوش

نەكەون، بەخودا ئىمەيش و دكتورەكانىش مایەپووچ دەپىنەوہ.
ولاتەكەمان بەرەو فەوتان دەچىت... مەگرى شەكر و نوقلەكەم. من دلم
باشە بەلام ئەو فرمىسكانەى تۇ دەپىنم دەبمە كەسىكى دىكە، بەم
زووانە ئىشەللا دۇخەكە باش دەبىتەوہ و لەبەردەم دەرمانخانەكەماندا
بە رەچەتەوہ رىز دەبەستەن. بەم زووانە ئىشەللا ئاورىكمان لى
دەدرىتەوہ.

قسەوباسى دكتور و ھاوژىنەكەى

- بە ناخىرى گىانم ژنى دكتورم. بەلام تا ئىستا لەوہتەى شوم
پىت كردووە خىرىكم لە دەستت نەبىنەوہ. ئاى بۇ جوانى و گەنجىم.
- بەلام ئاخىر نازارەكەم...

- ھەمووشتىكم لى بووہ بە خەون و خەيال.

- ئاخىر توخوا مەگرى با دلم تەنگ نەبىت. ماوہى دوو ھەفتەيە

يەك بىقىمەت - ببورە - يەك نەخۆش سەردانى نۆرىنگەكەمى

نەكردووە. ئەوہىشى دىت يەك فلسى لە گىرفاندا نىيە و لە كۆمەلگە

خىرخوازيەكانەوہ وەرەقەيان بۇ كراوہ. من دەتوانم رۆژانە ۱۰۰

نەخۆش بىينم. بەلام ئاخ ئەى دەوہلەمەندەكان كوان بۇ نايەن بۇ لام؟

فرمىسكەكانت جەرگم پارە پارە دەكات. دە تو خودا ئەگەر ئەوہندە

بگريت. ئاى چىبەكەم بۇ نەخۆشىكى دەولەمەند ئاخ. بەشكۆو يەكىك

سەرىكمان لى بدات. ئا شتىكم بەبىردا ھات، وا بەباش دەزانم بەناوى

نەخۆشىكى وەھمىيەوہ لە رۆژنامە سوپاسىكى خۆم بكەم.

ئارام بگرە، ئىشەللا ئەم دۇخە ھەروا نابىت شەكرە سىوہكەم.

رۆژى يەك نەخۆشىشمان بۇ بىت كىشە نىيە بەلام بەو مەرچەى

دەولەمەند بىت.

فەرھەنگۆک

پیتی «ا»

ئاپارتمان / بینا، شوقە.

ئەرباب / خاوەنکار.

ئەو رۆ / ئەمرو، ئیمرو.

ئینسکلۆبیدیا / کتیبینکی

گەورەیه، کورته زانیارییهکی

گشتی دەربارەى ھەموو

بابەتیک تیا کو کراوەتەو، ھی

تایبەتیشی ھەیه زانیاری

گشتی پەيوەند بە بابەتیکەو

تیا کو کراوەتەو.

پیتی «ج»

جلیقە / سوخمەى پیاوان.

جۆشکار / ئاسنگەر.

پیتی «ح»

حەوانچە / تەنکە ئاو، لە

کەناردەریا.

حەفت / حەوت.

پیتی «خ»

خەنس بەچە / رژد، چاوچنۆک.

خۆ رەپیتشکردن / خۆ بردنە

پیتشەو.

پیتی «ب»

بەرەواژ / ئاوەژوو.

بەرک / گیرفان، جیب.

بە ھەشتاوی / بە تەنگاوی، بە

پەلە، بە خیرایی.

بیرکاری / ماتماتیک، ریازیات.

پیتی «د»

داروفا / سەرۆکی پۆلیسخانە.

رئیس مخفر الشرطة.

دویشەو / دوینی شەو.

دۆخین / بەنە خوین.

دەمارگیر / عەسەبی.

پیتی «پ»

پارت / حیزب.

پلاژ / شوینی دانیشتنە لە

کەناردەریا، وەک چایخانەیه.

پیتی «ر»

راسپاردە / مامور.

رۆمیو و جۆلیت / داستانیکی

دلداری ئینگلیزییه.

پیتی «ت»

توریست / سیاحی.

كەون / كۆن.

پىتى «ز»

زەمىنناسى / جىئولوگىيە.

پىتى «گ»

زگ / سگ.

گازكردن / بانگكردن.

پىتى «ش»

گوركردن / تاودان، پەلاماردان،

شەقاو / ھەنگاۋ.

ھىرشىبردن.

پىتى «غ»

غاردان / راكردن.

پىتى «م»

ماسسى ئازاد / جورىكە لە

پىتى «ف»

فەرمانگە / دائىرە.

ماسسى.

مەقرى / تاۋە.

مادۋنى / اجازە.

پىتى «ق»

قىتبوونەۋە / ھەلسانەۋە.

پىتى «ن»

نىلوۋقەرى ئاۋى / جورىكە لە

گول.

پىتى «ك»

كارگىرى / ادارە.

پىتى «ھ»

ھىرۋىن / جورە ماددەيەكى

كورتاز / بەۋ پروسىسە

سەرخۇشكەرە، ۋەك

«عملى» — دەگوتىت كە

«تلىياك». نىرخىكى زور دەكات.

منالىك لە سكى ئافرەتىك

دەربىنن و دۋاى شوكردىنى بە

پىتى «پ»

پەدەك / احتياط.

مانگىك يان دۋوان يان

«لە بارچوون».

سەرپردهی ژبانی خۆم^{۱۷}

له سالی ۱۹۱۵ له کاتیندا جهنگی جیهانی یه کهم بهردهوام بوو، له یهکن له دوورگهکانی تورکیا به ناوی دوورگهی «هییلی»، له دایک بووم.

سالی ۱۹۲۷ کۆلیجی ئەفسه‌ریم ته‌واو کرد و بوومه ئەفسه‌ری سوپایی و له سالی ۱۹۴۴ له سوپا ده‌رچووم.

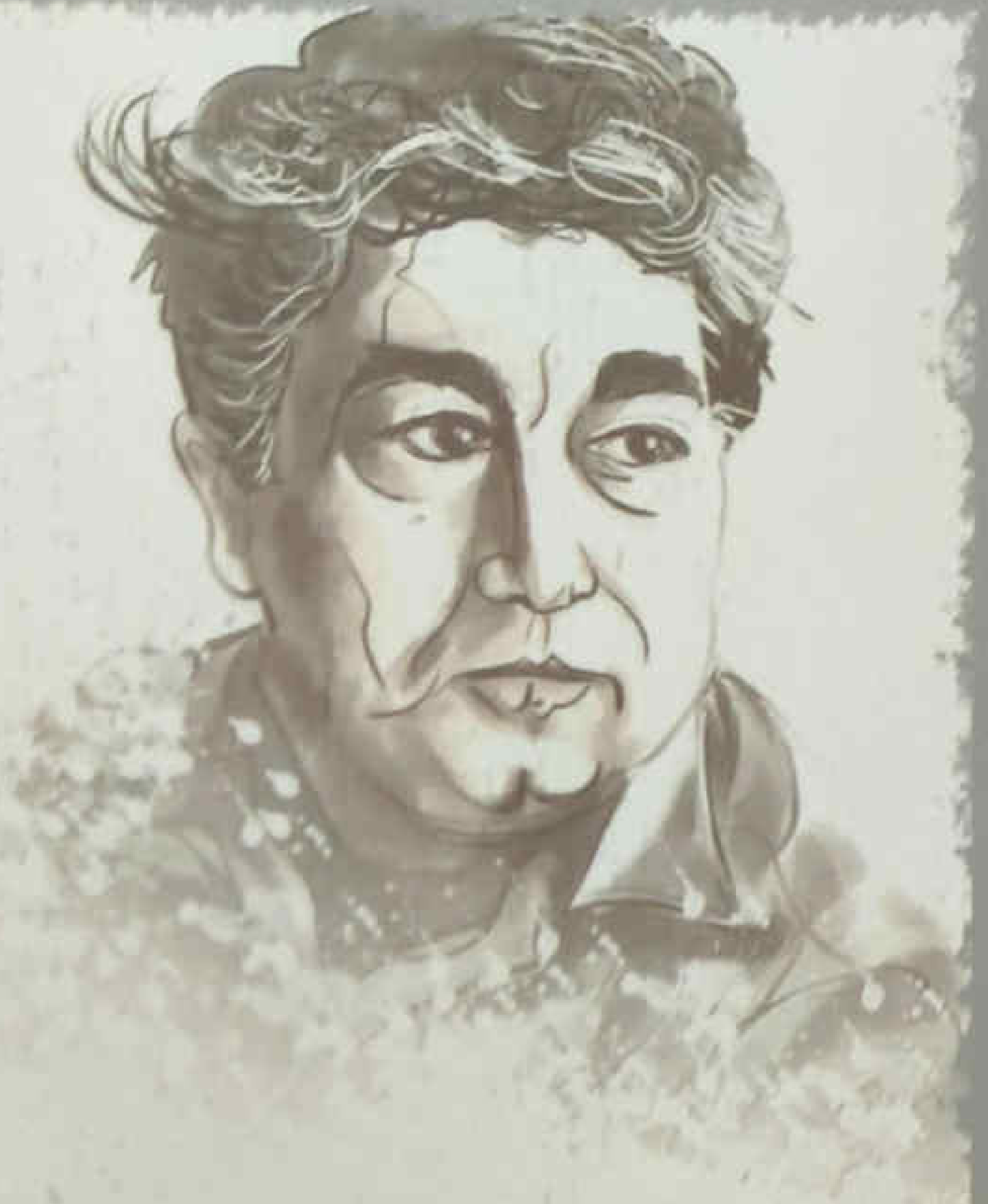
سه‌ره‌تا کاری نووسینم به شاعیرییه‌وه ده‌ست پێ کرد و دوایی که‌وتمه نیو کاری نووسینه‌وه.

بۆ یه‌که‌مجار له سالی ۱۹۴۷ به هۆی نووسینه‌کانمه‌وه گیرام. تیکرا تا ئیستا پینج سال و نیوه له‌به‌ر خاتری نووسینه‌کانمه‌وه زیندانی کراوم.

له سالی ۱۹۵۶ و ۱۹۵۷ دا، مه‌دالیای زی‌ری پیشبرکینی نووسه‌ره «قوشمه‌بازه‌کان» ی جیهانم وه‌رگرت و له سالی ۱۹۶۶ یشدا، له پیشبرکینی کدا که بۆ کومه‌لی له نووسه‌ره قوشمه‌بازه‌کانی جیهان له «بولگارستان» دا ریکخرا بوو، پاداشتی «ژیژکی زی‌ر» م به‌ده‌ست هینا. تا ئیستا په‌نج‌اوسی کتیبم نووسیه‌وه و کتیبه‌کانیشم به‌ه‌قه‌ده زمانی زیندووی جیهان وه‌رگیردراون و شانۆنامه‌کانیشم له‌ه‌قه‌ده ولات سوودیان لی بینراوه.

«عه‌زیز نه‌سین»

^{۱۷} به‌ریزان، ئەم نووسینه‌ی عه‌زیز نه‌سین، له میژه نووسراوه. ئەوه‌ی من ئاگام لی بین، له سالی ۱۹۷۳ یشدا «پاداشتی لوتس» ی وه‌رگرت. له‌وه‌ به‌دوایش نازانم...

Pdf by: Yousif Z. Abdullah

له بلاكراوه كنى ناولدى ريشنيرى نديبان

